

உ

ஸ்ரீகௌதம மஹர்ஷி அருளிய தர்மஸூத்ரம்.

(ஸ்ரீஹரதத்தாசார்ய வ்யாக்யாநத்தை அநுஸரித்து
மொழி பெயர்க்கப்பட்டது)

இஃது

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகளின்
ஆஜ்ஞையை முன்னிட்டு

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரீபாலன ஸபையால்

குட்பகோனம்

சாரதா விலாஸ பிரஸ்ஸில்

அச்சிடப்பட்டு குட்பகோணத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

விலை]

1952.

[ரு. 3—8—0

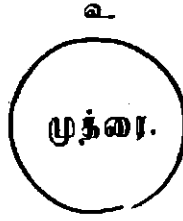
காபிரைட் ரிஜிஸ்டர்ட்.

2

३५३५.

விஜயபாதுராஸூரநடு-கூலி
வெண்பூ, பொதுநாடி ஸம்.
பொதுநாடி நடு-கூலி.

நாராயணஸ்துதி: ||

**ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய, ஸ்ரீமச்சங்கரபகவத்பாத
ப்ரதிஷ்டித ஸ்ரீகாஞ்சீ காமகோடி பீடாதிப ஜகத்குரு
ஸ்ரீமச் சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸர்வவத் ஸ்ரீபாதர்களால்
செய்யப்படுகின்றது நாராயணஸ்ம்ருதி.**

தனக்கு விஹிதமான கர்மத்தை அனுஷ்டித்தால் மனிதன் விரித்தியை அடைகிறான், விஹிதமான கர்மத்தைச் செய்பவன் பாபத்தை அடைவதில்லை, என்றபடி ஸ்வதர்மானுஷ்டானத்தால் ஸர்வேச்வரனை ஆராதித்து, தனக்கு க்ருதார்த்தத்தையை ஸம்பாதிக்க விரும்பிய அதிகாரிகளை அறிந்து, பகவானை கௌதம மஹர்ஷியால் செய்யப்பட்டவைகளும், அந்தந்த வர்ணங்களுக்கும், ஆச்ரமங்களுக்கும் உரியதான தர்மங்களை ப்ரதிபாதிக்கின்றவைகளுமான தர்மஸூத்ரங்களுக்கு ஸரளமாயும் மனதிற்கினியதாயுமுள்ள நடைபாடால் அந்தந்த அர்த்தங்களை விவரிக்கின்ற வ்யாக்யாநத்தை அனுக்ரஹித்தார் ஸ்ரீஹரதத்தாசார்ய ஸ்வாமி என்பது, வைதிகப்ரமாணங்களில் பயிற்சியுள்ள ஸஹ்ருதயர்களுக்குத் தெரிந்த விஷயமே. இவ்விதமிருந்தும், ஸம்ஸ்க்ருத பாஷா பரிசயமில்லாததால் ஸூத்ரவ்யாக்யாநார்த்தங்களை அறியச் சக்தியில்லாத உபாத்யாயர்கள், சிஷ்யர்கள் இவர்களின் உபகாரத்திற்காக த்ரவிடபாஷாமயமாய் ஸ்ரீஹரதத்தாசார்யரின் வ்யாக்யாநத்தை அனுஸரித்த மொழிபெயர்ப்பு, ஸ்ரீவேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையால் அச்சிடப்பட்டு, வெளியிடப்பட்டு நம் முன்னில் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதைப் பார்த்து ஸந்தோஷிக்கின்றோம். இந்த வ்யாக்யாநத்தைப் பரிசீலிப்பதால் தர்மதத்வங்களை அறிந்தவரும், தர்மத்தில் ச்ரத்தையுள்ளவருமான ஆஸ்திகச்ரேஷ்டர்கள் ஸ்வதர்மங்களை அனுஷ்டிப்பதால் ஸர்வேச்வரனை ப்ரீதனாய்ச் செய்பவர்களாய், ஸ்ரீசந்த்ரமௌனீச்வரக்ருபையால் நன்மைகளை அடையக்கடவர் என்று ஆசீர்வதிக்கின்றோம்.

விஜயபாத்ராஸ்தானம்,
கும்பகோணம்,
கர-வர்ஷம், மார்கசீர்ஷ
பஹுள ஷஷ்டி.

நாராயணஸ்ம்ருதி.

முகவுரை.

ஸ்ரீ காஞ்சிகாமகோடி. பீடாதிபர்களான ஜகத்குரு ஸ்ரீமதாசார்ய பாதாளுடைய நியமனப்படி தர்ம ப்ராசாரம் செய்து வருகிற வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையின் தர்மக்ரந்த ப்ரகாசகங்கர்யத்தில், மஹர்ஷி ஸ்ரீஷ்டரான ஸ்ரீ கௌதமரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட தர்மஸூத்ர க்ரந்தமானது தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஸத்கார்யமானது வைதிகமதத்திற்கு விசேஷ உபகாசமாகிறது. இந்த க்ரந்தத்தில் போதாயன, ஆபஸ்தம்ப, வஸிஷ்டாதி தர்மஸூத்ரங்களில் போல் மனித ஸமூஹத்திற்கு இன்றியமையாதவையான பற்பலவித ஸமூஹவ்யவஸ்தாதர்மங்களும், வர்ணாச்ரம விசேஷதர்மங்களும் உபதேசிக்கப்பட்டுள்ளன. இதர ஸூத்ரங்களிலில்லாத அநேகவித தர்மங்களும் காணப்படுகின்றன.

அநேக தர்மஸூத்ரங்கள் எதற்கு?

வைதிக மதத்தில் அநேக தர்மஸூத்ரங்கள் காணப்படுகின்றன. கௌதம, ஆபஸ்தம்ப, போதாயன, வஸிஷ்டாதிகளான பல மஹர்ஷிகள் தர்மஸூத்ரங்களைச் செய்துள்ளார்கள். இவைகளில் உபதேசிக்கப்படும் தர்மங்கள் பெரும்பாலும் ஒன்றையிருந்த போதிலும், ஒவ்வொன்றிலும் மற்றொன்றிலில்லாத பற்பல புதிய தர்மங்களும் காணப்படுகின்றன. சில தர்மஸூத்ரங்கள் விஸ்தாரமாக உள்ளன. சில ஸங்க்ரஹமா யிருக்கின்றன. இம்மாதிரி ஏற்பட்டகாரணமும், ப்ரயோஜனமும் என்ன வென்று கேட்கப்படுகிறது. யுகாந்தத்தில் வேதங்கள் மறைந்து நிற்கின்றன. அவைகளை ப்ரம்ஹாவின் அதுக்கை பெற்று மஹர்ஷிகள் தபஸ்சக்தியால் அடைகிறார்களென்று மனு கூறுகிறார்.

யுமாநெனது ஹிதுதாநு வெஷாநு வெதிஹாலாநு ஜெஹஷ்டயம்!
 வெஹிரெ தவஸா வடுவது ஜெநுஜோதாம் ஸுபஸுமாவா' ||

என்று. மந்தரத்ரஷ்டாக்களான மஹர்ஷிகள் மூலச்ருதிகளைத் தபோபலத்தால் ஸாக்ஷாத்தரிக்கும்போதும், அவரவர்களுடைய தபஸ்சக்திக்கு ஏற்றவாறு சிலர் அதிகமாகவும், சிலர் குறைவாகவும் பெறுகிறார்கள். இவ்வாறு தங்களுக்குக் கிடைத்த மூலச்ருதிகளை மூலமாகக்கொண்டே தர்ம சாஸ்த்ரங்களைச் செய்வதாயும் மனு கூறுகிறார்.

‘முருகீம் வஸூனி ஜெநயம் ஸூரானி வ தபா ஸூதிபு’

என்று. ஆதலால் தர்மங்கள் பற்பலவிதமாயிருப்பதும், அவைகளை யனுஸரித்து அநேக தர்மக்ரந்தங்கள் ஏற்படுவதும் ந்யாயமாயும் ஆவஸ்யகமாயு மிருக்கின்றன. ஆனால் எல்லாத் தர்மஸூத்ர விதிகளையும் ஏகவாக்யதை செய்து ஒன்று சேர்த்து விசாரித்துக் கால தேச அதிகாரி பேதவிஷயமாக விஷய வ்யவஸ்தைசெய்து உபஸம் ஹாரம்செய்து அநுஷ்டிக்க வேண்டு மென்று மீமாம்ஸாந்யாயிதிகளைக்கொண்டு ஆப்ததமர்களான நிபந்தனகாரர்கள் நிர்ணயித் துள்ளார்கள்.

ஸ்ம்ருதிகள் யாவற்றுக்கும் ப்ராமாண்யம் உண்டு. ஒன்றில் அபேக்ஷையுள்ளதும் அபூர்ணமானதுமான விஷயத்தை மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலிருந்து எடுத்துப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளலாம். ஒரே விஷயத்தில் ஸ்ம்ருதிகளுள் வ்யத்யாஸம், அல்லது விரோதம், காணப் பட்டால் விகல்பமாக ஏதாவது ஒரு விதியை அநுஸரிக்கலாம். இத்யாதிகளான ஏகவாக்யதாயியமங்களை விக்ஞானேஸ்வரர் கூறுகிறார்.

‘வனதெஷாம் ப்ருதேசும் பூரீரணேஜவி ஸாக்ஷா ஜா
 ணாரீகாஜாஜிவடுரண ஜெநுதம் காயபுது | விரொயெ
 து விகுஹி’ என்று.

தர்ம ஸூத்ரங்கள் பொதுவானவை

கௌதம ஆபஸ்தம்பாதிகள் செய்துள்ள தர்ம ஸூத்ர விதி கள், அந்தந்த சாகாஸூத்ர நிஷ்டர்களுக்கு உபாதேயங்களே யல்லது மற்ற ஸூத்ரிகளுக்கு இல்லை யென்று சிலர் நினைப்பதும்

ஸரியல்ல. தர்மஸூத்ர விதிகளும் ஸ்ம்ருதிவிதிகளைப்போல் எல்லாச் சாகாஸூத்ரிகளுக்கும் பொதுவானவைகளே. மனு யாக்ஞவல்க் யாதிஸ்ம்ருதிகள் ஒரு சாகைக்கு அல்லது ஒரு ஸூத்ரிக்கு என்று இராமல் எப்படி எல்லா வைதிகர்களுக்கும் பொதுவானவையோ, அப்படியே தர்மஸூத்ர விதிகளும், ஸாமான்ய தர்மங்களும், ஆசௌச ப்ராயஸ்சித்தாதி மற்றவைகளும், எல்லா ஸூத்ரிகளையும் கட்டுப்படுத்தக்கூடியவை, என்பது நமது ஸித்தாந்தம். மித்யா தீத ப்ராயஸ்சித்தத்தை ஆபஸ்தம்பர் சொல்லியதை மற்ற ஸூத்ரிகளும் அதுஷ்டிக்கிறார்கள். ஆபஸ்தம்பர் சொல்லாவிட்டாலும், போதாயனர் ஸபிண்டகரண கர்மாவைச் சொல்லியிருப்பதால் அதை எல்லோரும் ஆசரிக்கவேண்டும். இவ்வாறு பல உதாஹரணங்கள் உண்டு. க்ருஹயங்களில் சொல்லப்படும் விவாஹாதி ஸம்ஸ்காரங்களும், அவைகளின் கல்பங்களும், அதாவது ப்ரயோகங்களுமே ஒருவாறு அந்தந்த ஸூத்ரிகளுக்கு ப்ரதிநியதங்கள். அவைகளிலும் 'சுநுதநுதொ ட்ராஹு' என்றபடியும்

‘வொயாயநதேதௌ க்ருகா ஸுஸூத்ரவமஹாஹுவேசு’

என்றும் இதர கல்ப ஸூத்ர விதிகளையும் பரிக்கரஹிக்க சாஸ்த்ர அனுமதியுண்டு. ஆகையால் கௌதம தர்மசாஸ்த்ரமானது வைதிகர் யாவரையும் கட்டுப்படுத்தும். கௌதமீயர்களுக்கு மட்டுமல்ல.

கௌதம தர்மஸூத்ரம், கௌதம ஸ்ம்ருதி இரண்டும் ஒன்றே.

நவீனகால விமர்சகர்கள், தர்ம ஸூத்ரங்கள், ஸ்ம்ருதிகள் இவையிரண்டிற்கும் கால பேதங்களை ஊஹித்து அவைகளின் பலா பலங்களையும் விமர்சித்துக்கூறும் முடிவுகளை வைதிக மதஸ்தர்கள் ஏற்பாதற்கில்லை. வேதகாலத்திற்குப்பிறகு முதலில் ஸூத்ரகரந் தங்களே ஏற்பட்டன வென்றும், பிறகு காலக்ரமத்தில் ச்லோக ரூபங்களான ஸ்ம்ருதிகள் செய்யப்பட்டனவென்றும் வாதிக் கிறார்கள். ஆனால் வைதிக மதத்தில் தர்மஸூத்ரங்களும் ஸ்ம்ருதி களும் ஒரே நிலையில்தான் வைக்கப்பட்டுள்ளன. மனு இந்த விபாகத்தைப்பற்றிக் கூறுகையில்

‘புருஷஸூத்ரம் வெஷ்டா லீஜெபொயபேகாஸூத்ரம் து வெஷ்டுதீ’
என்பதால் ச்ருதி ஸ்ம்ருதி என்ற இரண்டு பிரிவையேதான் அங்கீ

கரித்தார். ச்ருதி நீங்கலான மற்றத் தர்ம த்ரந்தங்களை ஸ்ம்ருதி யென்றே வ்யவஹரிக்கிறார். அல்லது, தர்மசாஸ்த்ர மென்று பொதுவான வ்யவஹாரம். ஆகையால் தர்மஸூத்ரங்களுக்கும் ஸ்ம்ருதி என்ற நிர்த்தேசம் ஸஹஜமாயுள்ளது. பகவத்கீதையைக் கூட 'ஸ்ம்ருதி' என்றே ஸ்ரீ பகவத் பாதாசார்யாள் ப்ரம்ஹஸூத்ர பாஷ்யத்தில் 'ஹ்யுதிஷ்டி ஹவதீதாடி' என்பதால் வ்யவஹரித் துள்ளார்கள். தர்ம ஸூத்ரங்கள் ஸூத்ரரூபங்கள். ச்லோகரூபங் களாயுள்ளவை ஸ்ம்ருதிகள் என்று நவீனர்கள் கல்பிக்கும் வ்யாப்தி யும் நிலைக்காது. போதாயன, வாஸிஷ்டாதி தர்மஸூத்ரத்தங் களில் பஹுவாக ச்லோகரூப ஸூத்ரங்கள் காணப்படுகின்றன. ருக்வேதாதி மந்த்ரங்கள் பலவும் ச்லோக ரூபங்களா யிருக் கின்றன.

ஆதலால் கௌதம தர்மஸூத்ரம் வேறு, கௌதம ஸ்ம்ருதி வேறு என்ற கல்பனைக்கு வைதிக ஸம்ப்ரதாயத்தில் மூலம் கிடைக்க வில்லை. இதில், ப்ரத்யக்ஷச்ருதி மூலங்களான ச்ரௌதகல்ப ஸூத்ரங்களின் நிலைமை வேறு. கௌதமர் ச்ரௌதகல்ப ஸூத்ரம் செய்ததாகவோ, ச்லோக ரூப ஸ்ம்ருதி செய்ததாகவோ நிபந்தனங்களில் ப்ரஸித்தியில்லை. நிபந்தனகாரர்கள் எடுத்துள்ள கௌதம ப்ரமாணங்கள் பல இந்தக் கௌதமஸூத்ரத்தில் காணப் படவில்லை யென்ற க்ஷுதி, மந்வாதி ஸ்ம்ருதிகளுக்கும் ஸம்மானதே.

கௌதமர் ஸாமவேதீ.

இந்தக் கௌதமஸூத்ரமானது ஸாமவேதிய ராண்யன சாகா ஸம்பந்தமுள்ளதென்று Professor காணே என்பவர் கூறுகிறார். ஆயினும் கௌதம மஹர்ஷி ஸாமவேதியாயிருக்க முடியாதென்று நிச்சயிக்கிறார். கௌதமர் 'யக்ஷாரி வெடிவ தாநி' என்பதால் ப்ராஜாபத்ய, ஸௌம்ய, ஆக்ஷேய, வைஸ்வதேவாதிகளான நான்கு யாஜுஷ வேத வ்ரதங்களை யே குறிப்பிடுகிறார். ஸாமவேதிகளுடைய அஷ்ட வ்ரதங்களை ப்ரஸ்தாபிக்கவில்லை. மேலும் கௌதமர்

‘ப்ரவணாடிவாஷி-கம் ப்ரவணாஷி-வா’

என்பதால் யாஜுஷ உபாகர்மகாலத்தை விதிக்கிறார். ஸாம வேதிகளின் உபாகர்மகாலத்தைச் சொல்லவில்லை. தைத்திரீயாரண்ய

கத்தில் சொல்லிய அவகீர்ணி ப்ராயஸ்சித்தத்தைக் கௌதமர் அப் படியே விதிக்கிறார். இத்யாதி ஹேதுக்களால் அவர் ஸாமவேதியா யிருக்க முடியாதென்று மாக்ஸ்முல்லர் (Maxmuller) போன்றவர் கள் ஊஹிக்கிறார்கள்.

கௌதமர் நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்களைப் பொறுக்குமிடத்தில் அவைகளுள் நான்கு வேத வ்ரதங்களைக் குறிப்பிடுகிறார். இது ஒவ்வொரு வேதத்திற்கும் உள்ள வேத வ்ரதங்களைச் சொல்லு கிறது. இங்கு “நான்கு” என்பது வேத பதத்தில் ஸம்பந்தமுள் ளது. ஒவ்வொரு வேதத்திற்கும் உள்வகையில் எவ்வளவு வேத வ்ரதங்கள் என்பது க்ருஹ்யங்களிலிருந்து அறியத்தக்கது. இதை ஹரதத்தர்

‘வஸதாநி ப்ருதீவெஷம் ப்ருதிஸாவா உ மஹேஷுஷுகூநி’

என்பதால் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். ஆகையால் இது யாஜுஷ வேத வ்ரதங்களைமட்டும் சொன்னதாகாது. உபாகர்ம விதி விஷய மும் ஸாமகர்களுக்கு ப்ராவண, ப்ரௌஷ்டபத மாஸங்களும் விகல்பமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கலாம். கௌதம தர்மஸூத் ரம் எல்லாச் சாகிகளுக்கும் பொதுவாக ப்ராயஸ்சித்த விதிகளைக் கூறுவதால் தைத்திரீய ஆரண்யகவிஹித அவகீர்ணி ப்ராயஸ்சித் தத்தைக் கௌதமர் விதிப்பதும் பொருத்தமே. மேலும் ப்ராயஸ் சித்த ப்ரகரணத்தில் பெரும்பாலாக ஸாம மந்த்ரங்களையே சுத் யர்த்தமாக விதிக்கிறார். ஆகையால் கௌதமர் ஸாமவேதியென்று நம்மவர் நிர்ணயம். இந்தச் சர்ச்சையின் ப்ரயோஜனம் யாதாயினும் மேற்றிசை விமர்சகர்கள் இதில் அதிக ச்ரமம் கொண்டுள்ளதால் நாமும் எழுத நேரிட்டது. ஆயினும் நம்கேசத்தில் சாகா, ஸூத்ர, கோத்ராதி விஷயமாகப் பாரம்பர்யமாயுள்ள ஸம்ப்ரதிபந்ந சிஷ்டா சாரப்படி, கௌதமர், ஸாமவேதியென்பது நிஷ்க்ருஷ்டமாயிருக்கை யில், அதற்கு விருத்தமாக அவர் ஸாமவேதியல்லவென்று நவீநர் கள் க்ஷோபகரமாக விமர்சிப்பதை நாம் மறுக்கவேண்டியது ஆவச் யகமே.

சிற்கில புதிய விஷயங்கள்.

கௌதம தர்மஸூத்தரத்திலும், மற்ற ஸூத்ரங்களில் போல் வர்ணதர்மங்கள், ஆச்ரம தர்மங்கள், ராஜநீதி, ப்ராயஸ்சித்தம்,

ஆசௌசம், ச்ராதத்தகர்ம, பலவிதப் பொதுத்தர்மங்கள் யாவற்றும் ஆங்காங்குக் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் இதர ஸூத்ரங்களிலில்லாத சிற்சில புதிய விஷயங்களும், ஜன ஸமுஹ சேஷமத்தைக் கருதி, கௌதமரால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. உதாஹரணர்த்தமாக இரண்டொரு விஷயங்களைக் கூறுவோம்.

கந்யகாதான காலம்.

கந்யகைகளின் விவாஹ வயது விஷயமாகத் தர்மசாஸ்த்ரகாரர்கள் தீவ்ரமான விதிகளைச் செய்தார்கள். எட்டாவது வயது முக்ய காலமென்றும், அதன் பிறகு கௌணம் பத்து வயதுவரையிலென்றும், பன்னிரண்டு வயது வரையில் ஆபத்காலமென்றும் சொல்லி; 'சுத ஊஜ்ஞ ரஜிஸுதா' என்று அதற்கு மேற்பட்ட காலத்தை நிஷேதித்து விட்டு, நாகாதி தோஷங்களையும், ப்ராயஸ்சித்தங்களையும் சொன்னார்கள். ஆனால் கௌதமர் மிகுந்த கருணையால்,

‘பூஜாநம் ப்ராபுதொஃ’

என்று விதிசெய்து, ருது காலம்வரையில் கௌணகாலத்தை அதிகரித்தார். அதாவது கந்யகைகள் ருதுவாகும் முன்பு விவாஹம் செய்துவிட வேண்டுமென்றார். வயஸ்ஸை எல்லையாகக் குறிப்பிடாமல் எதுவரையில் விவாஹத்தை ஒதுக்கினால் ப்ரத்யவாயம் ஏற்படாதோர் அந்தக் கால எல்லையை அங்கீகரித்தார் கௌதமர். இவ்வாறு அறுக்காஹம் செய்ததால், பாபபீடுக்களான, சாஸ்த்ரவ்யர் களான ஆஸ்திகர்கள் இந்தத் துஷ்காலத்திலும், சாஸ்த்ராதிலங்கன தோஷம் ஏற்படாமல் தப்பிக்கமுடிந்திருக்கிறது. இதுபோல் வருத்தி அல்லது ஜீவன விஷயத்திலும் கௌதமர் ஸூதமான சில விதிகளைச் செய்திருக்கிறார். அவருடைய முக்ய நோக்கம் எந்த வழியிலும் ஆத்ம ஸம்ரக்ஷணம் செய்து கொள்ள வேண்டிய தென்று தெரிகிறது. இதை அவர்

‘ஸவஃத வனவாதூநம் மொவாயெகி’

என்பதால் தெளிவாக்கியுள்ளார். ‘நித்ய கர்மாறுஷ்டானஸீலர் களான சிஷ்டர்களும் குடும்ப பரணம் ஜீவநம் இவை நிமித்தமாக அரசனை அண்டி ஜீவிக்க அனுமதி கொடுக்கிறார்.

‘மொமகெஷோய-ஃபீஸுராயிமவெகி’

என்று. இல்லாதது கிடைப்பதற்காகவும், இருப்பதைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் ஈச்வரனை, தனிகனை, அல்லது அரசனை ஆச்ரயிக்கலாமென்று கௌதமர் வழிகாட்டுகிறார்.

மேலும் வட்டி வாங்கி ஜீவிப்பதைத் தர்ம சாஸ்த்ரங்கள் பொதுவாக நிஷேதிக்கின்றன. ஆனால் கௌதமர் ஓர் சிறிய அளவில் வட்டிபெற்று அதனால் ஜீவனம் நடத்துவது தர்மம் என்று கூறுகிறார். 'கூஹீடிவ்யுதிஜ்-பி-பூ' என்பதால். இங்கு 'பி-பூ' தர்மம் என்ற பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருப்பது முக்யம். வட்டி வாங்கி ஜீவிப்பதால் தோஷமில்லையென்று சொல்லாமல், அதைத் தர்மமான வருத்தியென்றுகூடச் சொல்லுகிறார். இதிலும் கௌதமர் தர்மிக ஸமுஹத்திற்குக் கருணையால் ஆபத்வருத்தியைக் காட்டியுள்ளார்.

நீதி ஸ்தலத்தில் ஸாக்ஷியாக வரிக்கப்பட்டவன் பொய் ஸாக்ஷியம் கூறினால் பலமான ப்ரத்யவாயத்தையும், ப்ராயஸ்சித்தத்தையும் ஸகல தர்ம சாஸ்த்ரங்களும் விதிப்பதுடன் அவனுக்கு லௌகிகமான ராஜ தண்டனையும் பலமாக விதிக்கின்றன. இவ்வளவு அதர்மத்தில் சேர்ந்த அந்ருதஸாக்ஷயத்தைக் கௌதமர் ஒரு விஷயத்தில் தர்மமாக அங்கீகரிக்கிறார்,

‘நாநுதவஹநஷொஷொ ஜீவநம் வெஹ தடியீநு’

என்று. ஸாக்ஷி அந்ருதம் சொல்லுவதால் நிரபராதனை ஒருவன் மரணத்திலிருந்து விடுதலை பெறக்கூடியதாயிருந்தால் அந்த விஷயத்தில் அந்ருதம் சொல்லுவது தோஷமில்லையென்கிறார். ஆனால் துஷ்டன் ஒருவனுக்கு, அதாவது ஸமுஹவ்யவஸ்தா காசகாரியான பாபிஷ்டனுக்கு, இந்த உரிமையை உபயோகித்து அந்ருதம் சொல்லக் கூடாதென்று அடுத்தாற்போல் வரையறையும் ஏற்படுத்தியுள்ளார்.

மாதாவின் மஹிமை.

மாதா-பிதா-ஆசார்யன் முதலிய பெரியோர்களிடம் மரியாதை செலுத்துவது குன்றியுள்ள இக்காலத்தில் கௌதமர் மாதா விஷயமாகச் செய்பவேண்டிய பஹுமானத்தை தமது ஸூத்ரத்தில் குறிப்பிடுவது கவனிக்கத்தக்கது.

‘சூவாய-பி-பெருஷ தஷோ மூர குணாபி-பி-பி-தெதெயுசு’

என்பதால். வேதாத்யயநம் செய்துவைத்த ஆசார்யன் குருக்களுள் ச்ரேஷ்டதமன் மிக உயர்ந்தவன் என்று சொல்லிவிட்டு, ஆனால் எல்லோரையும்விட மாதாவே மிக உயர்ந்த குரு என்று சில மஹர்ஷிகள் தீர்மானிக்கிறதாகக் கூறுகிறார். “ச்ரேஷ்டதம” என்ற மிக உயர்ந்த நிலைமையைக்காட்டும் பதப்ரயோகம்செய்து, அந்தக் கௌரவம் பெற மாதர் உரிபவள் என்பதை உலகத்தாருக்கு ஓர் தர்மஸூத்ரகாரர் அறிவிப்பது உயர்ந்த தர்மம். தைத்திரீய உபநிஷத் தானது ‘போதுஷெவொ ஹ’ என்று மாதாவையே முதலில் குறிப்பிட்டதையே இங்குக் கௌதமரும் மூலமாகக் கொண்டார். ஆபஸ்தம்ப தர்மஸூத்ரத்திலும்,

‘போதா வுசூக்ஷஸ்ய ஹிபாண்வி கரீடாண்யாஸமதே
தஸ்யாஸம்ஸுபிஷா வதிதாயாபிவி’

என்பதால் மாதாவின் சுருஷை உத்தமமென்று விதிக்கப் பட்டது. வனிஷ்ட தர்மஸூத்ரத்திலும்,

‘உவாஜ்யாயாது ஸாஸாயாஃ சுவாயடாணாம் ஸதம் விதா |
ஸஹஸ்யம் து வித்யது போதா மளரவெணாதிரியுதே’ ||

என்பதால் ஆசார்யன், போதா இருவரையும்விட மாதாவுக்கு ஆயிரமடங்கு கௌரவமென்று சொல்லப்பட்டது. இது கௌதமரை மூலமாகக் கொண்ட வார்த்தையே. நமது பாரததேச தர்மங்களின் சிறப்புக்கு இது ஓர் உதாஹரணமாகும்.

இன்னுமிதுபோல் பல உயர்ந்த தர்மங்களைக் கௌதமர் பொதுத் தர்மவிதிகளில் சேர்த்து உபதேசிக்கிறார். ஆமுஷ்மிக பலனுடன் ஐஹிக ப்ரயோஜனமுள்ளதான விதிகளும் பஹுவாகக் காணப்படுகின்றன. “நித்யம் ஸ்கானசீலனாயும், சுத்தனாயும் நல்ல வாஸனையுள்ளவனாயிருக்கவேண்டும்”, “சக்தியுள்ளவன், அழுக்கானதும் கிழிந்ததுமான வஸ்தரத்தைத் தரிக்கக்கூடாது”, “அந்நியர் தரித்ததுணியை உடுத்தக்கூடாது”, “ஒரு கூணம்கூட அசுத்தனாயிருக்கக்கூடாது”, “பகலில் தலையை மூடிக்கொண்டு நடக்கக்கூடாது”, “இரவில் தலையை மூடிக்கொள்ளாமல் வெளியில் உலாவக்கூடாது”, இத்தாதிக்களான பற்பல தர்மங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ஆஹார நியமத்திலும் உபயோகிக்கத் தக்கவை விலக்கத்தக்கவை விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. வாழை இலையில் போஜனம் செய்வது ச்வாச

காசம், ஜ்வரம் இவைகளைப் போக்கு மென்று ஆசாரகாண்டத்தில்
 'ஸாவகாஸஹரஃ கடிவெஞ்ஞ ஹோஜநு'
 என்று சொல்லப்படுகிறது. இது போல் பற்பல விதிகள் உண்டு.

ப்ராம்ஹசக்தியும், கூடாத்திரசக்தியும்.

ராஜதர்ம ப்ரகாணத்திலும் கௌதமர் சில அபூர்வ விஷயங்
 களைச் சொல்லுகிறார். ப்ராம்ஹம், கூடாத்திரம் என்ற இருசக்திகளும்
 சேர்ந்தால்தான் ராஜ்யம் கேஷமம் பெறுமென்று நமது வேதங்கள்
 கூறுவதை, கௌதமர் விவரித்து உபதேசிக்கிறார். ப்ரஜைகள்
 ஈதிபாதையின்றியும், துர்பிக்ஷ துர்மாணாதிகளின்றியும் ஸம்ருத்தி
 யுடன் யோககேஷமம் நடத்த இந்த இரு சக்திகளும் இன்றியமை
 யாத ஸாதனங்களாக நமது வைதிகமதம் ஒப்பியுள்ளது. கூடாத்திர
 சக்தியானது தண்டாதிக்காரத்தை ப்ரயோகிக்கவும், சத்ருக்கள், திரு
 டர்கள், துஷ்டர்களிவர்களை அடக்கி ந்யாய வழியில் வரி வஸூல்
 செய்துத் ப்ரஜைகளைத் தர்ம வழியில் பாதுகாக்க உதவுகிறது.
 ப்ராம்ஹ சக்தியானது, மந்த்ராஜபம், த்யானம், அர்ச்சனம், யாகாதி
 கர்மங்கள் இவைகளால் தேவதைகளைப் ப்ரீதி செய்வித்து ராஜாவுக்
 கும், ராஜ்ய ப்ரஜைகளுக்கும் மழை முதலிய கேஷமம் ஏற்படச்
 செய்து பாதுகாப்பு அளிக்கிறதென்பது வைதிகமதக் கொள்கை.
 இதைக் கௌதமர்

ஸுஹ க்ஷெத்ரண ஸஹஸ்தம் ஷெவவிதுநுஷ்ராநு
 யாரபதீதி விஜ்ஞாபதே'

என்பதால், ப்ராம்ஹ சக்தியானது கூடாத்திர சக்தியுடன் சேர்ந்து
 தான் ராஜ்யத்தில் தேவ, பித்ரு, மனுஷ்யாதிகளைத் தரிக்கிறதென்று
 சொல்லுகிறார். தேவ பித்ரு கார்யாதிகள் கூட ராஜ்யத்தில் ஒழுங்
 காக நடக்க மேற்கண்ட இரண்டு சக்திகளும் ஒன்று சேர வேண்டு
 மென்கிறார். இது மட்டுமில்லை. ப்ராம்ஹ கூடாத்திர சக்தி சேர்ந்த
 ராஜ்ய சிர்வாஹாதினமாகவே மனிதன் முதலிய ப்ராணிகள், வ்ரு
 கூடங்கள், பசுக்கள், பக்ஷிகள், ஊர்ந்து செல்லும் ப்ராணிகள் ஆகிய
 யாயுமிருக்கின்றன. அவைகளின் ஜீவனமானது ப்ராம்ஹ
 கூடாத்திரமாயிருக்கிறது என்று கௌதமர் கூறுகிறார்

தபொஸு துவிஃபஸு தீநுஷ்ஜாத சுனஸுஜ்ஞாநாஃ
 யதுநவ தநஸவ ஃராணாபிப தம் ஜீவநு' என்பதால்.

இது எப்படி யென்று வ்யாக்யா தாக்கள் நிர்வஹிக்கையில், அரசன் தண்டாதிகாராதி நிர்வாஹத்தால் ப்ராஜைகளை மகிழ்ப்பதுபோல், ப்ராம்ஹணர்களும் கீழே சொன்னபடி தங்கள் மந்த்ராசக்தி, யாகா ஹஸ்டானம் இவைகளால் மழை, அன்ன ஸம்ருத்தி முதலிய க்ஷேமங்கள் ஏற்படச்செய்வதால், ப்ராணிகளின் ஜீவனம் அவர்களுடைய அதிநெமென்று விவரித்தார்கள்.

‘சுழன் பூரூரூஹுதிஃ ஸஜிமாஜித்யுஃவதிஷ்டதே |

சூழித்யாஜாயதே வுஷிஃ வுஷெரூணம் ததஃ பூஜாஃ’ |

என்று ப்ராம்ஹணர்கள் செய்யும் யாக ஹோமங்கள் ஸம்ருத்யனி டம் சேர்ந்து அதிலிருந்து மழையும், மழையிலிருந்து ப்ராஜா க்ஷேமமும் ஏற்படுவதாக நிர்ணயமாகையால் ராஜ்ய க்ஷேமம் ப்ராம் ஹணதின்மென்பது பொருத்தமாகிறது. இந்தத் தத்வம் பகவத் கீதையில் பகவானாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ஆகையால் ப்ராம் ஹணனும் கூத்தரியனும் ராஜ்யத்தில் தர்மங்கள் ஒழுங்காக நடத்தி நிலைநிறுத்தக் கடமைப்பட்டவர்களென்று

‘ஆள மொகெ யுதவ்யுதள் ராஜா பூரஹணஸு வஹுஹுஹுதஃ’ என்றும் கௌதமர் சொன்னார். அரசனுக்கு ஸஹகாரியாயிருக் கும் ப்ராம்ஹணன் பஹுஸ்ருதனாயிருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, பஹுஸ்ருத லக்ஷணங்களையும் கௌதமர் விவரிக்கிறார். வேதங்களிலும், சாஸ்த்ரங்களிலும் முக்யமாக ஸாமயாகாரிக தர்மம் என்கிற லௌகிக விஷயத்திலும் அவன் நியுணனாயிருப்பதுடன், சம, தமாதி குணமுள்ளவனாயும் லோபம், பகூபாதம் முதலிய துர்க்குணமற்றவனாயிருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். ஸ்ரீராமாயணத்தில்

‘வஹுஹு தாநாஃ வுஜாநாஃ பூரஹணாநாஃவாவிதா’

என்பதால் தசரத ஸ்ரீராமாதி அரசர்கள் கௌதமர் சொன்ன லக்ஷணமுள்ள பஹுஸ்ருத ப்ராம்ஹணர்களை அறவர்த்தித்து ராஜ்யம் நடத்தியது வெளிப்படுகிறது. மேற்கண்ட தர்ம ஸம்ருதர தத்வங்களையே காளிதாஸனும், ரகுவம்சம் முதல் ஸர்க்கத்தில் திலீபன் வஸிஷ்டரை ஸ்துதி செய்யும் வ்யாஜத்தில் உலகத்துக்கு எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்

‘வஹுஷாபுஷஜீவிந்யஃ’, ‘ஹலிராவஜிதம் ஹோ தஃ’, ‘தவ ரிஷுக்ருதொ ரிஷெஹுஃ’

இத்யாதி ச்லோகங்களில். வஸிஷ்டருடைய வேத மந்த்ர மஹிமை யாலேயே அயோத்யா ஜனங்கள் சிர்ஜீவிகளாயும், ஆதங்கமின்றியும், சுதிபாதையின்றியும் வாழ்வதாயும், வஸிஷ்டர் செய்யும் யாகாதி களாலேயே ராஜ்யத்தில் காலத்தில் மழை பெய்து க்ஷேமமேற்படு வதாயும், ராஜ்யத்தில் ஏற்படும் தைவிகமான, அல்லது மானுஷமான, எல்லா ஆபத்திற்கும் வஸிஷ்டரே பரிஹாரம் செய்ய வல்லவரென் றும், 'வெஷீநாம் ரோநுஷீணாம் உ' என்று சொல்லுவது இந்தத் தர்ம ஸூத்ரத்தை மூலமாகக்கொண்டது எனலாம்.

ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன் வரையில் நம்தேசத்தில் ப்ரம்ஹ க்ஷத்ரா சக்தி இரண்டும் சேர்ந்து நிர்வஹித்ததால் ராஜ்யங்களும், ப்ரஜைகளும், ஸகல அம்சங்களிலும் ஸம்ருத்தியடைந்தும், க்லேசப் படாமலுமிருந்தன. ஆனால், இப்போது அது வேண்டப்படவில்லை யாகில் அதனால் ஏற்படும் நன்மைகளையும் இழக்க வேண்டியதுதான். இழந்து வருவதும் நிதர்சனம். கடைசியாக முடிவில் கௌதமர் இதையே கூறியுள்ளார்.

‘ஐஹ்யஸூத்ரம் ஹி க்ஷத்ர ஜேஜ்யதே ந வ்யயதே
உதி விஜ்ஜாயதே’

ப்ரம்ஹ சக்தியுடன் கூடிய க்ஷத்ரம்தான் ஸம்ருத்தியுள்ளதாயும், கஷ்டப்படாததாயுமிருக்கும், என்றார். அந்தச் சேர்க்கை வேண் டாமாகில், ஸம்ருத்தியோ ஸுகமோ சிடையாதென்பதையும் மஹர்ஷி தெளிவு படுத்திவிட்டாரல்லவா?

ஆசார்யனும், அரசனும்.

மற்றொரு முக்ய விஷயத்தையும் கௌதமர் சொல்லுகிறார். ராஜ்யத்தில் அரசன் துஷ்ட நிக்ரஹாதி கார்யங்களுக்கு எவ்வளவு முக்யமோ, அதுபோல் ஜனங்கள் ஸ்வதர்மத்திலிருந்து மீறாமலும், ஸன்மார்க்க ப்ரவ்ருத்தியுள்ளவர்களாயும் இருக்கும்படி செய்ய ஆசார்யன் என்ற ஓர் அதிகாரியும் இருக்க வேண்டுமென்று கௌத மர் விதிக்கிறார். அந்த ஆசார்யன் அடிக்கடி ஜன ஸமூஹத்திற்கு ஸ்வதர்மோபதேசம் செய்து வரவேண்டும். அதாவது தர்ம ப்ரசாரம் செய்து வரவேண்டும். ஜனங்கள் ஸ்வதர்ம நிஷ்டர்களாயும், ஸன்மார்க்க நிரதர்களாயுமிருந்தால்தான் அரசன் அமைதியாக ராஜ்ய நிர்வாஹம் செய்யமுடியும். ஸ்வதர்மத்தைவிட்டுத் துர்மார்க்க ரூசி

கொண்டு, கொலை, களவு, த்ரோஹம் ஆகிய குற்றங்கள் அதிகரித்து விட்டால் ராஜாவால் நிர்வாஹம் ஸாத்யமில்லை. ராஜ்யம் சீரழிந்து துர்பிஷ் துர்மாணாதிகளும் அவ்யவஸ்தைகளும் அதிகரிக்கும். ஆகையால் ஜனங்களை ஸந்தார்க்கவழியில் நிலைக்கச்செய்வது ராஜாங்கக் கடமையாகிறது. இந்தத் தர்ம உபதேச கார்யத்தை, அதாவது தர்ம ப்ரசாரத்தை, ராஜாவே நேரில் ஜனங்களிடையில் செய்வது அஸாத்யம். ஆகையால் 'ஆசார்யர்கள்' என்ற பிரிவினரை ஏற்படுத்தி, தர்ம ப்ரசாரம் செய்வது ஆவச்யக மென்று கௌதமர் சொல்லுகிறார். ஸ்வதர்மத்தைவிட்டு அதர்மருசிகொள்ளும் ஜனங்களை ஆசார்ய உபதேசமானது தடுத்துக் கண்காணித்துப் பாதுகாக்கும் என்று

‘தாநாநாயே-பாவபெஸஃ ஷணஸு வாலயதெ’

என்கிற ஸூத்ரத்தால் சொல்லுகிறார். அதர்மருசியுள்ளவர்களை ஆசார்யோபதேசமும், அரசனின் தண்ட உபாயமும் சேர்ந்து பாதுகாக்குமென்று தெளிவாகக் கூறுகிறார். ஆகையால் ஆசார்யனும், அரசனும் அதிகாரதோரணையில் இந்த விஷயத்தில் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கௌதமர் இந்த ஸூத்ரத்தில் விளக்குகிறார். தர்ம ப்ரசாரமாகிய ராஜாங்க வேலையை அரசன் ஆசார்யர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்பதும் இதில் ஸ்பஷ்டமாயிருக்கிறது. ஜனங்களிடம் தர்ம உபதேசம் ப்ரசாரம் செய்யவும், ஸ்வதர்மத்தை மீறியவர்களை ப்ராயஸ்சித்தாதி சாஸ்த்ரீய நிர்ப்பந்தங்களாலும், ஸமூஹ பஹிஷ்காராதிகளாலும் சிஷித்து நல்வழிப்படுத்தவும் அதிகாரமும் ஆசார்யர்களுக்கு இருக்கிறது. அவைகளை அரசன் நிறைவேற்றவும் கட்டுப்பட்டிருப்பான் என்பதும் மேற்கண்ட ஸூத்ரத்தால் தீர்மானமாகிறது. இவ்வாறு தர்ம ஸம்ரக்ஷண விஷயத்தில் ஆசார்யனும் அரசனும் சேர்ந்தே பணிஆற்றுவதால் மஹோபகாரம் செய்யும் இவ்விருவர்களையும் ப்ராஜைகள் புரஸ்கரிக்கவேண்டுமென்றும் நிர்திக்கக்கூடாதென்றும் கடைசியில் கௌதமர் முடிக்கிறார்.

‘தஸாபூஜாஜா஽஽வாய-௮ள கமிநு’

என்று. இந்த உயர்ந்த தத்வம் கொண்டே நம்தேசத்தில் தர்மாசார்யர்கள் பலர் ஏற்பட்டு, ப்ரசாரம் செய்து கொண்டிருந்து, ஜனங்களை நல்வழியில் நிறுத்தி, ராஜாங்கத்திற்கும் உதவிசெய்து வந்திருக்கிறார்கள், இன்றைக்கும் அந்தச்சாயை இருக்கிறது. ஆசார்

யர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆயினும் ராஜாங்கமானது இந்த நன்மையை அலக்ச்யம் செய்து ஒதுக்கிவிட்டதுடன், ஆசார்யர்களையும், ப்ராஜைகளையும் பலவழியில் பிரித்து ஸம்பந்தமில்லாமல் செய்துவிட்டது. இதனால் இப்போது ஜனங்களிடையில் என்றும் காணப்படாத அதர்மருசியும், கொலை, களவு போன்ற துர்மார்க்கருசியும் அதிகரித்து, தேசம் பாழாகிவிட்டது. ஸன்மார்க்கம் குறைந்துவிட்டதாக இப்போது எங்கும் அதிகாரிகளே கூச்சல் போடுகிறார்கள். ஆயினும் பரிஹார வழி தெரியவில்லை. தர்மஸூத்ர விதிப்படி நடக்கட்டுமே! கேடமத்தைக் காணலாம்.

தர்மஸூத்ர விதிகளின் கௌரவம்.

பதஞ்ஜலி மஹர்ஷி கூறுகிறார்.

தர்மஸூத்ர விதிகள் ஸாதாரணமானவையல்ல; அலக்ச்யம் செய்யத்தக்கவைல்ல; தெய்வ சக்தி பெற்ற மஹர்ஷிகளால் நமது ஹிதத்திற்காக கருணையால் அருளப்பட்டவை. வைதிகமதஸ்தன் அவைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டும். மஹர்ஷிகள்கூட தர்மஸூத்ர விதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கிறார்கள். மஹா பாஷ்யகாரரான பதஞ்ஜலி சொல்லுவதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

‘ந வா ராஜாஜ்ஞாஹ்வி | ந வா யரீ-ஸூ-கு-காராஃ வஹி’ என்கிறார். “ராஜாக்களு யில்லையே! அல்லது தர்மஸூத்ரகாரர்கள் சொல்லியதன்றே” என்பதால் ராஜாக்களுமையும், தர்மஸூத்ர விதிகளையும் ஸமமாக்கி, கௌரவித்து அதற்குக் கட்டுப்பட வேண்டியதைப் பேசுகிறார். தபோமஹிமை யால் உலகத்தை மாற்றவும், அழிக்கவும், மறுஸ்ருஷ்டி செய்யவும் சக்திவாய்ந்த பதஞ்ஜலி போன்ற மஹர்ஷிகளே தர்மஸூத்ரவிதிகளுக்குக் கட்டுப்படுவதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

ஜ்யோதிஷ, சகுன உதவி.

ராஜ்ய நிர்வாஹத்தில் ஜ்யோதிஷம், சகுனம் ஆகிய இரண்டிற்கும் ப்ராமாண்யம் கொடுத்து, ராஜ்யத்தின் எதிர்காலஸௌகர்யாஸௌகர்யாதிகளை முன்பே ஜ்யோதிஷர்களைக்கொண்டு அறிந்து அதற்கு அவர்கள் சொல்லும் பரிஹார முறைகளையும் அரசன் கையாளவேண்டுமென்று கௌதமர் விதிக்கிறார். தர்மஸூத்ர

விதிகளில் இந்த விஷயம் கௌதமரால் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது அபூர்வவிஷயமென்று நினைக்கக்கூடியது. கௌதமர் சொல்லுவ தாவது:—

பாமி உ ஷெவ உதூதவினகாஃ ப்ரஸு-பு-ஃ தாந்யா
ஜிபெத'

என்று. “தைவசிந்தகர்களான ஜ்யோதிஷர்களும், உத்பாத மென் கிற சகுனத்தை அறிந்தவர்களும் எதை முன்னறிந்து சொல்லு கிறார்களோ, அதை அரசன் ஆதரிக்கவேண்டும்”, “க்ரஹகதிகளே யும், அபசகுனங்களையும் அறிந்து அவர்கள் சொல்லும் பரிஹாரங் களையும் அரசனதுஸரிக்கவேண்டும்” என்று ஸ-மூத்ரம் விதிக் கிறது. இதோடு கௌதமர் நிற்கவில்லை. மேற்கண்ட ஜ்யோதிஷ சகுனதிகளால் க்ரஹதோஷாதிகளை அறிந்து பரிஹாரம் செய் வதன்மூலம் ராஜ்யத்தின் யோகக்ஷேமங்களைப் பாதுகாக்கலா மென்றும் உறுதி கூறுகிறார்.

‘தடிபீநஸிவி ஹெகெ பொமக்ஷேஃ ப்ர-திஜாநதெ’

என்று, ராஜ்யத்தின் யோகக்ஷேமங்கள் ஜ்யோதிஷ சகுனபரிஹார கார்ய அதிமைமாகவே இருக்கு மென்று ப்ரதிக்கை செய்யப்பட்டி ருக்கிறதாயும் உறுதி செய்துள்ளார். இதிலிருந்து வேதாங்கமான ஜ்யோதிஷத்திற்கு அரசாங்கத்தில் நம்பிக்கையும் ஆதரவும் அதை அறிந்தவர்களுக்குக் கௌரவமும் வெளிப்பட்டது. லௌகிக ராஜ் யங்களில் ப்ரஜைகளுக்கு இந்த ஹிதம் கிடைக்க வழியேது?

வரிவாங்கும் முறை.

ராஜாங்கத்திற்கு வரி செலுத்த வேண்டியவர்கள் விஷயத்தில் சில புதிய விதி விலக்குகளைக் கௌதமர் குறிப்பிடுகிறார். சிலரிடம் த்ரவ்யரூபமான வரியை வஸ-மூலீப்பதற்குப் பதிலாக அவர்களு டைய ஊழியத்தையே வரியாகக் கொள்ளும்படி கூறுகிறார். இதில் யக்ஞாதிகர்மநிஷ்டனும் வேதாத்யாயியுமான ச்ரோத்ரியனையும் சேர்த்தார்கள். அவர்கள் தாங்கள் செய்யும் யாகாதிகளாலும், வேதமந்த்ராஜப, த்யான, ப்ரார்த்தனாதிகளாலும் ராஜ்யத்திற்கு ஈதி பாதை ஏற்படாமல் காத்து, மழை முதலிய ஹிதங்களையும் ஏற்படச் செய்கிறார்கள். அந்தக் கர்மபலன்களில் அரசனுக்கும் ஒரு பங்கு வீதமுண்டாகையால் ச்ரோத்ரியர்களுக்குத் தனி வரி

கிடையாது. இந்த முறையை வேறு சில தொழிலாளிகள் விஷயத் திலும் கௌதமர் விதிக்கிறார்,

‘ஸ்ரிவிநொ ரோலி ரோவெஸ்டெகெகம் சுலே காயு’

என்பதால். உலோஹவேலை, சித்ரவேலை முதலிய சில்பங்களால் தொழில் நடத்தி ஜீவிப்பவர்கள் மாதத்தில் ஒரு நாள் அரசனுக் காக வேலை, அதாவது தாம் செய்யும் சில்ப வேலையைச் செய்தால் போதும், தனியாக வேறு வரி செலுத்த வேண்டியதில்லை. இது போல் ஆத்மோபஜீவிகளா யிருப்பவர்களும், காஷ்டபாசம், வஹிக் கிறவர்கள், நடந்தகாதிகள் இவர்களும் மாஸத்தில் ஒரு நாள் தங்கள் தொழிலால் அரசனுக்கு ஊழியம் செய்தால் போதும், வேறு வரி கிடையாது. மேலும், வண்டியோட்டி ஜீவிப்பவன், ஓடம் தள்ளிப் பிழைப்பவன் இந்தத் தொழில்காரர்களும் தனியாக வரி செலுத்தவேண்டியதில்லை. மாஸத்தில் ஒரு நாள் ராஜாந் கத்திற்கு அந்தத் தொழிலால் ஊதியம் செய்தால் போதும்.

மேற்கண்டபடி தொழிலாளிகள் வரிக்குப் பதிலாக ஊழியம் செய்தால் அந்தத் தினத்தில் பகல் போஜனத்தை அவர்களுக்கு அரசாங்கமே கொடுத்து உதவவேண்டுமென்றும் கௌதமர் விதிக்கிறார். ‘ஸதம் தெஸ்யோ டிஜாசு’ என்று. தொழிலாளிக்கு நமது தர்ம ஸூத்ரங்கள் காட்டியுள்ள ஆதரவு இதுபோல் அநேகமிருக்கின்றன.

திருடனால் நஷ்டம் ஏற்பட்டால்.

ராஜ்யத்தில் திருட்டுப் பயமேற்படாமல் அரசன் பாதுகாக்கும் படி ஸூத்ரகாரர் விதிக்கிறார். திருட்டு ஏற்பட்டு ஸ்வத்து நஷ்டம் ஏற்பட்டால் திருடனைக் கண்டுபிடித்து, அந்த ஸ்வத்தை மீட்டு, பாத்யஸ்தனிடம் ஒப்புவிக்க வேண்டுமென்கிறார்,

‘வொராஹு சலேவஹுதலேஜித்ய யபாலாநம் மஹிபெசு’

என்று. ஆனால் திருடனோ, ஸ்வத்தோ கிடைக்காமல் போய்விட்டால் என்ன செய்கிறது? ப்ராஜைக்கு ஏற்பட்ட அந்த நஷ்டத்தை அரசன் தனது பொக்கிஷத்திலிருந்து எடுசெய்து கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று கௌதமர்

‘கொபாடாசா டிஜாசு’

என்பதால் விதிக்கிறார். இம்மாதிரி ஸகல ஜாதிப் பிரிவினர்களுக்கும் ஹிதத்தையும், நீதிபையும் பகூபாதமின்றிச் செய்யும் வர்

ஞாநம் ராஜ்ய முறையிலுள்ள ராஜ்ய நன்மைகள் பலவற்றையும் இக்காலத்தியவர்கள் படித்தறிவது நல்லது.

பஞ்சாயத்து முறை.

கௌதமர் ராஜநீதி ஸ்தல வ்யவஹாரங்களைச் சொல்லுமிடத்தில் ப்ராஜைகளுள் சிற்சில வகுப்பாருக்கு அந்தந்த வகுப்புக்களைக் கொண்டே பஞ்சாயத்து வ்யவஸ்தை செய்யும் முறையையும் கூறியுள்ளார்,

‘கௌடிக வணிக வஸுபாய கௌவீஜ காரவஃ ஸு
ஸு வமெ-’

என்பதால். க்ருஷி ஜீவிகள், க்ரய விக்ரயாதிகள் செய்யும் வ்யாபாரிகள், பசுபாலர் என்கிற இடைய ஜாதியர், வட்டித்தொழில் நடத்துகிறவர்கள், தச்சன், வண்ணான் முதலிய காருக்கள் இந்த வகுப்பார்களுக்குத் தம் தம் வகுப்பு தர்ம வ்யவஸ்தைகளுக்கு அவரவர்கள் வழக்கமே ப்ரமானம்.

‘தெஷ்யோ யயாயிகாரபி-’-ராநு ப்ரத்யவஹுத்ய யபி-’வ்யவஸ்தா’ அந்த வகுப்பாரில் வ்யவஸ்தாபக அதிகாரியாக (நாட்டாண்மைக் காரன்) அங்கீகரிக்கப்பட்டவன் மூலமாக விசாரணை நடத்தி முடிவு செய்து தர்மவ்யவஸ்தையைச் செய்யவேண்டும். அரசன் அதை நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்து மூலம் ஸமுஹ வ்யஸ்தா நிர்ணயமும், அதற்கு ராஜாங்கத்தின் பின்பலமும் இருப்பது இதிலிருந்து வெளியாகிறது. இவ்வாறு ராஜ தர்ம ப்ரகாணத்தில் கௌதமர் பல தர்மங்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

ஆத்ம குணங்களும் ஸம்ஸ்காரமும்.

கௌதமர் இதில் நாற்பதுவித ஸம்ஸ்காரத்தைச் சொல்லுகிறார். கர்ப்பாதான, பும்ஸவனாதியாகப் பற்பல கர்மங்களையும், ச்ரௌதயக்ருங்களையும் இந்த நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்களில் அடக்கிச் சொல்லிவிட்டுக்கடைசியில் எட்டு ஆத்மகுணங்களை உபதேசிக்கிறார். ஸர்வபூததயை, சாந்தி, அநஸூயா முதலிய எட்டு ஆத்மகுணங்களை விவரித்துவிட்டு கீழ்க்கண்ட நாற்பது ஸம்ஸ்காரம் பெற்றவனாயிருந்தும் ஒருவனுக்கு இந்த எட்டு ஆத்ம குணங்கள் இல்லாவிடில்

அவன் ப்ரம்ஹஸாயுஜ்யமடைய மாட்டானென்றும், நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்களில்லாவிடினும் ஒருவன் இந்த எட்டுக்குணமுள்ளவனா யிருந்தால் அவன் ப்ரம்ஹஸாயுஜ்யம் அடைகிறான் என்றும் கூறு கிறார். இந்த வர்த்யங்களைக்கொண்டு சிலர் விபரீத நிர்ணயம் செய் கிறார்கள். நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்கள் வேண்டியதில்லை யென்றும், ஆத்மகுணங்கள் மட்டுமிருந்தால்கூட அவன் ப்ரம்ஹஸாயுஜ்யம் பெறலாமென்றும் கௌதமர் நிச்சயித்துவிட்டதாகவும் அவர்கள் கூறுவார்கள். உண்மையில் இங்குக் கௌதமர் ஆத்மகுணங்களை 'எவ்வளவு சிறந்தவை' என்று ப்ரசம்ஸை செய்ய முற்பட்டாரே யன்றி ஆத்மகுணம் மட்டும் போதும் மற்றவை வேண்டாமென்று சொல்லவரவில்லை. கர்ப்பர்தன், ஜாதகர்ம, உபநயநாதிகளையும், ச்ராத்தாதிகளையும், வேறு பல நித்யகர்மங்களையும் த்யஜித்து விட்டு ஒருவன் ஆத்மகுணத்தால்மட்டும் ச்ரேயஸ்ஸை அடையலா மென்று கௌதமர் சொல்லுவதாக நினைப்பது வைதிகமத ஸித் தாந்தத்தை அடியோடு அறியாதேயாகும். நித்யகர்மாக்களை த்யஜித்தால் ப்ரக்பவாய, ப்ராயஸித்தாதிகள் ஏற்படுவதை அவர் கள் கவனிக்கவில்லை. மேலும் இந்த ஆத்மகுணங்கள் நான்கு ஜாதீ, நான்கு ஆசாமம ஆகிய எல்லோருக்கும் பொதுவான தர்மங்கள். ப்ரம்ஹண்ணுக்கு, அதிலும் க்ருஹஸ்தனுக்கு மட்டும் ஏற்பட்ட வையல்ல. ஆகையால் மேற்கண்டவாறு சிலர் குதர்க்கமாக அர்த்தம் செய்வது வைதிகமதத்தில் பெரிய கேஷாபத்தை உண்டாக்கும். கௌதமர் வேதவிருத்தமான எந்தத் தர்மமும் ப்ரமாணமல்ல வென்றும், வேதவிதிகள் ப்ரபலமென்றும் பல விடங்களில் கூறியுள்ளார். ஆகையால் இங்கு வ்யாக்பாதாக்களுந், இது கேவலம் ஆத்மகுணப்ரசம்ஸை என்றே நிர்ணயித்தார்கள். எவ்வளவு நித்ய கர்மானுஷ்டான நிஷ்ட சிஷ்டனா யிருந்தாலும் ஆத்மகுணங்களை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டு மென்பதிலேயே கௌதமரின் கோக்கம்.

கௌதமரின் காலநிர்ணயம் முதலியவை.

கௌதமர்கள் பலர் உண்டா?

கௌதம மஹர்ஷியின் கால நிர்ணயம் முதலியவைபற்றி மேற்றிசை விமர்சகர்களும், ப்ரொபஸர் காணே முதலியும் தேச விமர்சகர்களும் கூறிய விஷயங்கள் குழப்பம் ஏற்பட ஹேதுவான வையேயல்லாது நிர்ணயம் தெரிய ஸாதகமானவையல்ல. கௌதம

தர்மஸூத்ரம் எல்லாத் தர்மஸூத்ரங்களுக்கும் முன்னால் ஏற்பட்ட தென்று அதன் நடை விஷயங்கள் இவைகளால் நிச்சயிக்கப்படுவதாக அவர்கள் கூறுகிறார்கள். யாக்ஞவல்க்யர் கௌதமஸம்ருதியை குறிப்பிடுகிறார். பவிஷ்யத் புராணத்திலும் காணப்படுகிறது. ஸ்ரீ பகவத்பாதாசார்யாரும் கௌதமரைப்பற்றி ப்ரஸ்தாபிக் கிறார்கள்.

கௌதமஸூத்ரத்தில் 'யவந' என்ற ஜாதிப்பெயர் நிர்த்தே சிக்கப்படுவதால் இவர் யவநர் காலத்திற்குப் பிற்பட்டவராயிருக்கலாமென்று ஊஹம். ஆகவே கி. பி. இருநூறிலிருந்து அறுநூறு வர்ஷங்களுக்குள் கௌதம காலமென்று ஸ்ரீகாணே ஊஹிக்கிறார்.

போதாயனர் தமது தர்மஸூத்ரத்தில் கௌதமரைக் குறிப்பிடுகிறார். கௌதமரின் அபிப்ராயங்களை ப்ரமாணமாகக்காட்டுகிறார். இதனால் போதாயன தர்மஸூத்ரம் கௌதமீயத்திற்குப் பிந்தியதென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது. மாதூலஸூதா விவாஹாதிகளான சிற்சில தேசாசாரங்களைப் போதாயனர் குறிப்பிட்டு அவை அந்தந்தத் தேசங்களுக்கு ப்ரமாணமாகலாமென்றும் இதர தேசத்திற்குக் க்ராஹ்மயமல்ல வென்றும் கூறிவிட்டு

‘ஸூரியோயிதி மளதரீ’

என்பதால் மாதூலஸூதா விவாஹாதி துராசாரங்களைத் தேச தர்மமாகக்கூட அங்கீகரிக்கக்கூடாதென்று கௌதமர் சொல்லுவதாகப் போதாயனர் குறிப்பிட்டுள்ளார். கௌதமர்,

‘ஷௌஜா திகுயுயரீடாரீ சூரோயெயீ சுவிருஜாரீ பூரீணர்’

என்பதால் தேசாசார தர்மங்களும் வேதங்களுக்கு விருத்தமாயில்லாமலிருந்தால்தான் ப்ரமாணமாகலாமென்று கூறி வேதவிருத்த தேசாசாரத்தைத் தர்மமாக ஒப்ப மறுத்துவிட்டார்.

ஆனால் போதாயனத்தில் மற்றிருரு விடத்தில் இது விபரீதமாயுள்ளது. ப்ராம்ஹணனுக்கு ஆபக்காலத்தில் கூத்தரியவ்ருத்தியைப் போதாயனர் விதித்து விட்டு ‘நெதி மளதரீ’ என்பதால் “இதை கௌதமர் அங்கீகரிக்கவில்லை” யென்று சொல்லுகிறார். ஆனால் கௌதமர் தமது ஸூத்ரத்திலும் ப்ராம்ஹணனுக்கு ஆபத் காலத்தில் கூத்தரிய வ்ருத்தியை அவலம்பிக்கலாமென்று ஸ்பஷ்டமாக அநுமதி கொடுக்கிறார்.

‘தடிவாவெ கூத்தியவூதி’

என்ற ஸூத்ரத்தால். இப்படித் தெளிவாகக் கௌதமர் கூத்திரிய வ்ருத்தியை அநுமதித்திருக்கையில் ‘நெதி மளதலீ’ என்பதால் போதாயனர் அதைக் கௌதமர் அங்கீகரிக்கவில்லையென்று சொல்லுவது எப்படி ஸமஞ்ஜஸமாகும். இங்குப் போதாயந ஸூத்ர பாஷ்யகாரரான கோவிந்த ஸ்வாமி ஓர் ஸமாதானத்தைக் காட்டியுள்ளார். அவர் வாக்யமாவது:—

‘பூஸிஜமளதலீபெ தடிவாவெ கூத்தியவூதி’ ஐதி வவ
நாசு சுநூசு மளதலீராவூதி கூபுதெ’

என்று. அதாவது ஆபத்தால் கூத்திரிய வ்ருத்தியைக் கௌதமர் அங்கீகரிக்கவில்லையென்று போதாயனர் சொல்லுகிறார். ஆனால் ‘ப்ரஸித்தமாக உள்ள கௌதம சாஸ்த்ரத்தில் அதை அங்கீகரித்து விதி காணப்படுகிறது. ஆகையால் இங்குப் போதாயனர் குறிப்பிட்ட கௌதமர் வேறு. அந்தச் சாஸ்த்ரமும் வேறு என்று கல்பிக்க வேண்டும்’ என்று போதாயன பாஷ்யகாரர் வேறு ஒரு கௌதமர் இருப்பதாகக் கல்பிக்கிறார். நவீன விமர்சகர்களும் வேறு கௌதமரும், சாஸ்த்ரமும் இருக்கவேண்டுமென்று ஊஹிக்கிறார்கள். இப்போது ப்ரஸித்தமாயுள்ள இந்தக் கௌதமஸூத்ர ப்ரமாணங்கள் நிபந்தனங்களில் சில காணப்படவில்லை. நிபந்தனங்களில் கௌதம வாக்யமாக உதாஹரிக்கப்பட்ட பல ப்ரமாண வாக்யங்களும் இந்தக் கௌதமீயத்தில் காணப்படவில்லை. ஆகவே வேறு ஒரு கௌதமரும் அவர் செய்த தர்ம சாஸ்த்ரமும் இருந்து பிறகு மறைந்து போயிருக்கலாமென்று நினைக்கிறார்கள். இதில் நம்மவர்கள் கூட ஒரு முடிவான நிர்ணயத்திற்கு வர முடியாமலிருக்கிறது. எப்படியும் பாஷ்யகாரர் கோவிந்தஸ்வாமி கூறுவதுபோல் இப்போதுள்ள ப்ரஸித்த கௌதமீயத்தைக்கொண்டே நாம் தர்மங்களை நிச்சயிக்க வேண்டும்.

வ்யாக்யானங்கள்.

இந்தக் கௌதமஸூத்ரத்திற்கு “மஸ்கரீ” என்ற மஹரீயர் பாஷ்யம் செய்துள்ளார். இந்த மஸ்கரி ஸ்வாமியைப்பற்றி பந்நிதனங்களில் அதிகமாக ப்ரஸ்தாவமில்லாவிடினும், அவர் அதிப்ராசீன நிபந்தனகாரர் என்றே தெரிகிறது. அவருடைய பாஷ்ய வாக்யங்கள் கம்பீரமாயிருப்பதுடன் விசார, நிர்ணயாதி சக்திகளும் அவர் பஹுக்ஞரென்பதை விளக்குகின்றன. ஸ்ரீவைஷ்ணவ

ஸம்பந்தாய ஆசார்யரான ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர் தமது சததுஷணி என்ற வாதக்ரந்தத்தில் இந்த மஸ்கரி ஸ்வாமியைக்குறிப்பிடுகிறார். யதிகளுக்கு யக்ஞோபவீத தாரணம் வேண்டுகிறார் என்ற விஷயமாக இந்தக் கௌதமஸூத்ர பால்யத்தில் மஸ்கரிஸ்வாமி வெளியிட உள்ள அபிப்பிராயத்தை ஸ்ரீ தேசிகர் தமக்கு ஆதாரமாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளதிலிருந்து மஸ்கரிபால்யம் ப்ராசீனமாயும் ப்ரஸித்தமாயும் இருப்பது தெளிவாகிறது. மற்றொரு வ்யாக்யா தாவான ஹரதத்தகராப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. வைதிக ஸம்பந்தாயத்திய நிபந்தனகாரர்களில் அவர் உயர்ந்த ப்ரமாண ஸ்தானத்தைப் பெற்றுக் கௌரவிக்கப்பட்டவர். மூன்றாவதாக “அஸ்ஹாயா” என்ற வ்யாக்யான மொன்றுமிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

கௌதம ஸூத்ர பரிசிஷ்டம்

கௌதம தர்ம ஸூத்ரத்தின் பரிசிஷ்டமென்றும் க்ரியா காண்டம் என்றும் பெயருடன் பதினெட்டு காண்டங்களுள்ள பாகமும் இதில் சேர்த்து அச்சிடப் பட்டிருக்கின்றது. இந்த ஸூத்ரங்கள் முழுவதும் ப்ரதி தீனம் செய்யவேண்டிய ஸ்நான, ஸந்த்யா, பூஜாதி ஆன்ஹிகங்களை விதிக்கின்றன. இது மைசூர் கௌதம ஸூத்ரப் பதிப்பில் காணப்படுகிறது. ஆனந்தாச்சாரயப் பதிப்பில் இல்லை. இதிலுள்ள ஸூத்ரங்கள் வெகு லகுவான ஸம்ஸ்க்ருத நடையில் யாவரும் ஸூலபமாக அர்த்தம் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய முறையிலிருக்கிறது. இது கௌதமர் செய்தது தானா என்கிற சர்ச்சையில் இறங்க வேண்டியதில்லை. எப்படியிருந்தாலும் இதில் சொல்லப்பட்ட ஆன்ஹிக விதிகள் வைதிகக்ரந்தங்களுக்கு மாறாயில்லாமல் அவைகளை அநுஸரிப்பவைகளாகவே காணப்படுவதால் இதுவும் ஆஸ்திகர்களுக்கு உபயோகப் படக்கூடியது.

அக்ஷிஜோத்யம்

கோபால தேசிகாச்சார்யரார்.

கௌதம தர்மஸூத்ரம் விஷய ஸூசிகை.

பக்கம்

ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதி சிஷ்டாசாரங்கள் மூலப்ரமாணங்கள்.	1
சாஸ்த்ரவிருத்த சிஷ்டாசாரம் க்ரஹிக்கத்தக்கதல்ல ...	1
ஸம பலமுள்ள சாஸ்த்ர விரோதத்தில் விகல்பா நுஷ்டானம்	2
ப்ராம்ஹணனுக்கு உபநயன காலம் ...	2
பதினாறு வயதுவரையில் அனுமதி ...	3
மௌஞ்ஜி அஜிந வஸ்த்ர தண்டாதிகள் ...	4
த்ரவ்யசுத்தி அந்தந்த த்ரவ்யங்களுக்கு ஏற்றது ...	5
ஆசமன சுத்திவிதி ...	6
அதில் சில விசேஷங்கள் ...	7
ஆசார்ய உபாஸனம் ...	9
ஆசார்ய ஸிஷ்யமத்தியில் போகக்கூடாது ...	10
சில ப்ராணிகள் குறுக்கே போனால் ப்ராயஸ்சித்தம் ...	10
உபநயனமாகாத மாணவனின் தர்மங்கள் ...	11
உபநயனமாகியவனின் நியமங்கள் ...	12
ஆசார்யனிடம் நடந்துகொள்ளவேண்டிய விதங்கள் ...	14
பிக்ஷாசரண நியமங்கள் ...	16
சிஷ்யனை ஆசார்யன் அடிக்கக்கூடாது ...	17
ப்ரம்ஹசர்ய கால நிர்ணயம் ...	17
நான்கு ஆசாமங்கள் ...	18
நைஷ்டிகன் தர்மம் ...	19
ஸன்யாஸி தர்மங்கள் ...	20
வானப்ரஸ்த தர்மங்கள் ...	22
க்ருஹஸ்தனுக்கு விவாஹஸம்பந்த நியமம் ...	23
ப்ராம்ஹாதி விவாஹப் பிரிவுகள் ...	24
அநுலோம, ப்ரதிலோம ஜாதிப் பிரிவுகள் ...	25
ருதுகமன விதி ...	27
அக்நி பரிசர்யை ஆரம்ப காலம் ...	27
வைஸ்வதேவ பஸிஹாணாதிகள் ...	28
பிக்ஷாதானம் ...	29
ஆசார்யன், விவாஹம், மருந்து சாப்பிடுகிறவன், யாகம் முதலிய தர்மங்களுக்கு த்ரவ்ய உபகாரம் ...	29
கோபிஷ்டன், பயந்தவன், பாலன், சித்தப்ரமமுள்ளவன் ஆநியவர்கள் பொய் சொல்லுவது தோஷமாகாது ...	29

மதுபர்க்க தான விதி	...	30
அதிதி பூஜா விதிகள்	...	31
ஆசார்யாதி பாத உபஸங்க்ரஹணாதி மர்யாதைகள்	...	33
பூஜா நிமித்தங்கள்	...	33
மார்க்க தானம்	...	33
அப்ராம்ஹணனிடம் வித்யாக்ரஹணம் எப்போது?	...	36
க்ரய விக்ரய அர்ஹ வஸ்துக்கள்	...	37
பண்டமாற்ற விதி	...	38
ராஜ்யத்தில் ராஜாவும், பஹுஸ்ருத ப்ராம்ஹணனும் முத்யஸ்தர்	...	39
மனிதன் முதலிய ஸகல ப்ராணிகளின் ஜீவநம்		
ராஜாவையும், ப்ராம்ஹணனையும் ஆதாரமாகக் கொண்டது	...	39
பஹுஸ்ருத ப்ராம்ஹண லக்ஷணம்	...	41
நாற்பது ஸப்ஸ்கார விவரணம்	...	42
எட்டு ஆத்மகுண விவரணம்	...	43
பலவித க்ருஹஸ்த தர்மங்கள், பொது தர்மங்கள்	...	45
மூத்புரீஷ உத்ஸர்க்க நியமம்	...	49
பொது தர்மங்கள்	...	50
குடும்ப யோகக்ஷேமத்திற்காக அரசனை அண்டலாம்	...	52
வளிக்க அர்ஹமான இடம்	...	53
ப்ராம்ஹணாதி தர்ம வ்ருத்தி	...	54
ராஜ தர்மங்கள்	...	55
யுத்தத்தில் கொல்லத்தகாதவர்கள்	...	56
யுத்த ஜயத்தால் கிடைத்ததைப் பங்குபோடுதல்	...	57
க்ருஷிகன் கொடுக்கவேண்டிய வரிவிதிதம்	...	57
வ்யாபாரிகளுக்கு வரி நிர்ணயம்	...	58
சிலருக்கு வேலையே வரி	...	58
கெட்டுப்போன வஸ்துவைக் காப்பாற்றல்	...	59
ராஜதர்மம் தொடர்ச்சி	...	60
திருட்டுப்போன ஸ்வத்தை மீட்டுக்கொடுத்தல்	...	60
இல்லாவிட்டால் பொக்கிஷத்திலிருந்து கொடுத்தல்	...	60
மைனர் ஸ்வத்து லக்ஷணம்	...	61
வைரிய தர்மங்கள் வ்ருத்திகள்	...	61
சூத்ர தர்மங்கள் வ்ருத்திகள்	...	62
ராஜதர்மங்கள் தொடர்ச்சி	...	64

ப்ரம்ஹணனை முன்னிட்டுக் கொண்டு ராஜ்யம்
 நடத்தவும்
 சகுனம், ஜ்யோதிஷம் இவைகளை அரசன் அநுஸரிக்க
 வேண்டும்
 வேததர்ம சாஸ்த்ரங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டே
 தீர்ப்புச் செய்யவும்
 தேச ஜாதி குல தர்மங்கள் வேத விருத்தமில்லாத
 வையே ப்ரமாணம்
 க்ருஷிகன், வ்யாபாரி முதலியவர்கள் தங்கள் வகுப்பு
 வழக்கப்படி
 அரசன் மேற்படியாருடைய வழக்கத்தை ஆதாரமாகக்
 கொள்ளவும்
 ப்ரம்ஹ ஷத்ர சேர்க்கையால் தான் ராஜ்ய ஷேதமம்
 ஆசார்யனும் ராஜாவும் ராஜ்ய ஷேதத்திற்கு முக்யம்
 தண்ட ப்ரகரணம், பற்பல வித குற்ற தண்டனைகள்
 வட்டி வாங்குவதில் நியமங்கள்
 போக்யம், நிக்ஷேபம் இவை பற்றிய விதிகள்
 ஸ்வர்ணஸ்தேய ப்ராயச்சித்தம்
 ஸாக்ஷி விசாரணை நியமங்கள்
 சபதம் செய்யச் சொல்லி ஸாக்ஷி விசாரணை
 ஸாக்ஷி பொய் சொன்னால் தோஷங்கள்
 நீதி விசாரணையில் சில நியமங்கள்
 ஆசௌச விதி—பற்பல நிமித்தங்களில்
 ஆசௌசி நியமங்கள்
 ச்ரத்த விதி, ச்ரத்தார்ஹ ப்ரம்ஹணர்கள்
 ச்ரத்த த்ரவ்யங்கள்
 வர்ஜிக்கத்தக்க ப்ரம்ஹணர்கள்
 பங்கதி பாவனர்கள்
 உபாகர்ம விதி
 அபயன நியமம், பலவித அநதபயனங்கள்
 வர்ஜிக்கத்தக்க அன்னங்கள்
 விலகத்தக்க மாம்ஸங்கள்
 ஸ்த்ரீ தர்மம்
 நியோக நியமம்
 ருதுவுக்கு முன்பே கன்யாதானம்
 யாகாதிகர்ம பூர்த்திக்காக த்ரவ்ய ஆஹரணம்

பாபங்களுக்கு ப்ராய்ஸ்சித்த விதிகள்	...	109
ப்ராய்ஸ்சித்தம் செய்யலாமா? (விசாரம்)	...	110
ப்ராய்ஸ்சித்தார்த்த மந்த்ரங்கள், தேசம், காலம், தீரவ்யம் முதலியவை	...	112
பதித த்யாக விதி, கடஸ்போடம்	...	114
பாதித்யம் ஏற்படக்கூடிய தோஷங்கள்	...	116
ஸம்பாதக தோஷங்கள்	...	117
உபபாதக தோஷங்கள்	...	118
மாதாபிதாக்கள் பதிதராயினும் சுசீருஷையுண்டு	...	118
ப்ரம்ஹஹத்யா ப்ராய்ஸ்சித்தம்	...	120
கர்ப்பநாச ப்ராய்ஸ்சித்தம்	...	122
கூத்திரிய, வைஸ்ய, சூத்ராதி வத ப்ராய்ஸ்சித்தம்	...	122
பசுமாடு முதலிய ப்ராணி வதத்தில்	...	122
ஸ்ரௌத ஸ்மார்த்தாக்ரி, வேதம் இவைகளை த்யஜித்தவனுக்கு ப்ராய்ஸ்சித்தம்	...	124
ஸுராபான ப்ராய்ஸ்சித்த விவரணம்	...	125
ஸுரை வாஸனையை முகர்த்தால்	...	126
குருகல்ப கமர ப்ராய்ஸ்சித்தம்	...	126
ஸகி முதலியவர்களின் கமரத்தில்	...	126
அவகிர்ணி ப்ராய்ஸ்சித்தம்	...	127
ப்ரம்ஹசர்ய நியம வர்ஜனத்தில்	...	128
ஸூர்யோதய அஸ்தமய காலத்தில் தூங்கினால்	...	128
அபோஜ்ய போஜனத்தில்	...	128
பிற நிர்தை, பொய் இவைகளில்	...	129
விவாஹாதிகளில் பொய் சொன்னால் தோஷமில்லை	...	129
ஆசார்யன் விஷயத்தில் பொய் சொன்னால்	...	130
ரஹஸ்ய தோஷங்களுக்கு ரஹஸ்ய ப்ராய்ஸ்சித்தம்	...	130
க்ருசர லக்ஷணங்கள், தவாதசராத்ர க்ருசரம்	...	135
அதிக்ருசர லக்ஷணம்	...	135
க்ருசராதிக்ருசர லக்ஷணம்	...	135
சாந்த்ராயண விதி	...	138
குடும்ப ஸ்வத்துப் பிரிவு விதி (தாயபாகம்)	...	141
ஸ்வத்துப் பிரிவு ஸம்பந்தமாக பற்பலவித விதிகள்	...	

[பரிசிஷ்டத்தில் வரிசையாக காலை முதல் செய்யவேண்டிய
சௌச ஸ்நான ஸந்த்யா ஜப ஹோமாதிகள் சொல்லப்படுகின்றன.
அதற்கு விஷயஸூசிகை அபேக்ஷிதமன்று.]

உ
மனதரிசுவாஷிபுருணீதம்
யசிபுஸகுத்யு ||

கௌதம மஹர்ஷி அருளிய தர்ம ஸூத்ரம்.

(மூலாதத்த வ்யாக்யானத்தை அனுஸரித்து
மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.)

முதல் ப்ரஸ்நம்—முதல் அத்யாயம்.

ஒழு || வெபொ யசிபுஸகுத்யு || ௧ ||

தர்மத்திற்கு அடிப்படையான ப்ரமாணம் வேதமே. வேதம் நான்கு. அவைகளிலுள்ள மந்த்ரம், ப்ராம்ஹணம் என்கிற இரு பிரிவும் சேர்ந்து தர்மத்திற்கு ப்ரமாணமாகும். அந்த வேதங்கள் மூலமாகவே உபநயநாதி தர்மங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. தர்மத்தை அநுஷ்டிப்பதுபோல் அதர்மத்தை விசைக்குவதும் தர்மமே. ப்ரம்ஹணத்யா ஸுராபாநாதி அதர்மங்களையும் வேதம் நிரிஷேதிப்பதால் அதர்ம நிரஸனமும் வேதமூலக மென்று அறியவும்.

ததிராம் வ ஸ்யுதிஸீகெ || ௨ ||

அந்த வேதங்களை அறிந்த மனு முதலிய சிஷ்டர்களுடைய ஸ்ம்ருதியும், அவர்களுடைய ஆசாரமும் நமக்கு ப்ரமாணமாகும்.

மனு முதலிய மஹர்ஷிகளின் ஆசாரமானது நிர்மூல மென்று நினைக்கக்கூடாது. ப்ரத்யக்ஷ வேதங்களில் அவைகளுக்கு ஆதார மில்லாவிடிலும், விச்சிந்ரபாடமாக மறைந்து நமக்கு அறியமுடியாத வேதங்களில் அவைகளுக்கு ப்ரமாண மிருப்பதாக நிச்சயித்துக்கொள்ளவேண்டும். அநுமித ச்ருதிமூலமாக ப்ரமாண மென்றபடி.

ஒபுஷொ யசிபுஸகுத்யு || ௩ || ஸாஹஸம் வ சிஹதா || ௪ ||

முன்னோர்களான மஹர்ஷிகளின் அநுஷ்டானமும் நமக்கு

ப்ரமாண மென்றால், சில ரூஷிகள் சாஸ்த்ரவிருத்த அநுஷ்டானங் களைச் செய்ததாகத் தெரிகிறதே? அவைகளும் நமக்கு ப்ரமாண மாகுமா? நாமும் அவைகளைச் செய்யலாமா? இதற்கு இந்த ஸூத்ரத்தில் ஸமாதானம் கூறப்படுகிறது. பாசுராமன் மாத்ரு சிரச் சேதம் செய்தது போன்ற தர்ம அதிக்ரமமும் ஸாஹஸமும் ராக த்வேஷாதி நிமித்தகமாகையால் அவை அதர்மங்களே.

சுவராடிளவ-ஆயாசு || ச ||

அந்த அதர்ம ஸாஹஸத்தை பின்னுள்ள நாமும் செய்யக் கூடாது. அவர்களைப்போல நமக்கு தபஸ்ஸத்தியில்லாததால் தூர்ப் பலர்களாயிருக்கிறோம்.

த-ஆயுவ-வி-ரோ-யெ-விக-ஹ- || ௩ ||

ஒரே விஷயத்தில் ஸம பலமுள்ள இரண்டு சாஸ்த்ரம் முட்டிக் கொண்டால் அங்கு விகல்பமாக நிர்ணயம் இப்படியாவது, அப்படி யாவது செய்யலாமென்று. அதிராத்ர யாகத்தில் ஷோடசி என்ற ஸோம ஹோமம் வேண்டுமென்று ஒரு விதியும், வேண்டாமென்று ஒரு விதியும் இருப்பதால், இரண்டும் ஸமபலமாயிருப்பதைக் கொண்டு அங்கு விகல்பமாக அநுஷ்டிக்கலாம். இம்மாதிரி பல உதா கரணங்களுண்டு. ஆனால் ச்ருதிவிதியும் ஸ்ம்ருதிவிதியும் விரோதிக்கு மிடங்களில், ச்ருதியே ப்ரபலம். ஸ்ம்ருதி தூர்ப்பலம். இவ்விரண்டும் ஸமபலமல்லவாகையால் மேற்சொன்ன விகல்பம் திடையாது.

உ-ப-ந-ய-ந-ஸூ-ரா-ஹ-ண-ஸூ-ரா-ஷ- || ௪ ||

இனி தர்மங்களைச் சொல்லுகிறார். உபநயநம் முதலில் கூறப் படுகிறது. கர்ப்பாதானுதி வரிசையை விட்டு முதலிலேயே உபநய நத்தை விதிப்பது அது ப்ரபலமென்கிற தாத்பர்யத்தால். ப்ராம் ஹணனுக்கு எட்டாவது வயது உபநயந முக்ய காலம். இங்குள்ள ப்ராம்ஹண பதமானது பிறவி ப்ராப்தஹண்யத்தைக் குறிக்கிறது. ஆகையால் உபநயநத்திற்கு முன்னாலேயும் ப்ராம்ஹணனாயிருப்ப வனுக்கு உபநயநாதிகாரம். சூத்ராதிகளுக்குக் கிடையாது. “ப்ராம் ஹணன் ஸாராபானம் செய்யக்கூடாது”, என்ற விதியால் உபநயந மாகாத ப்ராம்ஹணனையும் க்ரஹிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இல்லையேல் அவன் ஸாராபானம் செய்யலாமென்று ஏற்பட்டுவிடும். ஆகையால் உபநயநத்திற்கு முந்தியும் ஜாதி ப்ராம்ஹண்யமுண்டு. அதைக் கொண்டே சாஸ்த்ர ப்ரவ்ருத்தி.

நவரே வனுரே வா காஜ்யூ || ௭ ||

ப்ரம்ஹஸர்ச்சஸம், ஆயுஸ் முதலிய காமனையுள்ள வனுக்கு ஒன் பதாவதிலும், ஐந்தாவதிலும் செய்வது காம்ய உபநயநம்.

மஹாபி ஸஹ்யா வஷாணாடி || ௮ ||

வர்ஷங்களைக் கணக்கிடும்போது கர்ப்பவர்ஷம் முதலாகவே கணக்குச்செய்து உபநயநம் செய்யவும். பிறந்த வர்ஷம் கணக் காகாது.

தசு ஷிதீடம் ஜநு கூ ||

அந்த உபநயநமானது இரண்டாவது ஜம்மமாகச் சொல்லப் பட்டுள்ளது. இதில் ஆசார்யன் பிதாவாகிறான். காயத்ரீ மாதாவா கிறான். இதனால் தனிஜதவம் ஸித்திக்கிறது.

தசு உஸாக ஸ சூவாயு || ௧௦ ||

அந்த உபநயநமானது எவ்விடமிருந்து ஏற்படுகிறதோ அவன் ஆசார்யன் எனப்படுகிறான்.

வெஷாநு வயநாது || ௧௧ ||

வேதத்தை அத்யயனம் செய்து வைப்பதா லும் அவன் ஆசார் யாகிறான்.

வனகாடிஸாடிஸமொஃ கூத்ரிபவெஸ்யுமொஃ || ௧௨ ||

கூத்திரியன் வைய்யன் இருவருக்கும் முறையே பதினொன்று வது பன்னிரண்டாவது வயதில் உபநயநம்.

சூஷெஷாஸாக ஸூவாஹணஸ்ய சுவ தீ தா ஸாலிதீ || ௧௩ ||

பதினாறுவது வயது முடிய ப்ரம்ஹணனுக்கு காயத்ரியானது நமூஷிப் போவதில்லை. பதினாறுவது முடிய உபநயநம் செய்யலா மென்று கருத்த. இது ஆபத்தகல்பம்.

உாலிந்தெஃ நாகிந்யஸ்ய ஆபிகாயாஃ வெஸ்யுஸ்ய || ௧௪ ||

கூத்திரியனுக்கும் ஆபத்தகல்பமாக இருபத்திரண்டு வயது முடிய வும், வைய்யனுக்கு அதற்கு மேல் இரண்டு வயது, அதாவது இருபத்தான்கு முடியவும் செய்யலாம்.

ஜேஜீ ஜூ ஜேவீஃ ஸனசூஃ ஜேவஜாஃ சூரேண || ௧௫ ||

முஞ்சைப்புல்லால் செய்யப்பட்ட மேகலை ப்ரம்ஹணனுக்கு.

கூத்திரியனுக்கு வில்லு நான் கயிறு. தூலால் செய்யப்பட்டது
வைர்யனுக்கு. இவ்வாறு மூன்று வர்ணத்தினருக்கும் மேகலை.
(மௌர்வீ = மருள், என்று ஹாதத்தர்).

க்யூஷுரூரூவஸூஜிநாதி || ௧௬ ||

க்ருஷ்ணஸாரமான், புள்ளிமான், ஆடு இவைகளின் தோல்கள்
முறையே ப்ராம்ஹணுதிகளுக்கு அஜிநங்கள்.

வாவூரூவலி ஸாண கூளரி வீர கூதவாரி ஸுவெ-ஷுட்யூ || ௧௭ ||

சணலால் செய்யப்பட்டது சாணம், வெண்பட்டுக் கூழளமம்,
தர்ப்பாதிகளால் செய்யப்பட்டது சீரம், ஆட்டு ரோமத்தால் செய்
யப்பட்ட கம்பளம் சூதபம். இந்த நான்குவித உடைகள் எல்லோ
ருக்கும் க்ரஹ்யம்.

காவ-பூஸம் வா-விக்யூத்யூ || ௧௮ ||

சாயங்களால் விகாரம் செய்யப்படாத தூல்வஸ்த்ரமாவது
யாவருக்கும் க்ரஹ்யம்.

காஷாயபிஷெயுகே || ௧௯ ||

சில ஆசார்யர்கள் சிவப்பு வர்ணமுள்ள வஸ்த்ரத்தை உடுத்தலா
மென்று நினைக்கிறார்கள்.

வாக்ஷூம் ப்ராஹ்ணஸ்யூ ஜோஜிஷூ ஹாரிஷெயூ உதாரபொஃ || ௨௦ ||

வர்ணமுள்ள வஸ்த்ர விஷயமாயும் நிர்ணயம் சொல்லப்படு
கிறது. வருகூதங்களிலிருந்து வரும் சாயத்தால் சிவந்தது ப்ராம்ஹ
ணனுக்கும், மஞ்சள், குங்கும வர்ணமுள்ள வஸ்த்ரம் முறையே
கூத்திரியவைர்யர்களுக்கும் க்ரஹ்யம்.

ஸெவஸூவாஸாஸா ப்ராஹ்ணஹி || ௨௧ ||

பில்வம் அல்லது புரக இவைகளாலான தண்டம் ப்ராம்ஹ
ணன் தரிக்கத்தக்கது.

கஸூஸூஸெவஸூவஸூ செ-ஷெ || ௨௨ ||

பாக்கி இருவர்ணத்தினர் விஷயத்தில் அரசு, பீலு வருகூதம்
இவை தண்டமாகும்.

யஜியோ வா ஸுவெ-ஷுட்யூ || ௨௩ ||

அல்லது எல்லா வர்ணத்தாருக்கும் ஏதாவது ஒரு யக்ஞர்ஹ
வ்ருகூத்தின் தண்டம் க்ரஹ்யமாகும்.

சுவீயிதாஃ யௌவகூரஃ ஸௌரஃ || ௨௪ ||

தண்டங்கள் கீடங்களால் வீணாக்கப்படாமலும், பூபம்போல் துனியில் வளைந்தவையாயும், தோல் உள்ளவைகளாயிருக்க வேண்டும்.

பேருய்யுயௌநாஸாபுபுரோணாஃ || ௨௫ ||

தண்டங்கள் மூன்று வர்ணத்தினருக்கும் முறையே தலை, நெற்றி, மூக்கு துனிவசையில் அளவுள்ளவைகளாயிருக்கவேண்டும்.

பேணஜபிமஸிவாஜிபாஸு || ௨௬ ||

ப்ரம்ஹசாரிகள் அடியோடு சிகையை எடுத்துவிட்டு முண்டமாகவோ, அல்லது கேசம் தரிப்பவர்களாகவோ, சிகையையே ஜடையாகக் கொண்டவர்களாகவோ இருக்கலாம்.

பூவ்யஹவஸௌஹிஷ்டாநியாபாஸாபேசு || ௨௭ ||

போஜனமோ, மூத்ரபுரிஷாதிகளோ உச்சிஷ்ட நிமித்தங்கள். அத்தகைய உச்சிஷ்ட ஸமயத்தில் கையில் ஏதாவது த்ரவ்யம் வைத்துக்கொண்டிருந்தால், அந்த த்ரவ்யத்தைக் கீழே வைக்காமல் அத்துடனேயே ஆசமனம் செய்யவேண்டும்.

பூவ்யஸுஹிஃ உரிபாஜயுபுரஹ தக்ஷண நிணைஃ
ஜநாநி தெஜஸ ரோதிஃ ஷாரவ தாநவாநாஸு || ௨௮ ||

த்ரவ்ய சுத்தி சொல்லப்படுகிறது. உலோஹங்கள், மண், மரம், நூல் இவைகளால் செய்யப்பட்ட வஸ்துக்களுக்கு முறையே, தேய்த்துஅலம்புதல், நெருப்பில் காய்ச்சுதல், உளியால் செதுக்குதல், ஜலத்தால்அலம்புதல் இவைகள் சுத்தி முறைகள். உலோகங்களுக்குப் புளிபஸ்மாதிகள், மண்பாத்திரங்களுக்கு அக்ரியில் காய்ச்சுதல், மரப்பாத்திரங்களுக்கு உளியால் செதுக்குதல், நூல் வஸ்துக்களுக்கு ஜலத்தால் அலம்புதல் சுத்திகரம்.

தெஜஸவஹவஹிணிஸுஹிணாநாஸு || ௨௯ ||

ரத்னக்கற்கள், மணி, சங்கு, முத்து இவைகளுக்கும் உலோகங்களுக்குச் சொன்னது போலவே பரிமார்ஜனம் சுத்திகரம்.

ஷாரவ ஷவ்யஹிணி || ௩௦ ||

யானைத்தந்தம் முதலிய அஸ்திகளுக்கும், பூமிக்கும் மரத்திற்குச் சொன்னதான செதுக்கல் சுத்திகரம்.

சுவவஹவ ஹிணி || ௩௧ ||

பூமிக்கு மண்வெட்டியால் செதுக்கலுடன், அந்த இடத்திற்கு வேறு இடத்திலிருந்து நல்ல மண் கொண்டு வந்து பூணம் செய்வதும் அதிகப்படியான சுத்தி. வெட்டுதல், பொசுக்குதல், ஜலம், பசுக்களை மிதிக்கச் செய்வது, கோமயத்தால் மெழுகுவது ஆகிய ஐந்து சுத்தி முறைகள் பூமிக்கு உண்டு.

மெய்வக ரஜ்விஷ்ணு உபநிஷத் || ௩௨ ||

கயிறுகள், பிரம்புகளால் செய்யப்பட்ட பாய் முதலிய வஸ்துகள், தோல்கள் இவைகளுக்கு வஸ்தரத்திற்குச் சொன்னபடி ஜலத்தால் அலம்புதல் சுத்தி. பிரம்பு முதலிய வஸ்துக்களுக்கு ப்ரோக்ஷணமே போதுமென்று பைடனஸி கூறுகிறார்.

உதமே-ரா வா-த்யுனொவ-வ-தா-நா- || ௩௩ ||

கீழ் ஸூத்ரங்களில் சொல்லிய வஸ்துக்கள் மிக அசுத்தங்களால் தாக்கப்பட்டிருந்தால் அவைகளை எறிந்து விட வேண்டும் என்பது ஒரு பக்ஷம்.

பூ-ஜ-வ உ-ஷ-வொ-வா-ஸ-உ-ரோ-ஸெ-த || ௩௪ ||

பாதபாக்ஷாளந ஆசமந்தி சுத்தி கார்யத்தைக் கிழக்கு முகமாகவாவது, வடக்கு முகமாகவாவது செய்யவும்.

ஸ-உ-ள செ-ஸ கு-வீ-நொ-உ-க்ஷி-ண-ஸ-வ-ஹ-ஹ-ஜா-ஹ-
ஹ-ரா சு-கூ-வா ய-ஜ்ஞோ-வ-வீ-தீ சு-ரீ-ணி-வ-ந-ய-க-வா-ணீ-
பு-க்ஷா-ஹ-வா-யு-தொ-ஹ-உ-ப-ஸு-ஸ-தீ-தீ-வ-த-வ-பா-வ-
சு-உ-ரோ-கே- || ௩௫ ||

ஆசமன நியமம் சொல்லப்படுகிறது. சுத்தமான இடத்தில் உட்கார்ந்து, வலது கையை இரண்டு முழங்கால்களுக்கும் நடுவில் வைத்துக் கொண்டு, யக்ஞோபவீதியாயிருந்து, மணிக்கட்டு வரையில் இருகைகளையும் அலம்பிக்கொண்டு, மௌனத்துடன், அல்லது ஒசைப்படாமல், நெஞ்சு நனையும்படி மூன்று அல்லது நான்கு தடவைகள் தீர்த்தத்தைச் சாப்பிடவும். இதில், “உட்கார்ந்து கொண்டு” என்று சொல்லியிருப்பது, நின்றும், குவிந்தும் ஆசமனம் செய்ய உபலக்ஷணமென்று வ்யாக்யானம் கூறுகிறது. நான்கு தடவைகள் என்பது மந்த்ராசமன விஷயம். மூன்று தடவையே பொதுவானது.

வீ-வ-நி-ஜ-ஜு-தெ || ௩௬ ||

பிறகு ஈரத்துடன் கூடிய கையினால் உதடுகளை இரண்டு
தடவைகள் துடைக்கவும்.

வாடின வாழ்க்கை || ௩௭ ||

இரண்டு கால்களையும் அப்யுகூணம் செய்து கொள்ளவும்.
கிரஸ்ஸையும் ஜலத்தைத்தெளிப்பது போல் ப்ரோக்ஷிப்பது
அப்யுகூண மென்று சொல்லப்படும்.

வாநி மொவஹுஸெக் ஸீஷ-கண்ணாநி || ௩௮ ||

செஸ்ஸில் உள்ள, கண், காது, மூக்கு ஆகிய இந்திரியங்களையும் ஆசமனத்திற்குப்பிறகு ஸ்பர்சிக்க வேண்டும்.

2-62-1 நி ல் 22) ரக || ௩௯ ||

சிரஸ்ஸில் எல்லா விரல்களையும் வைத்து ஸ்பர்சிக்கவும். நாபி யிலும் அப்படியே.

ஸு_{சு}பா ஸு_{சு}கா க்ஷு_{சு}கா உ வ_{சு}நீ || ச ||

துக்கம், போஜனம், துப்தம் இவைகளுக்குப் பிறகு இரண்டு
தடவை ஆசமனம் செய்யவும்.

உருவியெழு வடிவ ஁னவடிவது ஜிஹார்விசெருடாசு || சுக ||

பற்களில் ஸம்பந்தப்பட்டுள்ள அசுத்தத்தைத் தொட்டால், பற்களைத் தொட்டதற்குப் போலவே அசுத்தமயில்லை. ஆனால் அப்போது நாக்கு ஸ்பர்க்கும் ஏற்படாமலிருந்தால்தான். நாக்கு ஸ்பர்சமும் ஏற்பட்டால் அசுத்தியுண்டு.

புரக் உறுதொரிதெனெ "சஉ"

தந்தங்களில் ஸம்பந்தப்பட்ட அசுத்தமானது விழும வரையில்
தான் அசுத்தியில்லையென்று சிலரின் அபிப்பிராயம்.

உறுதிபூர்வமானவர்கள் விடுதலை நிழலின்வடிகளில் : ச.ந. ||

தந்த அசுத்திகள் வெளிப்பட்டால் வாய் ஜலத்திற்குச் சொல்லியபடி சுத்தி. அதாவது வாய் ஜலத்தை விழுங்கி விட்டால் சுத்தி. வெளிப்படுத்தினால் அசுத்தி. இந்த ந்யாயம் பற்கள் விஷயத்திலும்.

நிபந்தனா விவரம்: உலிஷ்டம் காவணி ௩ மெடிஷை
நிபந்தனா: ச.ச. 1

வாய்விருந்து வரும் ஜலத்திவலைகள் அசுத்தியைச்செய்யா.

ஆனால் அவை சரித்திரத்தில் விழாமலிருந்தால்தான். பூமியில் விழுந்தால் அசுத்தமில்லையென்று கருத்து.

மெய்யமாயாவகஷ்டம் ஸௌகரியேஷு || சரு ||

மூதர், புரீஷி, வணா, ரக்தாதி அசுத்த வஸ்துக்களுக்கு, அவைகளின் நாற்றமும் ஸேபமும் போகும்படி செய்வதுதான் சுத்தி முறையாகும்.

தகஷி வஸ்துவம் பூரணம் || சக ||

அந்தச் சுத்தியானது முதலில் ஜவத்தானும், பிறகு மண்ணும், ஆக இரண்டு தரவ்யத்தானும் செய்யப்பட வேண்டியது. கை, கால்களில் மலாதி அசுத்தியிலும் இது செய்யத்தக்கது.

பித்திரபூஷணம் விஸ்தாரஸநாஸுபவாஸாயோ
மெஷு || சௌ ||

மூதர், புரீஷி, ரேதஸ் இவைகளை நிரஸிப்பதிலும், புழங்கக் கூடாத வஸ்துக்களின் சேர்க்கையிலும் ஜலம், ம்ருத் இவைகளால் சுத்தி.

யத்ரு வாரிபொ விஷி || சஅ ||

வேதமானது எந்த விஷயத்தில் எந்த மாதிரி சுத்தியை விதித்துள்ளதோ அதை அப்படியே ஆசரிக்கவேண்டும். சமஸங்களுக்கு ஜலத்தால் மார்ஜனியத்தில் என்பன போன்றவை.

வாணிநா ஸவ்யஸௌவஸௌவாஸுபவாஸாயோ
ஹா” உத்யாபிஷ்டமேஷு || சக ||
ஸௌவஸுபவாஸுபவாஸுபவாஸாயோ || சக ||

இதில் மாணவகள் செய்ய வேண்டிய ஆசார்ய உபஸ்தனம் சொல்லப்படுகிறது. மாணவகன் தனது வலது கையினால் ஆசார்யனுடைய பா தத்தைக் கட்டைவிரல் நீங்கலாகப் பிடித்துக் கொண்டு, ‘அதிஷ்டிபோ’ என்று கேட்க வேண்டும் ஆசார்யனை. அந்த ஸமயம் மாணவகள், கண், மனதுகளை ஆசார்யனிடம் செலுத்தவும். தர்ப்பங்களால் சிரஸ்ஸிலுள்ள ப்ராணஸ்தானங்களான இந்திரியங்களையும் ஸ்பர்சிக்கவும்.

புராணாயாபிஷ்டம் வஸுபுஷ்டி || ௫ ||

பதினைந்து மாத்ரா காலமுள்ள மூன்று ப்ராணாயாமங்களையும் அந்த ஸமயம் செய்யவேண்டும்.

பூதகூடுவெஷு சூலநம் உ || ௫௧ ||

கிழக்கு துனியாகப் பாப்பப்பட்ட தர்ப்பங்களில் உட்கார வேண்டும். அத்யயனத்திற்காக.

ஹோமபூதம் வ்யாஹுதம் வணு வத்யூதம் || ௫௨ ||

ஓம் என்பதை முதலாகக்கொண்ட ஐந்து வ்யாஹுதிகளை இங்கே சொல்லவும். ஆனால் அந்த ஐந்து வ்யாஹுதிகளில் ஐந்தாவ தான புருஷ: என்பதற்குப்பதிலாக ஸத்யம் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். புருஷ: என்பது நான்காவது.

மூரொம் வாரொவலம்மு ஹணம் பூதம் || ௫௩ ||

ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் ஆசார்யனின் பாதங்களை உபஸங் க்ரஹணம் (நமஸ்காரம்) செய்யவேண்டும். (பாத உபஸங்க்ரஹண விதி 49-ஆவது ஸூத்ரத்தில்).

பூதநாமவநெ வாக்யதொம் || ௫௪ ||

வேதாத்யயன ஸமயத்தில், ஆரம்பத்திலும், முடிவிலும் பாத உபஸங்க்ரஹணம் செய்யவேண்டும்.

சுநுஜாத உவலிசெஷு பூதஹம் உகதிணதம் ஸிஷ்ய உகதிணவொ வா || ௫௫ ||

ஆசார்யனால் ஆக்கை செய்யப்பட்ட பிறகு, தான் சிஷ்யன், ஆசார்யனுக்கு வலது பக்கத்தில் கிழக்கு முகமாகவோ, வடக்கு முகமாகவோ உட்காரவேண்டும். கார்யாநுகுணமாக திக்விசல்பம்.

ஸால் தீவாநாமவநெ || ௫௬ ||

ஒவ்வொரு அத்யயந காலத்திலும் காயத்ரியை முன்பாக உச்சரிக்கவேண்டும்.

சூதிதொ பூதஹம் சூதாநெ || ௫௭ ||

பாத உபஸங்க்ரஹணத்தின்பின் இதுவரை சொல்லிய நியமங்கள் முதல் முதல் வேதாத்யயந ஆரம்பத்தில் மட்டும் செய்யப் பட வேண்டியவை. பாத உபஸங்க்ரஹணமும் உட்காரவேண்டிய நியமமும் எப்போதும் உண்டு.

ஹோமபூதஹம் பூதஹம் || ௫௮ ||

அதுபோல் ஓங்காரமும் எப்போதும் உண்டு. சொல்லப்பட வேண்டும்.

சுஹ்ராமஜெந வுந்ரஹ்வஸதத்யு || ௫௯ ||

ஆசார்யனுக்கும், சிஷ்யனுக்கும் மத்தியில் குறுக்கே வேறு யாராவது போய்கிட்டால், மறுபடி பாச உபஸங்காஹணம் செய்து உட்காரவேண்டும். இது அத்யயனம் நடக்கும்போது.

ஸூ நகஹ்வஸவஹ் ஜெந்ருக ரோஜஹ்ராரணாம் சூஹ்ரஹ்வ
வாவஸா விபூவாவஸா || ௬௦ ||

அத்யயனகாலத்தில் ஆசார்ய சிஷ்ய மத்தியில், ச்வா, கிரி, ஸர்ப்பம், தவணை, பூனை இவைகளில் ஏதாவது ஒன்று போனாலும் மாணவனுக்கு மூன்று நாள் உபவாஸமும், மூன்று நாள் ஒதுங்கி யிருப்பதும் ப்ராயஸ்சித்தம்.

பூணாயாரீ வ்யுதபூஸநம் உ உதரெஷ்ய || ௬௧ ||

இதர ப்ராணிகள் குறுக்கேபோனால் மூன்று ப்ராணயாமமும் க்ருதப்ராசனமும் (செய் சாப்பிடுதல்) ப்ராயஸ்சித்தம். இந்த ப்ராயஸ்சித்தங்கள் சிஷ்யன் ஆசார்யன் இருவருக்குமென்று சிலர். சிஷ்யனுக்கு மட்டுமென்று சிலர்.

ஸூஸாநாஹ்யுபநெ நெவெவ்யு || ௬௨ ||

சமசான ஸமீபாத்யயன தோஷத்திற்கு ப்ராணயாமமும் க்ருத ப்ராசனமும் செய்யவேண்டும்.

முதல் அத்யாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது அத்யாயம்.

பூரஹ்வநயநாஸு காஜீவாரஃ காஜீவாடிஃ காஜீஹக்ஷஃ || ௬ ||

உபநயனம் செய்யும் வரையில் மாணவனுக்கு இஷ்டப்படி ஆசாரம். பேச்சும் இஷ்டப்படி. ஆஹாரமும் இச்சைப்படி செய்யலாம். சாஸ்த்ரா நியமமில்லை. அதுபரீதனுக்கு அந்ருதவதநாதி நிஷேதமோ, போஜன நியமமோ கிடையாதென்றபடி. இது ஆபத்கல்ப உபநயன விஷயம்.

சுஹ்ரதாஸு || ௨ ||

அக்நியில் ஹோமம் செய்யப்பட்ட ஹவிஸ்யஸஷங்களை அதுபரீதன் சாப்பிடக்கூடாது.

ஐயுஷாநீ 1 ந ॥

அநுபரீதனுக்குக் காமசாரம் சொல்லப்பட்ட போதிலும், ஸ்த்ரீ விஷயமாக பாம்ஹசாரியாக இருக்கவேண்டும். இந்த நியமமுண்டு.

யயொவவாதிதஜிஞ்ஞவூர்ஷோ ஹவதி ॥ ச ॥

மூத்ரா புரீஷ விஸர்ஜன விஷயமாக, சாஸ்த்ரீய நியமமில்லாமல் யதாஸம்பவம் அநுபரீதன் நடந்து கொள்ளலாம்.

நாஸுராஹிநகஸுரா விஜிதெ ॥ ௩ ॥

இந்த அநுபரீதனுக்கு ஆசமன நியமங்களும் கிடையாது. நியமமின்றி ஸ்த்ரீ சூத்ராதிகளைப்போல் செய்யலாம்.

சுருதாவரோஜ-நப்யாவநாவாக்ஷணெஷு ॥ சு ॥

அநுபரீதனுக்கு அபமார்ஜனமுண்டு. உச்சிஷ்டம்பட்ட இடத்தை ஜலமுள்ள கையால் துடைப்பது அபமார்ஜனம். மல மூத்ராதிகளை ஜலத்தாலும், மண்ணாலும் அலம்புவது ப்ரதாவனம். ரஜஸ்வலாதி ஸ்பர்சத்தில் ஜலத்தால் ப்ரோக்ஷிப்பது இவைகள் அநுபரீதனுக்கும் உண்டு. இது சிறிய பாலன் விஷயம். ஆறு வயதுள்ளவனுக்கு ஸ்நானமுண்டு.

ந தஜ்-ஹஸுர-நாடிஸம்ஸு ॥ ௪ ॥

ரஜஸ்வலாதி ஸ்பர்சமுள்ள அநுபரீதனை ஸ்பர்சிப்பதால் அசுத்தி கிடையாது. ஸ்ப்ருஷ்டாஸ்ப்ருஷ்டி தோஷமோ, ஸ்நானமோ கிடையாது. இதுவும் ஆறு வயதிற்குட்பட்ட பாலன் விஷயம். நக்ஷெவெந-சுழிஹவநவலிஹாணபொஃ நிபு-ஹூக் ॥ அ ॥

இந்த அநுபரீதனை அக்ரிஹோமம், வைஸ்வதேவம் முதலியவை செய்ய அநுமதிக்கலாகாது. ஸமந்த்ரகமான எந்தக் கர்மாவிலுமென்றபடி.

ந ஐயுஷாநீஷுராஹாரபெடிநுஞ் ஸுயாநிநயநாகு ॥ சு ॥

அநுபரீதன் எந்த ஸந்தர்ப்பத்திலும் வேதத்தை உச்சரிக்க லாகாது. பித்ரு கர்மம் தவிர. பித்ரு கர்ம மாத்ரத்தில் ஆவச்யக மான வேத மந்த்ரங்களை உச்சரிக்க அதிகாரமுண்டு.

உவநயநாநிநிபுயஜி ॥ ௧௦ ॥

அக்ரிபரிசர்பை முதலிய நியமமானது உபநயனம் முதற் கொண்டு அநுஸரிக்கப்பட வேண்டும்.

உக்தம் ஸ்ரவ்யவயுடீ || ௧௧ ||

கீழே அநுபரீதனுக்குச் சொல்லிய ப்ரம்ஹசர்யமானது உபரீதனுக்கும் உண்டு.

சுதீஸ்தநஸெக்ஷயாணெ || ௧௨ ||

ஸமிதாதானமென்கிற அக்ஷிகார்யமும், பிக்ஷாசரணமும் ப்ரதிதினம் செய்பத்தக்கவை.

ஸத்யவயநு || ௧௩ ||

உபரீதன் எப்போதும் ஸத்யமே சொல்ல வேண்டும்.

சுவாஸுவஸுஸாநு || ௧௪ ||

உபரீதன் ப்ரதிதினமும் தீர்த்த ஸ்நாகம் செய்யவேண்டும்.

வனகெ மொடிநாடி || ௧௫ ||

ப்ரம்ஹசாரீ, கோதானமென்கிற ஸமாவர்த்தனம் ஆகும் வரையில் ஸ்நாகம் செய்யக்கூடாதென்று சில ஆசார்யர்கள் நினைக்கிறார்கள். இது நித்ய ஸ்நாகத்திற்கே நிஷேதம். நைமித்திக ஸ்நானம் உண்டு.

வஹிஸஸ்யுகம் வ || ௧௬ ||

காலே, ஸாயம் இரண்டிலும் க்ராமத்திற்கு வெளியில் சென்று ஸந்த்யாவந்தனம் செய்ய வேண்டுமென்ற நியமமும் உள்ளவனா யிருக்க வேண்டும்.

திஷ்டை வ-ருவ-ரா ஸுவீதொதாராம் ஸஜேரதிஷ்டா ஜேரதிஷ்டா டுஸ-டாசு வாழுகம் || ௧௭ ||

ப்ராதஸ்ஸந்த்யையை நின்று கொண்டும், ஸாயம் ஸந்த்யையை உட்கார்ந்து கொண்டும் உபாஸிக்கவும். ஒரு ஜ்யோதிஸ் இருக்கும் போது ஆரம்பித்து மற்றொரு ஜ்யோதிஸ் தெரியும் வரையில் மௌனத்துடன் உபாஸிக்கவும்.

காலையில் நக்ஷத்ர ஜ்யோதிஸ் இருக்கும்போது ஆரம்பித்து ஸூர்யஜ்யோதிஸ் தெரியும் வரையிலும்; ஸாயங்காலத்தில் ஸூர்ய ஜ்யோதிஸ் இருக்கும்போது ஆரம்பித்து நக்ஷத்ரஜ்யோதிஸ் தெரியும் வரையில் என்றபடி.

நாடித்யூக்ஷத || ௧௮ ||

ப்ரம்ஹசாரீ ஸ்ரீர்யணை எப்போதும் பார்க்கக்கூடாது. பார்க்க வேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் என்று சிலர். வேறு சிலர் உதய கால விஷயமென்பார்கள். கௌதமர் அபிப்ராயப்படி எப்போதுமே நிஷித்தமென்று ஹரதத்தர்.

வஜ்ரபெசுரீயுஜோஸ்சநூரூபிவாஸவாஸுஜ்ஜநயாநொ
வாநஹுத்ருகாஸிசுரூயயொஹஜொஹவாடிவாடிநஸூநடிந
யாவநஹஷ்டநுதூதிதவாரிவாடிநஸபாநி || ௧௯ ||

மது, மாம்ஸம், சந்தனம், புஷ்பம், பக்ஷித்தசை, தைலாப்
யங்கம், வண்டி, பாதரசை, குடை, ஸ்திரீஇச்சை, கோபம், ஆசை,
மோஹம், அதிவாதம், வீணாதி வாத்ய வாதம், ஸ்நாநம், பல்
தேய்த்தல், ஸந்தோஷம், நாட்டியம், பாட்டு, பிறரை அபவாதம்
பேசுதல், பாயம் கொடுக்கக்கூடிய கார்யம் ஆகிய இவைகளை
ப்ரம்ஹசாரீ விலக்கவேண்டும்.

மாராஜாஜிதே சுண்புராவுதாவஸகீகாவாபுரபண
வாஜபுஸாரணாநி || ௨௦ ||

ஆசார்யன், பிதா முதலிய குருக்கள் இவர்களுடைய பார்வையில் கீழ்க்கண்ட கார்யங்களைச் செய்யக்கூடாது. வஸ்த்ராதிகளால் கழுத்தை மறைப்பது, அதாவது கழுத்தில் வஸ்த்ரம் தரிப்பது, கால்மேல் கால் போட்டு உட்காருவது, கம்பம், சுவர் முதலியவைகளில் சாய்ந்து கொள்ளுதல், காலை நீட்டுவது இவைகள் வர்ஜநீயங்கள்.

நிஷீவி தவாவி தவிஜ்ஜுஹி தாவஸௌட நாமி || ௨௧ ||

மேலும், கபத்தைச் சப்தத்துடன் வெளிப்படுத்துவது, சிரிப்பு, விஜ்ஞம்பிதம் சேம்ப்ஸ் முறிப்பது, விரல்களைச் சொடுக்குவது ஆகியவைகளையும் வர்ஜிக்கவேண்டும்.

வழி தெளிவுகூர்ணாரும்தெனெழேழுநகராபாடி || ௨௨ ||

மைதுன சங்கை ஏற்படும்போது ஸத்ரீகளை உற்றுப்பார்ப்பதும் தொடுவதும் கூடாது. அதுவே மைதுன சங்கைக்கு ஹேதுவாயிருக்கும்.

உ) ௮-ம் ஸ்ரீரெவவா ஜெ-தாஜாநம் ஹிம்ஸாஸ் || உ.ந. ||

சூதாட்டம், ஹீரோனிடம் ஸேவை, அல்லது ஹீரோமான ஸேவை, கொடுக்காததை எடுத்துக் கொள்வது, ப்ராணிஹிம்ஸை இவைகளையும் வந்திக்கவேண்டும்.

சூசார்யன் ததூது ஸ்ரீ தீக்ஷிதநாரோதி || ௨௪ ||

ஆசார்யன், அவருடையபிள்ளை, அவருடையபத்தீ, ராக தீக்ஷிதன் ஆகியவர்களின் பெயரைக் குறிக்கலாகாது. சொல்வதை விலக்கவும்.

ஸூகுவாமொ ஶீஞ் சித்யம் ஸ்ராவணம் || ௨௫ ||

ப்ராஹ்மணன் மத்யத்தை (ஸூரையை) எப்போதும், உபநயத்திற்கு முந்தியும், வர்ஜிக்க வேண்டும். பிறருக்குக் கஷ்டம் விளைவிக்கக் கூடிய அச்சில வார்த்தைகளையும் வர்ஜிக்கவேண்டும்.

சுயஸ்பூரஸநீ வஹுவெஹாஸாயீ ஜவந்யஸாவெஸீ || ௨௬ ||

படுக்கை, ஆஸனம் இரண்டும் ஆசார்யனதைவிடத் தாழ்ந்ததாக இருக்க வேண்டும். அல்லது அவ்விரண்டும் வெறும் பூமிமீலேயே. ஆசார்யன் நிதாரயிலிருந்து எழுந்திருக்குமுன் சிஷ்யன் எழுந்திருக்க வேண்டும். அவர் படுத்த பிறகு இவன் படுக்க வேண்டும்.

வா ஹாஹுஹிரஸம்பதஃ || ௨௭ ||

வாய், கை, வயிறு இவைகளில் கட்டுப்பாடுடன் இருக்கவும். அதிகமாகப் பேசுவது, கை சேஷ்டைகளற்றிருப்பது, மிதமாகப் புஜிப்பது இவையில் கட்டுப்பாடு.

நாஸிமொத்ரு மஹொஃ ஸரோநதொ திஷி-ஸெசு || ௨௮ ||

ஆசார்யனுடைய பெயர், கோத்ரம் இவைகளைச் சொல்ல நேர்ந்தால் மிகுந்த கௌரவத்துடன் அவைகளைக்குறிப்பிட வேண்டும்.

சுவி-தெ நெரயலி நெவஸு || ௨௯ ||

ஆசார்யனுக்குச் சொல்லிய கீழ்ச் சொல்லிய மர்யாதைகளை ஆசார்யனைப்போல், ஜனங்களால் கொண்டாடப்படும் வேறு பெரியோர்களிடமும் செய்யவேண்டும்.

ஸய்யூஸாஸூநாநி லிஹாய ப்ருதீஸ்ரவணஸு || ௩௦ ||

ஆசார்யனுடன் பேசும்போது, அல்லது பதில்சொல்லும் போது, படுக்கை, ஆஸனம், இடம் இவைகளை விட்டு எழுந்து ஸம்பீர்ம போய்ச் சொல்லவேண்டும். படுக்கை ஆஸனத்திலிருந்த படியே பேசக்கூடாது. தான் இருந்த இடத்திலிருந்தே பதில் சொல்லவும் கூடாது.

சலிகுரீணம் வவநாடிஷ்டந || ௩௧ ||

ஆசார்யன் மறைவிலிருந்து சிஷ்யனுடன் பேசினால், சிஷ்யன் அந்த இடத்தில் நேரில் போய்க் கேட்க வேண்டும். அநாதரவா யிருக்கலாகாது.

சுயஃஸூநாஸநஃ திய-ஃக்வாதஸௌவாயாம் மஹாடி
டிஸ-ஃநெ வொதிஷ்டசு || ௩௨ ||

ஆசார்யன் தாழ்ந்த ஆஸனத்தில் இருந்தால் சிஷ்யன் உயர்ந்த ஸ்தானத்தை விட்டு எழுந்திருக்கவேண்டும். மேலும் ஆசார்யனைத் தர்சிக்கும் போதும் எழுந்திருக்கவும். மூத்ர புரீஷாதி அசுத்தம் செய்யும் காலத்தில் காற்றுக் குறுக்காக ஆசார்யன் மேல் படாம லிருக்கும்படி எழுந்திருக்கவும்.

மஹாநிநுவஜெசு || ௩௩ ||

ஆசார்யன் போகும்போது பின்னால் கூடப் போகவும்.

சுரீ- விஜ்ஜாவ்யாய || ௩௪ ||

ஆசார்யன் ஸம்பந்தமான கார்யத்தைச் செய்யுமுன் விஜ்ஜா பிக்க வேண்டும். செய்த பிறகும் தெரிவிக்க வேண்டும். தீர்த்தம் கொண்டு வருதல் முதலியது கார்யம்.

சூஹுதொஜ்யாய || ௩௫ ||

அத்யயனம் செய்ய ஆசார்யன் அழைத்த பிறகே அதைச் செய்யவேண்டும். தானாக வலுவில் கேட்கக்கூடாது.

யுக்தஃ ப்ரியஹிதயொஃ || ௩௬ ||

ஆசார்யனுடைய ப்ரியம், ஹிதம் இரண்டிலும் ச்ரத்தையுள்ள வனுயிருக்கவும். தற்கால ப்ரீதி ப்ரியம். நீண்டகால ப்ரீதி ஹிதம்.

தஜாய-ஃவா-ஃசுஷா நெவஸு || ௩௭ ||

ஆசார்யனுடைய பார்யை, புத்ரன் ஆகியவர்கள் விஷயத்திலும் இப்படியிருக்க வேண்டும்.

நொஹிஷ்டாந ஸாவந ப்ரஸாயந வாடிபுக்ஷாந
உநடி-ஃநொவஸம்-ஃபுணாநி || ௩௮ ||

ஆசார்ய பத்ரீ, புத்ர விஷயத்தில் கீழ்க்கண்ட கார்யங்களைச் செய்யக்கூடாது. உச்சிஷ்ட போஜனம், ஸ்நானம் பண்ணி வைத்தல், அலங்காரம் செய்தல், கால் அலம்பி விடுதல், உடம்பைப் பிடித்து

விடுதல், பா த உபஸங்காஹணம் ஆகியவைகளைச் செய்யக் கூடாது. மேற்கண்டவைகளை ஆசார்யனுக்கு மட்டும் அவசியம் செய்ய வேண்டும்.

விப்ரோஷெயாவஸம் து ஹணம் து ஸாஹாய-பாணாடி || ௩௯ ||

சிஷ்யன் வெளியூர் போய்த்திரும்பியவுடன் ஆசார்யன், அவர் பத்ரி ஆகியவர்களை பா த உபஸங்காஹணம் செய்து நமஸ்கரிக்கவும்.

நெநகை யுவதீநாம் வ்யவஹாரபூஷெந || ௪௦ ||

பதினாறு வயது ஆகி லோக வ்யவஹாரம் அடைந்த மாணவகன் யுவதிகளான ஆசார்ய பத்ரிகளை மேற் சொன்னபடி நமஸ்காரம் செய்யக்கூடாதென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள்.

ஸாவ-புவணி-பூசம் நெஹக்ஷவரணஜிஹவஸவதிதவஜ-பூ || ௪௧ ||

பதிதன், உபபாதகி நீங்கலாக எல்லா வர்ணத்தாரிடமும் பிசைக்ஷ வாங்கலாம்.

சூஷிஜிப்யாநெஷு ஹவஸ்யம் ப்ரப்யாஜெயா வண-பாநுசுரெண || ௪௨ ||

பிசை மாந்தரமான “பவதி பிசைமம் தேஹி” என்பதில் “பவத்” என்ற பதமானது வர்ண வாரியாக முறையே ஆதி, மத்யம், கடைசி பாகத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டும். பிசைக்ஷ வாங்குகிறவன் ப்ராம்ஹணனுயிருந்தால் “பவதி பிசைமம்” என்றும், சூத்ரியனுயிருந்தால் “பிசைமம் பவதி” என்றும், வைச்யனுயிருந்தால் “பிசைமம் தேஹி பவதி” என்றும் மாணவகன் சொல்ல வேண்டும். பிசைக்ஷ போடுகிறவர் புருஷனுயிருந்தால் “பவந்” என்று புல்லிங்கமாக மாற்றிச் சொல்லவும்.

சூவாய-பூஜாதிமூரூ(ஸு)ஷு கஸாஷெந்யு || ௪௩ ||

பிசைக்ஷ செய்யுமிடமாவது. ஆசார்யன், தாயாதி, மாதூலாதி குருக்கள் இவர்களிடம் பிசைிக்கவும். தன் வீட்டிலும் பிசைிக்கலாம். இவர்களிடம் கிடைக்காவிட்டால் வேறு இடத்தில் பிசைிக்கலாம்.

தெஷாம் வ-புவ-பூ வ-புவ-பூ வாரிஹரெசு || ௪௪ ||

மேற்சொன்ன ஆசார்யாதிகளில்முன் முன் உள்ளவரை விலக்கி மற்றவரிடம் பிசைிக்கவும். அதாவது வேறு இடத்தில் பிசைக்கியில்லை யானால், தன் வீட்டில், அங்கில்லையானால் மாதூலாதிகளிடம், அதன் பிறகு ஜ்ஞாதி. பிறகு ஆசார்யனிடம் என்று வரிசையாகும்.

முஹுணாஹம் வா ॥ ௫௩ ॥

அல்லது, ஒவ்வொரு வேதத்தையும் க்ரஹிக்க எவ்வளவு காலம் போதுமோ அவ்வளவு காலம் ப்ரம்ஹசர்யம் அநுஷ்டித்தால் போதும். பன்னிரண்டு வர்ஷங்களுக்கு முன்னதாகவே பூர்ணமாக ஒரு வேதம் க்ரஹிக்கப்பட்டு விட்டால் அத்துடன் ப்ரம்ஹசர்ய நிவ்ருத்தி.

விஷ்ணுனௌ மஹாபிரஸாங்க நிரீனூயம் ॥ ௫௪ ॥

ஆசார்யனிடமிருந்து பூர்ணமாக வேத வித்யை கற்று முடிந்த பின் ஆசார்யனிடம் தக்ஷிணை விஷயமாக ஞாபித்து அவர் எண்ணத்தை அறிய வேண்டும்.

கூகா கநுஜோதஸ்ய வா ஸ்நாநம் ॥ ௫௫ ॥

ஆசார்யன் எண்ணம் தெரிந்தால் அதன்படி தக்ஷிணை செய்து விட்டோ, அல்லது அவன் அபேக்ஷியானிடில் அவனிடமிருந்து அநுக்கை பெற்றோ திருப்பி ஸமாவர்த்தனமென்கிற ஸ்நாநத்தைச் செய்யவும்.

சூயாயகி ஸ்ரௌஷோ மஹாபிரஸாங்கோ தோதெத்யகௌ ॥ ௫௬ ॥

பிதா, ப்ராதா, மாதூலன் முதலிய குருக்களில் வேதாத்யயனம் செய்துவைத்த ஆசார்யன் உத்க்ருஷ்டன். ஆனால் மாதாவே உயர்ந்தவள் என்று சில ருஷிகள் நினைக்கிறார்கள்.

முதல் ப்ரஸ்னத்தில் இரண்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரஸ்னம் முன்னுவது அத்யாயம்.

தஸ்யா஽஽பிரஸேக ஹஸேகௌ ஸ்நாவதௌ ॥ ௫௭ ॥

இப்படி அத்யயனம் முடிந்த ப்ரம்ஹசாரிக்கு மேலே சொல்லப் படும் ஆச்ரமங்களில் ஏதாவது ஒன்று விகல்பமாக அநுஸரிக்கப் படலாமென்று சில சிஷ்டர்கள் சொல்லுகிறார்கள். சிலர் எல்லா ஆச்ரமங்களும் வரிசையாக உண்டு என்கிறார்கள்.

ஹ்ருதயாஸ் முஹுஸ்யா லிக்ஷு வெவ்வாநஸஃ ॥ ௫௮ ॥

ப்ரம்ஹசாரியாகவே யாவதாயுஷம் இருப்பவன், க்ருஹஸ்தன், ஸந்யாஸி, வைகாநஸனென்கிற வானப்ரஸ்தன் ஆகிய நான்கு ஆச்ரமங்கள்.

தெஷாஃ மபுஹஸ்யோ யொநி: ரபுஜநகூபிதரெஷாழ் || ௩ ||

இந்த நான்கு ஆச்ரமங்களுக்கும் உத்பத்தி காரணமாயிருப்பவன் க்ருஹஸ்தனே. மற்ற மூவரும் ப்ரஜோத்பாதனத்தில் அதிகாச்ரமற்றவர்களாகையால்.

ததெத்ராஃ ஸ்ரஹயாரிண: || ௪ ||

அதில் ப்ரம்ஹசாரிக்கு வேண்டிய தர்மங்கள் முன் சொல்லப்பட்டுவிட்டன. யாவதாயுஷம் நைஷ்டிக ப்ரம்ஹசாரியாக இருக்க விரும்புகிறவனுக்கும் அந்தத் தர்மங்களே க்ராஹ்யம்.

சூயாபுடாயீ நகூபிதரெஷாழ் || ௫ ||

ஆனால் நைஷ்டிகனுக்கு ஆயுஸ்வரை ஆசார்ய சுக்ருஷாதி களால் ஆசார்யாதீனமாயிருக்கவேண்டியது அதிகப்படி நியமம்.

மஹரோ: கரீடெஷெண ஜெவசு || ௬ ||

ஆசார்யன் ஸர்பந்தமான கார்யங்கள் செய்யும் காலம் தவிர மற்றப் பாக்கி காலத்தில் வேதத்தை ஜபிக்க வேண்டியதே கார்யமாகும். இங்குக் குரு என்பது பிதா மாதாக்களையும் சொல்லுகிறது. அந்தச் சுக்ருஷையும் நியதம்.

மஹபூவெ தடிவதெய் வுஜீ: தடிவாவ் வுஜெ வ
ஸ்ரஹயாரிண: || ௭ ||

ஆசார்யனில்லாவிட்டால் நைஷ்டிகன், ஆசார்யபுத்ரனை அண்டி நிற்கலாம். அவனில்லாவிட்டால் யாமாவது ஒரு சிஷ்டனான வருத்தனிடம், அவனில்லாவிட்டால், ஸஹாத்யாயியிடம், அவனில்லாவிட்டால் அக்னியின் சுக்ருஷையால் காலம் போக்கலாம்.

வனவம்வுதெத்ரா ஸ்ரஹயோகரீவாவோசி ஜிதெந்ரி ய: || ௮ ||

இம்மாதிரி நைஷ்டிகன் இருந்தால் ஜிதெந்ரீயனாகி ப்ரம்ஹலோகத்தை அடைகிறான்.

உதரெஷாஃ தெதடிவிரொயி || ௯ ||

ப்ரம்ஹசாரிக்குச் சொல்லிய தர்மங்கள் இகா ஆச்ரமிகளுக்கும் சில க்ராஹ்யம். ஆனால் அது அந்த ஆச்ரமத்திற்கு விருத்தமாயிருந்தால் க்ராஹ்யமன்று. அவிருத்தமே க்ராஹ்யம்.

சுநிவபொ லிக்ஷ: || ௧௦ ||

ஸந்யஸிதர்மம் சொல்லப்படுகிறது.

பிசுஷுவானவன், தாவய ஸங்காஹம் செய்யாதவனுயிருக்க வேண்டும். பணம் முதலியன சேமிக்கக்கூடாது.

ஊபு-ரூதாஃ || ௧௧ ||

இந்தரியத்தை அடக்கி ஜிதேந்த்ரியனாக இருக்கவேண்டும்.

யு-வஸீ-சொ வஷ-பாவஸு || ௧௨ ||

வர்ஷருதுவில் ஓரிடத்தில் ஸ்திரவாஸம் செய்கிறவனுயிருக்க வேண்டும்.

லிக்ஷாடீ-பு மூரீரீயாக || ௧௩ ||

பிசுஷ வான்கும் பொருட்டே காமத்திற்குள் போகலாம். மற்ற ஸமயம் வருஷ மூலத்திலோ தேவாலயத்திலோ வளர்க்கவும்.

ஜவந்யூரிவிபு-தூ வரௌ || ௧௪ ||

பிசுஷ காலத்தில் பிசுஷபோட அந்த வீட்டில் தாமதம் ஏற்பட்டதோ அந்த வீட்டில் அன்று மறுபடி பிசுஷக்காகப் போகக்கூடாது.

நிவ்யுதாஸீ || ௧௫ ||

பிறருக்கு ஆசீர்வாதம் செய்வதை விடவேண்டும். பிசுஷக் காகப் பிறரை ஆசீர்வாதம்செய்து பெற முயலக்கூடாது.

வாக் வக்ஷாஃ கபி-வஸுபதீ || ௧௬ ||

வாக்கு, கண், கர்மம் இவைகளில் நியமத்துடன் கூடியவனு யிருக்கவேண்டும். வாக்கு நியமம் மௌனம். கண் நியமம் பார்க்கக் கூடாதவைகளைப் பார்க்காமலிருப்பது. கர்ம நியமம் அவச்யபற்ற கார்யங்களைச் செய்யாமலிருப்பது.

களவீ-நாவாடி-நாயெ-பு வாலொ ஸி-ஹ்யாக || ௧௭ ||

கௌபினமெனப்படுகிற குஹ்ய பாதேசத்தை மறைப்பதற் காக மட்டும் வஸ்தாம் தரிக்கவும்.

பூ-ஹீண-ஸெகெ நிணி-பூஜ || ௧௮ ||

கௌபிகாச்சாதனூர்த்தமான அந்த வஸ்தாமும் பிறரால் உடுத்தி எறியப்பட்ட ஜீர்ணவஸ்தாத்தை எடுத்து அலம்பி, தரிக்க வேண்டுமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

நா-வி-பூ-பா-கூ ரொஷயீ-நா-பிஜ-பூ-வா-டி-த || ௧௯ ||

வெவாநஸொ வநெ ஶேஹவொஸீ தவஸ்ரீஃ || ௨௫ ||

வைகாநஸன் வானப்ரஸ்தன், காட்டில் வஸித்து, மூல பலங்
களை ஆஹாஸமாகப் புஜித்து, தபஸ்ஸிலுளை இருக்கவேண்டும்.
சரீரசோஷணம் தபஸ்.

ஸ்ராவணதெநாநீரீயாய || ௨௬ ||

க்ராவணகமென்றித வைகாநஸ ஸூத்ரப்படி அக்சி ஆதானம்
செய்து ஸாயம் ப்ராதர் ஹோமம் செய்யவும்.

சுக்ராரீஷொஜீ || ௨௭ ||

பல மூலாதிகளைக்கூட க்ராமத்திலிருப்பவைகளைப் புஜிக்கக்
கூடாது. காட்டிலிருப்பவைகளையே புஜிக்கவும்.

ஷெவ விக்ர ஶேநாஷ்ய ஹுதஷிபுவஹீகம் || ௨௮ ||

காட்டில் கிடைத்த பல மூலாதி த்ரவ்யங்களைக் கொண்டே
தேவ, பித்ரு, மனுஷ்ய, பூத, ருஷி பூஜைகளைச் செய்யவும். வைச்வ
தேவமென்றபடி.

ஸவபூதீபிஃ ப்ருதீஷிபுவஜீபு || ௨௯ ||

இவனிடம் வருகிற எவரையும் இவன் அதிதியாகக் கொள்ளவும்.
ஜாதி நியமமில்லை. பதிதாதிகள் தவிர.

வெவஷேவி உவயுஜீத || ௩௦ ||

பல மூலாதிகள் கிடைக்காத ஸமயத்தின் புலி முதலிய துஷ்ட
ம்ருகங்களால் கொல்லப்பட்ட ப்ராணி மாம்ஸத்தையும் உப
யோகிக்கலாம். கூத்தரிய வைகாநஸனுக்கு இந்த அனுமதி.

ந வொக்யுஷ ஶயித்ஷெசு || ௩௧ ||

காட்டில் வஸிக்கும்போது உழுது பயிரிட யோக்யமுள்ள
சுஷேத்ரத்தில் இருக்கக்கூடாது.

ஸ்ரூபே உந ப்ருவிஸெசு || ௩௨ ||

காட்டிலிருந்து க்ராமத்திற்குள் ப்ரவேசிக்கலாகாது.

ஜபிஃ ஶீரூஜீநவாஸாஃ || ௩௩ ||

வபநமின்றி, ஜடை தரித்து, மரவுரி க்ருஷ்ணஜிகங்களை
வஸ்த்ரமாகக் கொள்ளவும்.

நாதீஸவதூரம் ஹுஜீத || ௩௪ ||

ஒரு வர்ஷம் தாண்டி, பழயதாகிய தான்யத்தைப் புஜிக்கக் கூடாது.

வெனகாருஜீம் க்வாயாய-ஓம் பூத்யக்ஷவியாநாஸி மாகு-
ஸ்யஸ்ய மாகு-ஸ்யஸ்ய || ௩௫ ||

ஆசார்யர்கள், அதாவது தர்மசாஸ்த்ர கர்த்தாக்களாயிருந்து, தர்ம நிர்ணயம் செய்யும் ருஷிகள், க்ருஹஸ்தாச்சாரமம் ஒன்றையே முக்ய ஆச்சாரமாக நிச்சயிக்கிறார்கள். ஏனெனில் க்ருஹஸ்த தர்மங்களான அக்நிஹோத்ராதிகள் வேதங்களில் ப்ரத்யக்ஷமாக விதிக்கப் படுவதால் அதுவே ப்ரதானம். அக்நிஹோத்ராதி க்ருஹஸ்த தர்மங்களில் அசக்தான மூகன், பதிரன், கண் இல்லாதவன் ஆகிய ஆதிகாரிகள் ஸன்யாஸாதிகளுக்குப் போகலாம் என்று நிர்ணயிக்கிறார்கள். ஸ-மூத்ர த்தில் கடைசி பதம் இரட்டித்திருப்பது அத்யாய ஸமாப்தி சிஹ்னமாகும்.

முதல்ப்ரச்னத்தில் முன்ருவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரச்னம் நான்காவது அத்யாயம்.

மூலஸ்ய ஸஹஸீம் ஹாய-ஓம் விநெ த சநநூவ-ஓம்
யவீடவீடி || ௧ ||

க்ருஹஸ்தனாக இருக்க விரும்புகிறவன் ஜாதி குலாதிகளால் ஸமயான பார்யையை அடைய வேண்டும். தன்னை விட வயதில் சிறியவனும், ஏற்கனவே பிறனுக்குக் கொடுபடாதவனானவனே.

சஸரோநபூவ-ஓம் விவாஹம் || ௨ ||

ஸமானப்ரவாமில்லாதவர்களுடன் தான் விவாஹம் செய்யலாம்.

உஷஸ்ய ஸவஸோக வித்யஸ்ய-ஓம் வீஜிநஸ்ய ரோத்ய
வஸ்ய-ஓம் வஸுரோக || ௩ ||

பிதாவை ஆரம்பித்து, கணக்குச் செய்து, அதில் ஏழாவது தலை முறைக்கு மேல் உண்டான கர்யகையையே விவஹிக்கலாம். அது போல் மாத்ரு வர்க்கத்திலும் ஐந்தாவது தலைமுறைக்குப் பிறகு பிறந்தவனே விவாஹ யோக்யை. இது போல் பீஜிக்கும் ஐந்தாவது வரையில் நிகேதம்.

பூரவோ விஷ்ணுரோ நித்ருவ-ஓம் உஸவஹாய டிஷ்யாக்
சூஷாஷ்ய-ஓம் தாடி || ௪ ||

வேதவிதம்ப, கர்மா துஷ்டானம், பந்துக்காமம், சீலம் இவைகள் பொருந்தியவனுக்குக் கர்யகையை அலங்காராதிகளுடன் முடிக்கொடுப்பது ப்ராம்ஹ விவாஹமாகும்.

ஸம்பொஹிஞ்ஞஃ ப்ரஹ்மஜாவதெஹ ஸஹ யஜி-ஸூய-தாவிதி || ௫ ||

ப்ராஜாபத்யம் என்கிற விவாஹ முறையில் “ஸஹதர்ம: சர்யதாம்” : (சேர்ந்து தர்மம் செய்யவும்) என்பதுதான் மந்தாய். மற்ற விவாஹங்களிலும் இது உண்டாகிலும் வேறு ஆச்ராமமோ, வேறு ஸ்த்ரீயோ கூடாது என்பது இந்தப்ராஜாபத்யத்தின் நியமம்.

கூஷெஹ மொஹி-ஹம் கந்யாவதெ ஹ்யாஸி || ௬ ||

ஆர்ஷமென்கிற விவாஹத்தில் கர்யாபிதாவுக்கு அவ்வது பந்துவுக்கு, பசு மிதுனம் கொடுத்துக் கர்யகையைப் பெறவேண்டும்.

கூஷெஹ ஹி ஸிவ்விஜே ஹம் ஹெஹொஹி-ஹ்யாஸி || ௭ ||

யாகத்தில் வேதியில் ருத்விக்காயிருப்பவனுக்குக் கர்யகையை அலங்கரித்து, தானம் செய்வது தைவம் என்ற விவாஹ முறை.

ஹஹ்ஞாஃ ஸுபா ஸம்பொஹொ மாநவ-ஹி || ௮ ||

கர்யகை இஷ்டப்பட்டுத் தானாகவே பர்த்தாவுடன் சேருவது காந்தர்வம் என்ற முறை.

விதெநாநதிஃ ஹ்ரிதிகாஹிஸு-ஹம் || ௯ ||

கர்யகையை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற பிதா முதலிய பந்துக் களுக்கு அபேகைஷ்யுள்ள பணத்தைக் கொடுத்துப் பெறுவது ஆஸூர முறை.

ப்ரஹ்மஹ்யாஹ்ஹாநாஸி ராக்ஷஸஃ || ௧௦ ||

பலாத்காரமாகக் கர்யகையை எடுத்துக் கொண்டு வருவது ராக்ஷஸம்.

கஸம்விஜ்ஞாதொவஸஜ்ஜோஸி வெஹ-ஹம் || ௧௧ ||

நித்ராதி காலத்தில் முன் அறிவிப்பில்லாமலேயே கற்பையை அநுபவிப்பது பைசாச முறை.

ஹகாரொ யஜி-ஹம் ப்ரஹ்மஹி || ௧௨ ||

மேற்கண்ட விவாக முறைகளில் முகலிலுள்ள நான்கு முறைகள் தார்மிகமான முறைகள். ப்ராசஸ்தங்கள்.

ஷயிதெயுகெ || கந ||

ஆறு விவாஹங்கள் தார்மிகங்களென்று சில ருஷிகள் சொல்லுவார்கள்.

சுநுஹொரோநகரெகாநாப்யுஹராஸு ஜாதாஃ ஸவணஃ ஜெஷோமுநிஷாடிஷாஷ்வனாவாஸவாஃ || ௧௪ ||

அநுலோம ஜாதி, அடுத்த ஜாதி, ஒன்று விட்டது, இரண்டு விட்டது ஆகியனவகளில் பிறந்தவர்கள் முறையே ஸவர்ணன், அம்பஷ்டன், உக்ரன், நிஷாதன், தெளஷ்மந்தன், பராசவன் என்ற ஜாதிப் பெயருள்ளவர்களாவார்கள்.

புதிஹொரோஸு ஸமூத ரோமய சூபொமவ கூத வெவெஷ்மக உணாஹாஃ || ௧௫ ||

ஸமூதன், மாகதன், ஆயோகவன், க்ருதன், வைதேஹகன், சண்டாளன் என்பவர்கள் வரிசையாக ப்ரதிலோமஜாதியில் பிறந்தவர்கள். அவர்களுக்கு அந்த ஜாதிப் பெயர்.

புராஹணஜீஜாசு ஸுதூநு வணேஷு சுநுவமீ வபூசு புராஹணஸமூதரோமயவணாஹா || ௧௬ ||

ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயானவன், ப்ராம்ஹண, கூத்திரிய, வைச்ய, சூத்ரா ஜாதியில் ஸம்பந்தப்பட்டால் வரிசையாக ப்ராம்ஹணன், ஸமூதன், மாகதன், சண்டாளன் என்கிற ஜாதியை உற்பத்தி செய்கிறான்.

தெஹு வனவ கூத்ரீயா ரோமயபாவலிகத கூத்ரீய யீவா ஸுதூஸாந தெஹு வனவ வெஸூரா ஸுஜகணரோஹிஷு வெஸூ வெவெஷ்மநாநு வாராஸவ யவந கரண ஸமீதூநு ஸமீதெயுகெ || ௧௭ ||

ப்ராம்ஹணாதி நான்கு வர்ணங்களுடன் ஸம்பந்தப்பட்ட கூத்திரியஸ்த்ரீ, சூர்த்தாவஸிக்தன், கூத்திரியன், தீவரன், புலகஸன் என்ற ஜாதிகளையும், வைச்ய ஸ்த்ரீ ப்ராம்ஹணாதி ஸம்பந்தத்தால், ப்ருஜ்ஜகண்டன், மாஹிஷ்யன், வைச்யன், வைதேஹன் என்கிற ஜாதிகளையும், சூத்ரா பராசவ, யவந, கரண, சூத்ராதி ஜாதிகளையும் பெறுவார்கள்.

வணஃ ஹொரோமீத ரோதஷபாவகஷஃ ஸவகெ வணகெ வா஽஽மயபூஃ || ௧௮ ||

ஒருவன் நடவடிக்கையின் உயர்வு தாழ்வுகளால் வேறு வர்ணத்தை அடைவதென்பது ஏழாவது அல்லது ஐந்தாவது தலை முறையில் தான் என்று ஆசார்யர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

ஸுஷுஷுஞ்ரஜாதாநாம் உ || ௧௯ ||

நான்கு வர்ண ஸ்ருஷ்டியின் இடையில் கலப்புதனால் ஏற்பட்ட அநுலோம ஜாதிகளுக்கும் உயர்வு தாழ்வு ஏழு அல்லது ஐந்து தலை முறைக்குப் பிறகே ஏற்படும்.

புத்ரிஸோரோஹு யஜ்ஹீநாம் || ௨௦ ||

ப்ரதிலோமஜாதியில் பிறந்த ஸூத்ராதிகளுக்கு உபநயநாதி தர்மங்கள் கிடையா.

ஸூத்ராயாம் உ || ௨௧ ||

சூத்ர ஸ்த்ரீயிடம் பிறந்த பாரசுவாதிகளும் தர்மஹீனர்கள்.

கஸோநாயாம் து ஸூத்ராஸு வகிதவ்யதி || ௨௨ ||

சூத்ரனிடம் ஸமானமில்லாத ஜாதிக்குப் பிறந்த ஆயோக வாதிகள் பதிதர்கள் போல் நடவடிக்கையுள்ளவர்கள்.

சுனூஃ வாவிஷுஃ || ௨௩ ||

சூத்ரனுக்கு ப்ராம்ஹணியிடம் பிறந்தவன் அந்த்யஜன். அவன் பாபிஷ்டன். எவ்வகையிலும் விலக்கத்தக்கவன்.

வூநனி ஸாயவஃ வூத்ராம் || ௨௪ ||

மேற்சொன்ன வகையின்றிச் சாஸ்த்ர முறைப்படி பிறந்த புத்ரர்கள் ஸாதுக்கள். குலத்தைப் பரிசுத்தமாக்குகிறார்கள்.

த்ரிவூரூஷோஷ-பாஸு || ௨௫ ||

ஆர்ஷ விவாஹத்தில் பிறந்த புத்ரன் மூன்று தலை முறையைப் பரிசுத்தமாக்குகிறான்.

ஐஸ ஷெவாஸு ஐஸெவ ப்ராஜாவத்யாஸு || ௨௬ ||

தேவ விவாஹத்தினால் பத்துத் தலைமுறை பரிசுத்தமாக்கும் புத்ரன் பிறப்பான். ப்ராஜாபத்ய விவாஹத்தால் பிறந்தவனும் அப்படியே.

ஐஸ வூவ-பாஸு ஐஸ வராஸு சூத்ராம் உ ப்ராஹ்மீஸு

த்ரா ப்ராஹ்மீஸு || ௨௭ ||

ப்ராம்ஹ விவாஹத்தால் பிறந்த புத்ரன், தனக்கு முன் பின் பத்துத் தலை முறைகளையும் தன்னையும் ஆக இருபத்தொரு தலை முறையைப் பரிசுத்தமாக்குவான்.

முதல் ப்ரன்னத்தில் நான்காவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரஸ்னம் ஐந்தாவது அத்யாயம்.

ஐதாவாவெயாஃ || க ||

ஐஸ் தோன்றியது முதல் பதினாறு தினம் ருதுகாலம். அது கர்ப்பக்ரஹண காலம். அதில் பார்யையை அடைய வேண்டும். இதில் முதல் மூன்று தினங்கள் நிஷித்தங்கள். வேறு பல நியமங்களை ஸ்மருதிகளில் அறியவும். ருதுகமனம் நித்யம். செய்யா விடில் தோஷமுண்டு.

ஸவ-ஹு வா ப்ருதிஷிபவஹு || ௨ ||

ருதுகாலமின்றி மற்ற எல்லாக் காலத்திலும் கமனம் செய்யலாம். ஆனால் பர்வ முதலிய நிஷித்த காலம் தவிர.

ஹேவவித்யுநுஷ்யஹுதவி-ஹுஹு || ௩ ||

க்ருஹஸ்தன், தேவ பித்ரு மனுஷ்ய பூத ருஷிகளை ப்ரதி தினம் பூஜிக்க வேண்டும். அதாவது வைஸ்வதேவம் பஞ்சமஹா யக்ஞம் செய்ய வேண்டும்.

நித்யஸூரியோ || ௪ ||

அவை சொல்லப் படுகின்றன. வரிசையை விவக்ஷிக்காமல் முதலில் ப்ரம்ஹயக்ஞம் சொல்லப் படுகிறது. ஸ்வாத்யாயமென்கிற ப்ரம்ஹயக்ஞம் வேதாத்யயநம் நித்யம் செய்யத்தக்கது.

வித்யுஹுஹுஹுஹுஹுஹு || ௫ ||

பித்ருக்களுக்கு உதகதானம் நித்யமும் செய்யவும். அந்நம், பழம், மூலம் முதலியவைகளால் தானம் செய்வதைச் சக்திக்கேற்ற படி செய்யவும்.

ஹாய-ஹாஹி-ஹி-ஹாய-ஹி || ௬ ||

க்ருஹஸ்தன் அக்ரிபரிசர்யை செய்ய ஆரம்பிப்பது பார்யையை அடைந்தவுடனே, அதாவது விவாஹம் முதற் கொண்டோ, அல்லது குடும்ப ஸ்வத்துப் பிரிந்து தனியாகக் கிடைத்த காலம் முதலோ செய்யப்பட வேண்டும். எந்த அக்ரிபில் விவாஹம் நடந்ததோ அதைப் பரிசர்யை செய்ய வேண்டும்.

தஸ்தி-ஹுஹுஹுஹுஹு || ௭ ||

அந்த அக்ரியில் க்ருஹய கர்மாக்களாகிய ஓளபாஸன, வைச்வ தேவ பர்ஸவதைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

ஹேவவித்யுரேநுஷ்யபஜிதாஃ ஸாஜ்யாயஸு ஸவிகரே ॥ அ ॥

அந்த அக்ரியில் தேவயக்ஞம், பித்ருயக்ஞம், மஹாஷ்யக்ஞம், ஸ்வாத்யாயம் இவைகளைச் செய்ய வேண்டியது. பித்ரு மனுஷ்ய யக்ஞத்திற்கு அக்ரியில் பாகம் செய்வதால் ஸம்பந்தம். ப்ரம்ஹ யக்ஞத்தை அக்ரி ஸமீபத்தில் செய்யும்படி விதியுள்ளது. அக்ரி பரித்ரஹம் செய்யாத வகையில் லௌகிகாக்கரி.

சுதூவயிஸ்த்ருணாஸிவிஸுஸுஹேவாஃ பூஜாவதிஃ ஸிஷு க்யுதி ஹோரிஃ ॥ கூ ॥

தேவ யக்ஞத்தில் அக்ரியில், அக்ரி, தன்வந்தரி, விச்வே தேவர்கள், ப்ரஜாபதி, அக்ரிஸ்சிஷ்டக்ருத் இவர்களுக்கு ஸ்வாஹா காராந்தமாக ஹோமம்.

ஹிமேவதாஸுஸு யயாவஸு ॥ க௦ ॥

எட்டுத் திக்குகளுக்கும் யார் யார் தேவதைகளோ அவர்களுக்கு அவரவர் திக்கில் பரிபோடவும், அந்தந்தப் பெயர்களைச் சொல்லி.

ஆஷ்டு ரிஷாஸு ॥ க௧ ॥

க்ருஹத்தில் எவ்வளவு வாசற்படிகளோ அவைகளில் 'மஹத்ப்ய:' என்ற மந்தரத்தால் பரிஹரணம். இங்கும் ஸ்வா ஹாகாரம் உண்டு.

ஸுஹேவதாஸுஃ பூவிஸு ॥ க௨ ॥

க்ருஹத்திற்குள் ப்ரவேசித்து 'க்ருஹதேவதாப்ய:ஸ்வாஹா' என்று பரி போடவும்.

ஹேஹணே ரிஷே ॥ க௩ ॥

க்ருஹத்தின் மத்தியில் 'ப்ரம்ஹணே ஸ்வாஹா' என்று பரி. ப்ருதிவீ, வாயு, ப்ரஜாபதி, விச்வேதேவா: என்ற தேவதைகளுக் கும் ப்ரம்ஹாவுக்குப் பிறகு பரிஹரணம் உண்டு.

சூகாஸாபெத்யுணாஸிக்ஷை ஸாஸுஸிக்ஷைஸு ॥ க௪ ॥

ஆகாசாய ஸ்வாஹா என்று ஆகாசத்தில் பரியைத் தூக்கி எறிய வேண்டும்.

நகதம்ஸுரேஸுஸு ஸாயஸு ॥ க௫ ॥

ஸாயங்காலத்தில் 'நகதம்ஸுரேப்ய:ஸ்வாஹா' என்று பரி ஹரணம். மற்ற தேவதைகளுக்கும் ஸாயங்காலத்தில் பரி உண்டு.

ஸுவமிவாஸு லிக்ஷாஹந லேஹுவ-ஹி || ௧௯ ||

பளிஹாணம் முடிந்த பின் பிக்ஷா தானம் செய்யவும். ஸ்வஸ்தி என்று பிக்ஷாவைச் சொல்லச்செய்து, அவன் கையில் முதலில் தீர்த்தம் சேர்த்து, பிறகு பிக்ஷை போடவும். இது மதஷ்ய யஜ்ஞமாயும் ஆகும்.

ஐதாதிஷு நெவெவம் யஜே-ஹு || ௨௦ ||

தானங்கள் எங்கு விஹிதங்களோ அந்தத் தர்ம தானங்களில் இது போல் தீர்த்த பூர்வமாகவே தானம் விஹிதம்.

ஸஜிஜிமணஸாஹஸுரநஞ்ஞாநி மஹாநி சுஸுரஹண
ஸுரஹண ப்ரோத்ரிய வெஹ்வாரமெஹு || ௨௧ ||

கூத்தரிய வைச்யர்கள், ப்ராம்ஹணன், அதில் வேதாத்யாயீ, அதிலும் ஸாங்காத்யயனம் செய்த வேதபாரகன் ஆகியவர்களுக்குச் செய்த தானங்கள், வரிசையாகவே முறையே, ஸமம், இருமடங்கு, ஆயிரம் மடங்கு, அதந்தம் என்ற பலன் உள்ளவைகள்.

மாவ-ஹி நிவெஸ ஐஷயாய-ஹி வுதிக்கீண யக்ஷுரோண
சுஜ்யபந சுஜஸம்பொம வெஸுஜிதெஷு ஐவ்யஸாவிவா
தொ வஹிவெ-ஹி || ௨௨ ||

ஆசார்ய தக்ஷிணை, விவாஹம், மருந்து சாப்பிட உதவி, ஜீவதமில்லாதவன், யாகம் செய்யப்போகிறவன், வேதாத்யயனம் செய்கிறவன், வழிகடப்பவன், விச்வஜித் யாகம் செய்து பணமற்றவன் ஆகிய இவ்விஷயங்களில் யதாசக்தி ஹிரண்யாதி த்ரவ்ய தானம் செய்யவேண்டும். செய்யாவிட்டால் ப்ராத்யவாய முண்டு. யாக மத்தியில் தவிர மற்ற இடத்தில் எங்கும் இந்த விதி.

லிக்ஷரோணெஷு சுபுதாஸிதரெஷு || ௨௦ ||

மேற்கண்டவர்கள் தவிர இதரர்கள் யாசனம் கேட்டால் அவர்களுக்கு பக்வாந்தத்தைத் தானமாக அவசியம் கொடுக்கவும்.

ப்ரதீஸ்ர ச்யாவ்யுஜேஸம்பாசுதாய ந ஐஹாசு || ௨௧ ||

கொடுக்கிறதாக ஒப்புக் கொண்டிருந்த போதிலும், அதர்மம் கூடியவனுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது, பிறகு தெரிந்தால். இதனால் தர்ம விஷயத்தில் இது தோஷமென்பது விளங்குகிறது.

சுபுதா ஹுஷ லீதாத-ஹி மஹா வாய ஸுவிர லேஹ
லேதாதிதவாகுரநுபுதாநுவாதகாநி || ௨௨ ||

கோபமடைந்தவன், அதிக ஸந்தோஷீ, பயந்தவன், துக்கப் பட்டவன், க்ருபணன் அல்லது ஆசைக்காரன், பாஸன், கிழவன், மூடன், மதம் பிடித்தவன், பைத்தியம் இவர்களுடைய வார்த்தைகள் பொய்யாகிலும் பாதகங்களாகா.

ஹோபெஸ வௌவுஃ சித்யி கஹார வ்யாயித மஹிஷீ
ஸ்வாவரிஃஸூவிராது ஜீவந்யாஸூ || ௨௩ ||

அதிதி, குமாரர்கள், வ்யாதிஸ்தன், கர்ப்பிணி, தங்கை தமக்கை பெண் இவர்கள், கிழவர்கள், பரிசாரகாதிகள், இவர்களை க்ருஹஸ்தன் தனக்கு முன்னுடியே சாப்பிடச் செய்ய வேண்டும். பிறகு தான் சாப்பிடவும்.

சூராயுவித்யஸலீநாஃ உ நிவெஷ்ய வவநகிர்பா || ௨௪ ||

போஜன காலத்தில் ஆசார்யன், பிதா, ஸகா ஆகியவர்கள் ஸந்நிஹிதர்களாயிருந்தால் அவர்களுக்குத் தெரிவித்து அவர்கள் இச்சைப்படி கார்யம் செய்யவும்.

ஃகவிமாயாயு ஸூஸூர வித்யவ்யோதஹாநாஃவஸூநெ
பீயஹவகஃ || ௨௫ ||

ருத்விக், ஆசார்யன், மாமனார், பித்ரு ஸஹோதரன், மாமா ஆகியவர்கள் க்ருஹத்திற்கு வந்தால் அவர்களுக்கு மதுபர்க்கத் துடன் பூஜை.

ஸஹவதரௌ வஹஃ || ௨௬ ||

மேற்கண்டவர்கள் ஒரு வர்ஷத்திற்குப் பிறகு மதுபடி வந்தால் மதுபடி மதுபர்க்கம் உண்டு.

யஜ்ஞவிவாஹபொரவஃ || ௨௭ ||

ஆனால், யாகம், விவாஹம் காரணமாக அவர்களுக்கு ஒரு வர்ஷத்திற்குள்ளும் மதுபடி மதுபர்க்கமுண்டு.

ராஜ்யஸூ நொத்ரியஸூ || ௨௮ ||

வேதாத்யாயியான ராஜாவுக்கும் மதுபர்க்கம் உண்டு.

சுநொத்ரியஸூஸநொதிகௌ || ௨௯ ||

அத்யயகம் செய்யாத அரசனுக்கு ஆஸனமும், அரக்ய தீர்த்தமும் மட்டுமுண்டு. மதுபர்க்கமில்லை.

நொத்ரியஸூ தஹ வாக்யேவஃபூஷணவிஸௌஷாஸூ பூகாரயெகஃ

ச்ரோத்ரியரான ப்ராம்ஹணாதிகளுக்கு, பாத்யம், அர்க்யம், அங்கம் ஆகிய விசேஷங்களைச் செய்யவும். பல தாம்பூலாதிகளும்.

நித்யம் வா ஸம்ஸாரவிஸிஷ்டஃ || ௩௧ ||

அசக்தனயிருப்பவன் ப்ரதிதினம் க்ருஹத்தில் நடக்கும் யிளகு ஜீரக முதலிய ஸம்ஸ்காரமுள்ள அந்நத்தைக் கொடுக்கலாம்.

பிஷ்யதொஹாநிபிஷ்யதெ ஸாயுஷ்யதெ || ௩௨ ||

வேதாத்யயனாதி யோக்யதையில்லாதிருந்தாலும், ஸதாசார முள்ள அதிதி வந்தால் அவனுக்கு நடுத்தரமான ரீதியில் அந்ந ஸம்ஸ்காராதிகள் செய்து பூஜை நடத்தவும்.

விவரீதெ த ப துணொஹிவிஸாமதிகேதஃ பவ
ஜாநத்யாஸா || ௩௩ ||

வேதாத்யயநாதி யோக்யதையிருந்தும் ஸதாசார ஸம்பந்நன யில்லாதவன் வந்தால், தர்ப்பம், திர்த்தம், இடம், நல்வரவு வார்த்தையுமே பூஜை. மத்யம்ரீதியில் அந்நதானமும்.

ஸய்யாஸநாவஸ்யாநுஷ்யொவாஸநாநி ஸஹக்
ப்ரெஹஸொஃ ஸலோநாநி || ௩௪ ||

க்ருஹஸ்தன் தனக்கு ஸமமான கௌரவமோ, அல்லது அதிக கௌரவமோ உள்ள அதிதி வந்தால் அவனுக்கு, தனக்கு ஸமமாகப் படுக்கை, ஆஸனம், வீட்டில் இடம், கூடப்போய் கௌரவிப்பது முதலியவைகளைச் செய்யவேண்டும்.

சுஹஸொஹி ஹீநெ || ௩௫ ||

தன்னைவிடக் கொஞ்சம் தாழ்ந்தவனயிருந்தாலும் மேற்கண்ட படி செய்யவும். குறைந்தவனென்பதற்காகக் குறைக்கக்கூடாது.

சுஸலோஹிபாஹிதீயிரொஹாதி கொஹிவ்யக்ஷஸ
பெஹஸொஃ || ௩௬ ||

அதிதியென்பவன் வேறு க்ராமத்தியவனயிருக்கவேண்டும். ஒருநாள் வஸிப்பவனாக இருக்கவேண்டும். ஸூர்ய கிரணங்கள் வருஷங்களின் நுனியில் நிற்கும் காலமாகிய ஸாயங்காலத்தில் வந்தவனயிருப்பவன் உயர்ந்தவன்.

கௌரவாஹிபாஹிபாஹிபாஹிபாஹிபாஹி || ௩௭ ||

ஒருவருக்கொருவர் ஸந்திக்கும்போது ப்ராம்ஹணன் 'குசல'

சப்தத்தாலும், கூத்திரியன் 'அநாமய' பதத்தாலும் வைச்யன் 'ஆரோக்ய' பதத்தாலும் விசாரிக்கவேண்டும்.

சுனோ ஸாஹிபுஸ்ய || ௩௮ ||

கடைசியாகவுள்ள "ஆரோக்யம்" என்பதே சூத்ரனுக்கும் உபயோகப்படும்.

ஹ்ராஹணஸ்யாநதிகிரிஸ்யாஹணம் || ௩௯ ||

கூத்திரிய வைச்ய சூத்ராதிகள், ப்ராம்ஹணனுக்கு அதிதியாக வாத்தக்கவரல்லர்.

யஜெஹ் வஸ்வதஸ்யே || ௪௦ ||

கூத்திரிய வைச்யாதிகள் யாகார்த்தமாகக் கூப்பிடப்பட்டு வந்திருந்தால் அவர்களை அதிதிபோல் பூஜிக்கவும்.

ஹோஜனம் து கூக்ரியஸ்யோஹம் ஹ்ராஹணேஹி || ௪௧ ||

அதிதியாக கூத்திரியன் வந்தாலும் அவனுக்கு ப்ராம்ஹண போஜனம் ஆகிய பிறகு போஜனம் செய்விக்கவும்.

சுந்யாநு ஹதெஹஸ்யஹ்ருத்யாஸ்யாஹம் || ௪௨ ||

அதிதிபூஜாகாலத்தில் வந்த வேறு ஜாதியார்களையும் தனது வேலைக்காரர்களுடன் சேர்த்துப் போஜனம் செய்விக்கவும். பகூபாதமின்மை, தயை காரணமாக.

முதல் ப்ரஸ்னத்தில் ஐந்தாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரஸ்னம் ஆருவது அத்யாயம்.

வாஹொவஸம்ஹணம் ஸரிவாயெநஹ || ௪ ||

மேலே சொல்லப்படப்போகிற பெரியோர்களை ஸந்திக்கும் போது ப்ரதிதினமும் பாதோபஸங்க்ரஹணம், (பாதஸ்பர்சாதி நமஸ்காரம்) விதிப்படி செய்யவும்.

சுலிமஜ்ஜ து விஹ்ராஹ || ௫ ||

தானே, ஆசார்யாதிகளோ வெனியூர் போய்த் திரும்பியவுடன் அவர்களிருக்குமிடம் போய், சிஷ்யன் பாதோபஸங்க்ரஹணம் செய்யவேண்டும்.

ரோதுவிது தஹுநா வடுவடுஜாநா விஜ்ஜாமு
நாடுணா தஹுநாடுணா உ || ௩ ||

மாதா, பிதா, மாத்ரு பந்துக்களாகிய மாதுலன், சிறிய தாயார் வகை, பித்ரு பந்துக்களான சிற்றப்பன், அத்தை முதலியவர்கள், ஜ்யேஷ்ட ப்ராதாக்கள், வித்யோபதேசம் செய்த ஆசார்யன், உபாத்யாயன் முதலிய குருக்கள் அவர்களுடைய குருக்கள் ஆகிய வர்களை முன் ஸூத்ரங்களில் சொல்லியபடி பாதோபஸங்க்ரஹணம் செய்யவும்.

ஸனிவாதெ வராஸு || ச ||

மேற்கண்ட பெரியோர்கள் ஓரிடத்தில் சேர்ந்திருந்தால் அப் போது உத்க்ருஷ்டர்களுக்கு முன்னடி நமஸ்காராதிகள் செய்ய வேண்டும்.

ஸநாஸி ஸ்ரோஷு சுஹஸிதி சுலிவாஷா ஜுஸஸிவாபெ || ௩ ||

ப்ரதி அபிவாதனாதி சாஸ்த்ர நியமங்களை அறிந்தவர்களை ஸந்திக்கும்போது அபிவாதனம் செய்யவேண்டும். சிஷ்யன் தனது பெயரைச் சொல்லி, “அத்தகைய நான் அபிவாதனம் செய்கிறேன்” என்று.

ஸூவாம்பொமெஹிவாஜதொஹிபரெகெ || சு ||

பர்த்தாவும், பார்யையும் சேரும் ஸந்தர்ப்பத்தில் அபிவாதன நியமமில்லையென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். பர்த்தாவைப் பார்யை நமஸ்கரிக்கும் விஷயத்திலும் இது உண்டு.

நாஹிஸ்ரோஷு ஸூணா சரோதுவிதுவஹாபடாஹிநீதா ||

ஸ்த்ரீகளை நமஸ்கரிப்பதில் நியமம் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்த்ரீகளில், தாயார், சிற்றப்பன் பார்யை, ஸஹோதரீ இவர்கள் தவிர மற்ற ஸ்த்ரீகளை வெளியூர் போய்வந்த ஸந்தர்ப்பம் தவிர மற்ற ஸமயங்களில் நியதமாக பாதோபஸங்க்ரஹணம் செய்ய வேண்டியதில்லை. தாயார் முதலியவர்களுக்கு எப்போதும் உண்டு.

மோவஸாஹு ஹணா ஹாதுஹாபடாணா ஸுஸாஸு || ௮ ||

ப்ரவாஸத்திலிருந்து வந்தவன், ப்ராதாக்களின் பார்யை களுக்கும், மாமியாருக்கும் உபஸங்க்ரஹணம் செய்யவேண்டிய தில்லை.

ஃகிஃஸுஸுரவித்யுஜோதூதாநாநா து யவீயஸாநா
புத்யுஸுஸுரவித்யுஜோதூதாநாநா || ௧௭ ||

ருத்விக், ச்வசான், சிற்றப்பன், மாதூலன் இவர்கள் தன்னை விடச் சிறிய வயதுள்ளவர்களாகில் அவர்களுக்குப் ப்ரத்யுத்தானம் செய்து பூஜிக்கவும். அபிவாதனமில்லை.

தயாநத்யுஃ வஹிவஃ வளரொநஸீ திகாவரஃ ஸஹி
ஜொநவ்யுத்யுஸுஸுரவித்யுஜோதூதாநாநா || ௧௮ ||

மேற்கண்டவர்கள் தவிர வேறு மனிதன் வயதில் பெரியவனு யிருந்தாலும் நகரவாஸியாயிருப்பவனுக்கு ப்ரத்யுத்தானம் மாத்திரமே. நமஸ்காரமில்லை. என்பது வயதுக்குக் குறைந்த சூத்ர னுக்கும் பாலர்களால் ப்ரத்யுத்தானமுண்டு. நமஸ்காரமில்லை.

சுவரொநவ்யுத்யுஸுஸுரவித்யுஜோதூதாநாநா || ௧௯ ||

சூத்ரனைவிடச் சிறிய வயதுள்ளவனுள் ஆர்யனையும் அந்தச் சூத்ரன் ப்ரத்யுத்தானம் செய்து பூஜிக்கலாம். அபிவாதனம் செய்ய வேண்டியதில்லை.

நாஸீ வாவஸ்ய வஜஃயெசு || ௨௦ ||

அந்தந்த உயர்வுள்ளவனுடைய பெயரை நிக்குஷ்டன் சொல்லக்கூடாது. உபசாரப் பெயரிருந்தால் சொல்லலாம்.

நாஜிஸுஸுரவித்யுஜோதூதாநாநா || ௨௧ ||

வேதாத்யயனம் செய்யாதவனும், வேலைக்காரனும் ராஜாவின் பெயரைச் சொல்லக்கூடாது.

ஹொஹவஸி தி வயஸ்யுஃ ஸரோநெநஹி ஜாதஃ || ௨௨ ||

ஒரே வர்ஷத்தில் பிறந்து ஸமான வயதுள்ளவர்கள் “போ”, “பவந்” என்ற மர்யாதை வார்த்தையால் அழைத்துக் கொள்ளவும்.

ஹவஸ்யுஃ வளரஃ வணுஃ கௌஹரஃ ஸ்ரோத்ரிய
ஸாரணவ்யுஃ || ௨௩ ||

பத்து வயது அதிகமுள்ள பட்டணவாஸியும், ஐந்து வயது அதிகமுள்ள கலாநிபுணனும், அத்யயனம் செய்த ச்ரோத்ரியனும், ஸஹாத்யாயியான சாரணனும் இவர்கள் மூன்று வயது அதிகமுள்ள வர்களும், கீழ் ஸஹித்ரத்தில் சொல்லியபடி, “போ” “பவந்” என்ற மர்யாதைப் பதங்களால் ஸம்பாஷிக்கத் தக்கவர்கள்.

நாஜெத்யுவெஸ்யுகரீ- விஜ்ஜாஹீநாஃ || ௧௬ ||

கூத்தரிய கர்மத்தாலும், வைச்ய கர்மத்தாலும் ஜீவிக்கும் ப்ராம்ஹணரும், வித்யையால் குறைந்தவனும், வருத்தனாயிருந்தாலும், “போ” “பவந்” பதங்களால் வ்யவஹரிக்கத்தக்கவர்.

தீக்ஷிதஸு ப்ராஹ்மயாகு || ௧௭ ||

ஸமாந வயதுள்ள யாக தீக்ஷிதனும், ஸோம க்ரய கார்யத்திற்கு முன்பு மேற்கண்டபடி வ்யவஹரிக்கத்தக்கவன், ஸோம க்ரயத்திற்குப் பிறகு வருத்தர்களைப் போல் கௌரவிக்கத்தக்கவன்.

வித வாகு கரீ- ஜாதி விஜ்ஜா வபாஹி ஜாந்யாநி வர வஹீபாஹி || ௧௮ ||

பணம், சிஷ்டர்களான பந்துக்கள், கர்ம, ஜாதி, வேதாதிவித்யை, வயஸ், ஆகியவை மனிதனுக்குக் கௌரவ வேறுதூக்கள். இவைகளில் பணம் முதல் உள்ள வரிசையில் மேல் மேல் உள்ளது ப்ரபலம்.

ஸ்ரூதம் து- ஸவெ-ஜெஸ்யா மரீயஃ || ௧௯ ||

வேத வேதார்த்தங்களை யதாவத்தாக அறிந்துள்ள யோக யதையானது மற்ற எல்லா மான்ய ஸ்தானங்களைவிடப் பெரிது.

தநு-புஷ்பாகு யரீ-ஸ்யு ஸ்ரூதெஸு || ௨௦ ||

ஏனெனில், தர்மம், ச்ருதி ஆகியவை மேற்கண்ட ச்ருதத்தை மூலமாகக் கொண்டிருப்பதால். ச்ருத மூலமாக அநுஷ்டானம், அநுஷ்டான மூலமாகத் தர்மம் என்றிப்படி.

உகி- ஹீஸூநு-மூ-ஜாஹி வய-புஷ்பாகுநாஜெஸ்யு- வயெ-ஜாஹி

வண்டி, அல்லது வண்டியிலுள்ளவன், பத்தாவது தசை என்கிற வருத்த தசையிலுள்ள கிழவன், ரோகாதிகள் காரணமாக ரக்ஷிக்கத்தக்கவன், கர்ப்பிணீஸ்தரீ, வித்யாவ்ரத ஸ்நானம் செய்த ஸமாவ்ருத்தன், ராஜா ஆகியவர்கள் மார்க்கங்களில் ஒன்று சேர்ந்தால் மேற்கண்டவர்களுக்கே வழி கொடுத்து மற்றவர் விலக வேண்டும்.

நாஜெ-தா-ஸ்ரோத்ரி-யாப-ஸ்ரோத்ரி-யாய || ௨௧ ||

ராஜாவும், வேதாத்யாயியான ச்ரோத்ரியனும் சேரும்போது ராஜா ச்ரோத்ரியனுக்கு முதலில் வழி கொடுக்கவேண்டும்.

முதல் பர்சனத்தில் ஆருவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

தஸ்யாவணுஷ்டு || அ ||

மேற்கண்டபடி வைபவ்ய வ்ருத்தியை அவலம்பித்த ப்ராம்ஹணன் விற்பனை செய்யக்கூடாத வஸ்துக்களாவன.

உஸ்யாவஸ்யுதாஸ்திஸ்யாணக்ஷளோஜீநாநி || கூ ||

சந்தனாதி வாஸனை த்ரவ்யம், நெய், எண்ணெய், உப்பு, வெல்லம் ஆகிய ரஸங்கள், பக்வாந்நம், மோதக அபூபாதிகள், என்னு, சணலால் செய்யப்பட்ட சாக்குப்பை, வெண்பட்டு, பலவித தோஸ்கள் இவைகளை ஆபத்காலத்திலும் ப்ராம்ஹணன் விற்கக்கூடாது.

நகத நிணிக்ஷெத வாஸஸீ || ௧௦ ||

சிவப்புச்சாயம் போட்ட வஸ்த்ரம், வண்ணன் வெளுத்த வஸ்த்ரம் இவைகளையும் விற்பனை செய்யக்கூடாது.

கூரீரம் ஸவிகாரஸ்டு || ௧௧ ||

பாலும், பாலிலிருந்து உண்டாகும் தயிர் முதலிய த்ரவ்யங்களும் ப்ராம்ஹணன் ஆபத்காலத்திலும் விற்கக்கூடாது.

உபுஷ வஸு வஸுஷஸ்ய உபுஷாஸு துணொஷிகாவய்யாநி ||

மஞ்சள் முதலிய மூலம், பாக்குப்பழம் முதலிய பழம், சம்பகாதி புஷ்பம், திப்பிலி முதலிய ஒளஷதம், தேன், மாம்ஸம், புல், ஜலம், அபத்யங்களான விஷத்ரவ்யங்கள் இவைகளும் விற்கக்கூடாதவை ப்ராம்ஹணனுக்கு.

பஸுவஸு ஹிஸாயொமெ || ௧௩ ||

ஹிம்ஸாகார்யார்த்தமாகப் பசுக்களையும் விற்பனை செய்யக்கூடாது. மாம்ஸக் கடைக்காக என்றபடி.

வாஸுஷ வஸா கூரோநீ வெஹதஸு நித்யூ || ௧௪ ||

மனிதன், மலட்டுமாடு, பெண் கன்றுக்குட்டி, கர்ப்பத்தை நாசமாக்கும் மாடு, இவைகளையும் விற்கக்கூடாது கட்டாயமாக. இங்கு நித்தமென்று சொல்லப்படுவதால் கீழ்ச்சொல்லியவை அநித்யமென்று விளங்குவதாகச் சிலர் நினைக்கிறார்கள்.

உபுஷி வீஹி யவாஸுஷுஸு ஸுஷுஷ யெஹஸுஹ

களையும் விற்கக்கூடாதென்று சில குவிகள் கூறுகிறார்கள். கௌதமருக்கு இது இஷ்டமென்று ஏற்படுகிறது.

நிபேஷு ॥ ௧௯ ॥

கீழே சொல்லிய வஸ்துக்களை விற்கக்கூடாதென்று ப்ராம் ஹணனுக்கு நிஷேதம் சொல்லப்பட்டபோதிலும், அந்த வஸ்துக்களை விநியமம் செய்துகொண்டு வியாபாரம் நடத்த அனுமதிக்கப்படுகிறது. ஒரு வஸ்துவைக்கொடுத்து மற்றொரு வஸ்துவை வாங்குவது விநியமம், அதாவது பண்டமாற்றம்.

ரஸாநாஃ ரஸௌ ॥ ௧௭ ॥

உதாஹரணபூர்வமாக அதைச் சொல்லுகிறார்:—ரஸங்களனைப்படுகிற எண்ணெய், நெய், வெல்லம் முதலியவைகளில் ஒன்றைக் கொண்டு ஒன்றை மாற்றிக்கொள்ளலாம் எண்ணெயுள்ளவன் அதைக்கொடுத்து நெய் வாங்கலாம். நெய் உள்ளவன், எண்ணெயை மாற்றிக்கொள்ளலாம். இந்தமாதிரி.

வஸூநாஃ ॥ ௧௮ ॥

பசுக்களையும் பண்டமாற்று நியமப்படி க்ரய விக்ரயம் செய்யலாம்.

ந உவணக்யதாஹபொஃ ॥ ௧௯ ॥

உப்பு, பக்வாந்தம், ஆகியவைகளுக்கு விநியமத்தால்கூட விற்பனை அனுமதி கிடையாது.

திபோநாஃ ॥ ௨௦ ॥

எள்ளுகளுக்கும் பண்டமாற்ற மூலமும் விற்பனை கூடாது.

ஸௌநாஃ ॥ ௨௧ ॥

தற்கால உபயோகத்திற்காக ஸம் அளவுள்ள அரிசியால் பக்வாந்தத்தை விநியமம் செய்துகொள்ளலாம். அரிசியைக்கொடுத்து, பக்வாந்தத்தை மாற்றிக்கொள்ளலாம். இந்த நிஷேதங்கள் யாவும் வ்யாபாரார்த்தமில்லாமல் அவச்யமான உபயோகத்திற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு வாங்குவதையோ விற்பதையோ தடுக்காது.

ஸவ்யா வ்யுதிரஸகூவஸௌ ॥ ௨௨ ॥

குடும்ப ரக்ஷணார்த்தமாக விதிக்கப்பட்டுள்ள சாஸ்திரிய வ்ருத்திகளோ, ஆபத்வ்ருத்திகளோ ஒன்றும் கிடைக்காவிடில் எல்லாவித நிஷித்த வ்ருத்திகளையும் கைக்கொள்ளலாம். ஆனால் அப்போதும்

சூத்ர வ்ருத்தியை அவலம்பிக்கக்கூடாது. அதன்றி மற்றவைகளால் ஜீவிக்கலாம்.

தடிவி வனகெ பூணஸம்ஸயெ || ௨௩ ||

ப்ராணதாரணம் செய்ய முடியாதென்று தோன்றியபோது ஜீவனார்த்தமாகச் சூத்ர வ்ருத்தியையும் கைக்கொள்ளலாமென்று சில ஆசார்யர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

தகண டுஸஜ்ஜராக்ஷுநிடஜ்ஜு || ௨௪ ||

சூத்ரவ்ருத்தியால் ஜீவிக்க நேர்ந்தபோதிலும், அந்த, சூத்ர வர்ணத்தோடு ஸ்பர்சாதிக் கலப்புக்களும், வெங்காயம் முதலிய அபக்ஷய வஸ்து உபயோகமும் அவச்யம் நிவ்ருத்திக்கத்தக்கது. சூத்ரவ்ருத்தி யென்பதற்காக இச்சைப்படி செய்யக்கூடாது.

பூணஸம்ஸயெ பூாஹணொஹி ஸஸூரோஹீத || ௨௫ ||

அபாயநிலைமை ஏற்பட்டு ப்ராண ஆபத்து நேரும்போல் தோன்றினால் அச்சமயம் ப்ராம்ஹணனும் ஆயுதம் உபயோகிக்கலாம்.

ராஜநெந்ரா வெஸ்யுகரீ || ௨௬ ||

கூத்திரியன், வ்ருத்தியின்றி ஜீவன ச்ரமம் ஏற்பட்டால் வைஸ்ய தர்மமான க்ருஷி வாணிஜ்யாதிகளை அவலம்பித்து ஜீவிக்கலாம்.

முதல் ப்ரர்னத்தில் ஏழாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரர்னம் எட்டாவது அத்யாயம்.

உள ிவாகெ யுதவ்யுதள் ராஜா பூாஹணஸு வஹுஸு || ௨௭ ||

ராஜபத்தில், ராஜாவும், பஹுஸ்ருதனான, அதாவது பல வற்றை அறிந்த, ப்ராம்ஹணனும், ப்ராஜாக்கணமென்கிற வ்ரதத்தைத் தரிப்பவர்கள். அரசன், ரக்ஷணம், தண்டம், இவைகளாலும், ப்ராம்ஹணன் உபதேசாதிகளாலும் ப்ராஜைகளை ஸர்வவித ஆபத்திலிருந்தும் காப்பாற்ற வேண்டிய அதிகார புருஷர்களாவார்கள்.

தபொஸுதாவி டுயஸு ரீநுஷுஜாதஸு சுஹஸுஜா
நாஃ ஹந வதந ஸவ டுணாநா ரோபதம் ஜீவநு || ௨௮ ||

நான்கு வித மனிதப்பிரிவுக்கும் (ப்ராம்ஹணாதி நான்கு வர்ணங்களுக்கு) உள் நினைவுள்ள வ்ருக்ஷாதி ஸ்தாவரங்களுக்கும், நடக்கும் பசு முதலியவைகளுக்கும், பறக்கும் பக்ஷிகளுக்கும், ஊர்ந்துசெல்லும் ப்ராணிகளுக்கும், ஆகிய ஸகல சராசர ப்ராணிகளுக்கும் ஜீவனமானது ராஜாவினுடையவும் ப்ராம்ஹணனுடையவும் அநீனமாக இருக்கிறது. அரசன் தண்டநீதி ரக்ஷணாதி களால் ப்ராஜைகளின் ஜீவன ஹேதுவாகிறான். ப்ராம்ஹணன், யாகம், தபஸ் முதலியவைகளால் தேவர்களை த்ருப்தி செய்து மழை பெய்யச் செய்து ஸஸ்ய ஸம்ருத்தி, அன்ன ஸம்ருத்தியுண்டாகச் செய்வதன் மூலம் தேச ஜனங்களுடைய ஜீவக ஹேதுவாகிறான். நான்கு ஜாதி என்பதில் உள் பிரிவுகளும் சேர்ந்தவை. “ப்ராம்ஹணன் செய்யும் யாகத்தால் ஸூர்யன் த்ருப்தியடைந்து மழையை வர்ஷிக்கிறான். அதிலிருந்து அந்நம் ஏற்படுகிறது. அந்நத்தால் ப்ராஜைகள் சேஷமடைகிறார்கள்” என்று மனு கூறுகிறார்.

புஸுவி திரக்ஷணஸிஜ்ஜொயபிஃ || ௩ ||

ப்ரஸுவிதியென்றால் தேச அபிவ்ருத்தி. அரசன் ந்யாய நிர்வாஹத்தாலும், ப்ராம்ஹணன், மழை பெய்யச் செய்வது, ரோகம் வராமல் ப்ரார்த்திப்பது ஆகியவைகளாலும் தேசத்தை அபிவ்ருத்தி செய்ய வேண்டும். மேலும், சோராதி பயமின்றி ரக்ஷிப்பதும், ஜாதிக்கலப்பு ஏற்படாமல் கவனிப்பதும், விதி நிக்ஷேத ரூபதர்மங்களை ஜனங்கள் ஒழுங்காகப் பின்பற்றச் செய்வதும், இவ்விருவர்கள் வசம் இருக்கின்றன. அதற்குக் கடமைப் பட்டவர்கள்.

ஸ வனஷ பஹுஸ்ருதொ லவதி || ௪ ||

பஹுச்ருதன் என்று சொல்லப் பட்டது. அந்தப் பஹுச்ருதன் லக்ஷணமென்ன? அவன் மேலே சொல்லப் படுகிறான்.

லொக வெடி வெடிாஜ்விசு || ௫ ||

பஹுச்ருதனென்பவன் லோக வ்யவஹாரங்களை அறிந்தவனாயிருக்க வேண்டும். அதாவது தேசத்தில் ஸமுஹ லௌகிக ராஜ்ய நடவடிக்கைகளை அறிந்தவன். அதோடு வேதம், அதன் அர்த்தம், வேதாங்கங்களான மீமாம்ஸாதி சாஸ்த்ரங்களையும் அறிந்திருக்க வேண்டும். அவனையே பஹுச்ருதன் என்று சொல்லப் படுகிறது.

லாகொவாகெயூதீஹாஸுபுராணகூஸுமஃ || ௬ ||

வேத சாஸ்தா ஸம்பந்தமான உக்திப் ப்ரத்யுத்திகள் வாகோவாக்
யங்கள். அவைகளையும் இதிலாஸ புராணத்திலேயும் அறிந்து
அவைகளில் ஸாமர்த்யமுள்ளவனயிருப்பவன் “பஹு-ச்ருதன்”.

தடிவெகுகழ் ஆயுதம் " எ ||

பஹு-ச்ருதன் கீழ்ச்சொன்ன, லோக, வேத வேதாங்காதி
களையே அவலம்பித்து நிற்பவனாயிருப்பதுடன் அவைகளின்படியே
அநுஷ்டிப்பவனாயுமிருக்க வேண்டும்.

உகாஸிம் ஸ தஸ்ஸா ரெஸம்ஸு.தஃ : அ ||

மேலே சொல்லப் போகிற நாற்பது வைதிக ஸம்ஸ்காரங்களால் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டவனையிருக்க வேண்டும் பஹுச்சுருதன்.

திருஷூ சுதிஸ்வலிராதம் || கூ ||

யாகம், அத்யயனம், தானம் என்கிற மூன்று தர்மங்களில்
சிலையுள்ளவனையிருக்கவேண்டும்.

ஷ்டு வா : ௪௦ ||

அல்லது யாகாதி மூன்றுகளுடன் யாஜகம், அத்யாபகம்
பாதிக்காஹம் என்ற மூன்று தர்மங்களையும் சேர்த்து ஆறு கர்மங்
களில் பிரதனயிருக்கவேண்டும்.

ஸாயோமாரிகெஷ்விநீதஃ || கக ||

வேதாதிதருக்கு விரோதமின்றி மனித ஸமுஹ சேஷமத்திற்
காகச் செய்து கொள்ளப்பட்ட பொதுவ்வஸ்தை ஸமயம் எனப்
படும். அந்த ஸமயம் மூலமாக மனு முதலியவர்கள் நிர்ணயித்த
ஆசாரங்கள் ஸமயாசாரங்கள். அவைகளிலுள்ள தர்மங்களில்
பஹுசுருதன் நன்கு பயிற்சி செய்யப்பட்டவனாயிருக்க வேண்டும்.
ஆசாரயாதினால்தான் சித்திக்கப்பட்டவனாயிருக்க வேண்டும்.

ஷெ.வி.ஃ வரிஹாபெ-கா ராஜா || 32 ||

அந்தப் பஹு-பஞ்சுநகளை அரசன் ஆழ்வித தன்டனை, அல்லது உபதரவத்திலிருந்து விலக்க வேண்டும்.

சுவஸிஸ்ராவஸிஸ்ராடிஸ்ராவஹிஷாபுஸ்ராவரிவாடி
ஸ்ராவரிஹாபுஸ்ரேதி || காந ||

பஹுசுருதன், வதம் செய்யத்தக்கவனல்ல. விலங்கு முகவியைவகரால் கட்டத் தக்கவனன்று. பணத்தை அபஹரித்து,

தண்டிக்கத் தகாதவன். ராஜ்யத்திலிருந்து நிசஸனம் செய்யத் தகாதவன். வீண் தோஷங்கள் சொல்லத் தக்கவனல்ல. தயாகம் செய்யத்தக்கவனல்ல. அபுத்தி பூர்வமான குற்றமிருப்பினும் பஹுச்ருதனுக்கு மேற்கண்ட சலுகைகளை ராஜா செய்யவேண்டும்.

மஹாயாந வுஸ்ஸவந வ்லீஹோநபந ஜாதகே-

நாரிகரணாஹபூஸந வளஹோவநபநடி || ௧௪ ||

நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்கள் வரிசையாகச் சொல்லப்படுகின்றன. இந்த ஸூத்ரத்தில் க்ருஹ்ய விதியை அதுஸரித்து, கர்ப்பா தானம், பும்ஸவகம், ஸீமந்தம், ஜாதகர்மம், காமகரணம், அந்நப்ராசனம், செளளம், உபநயகம் என்ற எட்டு ஸம்ஸ்கார கர்மாக்கள் செய்யப் படவேண்டியவையாகக் காட்டப்பட்டன.

உக்வாரி வெஷ்ய தாநி || ௧௫ ||

நான்கு வேதங்களுக்குமாக நான்கு வேத வ்யதங்களும் ஸம்ஸ்காரங்களாக விதிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஸூநம் ஸஹயஜேஹாரிணீஸம்பொஃ || ௧௬ ||

ஸமாவர்த்தனமும், தர்மாசரணத்திற்கேற்ற பத்நியை விவாஹம் செய்து கொள்வதும் ஸம்ஸ்காரமாகும்.

வணாநாம் யஜ்ஞாநாரிநுஷூநம் ஷேவ வித்ய ரிநுஷு-

ஹித வ்யஸுணாடி || ௧௭ ||

தேவ, பித்ரு, மஹுஷ்ய, பூத, ப்ரம்ஹ என்கிற ஐந்து யக்ஞங்களையும் அதுஷ்டிக்க வேண்டும். இவைகளும் ஸம்ஸ்காரங்கள்.

வஸதெஷாம் உ || ௧௮ ||

மேலே சொல்லப்படுகிற ஸம்ஸ்காரங்களையும் அதுஷ்டிக்க வேண்டும்.

கஷகா வாவடிணஃ ஸூரீம் ஸூராவணாஸு ஹாயணீ

நெய், சூஸ்யுஜீதி ஸவ வாகயஜ்ஞஸம்ஸூரஃ || ௧௯ ||

அஷ்டகை, ஸ்தாலீபாகம், மாஸிச்ராத்தம், ச்ராவணீ என்கிற ஸர்ப்பபலி, ஆக்ரஹாயணீ என்கிற ஸர்ப்பபலி உத்ஸர்தம், சைத்ரீ என்கிற ஈசானபலி, ஆச்வயுஜீ என்கிற சூலகவகர்ம, என்கிற பாகயக்ஞ ஸம்ஸ்தை என்ற பெயருள்ள ஏழு கர்மாக்களும் ஸம்ஸ்கார கர்மாக்கள்.

சுழுவெய்யெழிவெழுத்து உயர்வுவினாபிரலாவாழிய
 னை உராதேயாவாழி நிராவிவயவாழிய ஸௌக்யா
 னீதி ஸவ ஹவியுஜலவ்யா || ௨௦ ||

அகந்யாதானம், அகநிவேதாத்ரம், தர்சபூர்ணமாஸங்கள்,
 ஆத்யணம், சாதூர்மாயங்கள், நிரூபகபந்தர், ஸௌத்ராமணி
 என்ற பெயருள்ள ஏழு ஹவியஞ்சுங்கனும் ஸம்ஸ்காரகர்மாக்கள்.

சுழுவெய்யொழிவிவெழுத்து உயர்வுவினாபிரலாவாழிய
 உதிராவிவெய்யொழி உதி ஸவ ஹவியுஜலவ்யா || ௨௧ ||

அகநிஷ்டோமம், அத்யகநிஷ்டோமம், உத்யம், ஷோடசீ,
 வாஜபேயம், அதிராத்ரம், அப்தோர்யாமம் என்ற பெயருள்ள
 ஏழு ஸோமஸம்ஸ்தாகர்மாக்களும் ஸம்ஸ்காரங்கள்.

உதெய்தெ உகவாநிஸ்துலாரா || ௨௨ ||

இவ்வாறுகக் கீழ்ச் சொல்லியவைகள் நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்கள்
 எனப்படுகின்றன.

சுயாவதாவாத்ரம் || ௨௩ ||

இனி எட்டுவித ஆத்மகுணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

உயர்வுவினாபிரலாவாழி உயர்வுவினாபிரலாவாழி
 யாவெய்யுஜலவ்யா உயர்வுவினாபிரலாவாழி || ௨௪ ||

ஸர்வப் பிராணிகளிடமும் தயை, கூதாந்தி, அநஸூயை,
 செளசம், அநாயாஸம், மங்களம், அகார்ப்பணயம், அஸ்ப்ருஹா
 ஆகியவை எட்டுவித ஆத்மகுணங்கள்.

தயை:— தன்னைப் போல் எல்லாப் பிராணிகளிடமும்
 ஹிதாவும் கேதமமாயும் எப்போதும் ஸந்தோஷத்துடனிருப்பது.

கூதாந்தி:— காமா:— பிறன் கோபித்தாலும், நிர்தித்தாலும்
 பதில் கோபிக்காமலும் அடிக்காமலும் வாக் மனஸ் சரீரங்களால்
 பொறுத்துக் கொள்வது.

அநஸூயா:— ஒருவன் தர்மார்த்தகாமமோகூதாதிபுருஷார்த்
 தங்களில் உயர்ந்தவனாயிருந்தால், அவனைப் பார்த்துத் தவேஷம்
 கொள்ளாமலிருப்பது.

சௌசம்:— சுத்தி. பணத்தில் சுத்தி, மனச் சுத்தி, வாக்
 சுத்தி, சரீர சுத்தியென்று சொல்லப்படுவது.

அநாயா: :— எந்தக் கார்பத்தை ஆரம்பிக்கையில் கஷ்டமும் ச்ரமமும் அதிகமாக ஏற்படுகிறதோ அந்தக் கார்பத்தை வர்ஜிப்பது.

மங்கனம்:— ப்ரசஸ்தமான ஆசாரங்களை அவணம்பித்து அச் லீலங்களை விலக்குவது.

அகார்ப்பண்யம்:— ஆபத்காலத்திலும், கஷ்ட தசையிலும் தினனாயிராமல், தன் சக்திக்கேற்ப தாவ்யாதிகளைப் பிரித்து உப கரிப்பது.

அஸ்ப்ருணா:— ஆசையின்மை. பிறருடைய தாவ்யத்தில் ஆஸ்தை வைப்பதை விட்டு, எப்போதும் ஸந்துஷ்டியுடனிருப்பது. அஸந்தோஷத்தை விலக்குவது.

யஸ்யெதெ வக்ஷாநிஸ்துஸாராஃ நவாஷ்வா தமஸு
ணாஃ ந ஸ ஸ்ருஷணஃ ஸாபுஜ்யம் ஸாஸோக்யம் உவதி ||

எவனுக்குக் கீழ்ச்சொல்லிய நாற்பது வைதிக ஸம்ஸ்காரங்கள் மட்டும் இருக்கின்றனவோ, இந்த எட்டு ஆத்மகுணங்கள் இல்லையோ, அவன் ப்ரம்ஹத்தின் ஸாயுஜ்யத்தையோ, ஸாலோக்யத்தையோ அடையமாட்டான். ஆத்ம குணங்கள் அவ்வளவு உயர்ந்தவை.

யஸு து வஸு ஸஸாராணா டேகஷேஸாஸுஷு
வாதமஸுணாஃ சுய ஸ ஸ்ருஷணஸாபுஜ்யம் ஸாஸோக்யம் உ
வதி உவதி || உசு ||

எவனுக்கு மேற்கண்ட வைதிக ஸம்ஸ்காரங்கள் முழுவது மில்லாமல் ஏகதேச மட்டுமிருந்தபோதிலும், ஆத்மகுணங்கள் எட்டும் இருக்கின்றனவோ அவன் ப்ரம்ஹஸாயுஜ்ய, ஸாலோக்யத்தி களைப் பெறுவான்.

முதல் ப்ரஸ்னத்தில் எட்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரஸ்னம் ஒன்பதாவது அத்யாயம்.

ஸ வியிவஸுஸுஸு ஸாக்ஷா ஹய ஸாஸிஸுஸு யஸோக்ஷாநு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸு
சுஸுஸு || க ||

கீழ்ச்சொன்ன ப்ரம்ஹணனும், கூத்திரியனும் அத்யயனம் முடிந்த பின் சாஸ்த்ர விதிப்படி ஸ்நானம், அதாவது வ்ரதந்

களுடன் ஸமாவர்த்தனம் செய்து, விவாஹ மூலம் பார்யையை அடைந்து, சாஸ்தரத்தில் சொல்லப்பட்ட க்ருஹஸ்ததர்மங்களை அதுஷ்டித்து வருகையில் இனி மேலே சொல்லப்போகிற நியமங்களுக்கும் ஆசரிக்கவேண்டும்.

ஸூதகம் || ௨ ||

க்ருஹஸ்தனாகாமல் ஸ்நாதகனாக இருப்பவனும் மேலே சொல்லப்படுகிற தர்மங்களை அதுஷ்டிக்கவும்.

நித்யம் ஸூத்ரிஃ ஸூத்ரஸீலஃ ஸூதஸீலஃ || ௩ ||

எப்போதும் சுத்தனாகவே இருக்கவேண்டும். சந்தனாதிகளால் நல்ல வாஸனையுடையவனும், ஸ்நான சீலனையுமிருக்கவும். ஸூதந்தி: என்பதற்கு நல்ல சீலமுடையவன் என்றும் இரீ அர்த்தமுண்டு.

ஸூத்ரி விஹவெ ந ஜீண-பூஜைவாஸாஸூ ஸூதாஸ || ௪ ||

கிழிந்ததோ, அழுக்கோ உள்ள வஸ்தரத்தைத் தரிக்கலாகாது. ஆனால் வேறு வஸ்தர ஸௌகர்யமிருந்தால்தான்.

ந ரக்ஷஸூணரூபயுதம் வாலஸா விஹயாஸ || ௫ ||

சிவப்புச் சாயமுள்ள வஸ்தரத்தையும், சக்திக்கு மீறிய விலையுள்ளதையும், பிறர் உடுத்தியதையும் தரிக்கக்கூடாது.

ந ஸூத்ரமாவாநஹ || ௬ ||

புஷ்பமாலை, பாதாசை இவைகளையும் பிறர் உபயோகித்த வற்றை உபயோகிக்கக்கூடாது.

நிணிரூபரூபரூப || ௭ ||

வேறு வஸ்தரமில்லாமல் பிறருடையதையே தரிக்க வேந்தால், அதைச் செவிட்டு மண் கலந்த ஜலத்தால் நன்கு துடைத்துப் பிறகு தரிக்கவும். பாதாசைக்கும் இப்படியே.

ந ரூபரூபரூபரூபரூப || ௮ ||

அகாரணமாக நகம், தாடி மீசைகள் வளர்க்கக்கூடாது. கர்ப்ப, விவாஹ, உபநயநாதி தீசை நிமித்தம் தவிர.

நாழிவஸு யாவஸு யாவஸு || ௯ ||

அக்ரி, ஜலம் இரண்டையும் ஒரே காலத்தில் சேர்ந்து வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

ஈரஜலிநா விஸேச || ௧௦ ||

தீர்த்தம், பால் முதலிய பானீயங்களை அஞ்ஜலியால் (இரு கைகள்) பானம் செய்யக்கூடாது.

ந தீஷுணுஜ்யதொடிசெநாஈஈவாஸே || ௧௧ ||

நதீ, தடாகாதிகளில்லாமல் க்ருணாதிகளில் எடுத்து வைக்கப் பட்ட ஜலத்தை இடது கையால் விட்டுக்கொண்டு ஆசமனம் செய்கையில் நின்றகொண்டு செய்யக்கூடாது. உட்கார்க்குத் செய்யவும், நதீ, தடாகாதிகளில் முழங்கால் அளவுக்குக் குறையாத ஜலத்தில் நின்றகொண்டு செய்யலாம்.

ந ஸுவிஷ்ணுஈஈவ்யுகவாண்யாவஜிஈதெந || ௧௨ ||

சூதரன், அசுத்தன் இவர்களால் விடப்பட்ட ஜலத்தாலும், ஒரு கையால் விடப்பட்டதாலும் ஆசமனம் கூடாது. தானாகவே இடது கையால் ஜலம் விட்டுக்கொண்டு ஆசமனம் செய்வது சிஷ்டாசாரமாயிருப்பதால் அதை இது பாதிக்காது.

ந வாயுதீவிபூமித்யாவொஹேவதா ஈஈவ்யுபூதிவஸ்யுந
வா ஈஈவ்யுபூமித்யாவொஹேவதா ஈஈவ்யுபூதிவஸ்யுந || ௧௩ ||

வாயு, அக்சி, ப்ராம்ஹணன், ஸூர்யன், தீர்த்தம், தேவ பிம்பம், பசுமாடு இவைகளுக்கு எதிரிலோ, இவைகளைப் பார்த்துக் கொண்டபடியோ மூத்த, புரீஷணீஸர்ஜனம், எச்சில் துப்பல் முதலிய அசுத்த காரியங்களைச் செய்யக்கூடாது.

நெநதா ஹேவதாஃ பூதிவாஹ பூவாரபெச || ௧௪ ||

மேற்சொன்ன தேவதைகளுக்கு எதிராகக் கார்களை நீட்டக் கூடாது. ஒரு காலையும் நீட்டக்கூடாது. இங்கு ப்ராம்ஹணனையும் பசுவையும் கூட, தேவதாபதத்தால் நிர்த்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

ந வணஈஈவ்யுபூமித்யாவொஹேவதா ஈஈவ்யுபூதிவஸ்யுந
கூய-ஈ || ௧௫ ||

இலைகள், சல்லிகள், கற்கள் இவைகளால் மல மூதரங்களைத் துடைப்பது கூடாது.

ந ஈஈவ்யுபூமித்யாவொஹேவதா ஈஈவ்யுபூதிவஸ்யுந || ௧௬ ||

சாம்பல், கேசம், நகர், உமி, ஒட்டுப்பாளம், மல மூதராத் அசுத்தங்கள் இவைகளை மிதிக்கக்கூடாது.

ந டே லாஸுய்யாதி-கெஃ ஸஹ ஸஹாஷெத || ௧௭ ||

வாஸுச்ரமசியமமின்றி யிருப்பவனும், கோமாம்ஸ பசுதியும் ம்லேச்சன். அவனுடனும், நித்யமான ஸந்த்யாதி கர்மாக்களைச் செய்யாத அசுத்தர்களுடனும், பதிதர்களுடனும் ஸம்பாஷணம் கூடாது. மார்க்கப்பரஸ்ரம் முதலிய அவஸர ஸந்தர்ப்பம் நீங்கலாக.

ஸஹாஷு வுணுகுதொ சிநஸா ய்யாயெசு || ௧௮ ||

கார்ய நிர்ப்பந்த வசமாக அவர்களுடன் பேச நேர்ந்தால் பேசுவீட்டுப் புண்யஸீலர்களான வஸிஷ்டாதி மஹான்களை மனதால் த்யானிக்கவேண்டும். இது ப்ராயஸ்சித்தம்.

புராஹுணெந வா ஸஹ ஸஹாஷெத || ௧௯ ||

புண்யஸீலனான ஸாதாரண ப்ராம்ஹணனுடனாவது ஸம்பாஷிக்கவும்.

சுயெநாம் யெநுஹவெதி ஸுருபாகு || ௨௦ ||

பால் கறக்காத பசுவை “தேனுபவ்யா” என்று கூறவும். அதேனு என்று சொல்லக்கூடாது. பால் கறந்து பிறகு நின்று போன பசுவை நிந்திக்கக்கூடாதென்று கருத்து.

சுஹசுரம் ஹசுரீதி || ௨௧ ||

அசுலீலமான, அபத்ரமான வஸ்துவையும் “பத்ரம்” என்றே சொல்லவும்.

சுபாஹம் ஹபாஹீதி ஸுருபாகு || ௨௨ ||

கபாலத்தை (மண்டையோடு) நேரிடச் சொல்லாமல், “பகாலம்” என்று சொல்லவும்.

சேனியநாஸிதீநுயநாம் || ௨௩ ||

இந்த்ரதனுஸ் என்கிற வானவில்லை, “மணிதனுஸ்” என்று பேசவும்.

நாம் யபஜீம் வரஸே நாமகூத || ௨௪ ||

கறக்குமுன், கன்று பசுவை ஊட்டினால் அதைப் பிறனிடமும் யஜமானனிடமும் சொல்லக்கூடாது. பிறர் அறியாமல் கன்று ஊட்டும்போது இந்த விதி.

ந யெநாம் வாரயெசு || ௨௫ ||

தானும் அதைத் தடுக்கக்கூடாது.

ந ரிபுநீஹுகா ஸளம் பூதி விஹஸெத || ௨௬ ||

ஸ்த்ரீயுடன் ஸம்ஸர்க்கம் செய்தவுடனேயே சத்தி செய்து கொள்ளவும். அதற்கு விளம்பிக்கக் கூடாது.

ந வ தஸ்திநு ஸயநெ ஸுராஜ்யாயீயீத || ௨௭ ||

ஸ்த்ரீ புருஷர்கள் ஸம்யோகம் செய்த படுக்கையில் உட்கார்ந்து இரவில் வேதாத்யயனம் செய்யக்கூடாது.

ந வாவரராசுரீயீத்யு வுநஃ பூதிஸம்விஸெத || ௨௮ ||

அபராத்தரியில், அதாவது கிடியற் காலையில், வேதாத்யயனம் செய்துவிட்டு மறபடி படுத்துத் தூங்கக்கூடாது.

நாகுரம் நாரீரீஹிரிபெத || ௨௯ ||

ரோகாதிகளால் அசுத்தையான ஸ்த்ரீயை காம இச்சையால் நிர்ப்பந்திக்கக் கூடாது.

ந ரஜஸுலா || ௩௦ ||

ரஜஸ்வலையிருக்கும் ஸ்த்ரீயையும் காம இச்சையால் அணுகக் கூடாது.

ந வெநாம் ஸ்ரிஷெசு ந கந்யா || ௩௧ ||

ரஜஸ்வலையை காமத்தால் ஆலிங்கனமும் செய்யலாகாது. கன்யகா ஸ்த்ரீயையும் ஆலிங்கனம் செய்யக் கூடாது.

சுதீஹொவ்யபிந விபுஹுவாடி வஹிமபுஸோயு
யாரண வாலீயலாவஸெவந ஹாயபுயாலஹ ஹோஜநா
ஜுஹுவெக்ஷண கூகாரபுவெஸந வாடிவாடியாவநாலநீ
வூஹோஜந நதீவாஹுதாரண வுக்ஷவிஷாரொஹணாவ
ரொஹணபூணவ்யாபயநாதி வஜுபெத || ௩௨ ||

கீழ்க்கண்ட கார்யங்களை வர்ஜிக்கவும். அக்ரியை வாயால் ஊதி ஜ்வலிக்கச் செய்வது, வாக்குவாதங்கள், வெளிப் படையாகச் சந்தனபூஷம் தரித்தல், அசுத்த காஷ்டாதிகளால் சரீரத்தைச் சொரிந்து கொள்ளுதல், பார்யையுடன் சேர்ந்து சாப்பிடுவது, பார்யை எண்ணெய்தேய்த்துக்கொள்ளும்போது அவனைப்பார்ப்பது, கெட்ட வழியால் தேவாலய, க்ருஹாதிகளில் ப்ரவேசித்தல், ஒரு காலால் மற்றொரு காலைத் தேய்த்து அலம்புதல், கட்டில் முதலிய ஆஸநங்களிலிருந்து புஜிப்பது, அவைகளில் வைத்துப் புஜிப்பது,

கையால் நீந்தி நதியைத் தாண்டுவது, வ்ருகூத்தில் ஏறுவது, விஷமத்தில் அதாவது ஆழமுள்ள கிணற்றில் இறங்குவது, ப்ராணோபரோதமுண்டாகக்கூடிய செய்கைகள், இவைகளை விலக்கவும்.

ந ஸநிதாஹம் நாவயீரொஹஸு || ௩௩ ||

கரைக்குச் செல்வதில் சக்தியில்லாததாக ஸந்தேதஹிக்கப்படும் ஓடத்தில் ஏறக் கூடாது.

ஸவயுத வஸவாதாஹம் மொவாயெசு || ௩௪ ||

பலவித, எல்லாவித உபாயங்களாலும் (தன்னை) ஆத்மாவை ரக்ஷித்துக் கொள்ளவும்.

ந ப்ராவுத்யு ஸிரொஹநி வயயுதெசு || ௩௫ ||

பகலில் சிரஸ்ஸை மூடித் கொண்டு நடமாடக் கூடாது. மழை வெயிலுக்காக மட்டும் மூடலாம்.

ப்ராவுத்யுதா ராதா || ௩௬ ||

இரவில் சிரஸ்ஸை வஸ்த்ராதிகளால் மூடிக்கொண்டுதான் நடமாட வேண்டும்.

பிஹித்யாஹாஹம் || ௩௭ ||

மூத்ரம், உச்சாரமென்கிற புரீஷகார்யம் இவைகளிலும் சிரஸ்ஸை மூடித் கொள்ளவும்.

நஹிஹாவநஹிஹாய || ௩௮ ||

மல மூத்ர கார்யங்களை, புல் முதலியவைகளால் மூடாத பூமியில் செய்யக் கூடாது. மூடியே செய்ய வேண்டும்.

நாராஹாவஸ்யாசு || ௩௯ ||

க்ருஹத்திற்கு ஸமீபமான இடத்திலும் மூத்ர புரீஷங்களை விஸர்ஜனம் செய்யக் கூடாது.

ந ஹஸு சுரீஷ சுரீஷ ஹாயா வயி காரேஷு || ௪௦ ||

சாம்பல், கோமயம், உழுத வயல், ஜனங்களுக்கு உபயோகப்படும் நிழல், வழி, அழகிய இடம் இவைகளிலும் மூத்ர புரீஷ கார்யம் செய்யக் கூடாது.

உஹ பிஹித்யாஹாஹம் தா ஹிவா காயாஹிஹாய || ௪௧ ||

மூத்ரம் புரீஷம் இரண்டையும் பசுவில் வடக்கு முகமாயிருந்து விஸர்ஜனம் செய்யவும்.

ஸந்யயொஸூ || ௪௨ ||

ஸந்த்யா காலங்களிலும் (காலை மாலை) வடக்கு முகமாயிருந்து செய்யவும்.

ராத்திரௌ டிஷ்டிணாரிஷ்டம் || ௪௩ ||

ராத்திரியில் இவ்விரு கார்யங்களையும் தெற்கு முகமாயிருந்து செய்யவும்.

வாஸாஸாரிஸூநம் வாஷுகௌ டிஷ்டியாவநதிதி வ வஜிபுபெசு || ௪௪ ||

பலாசமாத்தால் (புரசு) செய்யப்பட்ட ஆஸனத்தையும், கால் கட்டையையும், பல் விளக்கும் குச்சியையும் விலக்கவும். அவைகளைப் பலாசமாத்தால் செய்யக் கூடாது என்றபடி.

ஸௌவாந தஸாஸநாஸிவாடிநநிஸாராநு வஜிபுபெசு || ௪௫ ||

காலில் செருப்பு, பாதாசை, கட்டை முதலியவைகளைத் தரித்த படியே, ஆஸனத்தில் உட்காருவதோ, ஆசார்யாதிகளை அபிவாதனம் செய்வதோ, தேவதைகளை நமஸ்கரிப்பதோ கூடாது. அப்படிச் செய்வதை வர்ஜிக்கவும்.

ந வபுவ-பூஹிஷ்டிநாவராஹா நவமூநு கம்ப-பூசு
யயாஸகி யபி-பூய-பூகாரிஷ்டம் || ௪௬ ||

காலை, மத்யாஹ்னம், மாலை இக்காலங்களில் வினாகப் பொழுது போக்கக் கூடாது. யதாசக்தி தர்ம, அர்த்த, காமாதிகளால் அந்தப் பொழுதுகளை ஸபலமாகச் செய்ய வேண்டும்.

தெஷு துயரெ-பூதூஸ்யாசு || ௪௭ ||

மேற்சொன்ன தர்ம, அர்த்த, காமங்களில் தர்மத்தையே ப்ரதானமாகக் கொண்டு நடக்கவும். மற்ற இரண்டும் முக்யமல்ல.

ந நதூம் வாயொஷிதி கீக்ஷத || ௪௮ ||

பிற ஸ்த்ரீகள் எவரையும் நக்ஸையாபிருக்கும் (வஸ்த்யமில்லாத) ஸமயத்தில் பார்க்கலாகாது.

ந வபா 22ஸநகோகஷெ-பூசு || ௪௯ ||

உட்காரும் ஆஸனத்தைக் காலால் இழுக்கக் கூடாது, தன் ஸமீபத்திற்கு.

ந ஸிஸோஷா வாணி வாடி வாஃ ஹக்ஷாஸூராவநாநிகுபடாஸி ||

சிங்கம், வயிறு, கை, கால், வாய், கண், இவைகள் வசமாகி, சாபலத்தை அடைபக்கடாது. அகாலத்தில் மைதுனேச்சை சிந்சாபலம். எப்போதும் ஏதாவது உதாத்திற்காகச் சாப்பிடுவது உதாசாபலம். அநாஸ்யகமான சில்பம் எழுத ஆசைப்படுவது கைசாபலம். வீணை ஊர்க்கற்றுவது பாத சாபலம். அவச்யமற்ற விஷயம் பேசுவது வாக் சாபலம். நாட்யாதி தர்சனம் கண் சாபலம். இவைகளை விடவும்.

ஹேஷந ஹேஷந வீரெவந விஜிஷாநாவஸோடநாநி நாக
ஸாஸி கும்படாஸி || ௫௧ ||

வெட்டுவது, பிளப்பது, கீழுவது, விமர்த்தனம் (சூர்ணம்) செய்வது, விரல்களைச் சொடுக்குவது ஆகியவைகளை அகாரணமாகச் செய்யக் கூடாது.

நொவாரி வதுதஹீம் மஹேசு || ௫௨ ||

பசுவின் கன்று கட்டுவதற்காக உள்ள கயிறு மீது நடக்கக் கூடாது. இது மாடுகளுக்கும் பொருந்தும்.

ந கும்பகும்பஸூரஸி || ௫௩ ||

ஒரு குலத்திலிருந்து மற்றொரு குலத்திற்குப் போகிறவனாக இருக்கக் கூடாது. ஸ்வீகாராதி வழிகளால்.

ந பஜுஜீவ்யதொ மஹேசு || ௫௪ ||

வாணம் செய்யாதிருக்கையில் ஆர்த்விஜய ஆசையால் யக்குத் திற்குப் போகக் கூடாது.

ஹேஷநாப து காஜி || ௫௫ ||

வாணமில்லா விட்டாலும் யாகதர்சனத்திற்காக இஷ்டப்படி போகலாம். தடையில்லை.

ந ஹக்ஷாநுதஜே ஹக்ஷபேசு || ௫௬ ||

அவல் முதலிய பசுந்தயங்களை மடியில் வைத்துக் கொண்டு சாப்பிடக் கூடாது.

ந ராகுள ஸ்ரேஷ்டாஹுத்யு || ௫௭ ||

இரவில் வேலைக்காரனால் கொண்டு வரப்பட்ட எந்த வஸ்துவையும் புஜிக்கலாகாது.

உலுதவெலு வியபந வினாசு ரிபித பூலுதீசி உ
சூதவீயபாணி நாஸீயாசு || ௫௮ ||

ஸாரத்தை எடுத்த வஸ்துக்கள், நெய் காய்ச்சிய கசண்டு, என்னு முதலியவைகளின் பின்னாக்கு, ஜலம் விடாமல் கடைந்த தயிர் முதலியவை விரியமற்றவை. அவைகளைச் சாப்பிடக் கூடாது. ஜலம் சேர்ந்து கடைந்த தயிர் மோர் இவைக்கு நிஷேதமில்லை. சிஷ்டாசாரமுமுண்டு.

ஸாப்யபூதவஸூலிவகுஜித ரிபிநுநு ஸுஜீத || ௫௯ ||

அந்தத்தை ராத்திரி பகல் இருவேளைகளில் புஜிக்கவும். நடுவில் புஜிக்கலாகாது. அந்த அந்தத்தைப் பஹுமானித்தும் நிர்த்திக்கா மலும் புஜிக்கவும்.

ந கபாஹிசு ராசுந நஸு ஸுபெசு || ௬௦ ||

ஒரு போதும் இரவில் நக்நனாக (வஸ்தரமில்லாமல்) தூங்கக் கூடாது. பகலில் நிச்சயமாக சித்ரா கூடாது. இரவில் ரோக் கூடு மாகையால் நிஷேதம்.

ஸாபாபா || ௬௧ ||

நக்நனாக வ்நானம் செய்யக் கூடாது. வஸ்தரத்துடனேயே செய்யவும்.

யவூதவனொ வுலாஃ ஸஜீயிநீதாஃ டிஸ கொஹ கொஹ
ஜி விபாசுதா வெடிவிடி சூவகூதெ தசு ஸரோஹரெசு || ௬௨ ||

மேலும், எந்த வேறு பல தர்மங்களையும், ஜிதேந்த்ரியர்களும், வயது சென்ற வ்ருத்தர்களும், சாஸ்த்ர அநுஷ்டானாதிகளில் நல்ல சிகைஷ பெற்றவர்களும், டம்பம், லோபம், மோஹம், மதம் முதலிய தூர்க்குணங்களற்றவர்களுமான பெரியோர்கள் வேத வேதார்த்தக்ஞான முன்னவர்கள் நியமிக்கிறார்களோ அந்தத் தர்மங்களையும் அநுஷ்டிக்கவேண்டும்.

பொஹகூபாயபூஸூரஜிமவெசு || ௬௩ ||

குடும்ப போக கேஷமார்த்த ஸௌகர்யத்திற்காக அரசனிடம் போய் தெரிவிக்கவும் இல்லாததைப் பெறுவது யோகம். இருப் பதைக் காப்பது கேஷமம்.

நாநு ரிநுசு டெவமூரபாபிபுகெஸு || ௬௪ ||

ராஜாவைத் தவிர வேறு யாரிடமும் குடும்ப காரியார்த்தமாகப்

போகக் கூடாது. ஆனால் தேவர்கள், பிதா முதலிய குருக்கள், தார்மிகன் இவர்களைத் தவிர.

புலகெதெயொடிக யவஸ கௌ ரோவொவநிஷ்ண
 ரோபுஜிதஹுயிஷ்ணே நமஸஸ்யேஜம்பாதிபுக்ராயிஷிதம் நிகெ
 தந ரோவவலிதௌ யதெத || ௬௫ ||

ப்ரம்ஹணாதிகள் வஸிக்கத் தக்க இடமாவது. நிரம்ப காஷ்டங்கள், சுத்த தீர்த்தம், புல், தர்ப்பம், புஷ்பம் இவையுள்ளதாயும், வெளியில் ஸஞ்சரிக்கத்தக்க, அதாவது உலாவ, கல்ல இடவெளியுள்ளதாயும், ஆர்ய ஜநங்களால் நிரம்பியதும், சோம்பேறியல்லாதவர்கள் நிறைந்ததும், தார்மிகர்களால் வஸிக்கப் பெற்றதுமான வாஸஸ்தானத்தை அடைந்து வஸிக்க முயற்சிக்கவும்.

புஸஸ்யேஜிதஹுயிஷ்ணே நமஸஸ்யேஜம்பாதிபுக்ராயிஷிதம் நிகெ
 வதெத || ௬௬ ||

ச்சேஷ்டமான வஸ்து, மங்களகர வஸ்து, தேவாலயம், நாலு சந்து கூடுமிடம் இவைகளை ப்ரதக்ஷிணமாகப் போக வேண்டும்.

நேஸா வா ததேஜோரோவாரோநுவாபெஜாவதௌ || ௬௭ ||

அநுஷ்டிக்க முடியாத ஆபத்தாலத்தில் எல்லா ஆசாரங்களையும் மானஸிகமாகவாவது அநுஸரிக்கவும். இது ஆபத்கல்பம்.

ஸத்யுபரோ || ௬௮ ||

ஸத்யம் பேசுவதையே தர்மமாக (சீலமாக) உடையவனாயிருக்க வேண்டும்.

சூயபுஷுதௌ || ௬௯ ||

ஆர்யஜாதியார்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட வருத்தம், நடவடிக்கையுள்ளவனாயிருக்கவும். அல்லது ஆர்யமான வருத்தம்.

ஸரிஷ்டாஜோவகௌ || ௭௦ ||

சிஷ்டர்களுக்கே அத்யயனம் சொல்லிவைக்கிறவனாயிருக்க வேண்டும்.

ஸௌஹரிஷ்டௌ || ௭௧ ||

எல்லாவித சாஸ்த்ர விஹித ஸௌசங்களாலும் சிறந்தவனாயிருக்க வேண்டும்.

ஸ்ரூத்திரதஸ்யாஸ || ௭௨ ||

வேதாப்யாஸ நிரதனாயிருக்கவும்.

சித்திரமங்கலம் பிரபாகரம் உதாரணம் || ௭௩ ||

எப்போதும் ஹிம்ஸையை வர்ஜித்தவனாயிருக்கவும். அபரா
தத்தை ஸஹிப்பவனாயும், உறுதியாகக் காப்பம் செய்பவனாயும், இந்த
ரிய நிக்ஷஹமுள்ளவனாயும், தான சீலனாயுமிருக்க வேண்டும்.

வனவபோவாரொ போதாவிதரள வடுவ-பாழவராம்பு வம்
 வாயாநு டி-பரிதெனெயா செஷ்யயிழைது லாநகம் ஸபுது
 ஸபுதுவொகாது ந லுவுதெ ந லுவுதெ || ௭௪ ||

இவ்வாறு ஆசாரமுள்ள ஸ்தோதகன் தனது முன்பு பந்துக்களான
மாதா பிதாக்களையும், பின்பு பந்துக்களான புத்திரதிகளையும் பாபங்களி
லிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு ஸாஸ்வதமாக பரமஹ வோகத்தி
லிருந்து நமஸ்கரிக்கப்படும். இரட்டிப்பு பச்சன் ஸமாப்தியைக் குறிக்க
கிறது.

முதல் ப்ரச்சுத்தில் ஒன்பதாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரச்னம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ப்ரஸ்னம் முதல் அத்யாயம்.

விஜாதீதாபிபந விஜா ஞாநமு || க ||

இனி வர்ணதர்மங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. த்விஜாதிகளுக்
க்கு, அதாவது ப்ராம்ஹண கூத்திரிய வைச்யர்களுக்கு, அத்யயனம்
யாகம், தானம் என்கிற மூன்று தர்மங்கள் நியதங்கள்.

பொழுதுநாடிகா: புவந மான புகிதவா: ||௨||

ப்ராப்ஹணனுக்கு மாத்திரம், அத்யயனம் செய்துவைத்தல், யாகம்செய்துவைத்தல்,ப்ரதிக்ரஹம்செய்தல் (நாஸ்திகனைப் பெறுவது) இவைகள் மூன்றும் அதிகப்படியான தர்மங்கள். ஆக ஆம.

പ്രതിപക്ഷം വിജയിച്ചു || ൩ ||

முதலில் சொன்ன அத்யயனாதிக்களில் நியமமுண்டு. அதாவது அவை அவச்யமாகச் செய்யத்தக்க நித்ய தர்மங்கள். இரண்டாவதாகச் சொன்ன மூன்றாம் அநியதங்கள். செய்யாவிட்டால் தோஷம் ஏற்படாதவை.

சூராய-ஆதிபிரயம-ராயநவிஜாதிபஜேஷ-பூஷ
ணலம்பூஜாதிநிபு-யயொகாசு || ௪ ||

ஆசார்யன், ஞாதி, மித்ரன், மாதுலாதி குருக்கள் இவர்கள் விஷயத்திலும், தனத்தாலும், வித்யையாலும் மற்றொரு வித்யையை மாற்றிக் கொள்ளும் விஷயத்திலும் யதோக்த நியம்மில்லாவிடினும் வேதத்தைப் ப்ரதாநம் செய்யவும், வருத்தி நிமித்தமாக.

சூஷி-வாணிஜ்ய வா சுஸ்யங்குதெ || ௫ ||

ப்ராம்ஹணனுக்கு க்ருவியும், வ்யாபாரமும் ஜீவனார்த்தமாக விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவைகளை இவன் நேரில் செய்யாமல் பிறரைக் கொண்டு செய்விக்கவும்.

கூவலீஹ || ௬ ||

தனத்தின் வருத்திக்காக வட்டி முதலிய ப்ரயோகங்கள் குஸீதம் எனப்படும். இதையும் தான் நேரில் செய்யாமல் பிறரைக் கொண்டு செய்வித்து ப்ராம்ஹணன் வருத்தியாகக் கொள்ளலாம்.

ராஜோ-யிகம் ரகஷணம் ஸவ-ஹ-தாநாடி || ௭ ||

சராசராதி ஸகல ப்ராணிகளையும் ரக்சிப்பது அரசனுக்கு அதிகப் படியான தர்மமாகும்.

ந்யாய-ஹிண்கு || ௮ ||

ராக, த்வேஷ, பகஷபாதாதிகள் இல்லாமல் சாஸ்த்ர விஹிதமான தண்டமும் ராஜாவுக்குத் தர்மமாகும்.

விஹிபாசு ஸ்ராஹணாநு ஹ்ரா-திராநு || ௯ ||

வேதாத்யயநம் செய்த (ச்ரோத்ரிய) ப்ராம்ஹணர்களை அந்ந வஸ்த்ராதி தானங்களால் ரக்சிக்க வேண்டியதும், க்ஷத்ரிய தர்மமாகும்.

நிர-ஹா-ஹா-ஹா ஸ்ராஹணாநு || ௧௦ ||

ஜீவனார்த்தமாக முயற்சி எடுக்க ஸௌகர்யமில்லாத ப்ராம்ஹணர்களையும் போஷிக்க வேண்டும்.

சுசுரா-ஹா-ஹா || ௧௧ ||

பூர்விக அரசர்களால் ப்ராம்ஹணருக்கு வரியில்லாமல் கொடுக்கப்பட்ட ஸ்வத்துக்களையும் அரசன் அப்படியே பாதுகாக்க வேண்டும். அத்துடன் புதிய வரியும் எதுவும் விதிக்கலாகாது.

உவகுவ-பூணாஸ்ய || ௧௨ ||

அத்யயனம் செய்து கொண்டு வரும் ப்ரம்ஹசாரிகள் உபகுர்வானர்கள் எனப்படுகிறார்கள்.. அந்த ப்ரம்ஹசாரிகளையும் அந்நவஸ்த்ராதி தானங்களால் ராஜா ரக்ஷிக்க வேண்டும். அல்லது லோகோபகாரிகளான வைத்யாதினை என்னும் அர்த்தம் செய்யலாம்.

பொமஸூ விஜயே || ௧௩ ||

யுத்தத்தில் ஜயம் பெறும் விஷயமாகவும் உபாயங்களைத் தேட வேண்டும். இதுவும் கூத்திரிய தர்மம்.

ஹயே விஸெஷெண || ௧௪ ||

சத்ரு ராஜாக்களாலும், சோர வ்யாதிகளாலும் பயம் ஏற்படும் போது அதை நிவ்ருத்திக்க விசேஷமாக முயற்சி எடுக்க வேண்டியதும் ராஜதர்மம்.

வய-பூ வ ராயநஹ-பூ || ௧௫ ||

ரதத்துடனும் தனுஸ்ஸுடனும் நகரக்ராம வெளி ப்ரதேசங்களில் ஸஞ்சரிப்பதும் ஆவச்யகம்.

ஸம்ப்ராபே ஸம்ஸாரநிவிவ்ருத்திஸு || ௧௬ ||

யுத்தத்தில் ப்ராண த்யாகம் செய்ய வேண்டும். அது போல் யுத்தத்திலிருந்து பயாதிகள் காரணமாகப் பின் வாங்கித் திரும்பி ஓடுவதும் கூடாது. இவ்விதமும் கூத்திரிய தர்மம்.

ந ஷொஷொ ஹிம்ஸாயாரிஹவே || ௧௭ ||

யுத்தத்தில் ப்ராணி ஹிம்ஸை செய்வது தோஷமாகாது. காயப் படுத்துவது, கொல்லுவது எல்லாம் ஹிம்ஸையெனப்படும். அந்தத் தோஷம் கிடையாது.

சுநு-கு வ்யஸஸாரய்யாய்ய சுதாஜ்ஜிபூக்ஷண-கௌ
வராஜ்ஜொவாவலிஷு ஸூவ்யகூர்யிர வுஷு-த மொஸூ
ஹணவாடிஸு || ௧௮ ||

யுத்தத்தில் ப்ராணிஹிம்ஸை தோஷமில்லையாயினும் கீழ்க் கண்டவர்கள் விஷயத்தில் அதற்கு விலக்கு. ரதத்தில் குதிரையில்லாதவன், ஸாரதியில்லாதவன், ஆயுதமில்லாதவன், பயத்தால் கை கூப்பியவன், யுத்தத்தில் தலை மயிர் அவிழ்ந்து சிதறியிருப்பவன், புறம் காட்டியோடுகிறவன், சண்டையை நிறுத்தி உட்கார்ந்து

விட்டவன், உயர்ந்த வேறு இடத்திற்கோ, மாத்திலோ ஏறியிருப்பவன், ஸமாசாரம் கொண்டு வந்த தூதன், “நான் பசு, ப்ராம் ஹணன்” என்று சொல்லுகிறவன் இவர்களை யுத்தத்தில் ஹிம்ஸிக் கக் கூடாது. கொல்லக் கூடாது. ஹிம்ஸித்தால் தோஷமுண்டு.

க்ஷத்ரியஸௌந்யஸுபேவஜீவெசு தக்ஷதூ || ௧௯ ||

அரசனை வேறு ஒரு க்ஷத்ரியன் ஜீவனாத்தமாக ஆசிரயித்திருந்தால், அவனும் அரசனுடைய வருத்தியை அநுஸரித்து நடந்து ஜீவிக்கவும்.

ஜெதா உஹேத ஸாஹ்யாரீகம் விதூ || ௨௦ ||

யுத்தத்தில் சத்ருவை ஜயித்து அடைந்த தனத்தை, யுத்தம் செய்து ஜயித்த ராஜபடன் அடைய வேண்டும். ராஜா அல்ல.

வாஹுர து ராஜஃ || ௨௧ ||

மேற்படி விதி பணவிஷயம். யுத்த ஜயத்தால் யானை, குதிரை முதலியவை ராஜாவுக்கே ஸ்வந்தம். படனுக்கு அல்ல.

உஜாநஸூப்யுக ஜபெ || ௨௨ ||

தனியாக இல்லாமல் எல்லோரும் சேர்ந்து ஜயம் பெற்றுக் கிடைத்த பணம் முதலியவைகளில் அரசனுக்கு விசேஷாம்சமாகத் தனியாகக் கொடுத்து விட வேண்டும்.

க்ஷத்ரு யயாஹுர ஹாஜயெதூஜா || ௨௩ ||

யுத்தத்தில் கிடைத்த மேற்கண்ட வஸ்துக்கள் தவிர மற்றவை ராஜாவே அந்தந்தப் படர்களின் ஊழியத்திற்கும் ஸௌர்யாதிகளுக்கும் ஏற்றபடி பிரித்துக் கொடுத்துவிடவும்.

ராஜேஜா வஸீஜாஹுர கஷுக்ஷெகூபரீஷுரீம் ஷஷம் வா || ௨௪ ||

க்ருஷி செய்கிறவர்கள் தங்கள் க்ஷேத்ரத்தில் விளைந்த ஸஸ்யாதி தரல்யங்களிலிருந்து பத்து, அல்லது எட்டு, அல்லது ஆறில் ஒரு பாகத்தை ராஜாவுக்கு வரி தானமாகக் கொடுக்கவும். நன்றாக விளைந்தால் பத்திலொன்று, நடுத்தர விளைவில் எட்டு, கீழ்த்தரமான பலனில் ஆறு என்று வ்யவஸ்தை. ஸஸ்யாதிகளையும் நெல் முதலியவைகளையும் பாதுகாத்துக் கொடுப்பது அரசன் கடமை.

ஆடு மாடு முதலியவைகளால் வ்யாபாரம் செய்து ஜீவிப்பவன் ஐம்பதில் ஒரு பாகத்தை வரியாகக்கொடுக்கவும். அது போல் தங்க வ்யாபாரிகளும் ஐம்பதில் ஒரு பாகம் வரி கொடுக்கவும். இது வர்ஷத்தில் ஒரு தடவை.

விஸ்வதீஹாழம் ஸௌஹம் வணெயு || ௨௬ ||

வ்யாபாரிகள் தாங்கள் விலைக்கு வாங்கும் விற்பனைப் பொருள் களுக்கும் அரசனுக்கு இருபதில் ஒரு பாகம் வரி கட்டவும்.

பி-௮ ஸஹஸுபுஷ்பாஷ்யபியஸுபாஸ்துணெயுநாநாஹம் ஷஷ்டம் ||

கிழங்குகள், பழம், புஷ்பம், ஒஷதி, மது, மாம்ஸம், புல், விறகு இவைகளை வ்யாபாரார்த்தமாக வ்யாபாரி வாங்கினால் இதில் அறுபதில் ஒரு பங்கு ராஜாங்க வரியுண்டு.

தடிஷுஷ்யபி-கூகாசு || ௨௮ ||

மேற்கண்ட பண்டங்களுக்காக ராஜாங்க வரி எதற்காகச் செலுத்தவேண்டும்? அரசன் அவைகளைக் காவல் புரிந்து ரக்ஷித்துக் கொடுக்கும் தன்மையுள்ளவனாகையால் அதற்குப் ப்ரதி ப்யோஜனமாக அந்த வரி என்றபடி.

தெஷு-தாநித்யுபாஹுஸ்யாசு || ௨௯ ||

மேற்கண்ட க்ருஷிகர், வ்யாபாரி போன்றவர் விஷயத்தில் அரசன் எப்போதும் ச்ரத்தையுடன் கவனித்து ஹிதம் செய்கிறவனாயிருக்க வேண்டும். அல்லது அந்த வரிகளை வஸூலிப்பதில் ச்ரத்தையுள்ளவனாயிருக்க வேண்டும், என்றும் அர்த்தம் கூறலாம்.

சுயிகெந வ்யுதி || ௩௦ ||

ராஜாவும் அவனுடைய குடும்பஸ்தர்களும், ராஜா விற்கென்றே தனியாக வரும் அதிகப்படி வருமானத்தைக் கொண்டே குடும்ப ரக்ஷணாதிகள் செய்யவேண்டும். ராஜாங்க பொக்கிஷ பணத்தாலோ, வரிப் பணத்தாலோ ஜீவிக்கக் கூடாது. ஆபத்காலத்தில் இந்த நியம மில்லை.

ஸிஹிநொ ரோஸி ரோஸ்யுகெகா-கரி-கூய-கூ || ௩௧ ||

உலோஹவேலை முதலியவை செய்யும் சில்பிகள் ஒவ்வொரு மாதமும் ஒருநாள் இனாமாகக் கூலியின்றி வேலை செய்யவும். இதுவே அவர்களுக்கு வரி. வேறு வரி இல்லை.

வஸதெநாதெநாவஜீவிநொ வ்யாவூதா || ௩௨ ||

பாரம் தூக்குவது முதலிய சரீராயாஸ கார்யங்களால் ஜீவிக்கும் உழைப்பாளிகளும் மேற்கண்டபடி ஒரு நாள் இனமாக வேலை செய்யவேண்டும், வரிக்குப் பதிலாக. நடந்தக்கார்த்திகளுமிப்படியே.

ஊஸுக்ரவஞஸு || ௩௩ ||

ஓடம், வண்டி இவைகளால் ஜீவிப்பவர்களும் ஒரு மாதத்தில் ஒரு நாள் இனம் வேலை செய்யவும்.

ஹக்ஸு தெஹ்யூ டிஹ்யூ || ௩௪ ||

கீழ்ச் சொன்ன சிற்பி, உழைப்பாளி முதலிய வேலைக்காரர்களுக்கு ப்ரதி தினமும் பகல் போஜனத்தை ராஜா இனமாக அளிக்கவேண்டும்.

வணு வணியிரய டாவயெந டெய்டு || ௩௫ ||

வ்யாபாரிகள் இருபதில் ஒரு பங்கைச் சல்கம் அல்லது வரியாகக் கொடுக்க வேண்டு மென்று கீழே சொல்லப்பட்டது. அத்துடன் வ்யாபாரிகள் தாங்கள் வாங்கிய விலைக்குச் சிறிது குறைந்த விலைக்கு அந்தப் பண்டங்களில் சிறுபாகத்தை ராஜாங்கத் திற்கும் விற்கவேண்டும்.

புணஷு லூரிக்ஷியிஹ்யூ ராஜே ப்ரஸு குபு || ௩௬ ||

சொந்தக்காரனில்லாத வஸ்துக்கள் கிடந்து அகப்பட்டால் அதை ராஜாவிடம் தெரிவிக்கவும். எடுத்தவர்கள் சொல்லவும், அல்லது காவற்காரனும்.

விஹ்யூபு ஸவஹூரம் ராஜூ ரக்ஷு || ௩௭ ||

சொந்தக்காரனில்லாத அந்த வஸ்துவை ராஜா வாங்கிக் கொண்டு, படஹம் (தண்டோரா) மூலமாகப் பஹிரங்கப்படுத்தி விட்டு, ஒரு வர்ஷம் வரை அதைப் பாதுகாத்து வரவேண்டும்.

ஹஹு டிஹ்யூ ஹு ஹு ஹு ராஜே ஹு || ௩௮ ||

ஒரு வர்ஷத்திற்கு மேலும் ஸொந்தக்காரன் தெரியா விட்டால், முதலில் அதைக் கண்டெடுத்தவனுக்கு நாலில் ஒருபாகம்கொடுத்து விட்டு பாக்கியை ராஜா அடையவும். ஒரு வர்ஷத்திற்குள் ஸொந்தக்காரன் வந்தால், அது தன்னுடையதென்பதை ஸாக்ஷி யுடன் நிரூபித்துத் திரும்பிப் பெறலாம். தன்னுடையதென்று பொய் சொன்னவனுக்குத் தண்டனை, என்று யாஜ்ஞவல்க்யர் கூறுகிறார்.

ஹாரீ ரிக்ருக்ருயஸஸ்விஹாஹரிமுஹாபிதரெஷு || ௩௯ ||

குடும்ப தனம், விலைக்கு வாங்கிய வஸ்து, பிரிவினையால் கிடைத்த த்ரவ்யம், முள்ளால் பாத்யத்துடன் அடைந்த தனம், தானாகக் கிடைத்த த்ரவ்யம் இவைகளில் அந்தந்தக் கார்ய ஸம்பந்த முள்ளவனே அந்தத் த்ரவ்யங்களுக்கு ஸ்வாமியாவான், பாத்யஸ்தனாவான். மேற்கண்டவை த்ரவ்ய பாத்ய காரணங்கள்.

புராஹ்ணஸூரியிகம் உஷ்ட || ௪௦ ||

ப்ராம்ஹணனுக்கு, தானத்தில் கிடைத்த த்ரவ்யமும் அவனுடைய பாத்யத்திற்கு மூலமாகும். கீழ்ச்சொன்ன பாத்ய மூலம் தவிர இது அதிகப்படி.

க்ஷத்ரியஸூ விஜித || ௪௧ ||

யுத்த ஜயத்தால் கிடைத்த த்ரவ்யத்தில் க்ஷத்ரியனுக்கு பாத்யமேற்படும். அது பாத்ய மூலம்.

நிலிஷ்டம் வெப்யாஸாநிடிடொ || ௪௨ ||

வைஸ்யன், சூதான் இவர்கள் க்ருஷி, சுச்சுஷாதிகளால் ஸம்பாதித்த த்ரவ்யத்தில் அவர்களுக்குப் பாத்யம்.

நிப்யயிதரோ ராஜ்யநடி || ௪௩ ||

புதைபல் கிடைத்தால் அது ராஜாவின் தனமாகும்.

புராஹ்ணஸூரீநாநுவஸூ || ௪௪ ||

ஷட்கர்ம நிரதனான ப்ராம்ஹணனுக்கு நிதி (புதைபல்) கிடைத்தால் அது அந்த ப்ராம்ஹணனுடையதே.

சுபுராஹ்ணொ஽ப்யாவ்யாதா ஷஷ்டம் உஷெகெதெயுகெ || ௪௫ ||

அப்ராம்ஹணனும் நிதி கிடைத்ததை ஹஸ்யமாக வைக்காமல் ராஜாவிடம் தெரிவிப்பானால் அவனுக்கு அதில் ஆறில் ஒருபங்கு அடைய பாத்ய முண்டு, என்று கிஷர் நிர்ணயிக்கிறார்கள்.

ஹொரொஹபுதரீவஜித்ய யபாஸூரம் ஸரியெக || ௪௬ ||

திருடர்களால் அபஹரிக்கப்பட்ட ஸ்வத்தை ஜயித்து மீட்டு ஸொந்தக்காரருக்குச் சேர்க்கவும்.

கொஸாஹா டிஷ்யாக || ௪௭ ||

தேடிப் பார்த்தும் திருட்டுப்போன த்ரவ்யம் திருப்பிக்

கிடைக்காவிட்டால் ராஜாங்க பொக்கிஷத்திலிருந்து அந்தத் தர்வயத்தை ஸொந்தக்காரனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

ரக்ஷிம் வாமயநகோவ்யவஹாரபூவணாக் || சஅ ||

பதினாறு வயது பூர்த்தியாகாதவன் பாலன். அவனுக்குப் போஷகர்களில்லாவிட்டால் ராஜாவே அவனுடைய தனங்களை ரக்ஷித்துக் கொடுக்க வேண்டும். அந்தப் பாலன் யௌவனம் அடையும் வரையில் கார்யங்களில் ஸம்பந்தப்பட யோக்யதையுள்ள வயது வயவஹாரம்.

ஸகோவ்யதெவ-ரா || சக ||

வேதாத்யயனம் முடிந்து குருகுலத்திலிருந்து திரும்பும் வரையிலாவது அவன் ஸ்வத்தை ராஜா பாதுகாக்க வேண்டும். பிறகு அவனிடம் சேர்க்கவும்.

வெஸ்யஸ்யாயிக் க்ஷுஷி வணிக் வாஸுவாஸு க்ஷுஷி || ௧௦ ||

வைய்யனுக்கு ஸ்வகர்மாவைக் காட்டிலும் அதிகமாகக் க்ருஷி, வாணிஜ்யம், பசுபாலனம், பணம் கொடுத்து வாங்கல் முதலியவைகளும் உண்டு. அவைகளால் கிடைக்கும் தனத்தில் அவனுக்குத் தான் பாத்யம்.

ஸூத்ரஸூத்ரயெ-ரா வண- வணகஜாதீ || ௧௧ ||

நான்காவது வர்ணத்தைச் சேர்ந்த சூத்ர ஜாதியானது ஏக ஜாதி, ஒரே ஜன்மமுள்ளது. த்விஜாதியாகாது. உபநயந மென்கிற இரண்டாவது ஜாதி கிடையாது, என்று கருத்து. மற்ற மூன்று வர்ணத்தாரும் த்விஜாதிகளாவர். சூத்ரனுக்கு உபநயநமில்லா விடினும், கர்ப்பாதான, ஸீமந்த, ஜாதகர்ம, நாபகரண, அந்ந ப்ராஸூ, செனளாதி ஸம்ஸ்காரங்கள் மந்த்ரமில்லாமல் உண்டு. விவாஹ ஸம்ஸ்காரமுமுண்டு, என்று க்ருஹ்யகாரர்களின் அபிப்ராயம்.

தஸ்யூஷி ஸக்யூகெயஸுளயஸு || ௧௨ ||

அந்த சூத்ர ஜாதிக்கும், ஸத்யம் பேசுதல், கோபமின்மை, மனச்சுத்தி, தர்வய சுத்தி போன்றவை தர்மங்களாகும்.

சூத்ரநாமெ-ரா வாணிவாஷிஷுஷாஷநெவெகெ || ௧௩ ||

சூத்ர ஜாதிக்கு ஆசமன கர்மவிற்குப் பதிலாக, கை கால்களை ப்ரக்ஷாளனம் செய்து கொள்வதே போதுமென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். மஹா சூத்ரனுக்கு ஆசமனம் ஒப்புகிறார். நித்ய ஸ்நானமும் ஸத்சூத்ரனுக்கு உண்டு.

புராஸகரீ-ஃ || ௫௪ ||

சூத்ராஜாதிக்கு அமாவாஸ்யாதி ச்ராதத்தகர்மாவும் விதிக்கப் பட்டுள்ளது. மந்த்ரமின்றியோ, நமஸ்கார மந்த்ரத்துடனோ ச்ராதத்ம் செய்வவேண்டும், என்று ஸ்ம்ருதிகள்.

ஹுத்யுஹஸ்ய || ௫௫ ||

குடும்பத்தினும் வெளியினும் உள்ள போஷ்ய வர்க்கங்களைப் பரிக்கவேண்டியதும் அந்த ஜாதி தர்மமாகும். அதற்காக த்ரவ்ய யார்ஜனாதினை செய்யலாம்.

ஹோதாரஹுதிஃ || ௫௬ ||

தன் பார்யைவிடமே நியதனாக இருக்கவேண்டியதும் தர்மம். ஸந்யாஸமும் கூடாதென்றபடி.

வரியஹ-ஃ ஹோதாரஹுத்யு || ௫௭ ||

மேல் வர்ணத்தாருக்கு வேண்டிய கார்யங்களையும் செய்து கொடுக்கவும். இதுவும் தர்மம். தொழில்கள் மூலம் சுச்சுஷை.

தெஹ்யோ ஹுதிஃ ஹிவேத || ௫௮ ||

அந்த வர்ணத்தாரிடமிருந்து, அந்தத் தொழில்களிலிருந்து ஜீவனத்தை விரும்பவும்.

தத்ய வஹிவ-ஃ வஹிவ-ஃ வரியஹஸு || ௫௯ ||

அந்தச் சுச்சுஷையை முன்பு முன்புள்ள வர்ணத்திடம் செய்யவும். ப்ராம்ஹண ஷத்த்ரிய வைச்ய வரிசையில்.

ஜீண-ஃ ஹி உஹாநஹுத்யுஹஸு || ௬௦ ||

பாதாசை, குடை, வஸ்த்ரம், புல்பாய் முதலியவைகள் பழையனவானால் அவைகளை வேலைக்காரனிடம் கொடுக்கவும். ஏழைத்தன மிகுதியால் வேலை செய்து ஜீவிக்கிறவனுக்கே இந்தச் சலுகை. த்ரவ்ய சக்தியுள்ளவனுக்கு இந்த விதி தகாது.

உஹிஷ்டாஸந்யு || ௬௧ ||

யஜமானன் வீட்டில் மிகுந்துள்ள அந்நாதிகளால் போஜனம் செய்வதும் ஏழை வேலைக்காரனுக்கு ஏற்றது.

ஸிஹுஹுதி || ௬௨ ||

சித்ரமேழுதுவது போன்ற பலவித சில்பங்களாலும் சூத்ரா ஜாதி ஜீவிக்கலாம். சுச்சுஷைக்குப் பதிலாக இந்த வ்ருத்தி.

யம் யாபரோபுபெசு ஹத-புஷ்யஜெந க்ஷீணோ஽பி || சுந ||

சூத்ராஜாதியன் எந்த யஜமானனிடம் வேலைக்கு அமர்ந்து ஆசாரித்திருந்தானோ அந்த யஜமானன், இந்த வேலைக்காரன் சரீர சக்தியற்று வேலைசெய்ய முடியாதபடி க்ஷீணானாகிவிட்ட பிறகும் அவனை ரக்ஷிக்கவேண்டியவன். அந்த வஸ்த்ராதிதகளால் போஷிக்க வேண்டும், முன் உபகாரமித்தமாக.

தெந யொதூரம் || சுச ||

அதே மாதிரி யஜமானன் சரீர த்ரவ்ய சக்தியால் க்ஷீணித்து விட்டாலும், இந்த வேலைக்காரன் அந்த யஜமானனை முன்போலவே சுச்சுருஷை செய்து உபசரிக்கவும். முன் உபகார நிமித்தமாக.

தத்யெ-பூரஸ்ய நிஹபஸ்யாசு || சுரு ||

தனது முன் யஜமானனைக் குடும்பத்துடன் காப்பாற்ற வேண்டி, சூத்ரன் அதற்காக த்ரவ்ய ஸங்க்ரஹமும் செய்துகொள்ள லாம்.

சுநுஜோதொதஸ்ய ஈரிலூரொ ரிஞ் || சுசு ||

சூத்ரனுக்கு விஹிதமான வைஸ்வதேவாதிகளில் “நம:” என்ற மந்த்ரத்தைக் கடைசியில் வைத்து அந்தந்தத் தேவதா பதங்களைக் கொண்டு கர்மாவைச் செய்யவும். அல்லது “தேவதாப்ய: பித்ருப் யஸ்ச” என்ற மந்த்ரத்திற்கு “நமஸ்கார மந்த்ரம்” என்று பெயர். இதைக்கொண்டு அவன் ச்ராத்ராதிகள் செய்யலாம்.

வாசுயஜெஞ் ஸுபம் யஜெதெத்யுகெ || சுஎ ||

பத்வாந்ரங்களால் விதிக்கப்பட்டுள்ள பாக யக்ஞங்களாலும் சூத்ரன் தானே யஜிக்கலாமென்று சில தர்மக்ஞர் கருத்து. துஷ்ணீமாகவோ, நமஸ்கார மந்த்ரத்தாலோ.

ஸவெ-பு யொதூரொதூரம் வரீவரொபு || சுஅ ||

எல்லா வர்ணத்தினரும் தம் தமக்கு மேல் மேல் உள்ள வர்ணத்தைச் சுச்சுருஷையால் உபசரிக்க வேண்டும்.

சுப-பூநாய-புபொம் வுதிஷ்ஷெவெ சுபேணம் ஸாஜிம் ஸாஜி ||

ஆர்யர்களான மூன்று வர்ணத்தினரும், சூத்ர ஜாதியும் தம் தமக்கு விதிக்கப்பட்ட தர்மங்களை மாற்றி அநுஷ்டித்தால் அப்போது அவர்கள் ஸமமானவர்களே. உயர்வு தாழ்வு கிடையாது. ஆர்யன் நிக்ருஷ்ட கர்மாவைச் செய்தால் அவனைச் சூத்ரன் உபசரிக்க வேண்டியதில்லை.

சூத்ரன் ஸத் கர்ம நிஷ்டனாயிருந்தால் அவனை மற்ற ஸாமான்ய சூத்ரர்களுடன் ஸமமாக நினைக்காமல் அவனிடம் பஹுமானம் காட்டவும். அத்யாய ஸமாப்திக்காகக் கடைசி பதம் இரட்டிப்பு.

இரண்டாவது ப்ரர்னத்தில் முதல் அத்யாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ப்ரர்னம் இரண்டாவது அத்யாயம்.

ராஜா ஸவ-ஸுஷ்ருஷே ஸ்ராஹணவஜி-பு || ௧ ||

ராஜா தனது ராஜ்யத்தினுள்ள எல்லாவித ப்ராஜைகளுக்கும் நிக்ரஹ அநுக்ரஹாதிகளில் ஈசனாயிருப்பான். ஸ்வதந்த்ரனாயிருப்பான். ஆனால் ப்ராம்ஹணர்களைத் தவிர்த்து.

ஸாயுகாரீ ஸாயுகாரீ || ௨ ||

சாஸ்த்ராவிருத்தமான ஆசாசங்களை அநுஷ்டிப்பவனாகவும், வ்யவஹார காலத்தில் ந்யாயமாகப் பேசுகிறவனாகவும் அரசன் இருக்க வேண்டும்.

சுயுபாஸீக்ஷுக்ஷாம் வா-விவீதீ || ௩ ||

ருக், யஜுஸ், ஸாம மென்கிற மூன்று வேதங்களிலும், ராஜ நீதி சாஸ்த்ரத்திலும் பெரியோர்களிடமும் நல்ல சிக்ஷை (பயிற்சி) பெற்றவனாயிருக்கவேண்டும்.

ஸுவிஜி-தெந்ரி, பம் மூணவதஹாயொவாயஸுவஹி || ௪ ||

மனஸ்சரீர சுத்தியுள்ளவனாகவும், இந்த்ரியங்களை வசப்படுத்தியவனாகவும், சாந்தி முதலிய குணமுள்ளவர்களுடன் கூடியவனாகவும், ஸாம தானாதி உபாயங்களுடன் கூடியவனாகுமிருக்கவேண்டும்.

ஸரீரே ஸ்ரஜாஸு ஸ்ராக் || ௫ ||

சத்ரு, மித்ரன், பந்து ஆகிய ஸகல ப்ராஜைகளிடமும் ஸமமாக (பக்ஷபாதமின்றி) இருக்கவேண்டும். ந்யாயம் வழங்குவதிலும் ஸமமாயிருக்கவும்.

ஹிதகோஸரம் கூவீ-த || ௬ ||

இந்த ப்ராஜைகளுக்கு எப்போதும் ஹிதத்தையே செய்யவும், ததௌபய-பூவலீந வியஹாபூவாலீநாநு சுநெந்ர ஸ்ராஹணேஹி ||

அரசன் ஸிம்ஹாஸனம் முதலிய உயர்ந்த ஆஸனத்தில் உட்காரவேண்டும். மற்ற ப்ராஜைகள் அவனுடைய ஆஸனத்திற்குத் தாழ்வானபடி உட்கார்ந்து மரியாதை செய்யவும். இது ப்ராம்ஹணர்கள் தவிர.

தெழுவெநுநெடுநூறு || அ ||

ப்ராம்ஹணர்களும் அரசனை ஆசீர்வாதாதிகளால் பற்று
மாணிக்கவேண்டும்.

வணடாநாநுரோஸூ ந்யாயதொழிறகெச்சு || கூ ||

அரசன் ப்ராம்ஹணதிகளான வர்ணங்களையும், ப்ரம்ஹசர்
யாதி ஆச்சாமங்களையும் சாஸ்த்ர முறைப்படி ரக்ஷிக்கவேண்டும்.
தேச தர்மதி விரோதமில்லாமல்.

யததஸௌதாநு ஸூயஜே- ஸூயபெசு || சு ||

ப்ரஜைகள் ஸ்வதர்மத்திலிருந்து நழுவினால் அவர்களை நிர்ப்
பந்த மூலமாக ஸ்வதர்மத்தில் நிலைக்கச் செய்யவும்.

பரேஸூ ஹ்யஸஹாவதி || கக ||

அரசன் ப்ரஜைகள் செய்யும் தர்மத்தில் பாகஸ்தனையிருப்ப
தால், அவன் ப்ரஜைகளை ஸ்வதர்மத்தில் ஸ்தாபிக்க வேண்டியவன்.
ப்ரஜைகளின் அதர்மத்திலும் அரசனுக்குப் பங்கு உண்டு.

புராஹணம் ய வுரோஹீத விஜ்ஞாவிஜநவாஹு உபவய
ஸூஸஸ்வஸூ ந்யாயவ்யுதம் தவஸூந || கஉ ||

அரசன் தனக்கு ப்ராம்ஹணனை புரோஹிதனாகக் கொள்ள
வும். அந்த ப்ராம்ஹணன், வேத வித்யையுள்ளவனாயும், நற்குலத்
தில் பிறந்தவனாயும், நல்ல வாக்மியாயும் (பேசும் திறமை), அழகு,
நடுத்தர வயது, நல்ல சீலம், ந்யாயமான நடத்தை, வைராக்யம்
இவை யுள்ளவனாயு மிருக்கவேண்டும். ராஜாவின் வைதிக ஹிதங்
களை முன்னணியில் கவனிப்பவன் புரோஹிதன்.

தசுபுஸூதம் கரோணி கூலீ-த || கஃ ||

அரசன், ச்ரோத, ஸ்மார்த்த பெளராணிகாதி கர்மங்களை
அந்தப் புரோஹிதனின் உபதேசப்படி செய்யவும்.

ஹ்யஸூஸூதம் ஹி கூத்ரேஜ்யதெ ந வ்யுத
ஐதி ய விஜ்ஞாயதெ || கச ||

ப்ரம்ஹ என்கிற ப்ராம்ஹண ஜாதியால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்ட
கூத்தரமே ஸம்ருத்தியை அடைகிறது, க்லேசத்தை அடைவது
மில்லை, என்பது அதுபவத்தில் அறியப்படுகிறது.

யாநி ய ஜெவொஹூதாதினகாஃ ப்ரஸூய- தாநூஹிபெத ||

தைவ சிந்தகர்கள், ஜ்யெளதிஷிகர்கள், உத்பாத சிந்தகர்கள், சகுனமறிந்தவர்கள் இவர்கள் அவ்வப்போது சொல்லும் க்ரஹ சகுன பலன்களையும், பரிஹாரங்களையும் கேட்டு ஆதரித்து ஆசரிக்கவும்.

தடியீநரிவி ஹெயுகெ யொமகெஹிம் பூகிஜாநதெ || ௧௬ ||

அரசனுடையவும், ராஜ்யத்தினுடையவும் யோக சேஷமங்கள் அந்த ஜ்யோதிஷ, சகுன அநீனங்களாகவே இருக்கின்றன வென்று சில ஆசாரியர்கள் ப்ரதிக்கை செய்கிறார்கள், நிச்சயிக்கிறார்கள். அடையப் படாததை அடைவது யோகம், கிடைத்ததை அகழிப்பது சேஷமம்.

ஸாணி வுண்ணாஹ ஸூஸ்யநாயுஷ்நஹ ஸலஸ்யஸ்குரா
ந்யூஸ்யுஷயிகா கிவிவெஷணஸ்வநநாஸிவாரஸிஷ அபுஜி
யுஸ்குராநி வுஸாஸுள ஸுயகாஸி || ௧௭ ||

அரசன் செய்ய வேண்டிய சாந்தி கார்யங்கள், புண்யாஹ கார்யங்கள், யாத்ரா காலத்தில் செய்ய வேண்டிய மங்கள் கார்யங்கள், ஆயுர் வருத்திக்காகச் செய்யப் படுகிறவை, க்ருஹ ப்ரவேசாதி கால மங்கள் யுத்தங்கள், வேறு அப்யுதய கார்யங்கள் இவைகளையும், சத்ரு நிரஸந்திநீர்காகச் செய்யப்படும் வித்வேஷணம், ஸம்வனனம், அபிசாரம், சத்ருவின் ஐச்வர்ய நாசகாரியானவை இவைகளையும் சாலாக்நி என்ற லௌகிகாக்னியில் செய்யவும். ச்ரௌத ஸ்மார்த்த தாக்கிகளில் கூடாது.

யயொகூஜிஸுவிஜொந்யூநி || ௧௮ ||

மற்ற ச்ரௌத ஸ்மார்த்தாதி கர்மங்களை ருத்விக்குகள் யதா சாஸ்த்ரம் அரசனுக்காகச் செய்யவேண்டும்.

தஸ்ய வு வ்யவஹாரொ வெஷொ யி-ஸாஸுராணி சுஹு
ந்யூவவெஷாஃ வுஸாஸு || ௧௯ ||

ராஜ்ய பாண மூலம் ப்ரஜாபாலனம் செய்யும் அரசனுக்கு வேதம், தர்மசாஸ்த்ரங்கள், வேதாங்கங்கள், உபவேதங்கள், புராணங்கள் இவைகள் மூல ப்ரமாணங்கள். தேச தர்ம, லௌகிக வ்யவஸ்தாதினை ஸ்தாபனம் செய்ய ஆதாரமானவை.

ஷெஸஜா திகுமயி-ஸாஸுரா நியொரவிருவாஃ பூரீஸு || ௨௦ ||

அந்தந்தத் தேச தர்மங்கள், ஜாதிக்குக்கான தனி தர்மங்கள்,

குல தர்மங்கள் இவைகளும் ப்ரமாணங்களே. அப்படியே ஆசரிக் கத்தக்கவை. ஆனால் ச்ருதிகளுக்கு விருத்தமாகாமலிருந்தால் தான் ப்ரமாணம். ச்ருதிவிருத்தங்களான தேச, ஜாதி, குல, ப்ரத்யேக தர்மங்கள் அப்ரமாணங்களே. இங்கே தர்மமென்பது அந்தந்த ஸமுஹங்களின் ஸங்கேத ஆசாரங்களாகும்.

கஷ்டக் வணிக் வஸுவாகுஷீகாரவஃ ஸ்ல ஸ்ல வமெ- ||

க்ருவிஜீனிகள், வ்யாபாரிகள், கோபாலகர்கள், வட்டி வ்யாபாரம் செய்பவர்கள், தச்சன், வண்ணன் முதலியவர்களுக்கு அவரவர்களுடைய வகுப்பினர் கூறும் வ்யவஸ்தைகளே தேச, ஜாதி, குல தர்மங்களாகும்.

தெஷ்யோ ப்யாயிகாரயே-பாநு ப்ரத்யவஹுத்ய யஜே-வ்யவஸூ ||

மேற்கண்ட கர்ஷகாதி ஜாதிகளுள் ஆசாரவிஷயமான ஸந்தேஹ விவாதாதிகள் ஏற்பட்டால் அவர்களுள் வ்யவஸ்தாபக னாக அங்கீகரிக்கப்பட்டவனை விசாரித்து, விஷயங்களை அறிந்து, தர்ம வ்யவஸ்தையைச் செய்யவேண்டியது.

ந்யாயமிமரே தகெ-பூ-ஹ்யுவாயி || ௨௩ ||

அந்த விவாதத்தில் ந்யாயம் வெளிப்படவில்லையானால் அதை அறிவதற்குத் தர்க்கம், அல்லது ஊஹத்தை, உபாயமாகக்கொள்ள வும். இங்கிதர், ஆகாரம், சேஷ்டை இவைகள் உபாயம்.

தெநாஹ்யு-ஹ்யு ப்யாவஸூ-ஹ்யு ஸ்ரீபெசு || ௨௪ ||

அதனால் ஊஹித்து நிச்சயித்து எந்தப் பக்ஷத்தில் ந்யாயமிருப் பதாக ஏற்படுகிறதோ, அதைத் தீர்மானிக்கவேண்டும்.

விபு-தீவதூ தெருவிஷ்யவ்யபெஹ்யு ப்ரத்யவஹுத்ய நிஷா-ஹ்யு || ௨௫ ||

மேற்கண்ட ஊஹத்திலும் ஸந்தேஹமேற்பட்டு நிர்ணயம் ஏற்படாவிட்டால், மூன்று வேத நிஷ்டர்களான பெரியோர்களை மத்யஸ்தர்களாக அழைத்து, விஷயத்தைச் சொல்லித் தீர்மானத் தைப் பெறவும்.

தயா-ஹ்யு நிஃப்ரபஸம் ஹவதி || ௨௬ ||

அப்படிச் செய்தால் தான் இவனுக்கு இஹ, பா க்ஷோம் ஏற் படும்.

வ்யாஹ க்ஷத்ருண வஸவ்யக்து ஷெஹவீத்யூநுஷ்யாநு
யாரயதீதி விஜ்ஞாபதெ || ௨௭ ||

மேற்கண்டபடி ப்ராஜா கேனதம கார்யங்களில் ப்ராம்ஹணன், க்ஷத்ரியனுடன் சேர்ந்து தர்மக்ஷணம் செய்வதால், தேவ, பித்ரு மறுஷ்யர்களை அவ்விருசத்தியும் சேர்ந்து தரிக்கிறதென்று வேதங் களில் அறியப்படுகிறது.

ஐனோ ஐநாஹித்யாஹுஃ தெநாஹானாஹு ஐநெபசு || ௨௮ ||

ஸன்மார்க்கத்திலிருக்கும்படி ப்ராஜைகளை நியமிப்பதுதான் தண்டமெனப்படும். அந்தத் தண்டத்தால் சாஸ்த்ர நியமத்தை அநுஸரியாதவர்களை நிர்ப்பந்தித்து அநுஸரிக்கச் செய்யவும்.

வண்ப்ராஹுரீஃ ஸ்ருஸ்யபிஃ பிஷ்மாஃ ப்ரெத்யு கபிஃ மஹிநு
வஹய ததஸுஷெண விஸிஷ ஷெஹஜா த்ஹுஹவாயஃ
ஹுஃ கவ்ய தவிதஸுவரெயஸொ ஜநு பூ த்வஹெ || ௨௯ ||

ப்ராம்ஹணாதி வர்ணங்களும், ப்ரம்ஹசர்யாதி ஆச்ரமங்களும் தங்கள் தங்கள் தர்மவிஷ்டர்களாயிருந்தால், பிறகு பரலோகத்தில் கர்மபலன்களை அநுபவித்து விட்டு, அதில் பாக்கியுள்ள கர்ம பலனால் உத்க்ருஷ்ட தேசம், ஜாதி, குலம், ரூபம், ஆயுஸ், வித்யை, ஸ்தாசாரம், தனம், ஸுகம், மேதை இவைகளையுடையவராய் மறு படி ஜந்மத்தை அடைகின்றார்கள்.

விஷ்ணொ விவரீதா நஸூனி || ௩௦ ||

அப்படித் தங்களுடைய வர்ணாச்ரம நியமங்களை அநுஸரியாத வர்கள் விபரீதர்கள், அவர்கள் நசிப்பார்கள்.

தாநாஹாயெபாவஷெஸொ ஐணஸ வாயதெ || ௩௧ ||

அப்படி வர்ணாச்ரம தர்மங்களை மீறியிருப்பவர்களை, ஆசார் யோபதேசமும், ராஜ தண்டனையும் கல்வழிப் படுத்தி ரக்ஷிக் கின்றது. அவ்விண்ணும் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கருத்து.

தஸூஹாஜாஹாயபாவநிநு பாவநிநு || ௩௨ ||

ஆகையால், ஆசார்யன் தனது உபதேசத்தாலும், ராஜா தனது தண்ட ப்ரயோகத்தாலும் வர்ணாச்ரமங்களை ஸ்வதர்மத்தில் ஸ்தா பிக்கச் செய்கிறவர்களாயிருப்பதால் அவர்களை எவனும் நிர்திக்கக் கூடாது. வாழ்த்த வேண்டும்.

இரண்டாவது ப்ரச்சனத்தில் இரண்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

இண்டாவது பார்னம் முன்னுவது அத்யாயம்.

ஸுஹிஷா திஜா தீநலிஸநாயாலிஹத்ய வ வாழணவா
ராவஷாஸா ஜீஹ் ஹெஷா பெநொவஹநாஸு || ௧ ||

சூத்ரன் தவிஜாதிகளை வாக்கினால் அவமதித்தாலும், தடி
முதலியவைகளால் அடித்தாலும் எந்த அவயவத்தால் குற்றம்
செய்தானோ அந்த அவயவத்தில் சேதனம் செய்யத்தக்கவன். இது
தண்டனை.

சூயஸூயிமநெ விஹோஹாஃ ஸஹரணம் || ௨ ||

ஆர்ய ஸ்த்ரீகளிடம் சூத்ரன் ப்ரவேசித்தால் அந்தக் குற்றத்
திற்காக, ஸிங்கச்சேதமும், ஸ்வத்துப் பறிமுதலும் தண்டனை.

மொவா வெசு வயொயிகம் || ௩ ||

சூத்ரன் தனது வசத்தில் ரக்ஷணூர்த்தம் ஒப்புவிக்கப்பட்ட
ஆர்ய ஸ்த்ரீயினிடம் ப்ரவேசித்தால் மேற்கண்ட தண்டனையுடன்
வதமும் அதிகப்படி.

சுய ஹாஸ்ய வெஷிஹவாஸுணதஸவஹிதஹாஃ ஹொ
சூயதிவஹரண ஹொஹரணெ ஜிஹாவெஷொ யாரணெ
ஸரீரஹெஷி || ௪ ||

சூத்ர தர்மம் வேறு. அதற்கு விருத்தமாக வேண்டுமென்றே
புத்திபூர்வகமாக அவன் வேதத்தைக் கேட்டால், காதில் அரக்கு
த்ரவத்தை விடவும். வேதத்தைச் சொன்னால் ஜிஹ்வாச் சேதனமும்,
வேதத்தை அறிந்து தரித்தால் சரீர பேதனமும், தண்டனையாகும்.
மேற்கண்ட விதி, சாஸ்த்ரநியமத்தை மீறிய குற்றத்திற்காக.
ஆகையால் புத்திபூர்வகமின்றி வேதச் சவணிகளில் தோஷமில்லை.
மேற்கண்ட தண்டனையுமில்லை.

சுலநஸபவாஸ்யிஷஹ ஸிஹெஷஹெஷி || ௫ ||

கீழ்ப்பட்டவன் (சூத்ரன்) மேற்பட்டவனுடன் ஆஸனம்,
படுக்கை, பேச்சு, வழி இவைகளில் ஸமத்வம் அடைய விரும்பினால்
அவன் தண்டிக்கத்தக்கவன்.

ஸதம் கூத்ரீஹொ ஹொஹணாக்ஷொஸெ || ௬ ||

கூத்திரியன் ப்ராம்ஹணனை க்ராமமாக நிந்தித்தால் அவனுக்கு

நூறு கார்ஷாபணம் தண்டனை. (அந்தக் காலத்தில் தாம்நி நாணயம் நூறு கொண்டது ஒரு கார்ஷாபணம் என்று ஸ்மருதி ஸங்கேதம்).

சுப்யஜி-ஓ வெஸ்யுஃ || எ ||

வைஸ்யன் ப்ராம்ஹணநிந்தை செய்தால் அஷாப் பங்கு அதிகமான நூறு கார்ஷாபணம் தண்டிக்கத்தக்கவன் (நூற்றைம்பது கார்ஷாபணம்).

வ்யூஷணஸூக்ஷத்ரியே வனூஸக || அ ||

சுத்திரியனிடம் ப்ராம்ஹணன் நின்தாதிகள் செய்தால் ப்ராம்ஹணனுக்கு ஐம்பது கார்ஷாபணம் தண்டனை.

தஜிஜி-ஓ வெஸ்யு || கூ ||

வைஸ்யநிந்தை செய்த ப்ராம்ஹணனுக்கு அதில் பாதி தண்டனை. (இருபத்தைந்து)

ந ஸூத்ரியே கிணிக || க௦ ||

ப்ராம்ஹணன் சூத்ரநிந்தை செய்தால் அதில் தண்டனையில்லை. சுத்திரியவைஸ்யர்கள் சூத்ரநிந்தை செய்தால் தண்டனையுண்டு. முறையே இருபத்துநான்கு, முப்பத்தாறு கார்ஷாபணமென்று உபநிஸ்சொல்லுகிறார்.

வ்யூஷணராஜந்யஸுக்ஷத்ரியே வெஸ்யு || க௧ ||

சுத்திரிய வைஸ்யர்கள் பாஸ்பரம் நிந்தை செய்தால், ப்ராம்ஹணனுக்கும், சுத்திரியனுக்கும் விதித்தபடி தண்டனை முறையுண்டு.

சுவடாவாடி ஸூயகிவிஷம் ஸூத்ரியே வெஸ்யு || க௨ ||

சூத்ரன் திருட்டுக் குற்றத்தால் அபஹரித்த த்ரவ்யத்தை எட்டு மடங்கு அதிகமாகச் சேர்த்து, திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும். ஸ்வத்துக்காரனுக்கு ஒரு பங்கு. பாக்கி ஏழும் அரசனுடையது.

அமணோத்ராணீ தரௌஷாஃ பூகிவணய || க௩ ||

மற்ற வர்ணத்தினர், திருட்டு மூலமாக அபஹரித்த த்ரவ்யத்தை இரண்டு பங்கு சேர்த்துக் கொடுக்கவேண்டும். வைச்யன் பதினாறு மடங்கும், சுத்திரியன் முப்பத்திரண்டு மடங்கும், ப்ராம்ஹணன் அறுபத்துநான்கு மடங்கும் கொடுக்கவேண்டும்.

விஷுவொஹாஃ திக்ருஜெ ஷணுவாபயஸ்ய || ௧௪ ||

சட்ட திட்டங்களை அறிந்தவன், அல்லது படித்தவன், அதிக்ரமம் செய்தால் அதில் தண்டனை அதிகம் உண்டு. சட்டத்தை அதிக்ரமிப்பதால் ஏற்படும் குற்றத்தை அறிந்தும் குற்றம் செய்வது அதிக தண்டனைக்கு ஹேதுவாகும்.

மஹாநிதயாந்யூஸாகாஷாநெ வனுஃபுஷ்ய ஷீவ்ய || ௧௫ ||

பழங்கள், பயிரிலுள்ள தானியங்கள், காய், கிழங்குகள் இவைகளைத் திருட்டுவழியால் எடுத்தால் ஐந்து க்ருஷ்ணலம் என்ற ஸ்வல்ப தண்டனை. குன்றுமணி இடை க்ருஷ்ணலம் என்பது. ஐந்து குன்றுமணி எடை வெள்ளி அபராதம். ஒரு உளுந்து எடை என்றும் சிலர்.

பஸூவீயிதெ ஸூரீஷொஷஃ || ௧௬ ||

ஸஸ்யாதிகள், பயிர் முதலியவை ம்ருகங்களால் வீணாக்கப்பட்டால் அந்த ம்ருகங்களின் ஸ்வந்தக்காரர் குற்றவாளியாவார்.

வாஸஸம்புதெ து தஸிது || ௧௭ ||

அந்த ம்ருகமானது ஒரு மேய்ப்பவன் வசம் ஒப்புவிக்கப் பட்டிருந்தால், அந்த ம்ருகம் செய்த சேதமானது பாலகளைச் சேர்ந்த குற்றமாகும். பசுபாலகளைச் சேர்ந்தது குற்றமும் தண்டனையும்.

வயிக்ஷெத்ருஃ ஸூரூதெ வாஸ்க்ஷெத்ரிகயொஃ || ௧௮ ||

வேலி முதலிய மறைவு அல்லது பாதுகாப்பு இல்லாமல் வழிகடப்புள்ள இடத்திலுள்ள வயலில் ம்ருகங்கள் சேதம் செய்தால், வேலி கட்டாத குற்றத்திற்காகக் க்ஷேத்ர யஜமானனும், பசுபாலகன் கவனக் குறைவாக இருந்ததால் அவனும் இருவரும் கோஷமுள்ளவர்கள்.

வனு ஷோஷா மவி || ௧௯ ||

பசுமாடுகளால் பயிர் முதலியவை அழிக்கப்பட்டால் அதற்காக ஐந்து உளுந்து எடையுள்ள பணம் தண்டனையாகும்.

ஷயுஷ்ய ஸரெ || ௨௦ ||

ஒட்டகம், கழுதை இவைகளால் சேதமேற்பட்டால் ஆற பணம் தண்டனை.

சுஸூரீஹிஷோடி-ஸா || ௨௧ ||

குதிரை, எருமை மாடு இவைகளால் சேதமேற்பட்டால் பத்துப் பணம் தண்டனை.

சுஜீரவிஷு உள உள || ௨௨ ||

வெள்ளாடு, செம்மறி ஆடு முதலியதில் இரண்டு பணம் அபராதம்.

வவ-விநாஸௌ ஸா || ௨௩ ||

பயிர் மதுபடி முனைக்கக்கூடாதபடி எல்லாம் சேதமாகியிருந்தால், அப்போது அதில் விளைபக்கடிய பலனை மதிப்பாக வைத்து அவ்வளவு நஷ்டமும் சேஷத்ர ஸ்வாமிக்குக் கொடுக்கவேண்டும். (இது ஸாதம்).

ஸரிஷாசுரணெ ஸூ-திவிஜஸெவாபாஃ உ நித்யம் நெவெ
விஷாடி-ஸா || ௨௪ ||

சாஸ்த்ர விஹித நித்ய கர்மங்களைச் செய்யாமலிருந்தாலும், சாஸ்த்ர நிஷித்த கர்மங்களைச் செய்தாலும், அதற்குத் தண்டனையாக அவனுடைய ஸ்வத்தைப் பரிமுதல் செய்வவும் ஆனால் சாப்பிடுவதற்கும் உடுக்கத் துணிக்கும் வேண்டியவளவு வைத்து விட்டு அதிகப்படியான ஸ்வத்தை அபஹரிக்கவும்.

மொழியெ-த்யுணம் வஸயாநு வீரூ-உநஸூதீநாஃ உ
வ-ஷாணி ஸவஷாடித மவாநி வாவரிவ்யுதாநா || ௨௫ ||

பசுமாடு, ச்ரௌதஸ்மார்த்ததாக்கனிகள் இவைகளுக்காகப் பிறருடைய ஸ்வத்தான புல், காஷ்டம், செடிகொடிகளின் புஷ்பங்கள் இவைகளை மற்றொருவன் தன்னுடையதுபோல் பறித்து எடுத்துக்கொள்ளலாம். பிறர் ஸ்வத்து என்கிற குற்றமில்லை. அது போல் வேலியால் மறைக்கப்படாத மாத்தின் பழத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். வேலி கட்டியிருந்தால் எடுக்கக்கூடாது.

கூவீடிவ்யுவிஜ-ஸா விஸாதிஃ வணோவிசீ ரோஸ்ய || ௨௬ ||

தன் அபிவ்ருத்திக்காகப் பணத்தைக் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்வது குஸீதம். அது ஒரு மாஸத்திற்கு இருபது பணத்திற்கு ஐந்து மாஸம் வருத்தியாக வட்டியாகக் கொடுத்தால் அந்த ஜீவனம் தர்மயமாகலாம்.

நாதீஸாஹ்வதூரீகெ || ௨௭ ||

கீழ்ச்சொன்ன வட்டி அல்லது வ்ருத்தியை ஒரு வர்ஷத்திற் குள் பெறவேண்டும். ஒரு வர்ஷத்திற்கு மேல் சேர்த்துவைத்து மொத்தமாக வாங்குவது, தர்மமாகாது என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

விரஸூநெ நெஹுணு ப்ரபொஹஸு || ௨௮ ||

ஆனால் கொடுக்கப்பட்ட பணமானது வட்டியினால் இரண்டு பங்காகும் வரையில் வட்டி வாங்கலாம். இரண்டு பங்காக ஆகி விட்ட பிறகு வட்டி வாங்கக்கூடாதென்பது கௌதம மதம்.

ஹுகதாயிந-ஹுஹுதெ || ௨௯ ||

பாத்ரங்கள், நகைகள் பிறரிடம் பாதுகாப்புக்காக வைக்கப் பட்டிருந்தால் அதில் வட்டி கிடையாது. வாங்கிக்கொண்டவன் அவைகளை அனுபவித்ததே அவனுக்குப் ப்ரதி உபகாரமாகும். வட்டி கிடையாது.

ஹிததொஹ்வாஹஸு ஹ || ௩௦ ||

கடன் வாங்கியவன் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க இஷ்டப் பட்டவனாயிருந்தும் ராஜநிர்ப்பந்தம், வ்யாதி முதலான காரணமாகத் தடைப் பட்டிருந்தாலும் அங்கு வட்டி கிடையாது. அல்லது பணம் கொடுக்க ஸித்தமாயிருந்தும் வட்டி ஆசையால் முதலாளி வாங்கிக்கொள்ள சால்ஜாபு செய்தால் அந்த விஷயத்திலும் வட்டி கிடையாது. மத்யஸ்தனிடம் அந்தப் பணம் ஒப்புவிக்கப்பட வேண்டும்.

ஹக்யசாஹுஹிஃ || ௩௧ ||

வட்டியையும் அஸலில் சேர்த்து அதற்கும் வட்டி வாங்குவது சக்ரவ்ருத்தி பெணப்படும். இன்ன காலத்திற்கு இவ்வளவு வட்டி யென்று பேசிக்கொள்வது காலவ்ருத்தி எனப்படும். இவ்விரண்டு முறையும் ஆபத்தாலத்திற்கு ஏற்பட்டவை. எப்போதும் அது ஸரிக்கப்படக் கூடியவையல்ல.

காரிதா காயிகா ஸ்வாயிஹாஹஸு || ௩௨ ||

மேலும், வ்ருத்தி அல்லது வட்டி நான்கு வகையுள்ளது. வாங்குகிறவன் தனது ஸௌகர்யத்தைக் கருதி வட்டியைக் குறைத்தோ, அதிகமாகவோ பேசிப் பெறுவது 'காரிதா'. சரீர உழைப்பினால் வட்டியை ஈடு செய்வது 'காயிகா'. ப்ரதி தினம்

விடுதலை செய்யலாம். இந்தத் தண்டனைக்குப் பிறகு திருடன் கத்த
ஞகிடுன். அந்த முனைவத்தால் அடிக்கவேண்டும்.

சுஷ்ரு வனநவீ ராஜா || ௪௨ ||

அந்தத் திருடனைப் பக்தபாதாதிகளால் அடிக்காமல் அரசன்
விட்டுவிட்டால் தோஷமுள்ளவனாவான். அந்தச் சோரதோஷமேற்
படும்.

ந ஸாரீரோ ஸ்ராஸுணடிணு || ௪௩ ||

ப்ராம்ஹணஸூயிருந்தால் அந்தச் சோரனுக்குச் சரீர தண்டனை
கிடையாது. க்ருச்ர சார்த்ராயணாதி தபஸ்ஸுகளான ப்ராயஸ்
சித்தங்களால் தண்டனை.

சுரீ-வியொமவியூவநவிவாஸநாஜுகரணாதி || ௪௪ ||

தண்டனைகளில், மதுபடி அதே குற்றம் செய்யமுடியாமல்
செய்வது, க்ராம ஈகராதிகளில் ஜனங்களறியப் பணித்தப்படுத்து
வது, தேசப்ரசம்சம் செய்வது, குற்றத்திற்கு ஏற்றதான அடை
யாளத்தைச் சரீரத்தில் செய்வது இவைகள் அவச்யமானவை.

சுபூஷுதன் பூயஸூதி ஸம் || ௪௫ ||

இந்தமாதிரி, ராஜ்யத்தில் ஏற்படும் ஸ்வர்ணஸ்தேயாதி குற்றங்
களைத் தண்டிக்காமல் ராஜா உபேகஸூயாஸூயிருந்தால் அந்த ராஜா
சாஸ்த்ரவிதிரதப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டியவனாவான்.

வொரஸுரீ ஸலிவொ ரீதீவ-விவ- || ௪௬ ||

மந்த்ரியாயிருப்பவன் புத்தியூர்வகமாகச் சோரர்களுக்கு
உதவியாயிருந்தால் அவனும் சோரனைப்போல் தண்டிக்கத் தக்கவன்.

பூதிமு ஹீதாஸூயஸூ-ஸம்- || ௪௭ ||

திருட்டு முதலிய அதர்ம வழியான பொருளை ஒருவன்
வாங்கினால் அவனும் சோரனைப் போல் தண்டிக்கப்பட வேண்
டியவன்.

வ-ஸூ-ஷ-ஸூ-வராயா-ந-ஸூ-வி-ஜூ-நா- || ௪௮ ||

தண்டனையை நிர்ணயிக்கும்போது குற்றவானியின் சரீரசக்தி,
குற்றத்தின் சிறிய பெரிய தன்மை, அடிக்கடி குற்றம் செய்தல்
ஆகிய விஷயங்களை அறிந்து தண்டனை விதிக்கவும்.

சு-ந-ஜூ-ந-வா-வெ-வி-த-வி-வா-ய-வ-நா- || ௪௯ ||

வேதமறிந்துள்ள நான்கு அல்லது மூன்று பேர்கள் சேர்ந்த ஒரு பரிஷத்தானது எதை அறுமதிக்கிறதோ அதை நீதியாகக் கொள்ள வேண்டும். அதன்படி தண்டனை முதலியவைகளை நிர்ணயிக்கவும், விடுதலையும் அப்படியே.

இரண்டாவது ப்ரச்னத்தில் முன்னுவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ப்ரச்னம் நான்காவது அத்யாயம்.

விபுதிவதள ஸாக்ஷிநிதிதா ஸத்யுவஸா || ௧ ||

வ்யவஹாரத்தின் வாக ப்ரதிவாதங்களில் ஸந்தேஹம் ஏற்பட்டால் ஸாக்ஷிகளை விசாரித்து உண்மையை நிர்ணயிக்கவும்.

வஹவஸ்யுரநிதிதாஃ ஸாக்ஷிஸு ப்ராத்யுகாராஜா
நிவீத்யநலிதாவாஸாந்யதரஸிநு || ௨ ||

ச்ரௌத ஸ்மார்த்தாதி ஸ்வதர்ம நிரதர்களும், நிந்திக்கப் படாதவர்களும், அரசனால் நம்பத்தக்கவர்களும், ஒருதரப்பில் ப்ரீதியற்றவர்களும், த்வேஷமற்றவர்களுமான பலர் ஸாக்ஷிகளாக வரிக் கத் தக்கவர்கள்.

சுவி ஸூதிசு || ௩ ||

மேற்கண்ட குணமுள்ள சூத்ரர்களும் ஸாக்ஷிகளாகத் தக்கவர்கள்.

ப்ராஹ்ணஸு சப்ராஹ்ணவயநாடிநவரொஷ்யோநிவஃஸு ||

அப்ராஹ்ணனுடைய வார்த்தையை மட்டும் நம்பி ப்ராம்ஹணனை ஸாக்ஷியாக வரும்படி நிர்ப்பந்திக்கக் கூடாது. ஆனால் பத்ரங்களில் அந்தப்ராம்ஹணன் எழுத்து மூலமாக ஸாக்ஷியாயிருந்தால் இந்த நியமமில்லை அவன் ஸாக்ஷியாக வரவேண்டியவனே.

நாஸஸ்திவதா நவ்யஷாஃ ப்ரஸூதியுஃ || ௪ ||

ஸாக்ஷிகள் தனியாகவோ, ராஜாநினால், கேட்கப்படாமலோ, தாங்களாகச் சொல்லக்கூடாது. சேர்ந்தும், கேட்டபிறகும் பதில் சொல்லவேண்டும்.

சுவதெ வான்யுராவதெ வ ஷோஷிணஸு || ௫ ||

ஸாக்ஷிகள் தெரிந்ததைச் சொல்ல மறுத்தாலும், விபரீதமாகச் சொன்னாலும் குற்றவாளிகளாவார்கள்.

ஹமபுஸ்துயவநெ விபயபுபெ நராகம் || ௭ ||

ஸாக்ஷிகள் ஸத்யமாகச் சொன்னால் ஸ்வர்க்கம் ஏற்படும். விபரீதமாகச் சொன்னால் நரகம் கிட்டும்.

சுநிவபெராவீ வகதுவ்யூ || ௮ ||

எழுத்து மூலமாகவோ வேறு விதமாகவோ, ஸாக்ஷியம் சொல்லக் கட்டுப்பட்டவர்கள் தவிர அம்மாதிரி நிர்ப்பந்தமில்லாதவர்களும், ஸாதாரணமாக ஸாக்ஷியம் சொல்லலாம்.

ந லீயாக்யுதெ நிஸங் || ௯ ||

ஹிம்ஸாதி பிடைகள் விஷயமாக ஸாக்ஷியம் சொல்லுகிறவனுக்கு எழுத்து மூலமான ஸம்பந்தம் பார்க்க வேண்டியதில்லை. எழுத்து மூலம் ஸாக்ஷியம் போட்டு அவன் கட்டுப்பட்டிருக்கிறானென்று கவனிக்கவேண்டியதில்லை. அர்த்த ஸம்பந்தாதிகளும் துஷணமாகாது.

புரீதொகெது உ || ௧௦ ||

அவதானக் குறைவால் சொல்லிய விஷயத்திலும் ஸாக்ஷிக்குத் தோஷம் கற்பிக்கக் கூடாது.

ஸாக்ஷிவஸுராகிகதபுஷு ஷொஷொ யபிதனு, லீயாயா || ௧௧ ||

தர்மம், லோகவ்யவஹாரம் இவைகளுக்குப் பிடை உபபலவம் ஏற்படுப்படி நடந்தால், ஸாக்ஷி, நீதிபதிகள், ராஜா, வ்யவஹார கர்த்தா ஆகிய எல்லோருக்கும் தோஷமுண்டு.

ஸவபெபெகெ ஸத்யுகி || ௧௨ ||

எந்த வ்யவஹாரத்தில் ஸாக்ஷிகளிடம் நம்பிக்கை வைக்க முடிய வில்லையோ அதில் ஸாக்ஷியைச் சபதம் செய்யச் சொல்லி ஸத்யத்தை அறியவும். தேவ கோ ப்ராம்ஹண ஆசார்யாதிகள் மீது ஆணை சபதம்.

சபேவ ராகி ஸ்ராவண ஸம்ஸதி ஸுாடிஸ்ராவணா || ௧௩ ||

அந்த ஆணையிடல் என்ற சபதமானது, தைவங்கள் முன்னிலையிலோ ராஜ ஸபையிலோ, ப்ராம்ஹண ஸபையிலோ, செய்யப்பட வேண்டும். இது ப்ராம்ஹணைதார்களான மூன்று வர்ணத்தினருக்கு. ப்ராம்ஹணர்களுக்குச் சபதம் விதிக்கக்கூடாது.

கூழுவழுநீருதெ ஸாக்ஷீ டிஸ ஹனி || ௧௪ ||

அற்ப ப்ராணிகளாகிய ஆடு முதலியவை விஷயமான வ்யவ
ஹாரத்தில் ஸாக்ஷீ பொய் சொன்னால் அந்தப் பசுக்கள் பத்தைத்
கொன்ற தோஷத்தை அடைவான்.

மொழுவழுநீருதெ ஸாக்ஷீ டிஸ ஹனி || ௧௫ ||

பசு மாடு, குதிரை, புருஷன், பூமி இவைகள் விஷயமாக
ஸாக்ஷீ பொய் சொன்னால் பத்துப்பங்கு அதிகமான வததோஷத்தை
அடைவான்.

ஸவ-ஓ வா ஹனி || ௧௬ ||

க்ராமம், தேசம் முதலிய பூமி விஷயமாக ஸாக்ஷீ பொய்
சொன்னால் எல்லா மனிதர்களையும் கொன்ற தோஷமென்று
மற்றொரு பசுதம்.

ஹரணெ ஸாக்ஷீ || ௧௭ ||

பூமியை அபஹரித்தால் ஓரகம் ஏற்படும்.

ஹனிவடிவம் || ௧௮ ||

நின்று, குளம், வேறு வித ஜலம் இவைகள் விஷயமாக ஸாக்ஷீ
பொய் சொன்னால் பூமிவிஷயத்தில் சொல்லிய தோஷம் உண்டு.

மெழுவழுநீருதெ ஸாக்ஷீ || ௧௯ ||

மைதுன ஸம்பந்தமான வ்யவஹாரங்களிலும் “இவன் பரதார
கமனம் செய்கிறான்” இக்கயாதி தோஷங்களை ஸாக்ஷீ பொய்யாகச்
சொன்னாலும் பூமி விஷயம் போல் தோஷம்.

ஹரணெ ஸாக்ஷீ || ௨௦ ||

தேன், நெய் முதலியவைகள் விஷயமாகப் பொய் சொன்னால்
ஸாக்ஷிக்கு, கிழே பசுக்கள் விஷயமாகச் சொன்ன தோஷம்
ஏற்படும்.

தொவடிவா ஹனி || ௨௧ ||

வஸ்திரம், ஹிரண்யம், தான்யம், வேதம் இவைகள் விஷயமாக
ஸாக்ஷீ பொய் சொன்னால் பசுவுக்குச் சொல்லிய தோஷம் வரும்.

யாநெவடிவம் || ௨௨ ||

வண்டி, பல்லக்குப் போன்ற வாஹனங்கள் விஷயமான பொய்
சொன்னால் ஸாக்ஷீ அச்வத்திற்குச் சொல்லிய தோஷம் பெறுவான்.

திருநாவலுநெய்யாபுரம் அண்ணாதுரை ஸாஹீ || உரு ||

மித்யை சொல்லிய ஸாக்ஷியானவன் எல்லா ஜனங்களாலும் “பொய்யன்” என்று காலூரிக்கத்தக்கவன். ராஜாவா லும் தண்டிக்கத் தக்கவன்.

நாநுதவயநெ ஷொஷொ ஜீவாந் வெததயீநு || உச ||

ஒரு லாத்திக்ஞான கைதியின் உயிர் காப்பாற்றப்படுமானால் அந்தப் பொய் அதிகமாக அவன் பிழைக்கவேருமானால், அவ்விஷயத்தில் பொய் சொல்வது தோஷமாகாது.

ந து வாபீயஸொ ஜீவநு || ௨௫ ||

பாபியாய், சௌர்ய ஹிம்ஸாதி குற்றம் செய்தவன் விஷயத்தில்
மேற்கண்ட விதி செல்லாது. பொய் சொல்லக்கூடாது.

നാജി പ്രാധികാരം കൊണ്ടു വന്നുവെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തത്.

நீதி ஸ்தலத்தில், ராஜாவே ப்ராட்சிவாகனா (நீதிபதியாக) இருக்கவேண்டும். அவனில்லாத ஸமயத்தில் சாஸ்த்ரா வித்தான ப்ராம்ஹணன் ப்ராட்சிவாகனாயிருக்கலாம். வாதப்ரதிவாதங்களைப் பிரித்து கங்குகேட்டு ஆலோசித்து முடிவு செய்திறவன் ப்ராட்சிவாகன்.

പ്രാചീനകാലത്തെ ജനവിഭാഗങ്ങൾ : ൨൭

உயர்ந்த ஆணைத்தில் உட்கார்ந்திருக்கும் பாரட்லிவாகனிடம் கார்யார்த்தியானவன் கேரில் வந்து தெரிவிக்கவேண்டும். ராஜா தானாகவே, வலுவில் கூப்பிடக்கூடாது.

ஸம்வதாரம் பூதீகௌதாரபூதிஜாயாழ || ௨௮ ||

வாதி, ப்ரதிவாதி, ணாக்ஷிதஞ்ள் யாருக்காவது வ்யவஹார விஷயத்தில் ரூபகப்பிச்சகோ, தெனியில்லாமையோ இருந்தால் அந்த வ்யவஹாரத்தை விசாரிக்க ஒரு வர்ஷம் வரையில் அவகாசம் கொடுத்து எதிர்பார்க்கலாம்

யெனநாங்குநீவுநாஸம்புகொது ஸீவமு || ௨௯ ||

பசு மாடு, காளை மாடு, ஸ்திரீகள், விவாஹம் இவை ஸம்பந்தமான விவாதங்களில் சீக்ரமே விதரணம் செய்யவேண்டும். தாமஸித்தக்கூடாது.

சுத்யுகை உ || ந. ||

அவஸரம், வினாதுதல், விகாசம், செளர்யம் முதலிய விஷய அவஸர கார்யங்களில் சீக்கிரமே விசாரணை நடத்தவும். தாமதிக்க லாகாது.

ஸவ-ஃபரெ-ஃஹோ மஸீயஃ ப்ராபீவாகெ ஸத்யவயநம்
ஸத்யவயநஃ || ௩௧ ||

ப்ராபீவாகன் அதாவது நீதிபதி கேட்கும் எல்லாவற்றிலும் ஸத்யம் பேசுவது ஸகல தர்மங்களிலும் உத்தம தர்மம்.

இரண்டாவது பர்ஸத்தில் நான்காவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது பர்ஸம் ஐந்தாவது அத்யாயம்.

ஸாவரோஸஹம் ஃபாராது க்ருகவிஜீக்ஷித ஸ்ரஸ்த்யாரி
ணாம் ஸவிணாநாடி || ௧ ||

மரண நிமித்தமான ஆசௌசமானது ஸபிண்டர்களுக்கு, அகாவது ஏழு தலைமுறை வரையிலுள்ளவர்களுக்கு, பத்துத்தினங் கள் உண்டு. ஆனால், யாக மத்யத்திலுள்ள ருத்விக்கு, யாகம் செய்துகொண்டிருக்கும் க்ஷிதன், வேதாத்யயமை செய்து கொண்டிருக்கும் ப்ரம்ஹசாரி ஆகியவர்கள் தவிர. அவர்களுக்கு அந்தக் கர்மா முடியும் வரையில் ஆசௌசம் இல்லை. பிறகு உண்டு.

ஆசௌசம் என்பது அஸ்ப்ருச்யதை, கர்மாந்ஹதை இரண்டும் கொண்ட அசுத்தியாகும்.

ஹகாஃபாராது க்ஷித்ரபஸ்ய || ௨ ||

க்ஷத்ரிய ஜாதிக் குப் பதினொரு நாள் ஆசௌசம்.

ஃபாராது ஹெரயஸ்ய ஃஃபோஸஃகெ || ௩ ||

வைச்யனுக்குப் பன்னிரண்டு நாள் ஆசௌசம். அபைமாஸம் (15-நாள்) என்று சிலர்.

போஸம் ஸாஃபுஸ்ய ச ||

குத்தர்களுக்கு ஒரு மாஸம் சாவாசௌசம் உண்டு.

தவ்யேஃஃ வுநாராவதெஃ ஹெஷண ஸாஃஹிரது || ௫ ||

முன் ஆசௌசமிருக்கும்போது மத்தியில் அதே மாதிரியான வேறு ஆசௌசம் வந்தால், முன் ஆசௌச காலத்தாலேயே சுத்தி

ஏற்படும். ஜனனம், மரணம் இரண்டிலும் ஸமமாகவோ, சிறியதாகவோ மற்றொன்று வந்தால் முதல் ஆசௌசத்தாலேயே இரண்டாவதும் போய்விடும்.

ராஜிஸௌஷெ ஊஸ்யாழ் || கூ ||

முதலில் வந்த ஆசௌசமானது ஒரு ராஜ்ரி மட்டும் பாக்கி யிருக்குப்போது வேறொரு ஆசௌசம் வந்தால், முதல் ஆசௌசம் போன பிறகு இரண்டு தினம் அதிகமாக ஆசௌசம் கொள்ள வேண்டும். பிறகு சுத்தி.

புலாதெ திஸ்யுஸிஃ || எ ||

தசாஹம் தாண்டிய பிறகு மதுநாள் காலையில் வேறு ஒரு ஆசௌசம் வந்தால் அன்று முதல் மூன்று நாள் திட்டுக் காத்துப் பிறகு சுத்தி.

மொஸ்யாஹணஹதாநாஸிங்குஷ் || அ ||

கோ நிமித்தமாகவோ, ப்ராம்ஹண நிமித்தமாகவோ கொல்லப் பட்ட ஸபிண்டர்களுக்குச் சவம் கண்ணில் படும் வரையில் தான் ஆசௌசம். தசராத்ரமில்லை. ஸத்ய:சுத்தி என்றபடி. தர்மார்த்தமான மரணமாகையால்.

ராஜகௌயாயாது || கூ ||

ராஜாவின் கோபம் காரணமாகக் கொல்லப்பட்டவர்களுக்கும் தசராத்ரமில்லை. முன்போல் ஸத்ய:சுத்தி.

யுஸெ || ௧௦ ||

தார்மிகமான யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டவனுக்கும் தசராத்ர மில்லை. ஸத்ய: சுத்தி.

புராயாநாஸக ஸஸூராத் விஷொஹகொஹஸந ப்ருவத நெநஸௌதாழ் || ௧௧ ||

மஹாப்ராஸ்தானம், நீண்ட உபவாஸம், சஸ்த்ரம், அக்ரி, விஷம், ஜலம், தூக்கு, உயர்ந்த ஸ்தலத்திலிருந்து விழுவது ஆகிய காரணங்களால் புத்தி பூர்வகமாக (இஷ்டப்பட்டு) மாணமடைகிற வர்கள் விஷயத்திலும் தசராத்ர ஆசௌசமில்லை. ஸத்ய:சுத்தியே.

வ்ணநிவ்ருதீஸுவரெ வஹரெ வா || ௧௨ ||

கூடஸ்தனிலிருந்து ஏழாவது தலைமுறையில் ஸபிண்டத்வம்

நிவ்ருத்தியாகியிருக்கிறது. ஐந்தாவது தலைமுறையில் என்று சிலர். அது புத்ரிகாபுத்ரன் விஷயம்.

ஐநநெருவெயுவழி || கங ||

கீழ்ச் சொல்லிய ஆசௌச ஸம்ஸர்க்காதி விஷயங்கள் யாவும் ஐநநாசௌசத்திலும் உண்டு.

போதாவினொரு தநா துவா || கச ||

பாஸவ ஆசௌசமானது மாதா பிதாக்கள், அல்லது மாதா இவர்களுக்கு மட்டுமென்று ஒரு பகலும், தாயாதர்களுக்கு இல்லையென்பது ஸபர்ச ஸம்பந்தமான ஆசௌச விஷயம். கர்மாதி காரமில்லையென்கிற ஆசௌசம் ஜ்ஞாதிகளுக்கும் உண்டு.

ஹ்ருபோஸஸுபோ ராஜீஃ ஸ்ரஃஸநெ மஹ்ஸு || கரு ||

கர்ப்பமானது விச்சின்னமானால் அந்தக் கர்ப்பமாஸம் எவ்வளவோ அவ்வளவுநாள் தீட்டு உண்டு. மூன்றாவது மாதமானால் மூன்று நாள். நான்காவதானால் நான்கு நாள் இத்யாதி.

த்யூஹம் வா || கசு ||

அல்லது இரண்டாவது மாதமாயிருந்தாலும் மூன்று நாள் தீட்டு. ஆனால், நான்காவதில் நான்கு நாள் தான்.

ஹ்ருகா வொஹ்ரு ஹ்ருகா வொஹ்ரு || கசு ||

பத்துத் தினங்களுக்கு மேல் அதிகாரந்த தசராதா ஆசௌசத்தைக் கேள்விப்பட்டால் பகலிணீ (ஒன்றரை நாள்) ஆசௌசம் கொள்ளவும். இரு பகல் ஒரு ராத்ரி, அல்லது இரு ராத்ரி ஒரு பகல் பகலிணீ. இந்தப் பகலிணீ விதியானது மூன்று மாதத்திற்குப் பிறகு கேட்ட தீட்டு விஷயம். மூன்று மாதத்திற்குள் கேட்டால் மூன்று நாள் என்று நிர்ணயம்.

சஸுவினெ பொநிலஸ்வஸு ஸஹ்ருயிநி || கஅ ||

ஸபிண்டத்வம் நீங்கிய பின் மூன்று நாள் தாயாதிகள், மாதா மஹாதிகளான மக்த ஸம்பந்தமுள்ள பந்துக்கள், சேர்ந்து ஒரு உபாத்யாயனிடம் அத்யயனம் செய்தவன், இத்யாதிகள் விஷயத்திலும் பகலிணீ ஆசௌசம் கொள்ளவேண்டும். ஸமாநோதகர்களுக்குப் பகலிணீ விதிப்பது அதிகாரந்தாதி வேறு விஷயம்.

ஸஸு வஹ்ருயிணீ வஸுஹ்ரு || கசு ||

ஸூத்ருத்தின் மரண விஷயத்தில் ஒரு நாள் ஆசௌசம்.

ஸ்ரோத்ரியெ யொஹஸ்வனௌ || ௨௦ ||

வேதாத்யாயியானச் ச்ரோத்ரியன், தன் க்ருஹத்தில் வஸித்துப் பரிசயம் பெற்றவன், இவர் இறந்தால் அதில் ஒரு நாள் தீட்டு.

ப்ரேதொஹஸ்வாஹௌ ஸ்ரோத்ரியோஸாஹஸ்வஸ்யாய யௌ ||

தர்மார்த்தமில்லாமல், ஜீவனூர்த்தமாகக் கூலி பேசிக்கொண்டு ப்ரேத நிர்ஹாணம் செய்கிறவனுக்குப் பத்து நாள் தீட்டு உண்டு.

உக்ஷம் ஹெஸ்யஸாஹிப்யொஃ || ௨௨ ||

மேற்சொன்னபடி சூத்ர வஸ்ய ப்ரேதங்களை நிர்ஹாணம் செய்கிறவனுக்கு வைசய-சூத்ரர்களுக்குச் சொன்னபடி பன்னிரண்டு நாள், பதிலைந்து நாள் ஆசௌசம் உண்டு.

சூத-ஹீவயா || ௨௩ ||

அல்லது ருதுக்களுக்கு ஸமமான நாள் ஆசௌசம். ஆறு ருதுக்களாகையால், ஆறு நாள் என்று கருத்து. ஐந்து ருது என்ற பகஷமும் உண்டு.

வஹிவஹொஸூ || ௨௪ ||

ப்ராஹ்மண-சூத்ரிய விஷயத்திலும் நிர்ஹாணம் செய்தவனுக்கு முன் சொன்ன தசராத்ர அகத்திக்குப் பதிலாக ருது ஸங்க்யைப்படி (ஆறு நாள்) அகத்தி கொள்ளலாம்.

த்யூஹம் வா || ௨௫ ||

கீழ்ச் சொல்லிய எல்லா விதிகளுக்கும் பதிலாக மூன்று நாள் அகத்தி கொண்டாலே போதும், ப்ரேத நிர்ஹாண விஷயத்தில், தர்மார்த்தமாகச் செய்தால் புன: ஸ்நானாதி ப்ராயச்சித்தம் பட்டில், தீட்டு இல்லை.

சூயாயஹி ததூதூ ஹீ யாஜி ஸிஷ்யேஷு ஹெவ்ய || ௨௬ ||

ஆசார்யன், அவனுடைய புத்ரன், ஆசார்ய பத்னீ, யாஜ்யன், சிஷ்யன் இவர்களுடைய மரணத்திலும் மூன்று நாள் தீட்டு.

சுவாஸுஹிதணஹி வஹிவஹொஸூ || ௨௭ ||

வெஹி வாஹொ ததூ ஸாஹிவாஹொஸூ || ௨௮ ||

தாழ்ந்த வர்ணத்தியவன் உயர்ந்த வர்ண சுவத்தை ஸ்பர்சித்து நிர்ஹாணம் செய்தாலும், உயர்ந்த வர்ணத்தியவன் தாழ்ந்த வர்ண

சவ விஷயத்தில் அப்படிச் செய்தாலும் சவ ஜாதிக்கு விதிக்கப் பட்ட ஆசனசம் உண்டு.

வதித உணாஓ ஸுதிக்கொடிகுர ஸவஸுஷி தசுஸு
ஷுஹஸுஸுநெ ஸுஹெஹொஹொஹஸுஸுநாஹ ஸு
ஹெஹ || ௨௮ ||

பதிதன், சண்டாவன், ப்ராஸவித்த ஸுதிதிகை, ரஜஸ்வலை, சவ ஸ்பர்சி, அவனைத் தொட்டவன் ஆகியவர்களை ஸ்பர்சித்தால் ஸசேல ஸ்நானம் செய்து சுத்தியடையவேண்டும்.

ஸ்வாநுஹெஹ || ௨௯ ||

சவத்துடன் கூடப் போனாலும் ஸசேல ஸ்நானம் செய்தால் சுத்தி. க்ருத (கெய்) ப்ராசனமும், அக்ரி ஸ்பர்சமும் உண்டு.

ஸ்வநஸு || ௩௦ ||

சுவாவை (நாயை)த் தொட்டாலும் ஸசேலமாக ஸ்நானம் செய்தால் சுத்தி.

ஹஸுஹஸுஹெஹ || ௩௧ ||

ஸ்வாவை ஸ்பர்சித்த விஷயத்தில், ஸசேல ஸ்நானத்திற்குப் பதிலாக எந்த அங்கத்தில் நாயின் ஸ்பர்கம் ஏற்பட்டு அசுத்தமாகியதோ அந்த அங்கத்தை மட்டும் ப்ரக்ஷாளனம் செய்தால் போதுமென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள்.

ஹஸுஹஸுஹெஹ || ௩௨ ||

சௌனாந்தமான ஸம்ஸ்காரம் பெற்ற பாலகனின் மாணத்தில் ஸபிண்டர்கள் உதகதானம் செய்யவேண்டும்.

படுக்கை, ஆஸனம் கூடாது. பரம்ஹசர்ய நியமத்துடனுமிருக்க வேண்டும். ஸ்திரீஸம்ஸர்க்கம் கூடாது.

ந ரோஜ-ப்யீரது || ௩௬ ||

சரீரத்தில் அழுக்குத் தேய்த்து ஸ்கானம் செய்யக்கூடாது.

ந ரோஸம் ஹக்ஷயெயா ராபுஜாநாக் || ௩௭ ||

ஸபிண்டகரண ச்ராத்தம் ஆகும் வரையில் மாம்ஸம் சாப்பிடக் கூடாது.

புபரீது தீயஸவூநவஜேஷ்விஷககியா || ௩௮ ||

ஸபிண்டர்கள் செய்யவேண்டிய உதகதானமானது (தர்ப்பணம்) ஒன்று, மூன்று, ஏழு, ஒன்பதாவது தினங்களில்கணக்குப் பண்ணிச் செய்யவேண்டும்.

வாலுஸாம் உ த்யாஃ || ௩௯ ||

ஆசௌச காலத்தில், தர்ப்பண காலத்தில் உடுத்தியிருந்த வஸ்தரங்களை த்யஜித்து விடவேண்டும்.

சுஜேஷ்விஷாநாடி || ௪௦ ||

கடைசி வர்ணத்தவர்கள் (சூத்ரா) கடைசி தினத்தில் வஸ்தாங்களை த்யஜிக்கவேண்டும்.

உஜேஷ்விஷாநாவிதுஷ்யாடி || ௪௧ ||

குழந்தை பல் முளைத்த பிறகு இறந்தால் அதற்கு மாதா பிதாக்கள் உதகதானம் செய்யவும். மாதாவுக்கு உதகதான விதி தேசாந்தர விஷயம்.

ஹோமஜெ. ராஜாநி. ப்ரவ்யுஜிதாஸவிணாநாம்ஸக்யஸாஸடி || ௪௨ ||

சௌளமாகாத பாலன், தேசாந்தரஸ்தன், ஸன்யாஸீ, அஸபிண்டன் (ஸமாரோதகன்) இவர்களுடைய மாணத்தில் ஸ்கானத்தால் ஸத்ய: சுத்தி ஞாதிசளுக்கு.

ராஜோம் உ காய-விரோயாக் || ௪௩ ||

ராஜாக்களுக்கு ப்ராஜா ஹக்ஷணிகார்யவிரோதம் ஏற்படுமாயால் பூர்ணசௌசம் வேண்டியதில்லை. ஸத்ய:சௌசமே அநுஷ்டிக்கலாம்.

ஹோஸணஸ்ய உ ஸாஜ்யாநிவ்யுத்ய-ம் ஸாஜ்யாநிவ்யுத்ய-ம் || ௪௪ ||

வேதாத்யயனாதி தர்மங்களில் உள்ள ப்ராம்ஹணனுக்கும் ஸத்யஸௌசம் போதும். வேதாத்யயன கர்மபூர்த்தி காரணமாக அவன் நீண்டகால ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்கவேண்டியதில்லை. இந்த விதி கலியில் நிஷித்தம்.

இரண்டாவது பர்சனத்தில் ஐந்தாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது பர்சனம் ஆரூவது அத்யாயம்.

சுய ப்ராஹ்மீ || ௧ ||

இனி நித்ய நைமித்திகாதி ச்ராத்த கர்மம் சொல்லப்படுகிறது. ச்ரத்தையை மூலமாகக் கொண்ட கர்மம் ச்ராத்தம்.

சுரோவாஸ்யாபாம் வித்யுஸ்யா டிடி || ௨ ||

ச்ராத்தம் செய்யவேண்டிய காலங்களில் அமாவாஸ்யையும் ஒன்று. அதில் பித்ரு பிதாமஹ ப்ரபிதாமஹாதிகளை உத்தேசித்து ச்ராத்தம் கொடுக்கவும்.

வணுபூஸ்யதிஷு வா ஸ்வாவக்ஷஸ்ய || ௩ ||

அபரபக்ஷமென்கிற க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் பஞ்சமீ முதலிய திதிகளிலும் ச்ராத்தம் செய்யவும்.

பயாப்ராஹ்மீ ஸவஹ்மிவ வா || ௪ ||

க்ருஷ்ணபக்ஷம் முழுவதும் ப்ரதி தினம் ச்ராத்தம் செய்யலாம். ச்ரத்தை சக்திக்கு ஏற்றபடி.

புஷ்யபௌஷ்யாஹணஸுனிபாநெ வாஸகாமநிடரீ || ௫ ||

தில மாஷாதி த்ரவ்யங்கள், கயா க்ஷேத்ராதி தேசங்கள், வேதவித்தாயும், பங்க்திபாவனனாயுமான ஸத்ப்ராம்ஹணன் ஆசியவர்களின் சேர்க்கை நேர்ந்தால் அதுவே ச்ராத்தம் செய்ய நல்ல காலமாகும். முன் சொல்லிய காலங்களைவிட.

புதிதீ ப்ருக்ஷேஷு மூணஸம்ஸாரவியீரஹஸ்ய || ௬ ||

ச்ராத்தத்தில் அந்நத்திற்கு குணங்களையும் (வ்யஞ்ஜனாதிகள்), மிளகு ஜீரகாதி ஸுகந்த ஸம்ஸ்கார விதியையும் சக்திக்கேற்றபடி உயர்ந்த ரீதியிலேயே செய்யவேண்டும்.

ஸ்வாவராத ஹோஜபேடியுஜீ || ௭ ||

ஒன்பது ப்ராம்ஹணர்களுக்குக் குறையாமல் ச்ராதத்தத்தில் வரித்து போஜனம் செய்துவைக்கவும். இரட்டைப்படை ஸங்க்ஸய பாக வரிக்கக்கூடாது. பிதாவுக்காக மூன்று பேர். பிதாமஹனுக்கு மூன்று. ப்ரபிதாமஹனுக்கு மூன்று. இவ்விதம் ஒன்பது.

யப்யோதாஹவா || அ ||

ஸௌகர்யத்தையனுஸரித்துக் குறைவாகவும் வரிக்கலாம். மூன்று பேர்களுக்குக் குறையாமல்.

ஸ்ரோத்ரியாநு வாஹு-புவவடஸ்ரீ-வஸவஹாநு || கூ ||

ப்ராம்ஹணர்கள் வேதாத்யயனம் செய்த ச்ரோத்ரிபர்களாக ச்ராதத்தத்தில் இருக்க அர்ஹதையுள்ளவர்கள். அல்ல வாக்மிகளாகவும், சாஸ்த்ர மர்பாதைப்படி பேசத் தெரிந்தவர்களாகவும், குரூபமில்லாதவர்களாகவும், மொம்ப பாலகர்களாயில்லாமல் சிறிது யௌவமுள்ளவர்களாகவும், அந்த:காணஸூத்தியாகிற சீலமுள்ளவர்களாகவும் அவர்கள் இருக்கவேண்டும்.

யுவஸ்யோ ஞாநம் ப்ரபுஷீழ || ௧௦ ||

பால, வ்ருத்தர்களைக் காட்டிலும் யுவாதிகளான ப்ராம்ஹணர்களுக்கு ச்ராதத் தானம் செய்வது முதல் பசும். ச்ரோஷ்டம்.

வனகௌ விதுவசு || ௧௧ ||

பித்ரு பிதாமஹ ப்ரபிதாமஹாதிகளுடைய வயதுக்கு ஏற்ற படி ப்ராம்ஹணர்களை வரிக்கவேண்டுமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். பிதாவுக்கு யுவா, பிதாமஹனுக்கு வ்ருத்தன், ப்ரபிதாமஹனுக்கு அதிக வ்ருத்தன் இவ்வாறு வரிக்கவும்.

ந வ தெந ரிதுகஜே-கூப-பாசு || ௧௨ ||

அந்த ச்ராதத் போஜனாதி-லாபத்தைக் காட்டி அதனால் ஸ்ரோஹத்தை வளர்த்துக்கொள்ள முயற்சிக்கக்கூடாது.

வஸுத்ராஹாவெ ஸவிணா ரீத்யஸவிணாஸிஷ்யாஸு டிஷ்யு ||

ஒருவனுக்கு ச்ராதத்தம் செய்ய புத்ர ஸந்ததி யில்லாவிட்டால் ப்ராதா, அவன் புத்ரன் போன்றஸபிண்டர்கள் செய்யலாம். அல்லது மாதிரின் ப்ராதா புத்ராதிகளான மாத்ரு ஸபிண்டர்கள் செய்யலாம். அவர்களில்லாவிட்டால் சிஷ்யர் செய்யலாம்.

தடிவாவ பீகவிநாஹாயுள || ௧௩ ||

சிஷ்யனுமில்லாவிட்டால், ருத்விக், ஆசார்யன் இவர்கள் செய்யலாம்.

(திருவோஷஸீ, ஹிமவொஷகஷாநெநே-பாஸம் விதரஃ ஸீ, ணனி, சித்யுஹரிண ருருஸஸு கருகே-வராஹநேஷபாஸம் ஹெஸஸம்வ துராணி, மவ்யவயஃவாயஸெஸ உ-பாஷஸ வஷ-பாணி, வாஸு-பாணஸெந ரோஸெந காஸஸாக்ஷாம ஹொஹ வபரோஸெநே-பயூரிநெஸுஸாநக்யே || கரு ||

என், உளுந்து, நெல், யவை, தீர்த்தம் இவைகளைக் கொடுப்பதால் பித்ருக்கள் ஒரு மாதம் த்ருப்தியை அடைகின்றனர். மத்ஸ்யம், மான், ருரு என்ற ம்ருகம், முயல், ஆமை, வராஹம், ஆடு இவைகளின் மாம்ஸங்களால் பல வர்ஷங்கள் ப்ரீதியை அடைகின்றனர். பசுவின் பால், பாயஸம் இவைகளால் பன்னிரண்டு வர்ஷங்கள் த்ருப்தியை அடைகின்றனர். வார்த்ராணஸ மாம்ஸம், காலசாகம், லோஹம், கட்க ம்ருகம் இவைகளின் மாம்ஸங்கள் தேனுடன் சேர்த்துக் கொடுக்கப்பட்டால் அளவற்ற காலமும் த்ருப்தியை அடைகின்றனர்.)

[இந்த ஸூத்ரம் ப்ராசீன கோசத்தில் காணப்படுகிறது. நாகா கோசத்தில் விடப்பட்டிருக்கிறது.]

ந ஹொஜபெசு ஸெந சீஸ வதித நாவிக த ஆதி வீரஹ சுமெஷிபிஷுவதி ஸீ ம்ராபாஜக சுஜாவாஸ உத்யஷாஸி சேஷ வ சுமர கருடஸாக்ஷி ப்ராதிஹரி காவது || ௧௬ ||

கீழ்க்கண்டவர்களை ச்ராதத்தத்தில் போஜனம் செய்துவைக்கக் கூடாது. திருடன், நபும்ஸகன், பதிதன், பாலோக நம்பிக்கையற்ற நாஸ்திகன், நாஸ்திகச் செயலுள்ளவன், வீரஹத்தோஷமுள்ளவன், ஜ்யேஷ்டைக்கு விவாஹமாகாதபோது கரிஷ்டையை விவாஹம் செய்துகொண்டு பதியாயிருப்பவன், ஸ்த்ரீகளுக்கும், பொதுஜனங்களுக்கும் த்ரவ்யம் பெற்று கூடாது யாஜனம் செய்துவைப்பவன், ஆடு ரகூழித்து ஜீவிப்பவன், அக்ரிஹோதா-ஒளபாஸ நாக்ரி த்யாகம் செய்தவன், ஸுராபானம் செய்கிறவன், கெட்ட நடத்தையுள்ளவன், பொய் ஸாக்ஷயம் சொல்லுகிறவன், வாசற் காப்பு வேலை செய்து பிழைப்பவன்.

மேற்கண்ட தோஷிகள் ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொண்டாலும் அக்ரஹர்களே.

உவவதிஃ || ௧௭ ||

ஜாநாயிருப்பவனும் வர்ஜயன்.

யஸ்ய உ ஸஃ || ௧௮ ||

அந்த ஜாரன் எந்த ஸ்த்ரீஸக்தனோ, அந்த ஸ்த்ரீயின் ஸாக்ஷாத் பர்த்தாவும் வர்ஜயன்.

கூணாஸி ஸௌபீக்ரயி சுமாராஹி மரடி சுவகீணி-
மணபுஷ்ய சுமஜாமாதி ஹிஸ்ய வரிவிதி வரிவெது
வயடாஹித வயடாயாத் துத்தாத டுவுடாவு கூநலி
ஸூவடின ஸிதி வளநலடவ கிதவ சுஜவ ராஜபுஷ்ய
பூத்ரவிவிகு ஸகூடாவதி நிராகுதி கிராவலி கூவீதி
வணிக் ஸிவெவாவஜீவி ஜா வாதிசு தாவ நுகு மீத
ஸீவாநு || ௧௯ ||

கீழ்க்கண்ட தோஷிகளையும் ச்ராத்நிமந்த்ரணத்தில் வர்ஜிக்க வேண்டும். சமையல் செய்த பாத்ர குண்டத்திலேயே சாப்பிடுகிறவன், ஜாநனுக்குப் பிறந்தவன் குண்டன், அவன் அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவன், ஸோமலதையை கிற்பவன், வீட்டுக்கு நெருப்பு வைத்தவன், விஷம் கொடுத்தவன், ப்ரப்ஹசர்ய வ்ரதமிழந்தவன், ஒரு கூட்டத்திற்கு வேலைக்காரனாயிருப்பவன், சேரக்கூடாத ஸ்த்ரீயைச் சேருகிறவன், ஹிம்ஸை செய்கிறவன், ஜ்யேஷ்டன் விவாஹமாகாமனிருக்கையில் தான் விவாஹம் செய்துகொண்ட கரிஷ்டன் பரிவேத்தா, அந்தத் தமயன் பரிவித்தி, ஜ்யேஷ்டன் ஆதானம் செய்யாதிருக்கையில் தான் ஆதானம் செய்த கரிஷ்டன் பர்யாதாதா. அந்த ஜ்யேஷ்டன் பர்யாஹிதன், ஆத்மஹத்தியில் முனைந்தவன் த்யக்தாத்மா, தூர்வாலன் வஸூக்கைத் தலையன், சொத்தை நகமுள்ளவன், கறுத்த பல் உள்ளவன், வெள்ளைக்குஷ்ட முள்ளவன், ஸ்த்ரீக்கு மது விவாஹத்தில் பிறந்தவன், வஞ்சனைக் காரன், ஆடு ரகூிப்பவன், ராஜாவின் வேலைக்காரனாயிருப்பவன், மாறு வேஷம் போட்டு ஏமாற்றுகிறவன், சூத்ராபதி, வேத மறியாதவன், சொறி சிரங்கு முதலிய தோல் தோஷமுள்ளவன், வட்டி வாங்கி ஜீகிப்பவன், வ்யாபாரம் செய்கிறவன், சித்ரம் முதலிய சிற்பங்களால் பிழைப்பவன், வில்லு, வாத்தியம், தாளம்,

நாட்டியம், பாட்டு இவைகளையே தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் இவர்கள் ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொண்டாலும் ச்ராதத்தத்தில் புஜிக்க அனரஹர்கள்.

வித்ரா வாஃகாடுந விஹதாநு || ௨௦ ||

த்ருப்தியில்லாமையால் பிதாவால் குடும்பத்திலிருந்து பிரிக்கப் பட்டவர்களையும் ச்ராதத்தரிமந்த்ரணத்தில் வர்ஜிக்கவும்.

ஸிஷ்யாஹஸெகௌ ஸமொத்ராஹ || ௨௧ ||

சிஷ்யர்களையும், ஸகோத்ரர்களையும் நிமந்த்ரணத்தில் வர்ஜிக்கவேண்டுமென்று சில ஆசார்பர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் கௌதமருக்கு அந்த அபிப்ராயமில்லை.

ஹோஜிடெடிஹிஹி || ௨௨ ||

ஸ்ராதத்தில் ப்ராம்ஹணஸங்க்யையானது மூன்றுக்குக் குறையாமல் இருக்கவேண்டும். மூன்று பேருக்குப் போஜனம் செய்துவைக்கவும். ஒருவரை மட்டும் போஜனம் செய்து வைக்கக் கூடாதென்பதில் இந்த விதிக்கு நோக்கம்.

மூணவஹி || ௨௩ ||

நல்ல குணவானாயிருந்தால், அதாவது சாஸ்த்ரீய வேதாத்ய யனாதி குணமுள்ளவனாயிருந்தால், ஒருவனாயிருந்தாலும் நிமந்த்ரண போஜனம் செய்துவைக்கலாம்.

ஸஹிதாஸி ஸஹிதாஸி || ௨௪ ||

ஸ்ராதத்த நிமந்த்ரணபோஜனம் செய்தவன் அன்றைய தினத்திலேயே அஹோராத்ரத்தில் சூத்ரஸ்த்ரீகமனம் செய்தால் அந்த ஸ்த்ரீயின் புரீஷத்தில் ஒரு மாஸம் பித்ருக்களை மூழ்கச்செய்தவனாவான். அந்தப் பாபம் நேருமென்று கருத்து.

தஸா தஹி || ௨௫ ||

மேலும் அன்றையதினம் ஸ்ராதத்தபோக்தா தன் மனைவியினிடமும் ப்ரம்ஹசர்யமுள்ளவனாகவே இருக்கவேண்டும்.

ஸஹிதாஸி ஸஹிதாஸி || ௨௬ ||

நாய், சண்டாளன், பதிதன் இவர்களால் பார்க்கப்பட்ட அந்நம் தோஷமுள்ளது. அபோஜ்யம். இவர்களால் பார்க்கப்பட்ட ஸ்ராதத்தமும் அக்ருதமாகும்.

உஷாஸ வரிஸ்ரீதெ டிஷாஸ || ௨௭ ||

ஆகையால் திரை முதலிய மறைவுகளால் மறைக்கப்பட்டவிடத் திலேயே ஸ்ரூத்தபோஜனாதிகளைக் கொடுக்கவும்.

தினௌவா விகிரோச || ௨௮ ||

மறைவு கட்டமுடியாமற் போனால் ஸ்ரூத்த பூமியெங்கும் திலத்தை வாரி இறைக்கவேண்டும், அத்தோஷம் ஏற்படாமல் தடுக்க.

வடி^௧கிவாவதொ வா ஸ்ரீயெச || ௨௯ ||

அல்லது, பங்கதி பாவநான ப்ராம்ஹணன் அந்தத் தோஷத் தை நிவ்ருத்தசெய்வான். பங்கதி பாவநன் ஒருவனாவது இருந்தால் அந்த த்ருஷ்டிதோஷம் ஏற்படாதென்று கருத்து.

வடி^௧கிவாவதஃ ஷுபஹ்வஸு ஜெஷுஸாநிகஃ த்ரிணாவி
கெதஃ த்ரியுஃ த்ரிஸுவணயிஃ வணாநிஃ ஸாதகஃ
பிணுஸுராவணவிச யஜி^௧ஜெஸா ஸுஷுஷெயாநுஸனாந
உதி || ௩௦ ||

பங்கதி பாவர்களாவார்:— ஆறு வேதாங்கங்களை அறிந்தவன்; ஜயேஷ்ட ஸாமத்தை அர்த்தத்துடன் அத்யயனம் செய்தவன்; நாகிகேதசயனத்தில் மூன்றுகிதத்தையும் அறிந்தவன்; மூன்று மது சப்தமுள்ள “மதுவாதா” என்ற மந்த்ராமறிந்தவன்; “ப்ராம்ஹ மேதுமாம்” என்ற த்ரிஸுப்ரணமறிந்தவன்; ஐந்து அக்ஷிப்பாதி பாதகமான அநுவாகங்களை அத்யயனம் செய்தவன்; கித்பாவ்ரத ஸ்நாதகன்; மந்த்ரப்ராம்ஹண அர்த்தமறிந்தவன்; தர்மசாஸ்த்ரம் அறிந்தவன்; ப்ராம்ஹனிவாஹத்தால் மணக்கப்பட்டவனிடம் பிறந் தவன்; இவர்கள் பங்கதிபாவணர்கள்.

ஹவிஷு^௧ டெவெவ்ய || ௩௧ ||

ஸ்ரூத்தம் தவிர வேறு தைவ மாநுஷகார்ய ஹவிஸ்ஸுகளி லும் அக்ரஹ ப்ராம்ஹணர்களைப் போஜனம் செய்துவைக்கக் கூடாது; ஸத்ப்ராம்ஹணர்களையே புஜிப்பிக்கவேண்டும்.

ஹவா^௧வா^௧நீ^௧ ந்ரா^௧ வனௌவெகெ || ௩௨ ||

கீழ்ச் சொல்லிய ஸூத்ரங்களில் நிஷேதிக்கப்பட்ட தூர்வா லாதி தோஷமுள்ள ப்ராம்ஹணர்களை ஸ்ரூத்தத்தில் மட்டுமே விலக்கவேண்டும். மற்றவைகளில் விலக்கவேண்டா மென்று சிலர்

கிளைக்கிறார்கள். ஆனால் கொள்தம அபிப்பிராயப்படி தேவபித்ரு கார்யமெல்லாவற்றிலும் வர்ஜிக்கவேண்டியதென்று கருத்து.

சக்தி தானுபராஜை மெவம் மெவவு || ௩௩ ||

க்ருதாந்நமில்லாத அதாவது பக்வாந்நமில்லாத ஆம ஹி.ரண்
யாதி ஸ்ராத்தக்களிலும் மேற்கண்ட தோஷமுள்ளவர்களை வரிக்க
வோ வேறு ஸம்பந்தப்படுத்தவோ கூடாது.

இண்டாவது பரீட்சையில் ஆடுவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ப்ரச்னம் ஏழாவது அத்யாயம்.

புராவணாதி வரவிடும் பூளஷ்வதீம் வா உவாகுத்யாயி
யீத ஹநாம்ஃ || ௧ ||

ஸ்ராவண பூர்ணிமையிலோ, ப்ரௌஷ்டபத பூர்ணிமையிலோ உபாகரணம் செய்து வேதங்களை அத்யயனம் செய்யவும். இது வர்ஷாநதனில் செய்யப்படுவதால் வார்ஷிகமெனப்படும்.

சுழி-வெணுபோது போஸாநு வெணு டிசுழிணாயநம் வா || ௨ ||

ஐந்தாவது மாதத்தில் பாதி குறைவான அதாவது நாலரை மாதம், அல்லது ஐந்து மாதம், அல்லது தகூறினாயனம் முடியும் வரையில் அத்யயனம் செய்யவும்.

புஷ்பாபக்தபுஷ்பயொரோ ந ஜாம்ஸம் ஸுஜீத || ௩ ||

அத்யயனர் செய்விப்பவன் பரம்ஹசர்யத்துடனும், கேசஸ்ம
ஸ்ருஞ்கள் அதிகம் வளராமலும் மாம்ஸ பக்ஷணம் செய்யாமலும்
வ்ரதத்துடனிருக்கவேண்டும்.

கெசுலாஸுலா வா நிபலி || ச ||

மேற்சொன்ன பரம்ஹசர்யாதி நியமமானது இரண்டுமாதம் மட்டும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டாலும் போதும்.

நாயுடீத வாடா ஐவா வாண்டுகொ ! ௫ !!

பகலில் தூசியுடன் கூடிய பெருங்காற்று அடிக்கும்போது வேதாத்தயனம் செய்யக்கூடாது. அந்தப்பயனாகும். பகலில் தூசியில்லாமலும் ராதிரியில் தூசியுடனிருந்தாலும் தோஷமன்று.

கண்ணபுராவிணி ஈகதழ் || கூ ||

இரயில் காதினால் கேட்கக்கூடிய பெரிய சப்தத்துடன் காற்றை
விசினால் அநத்யயநம்.

வாணஸெர்ஜுடிஜ் மத-பாத-புரஸெஷு || ௭ ||

வாணமென்பது ஒரு மாதிரியான வினை. பேரீ, ம்ருதங்கம்,
ரதம், துக்கசப்தம் ஆகிய சப்தங்கள் கேட்கும்போதும் அநத்யயநம்.

ஸூஸ்யமாலமடி-ஹஸம்ஹாஷெ || ௮ ||

நாய், கரி, கழுதை, இவைகள் சேர்ந்து சப்திக்கும்போதும்
அத்யயநம் செய்யக்கூடாது. அநத்யயனம். தனியாகச் சப்தித்தா
லும் இந்த விதியுண்டு.

புராக்ஷிதெ நு-யந-நீ-ஹாரெஷு || ௯ ||

ஆகாயத்தில் சிவப்பு வர்ணம், இந்த்ரதனுஷ், பனி இவைகள்
இருக்கும் வரையில் அநத்யயநம்.

ஹ்ருஷ-புரெ வாவத-புள் || ௧௦ ||

வர்ஷாகாலமில்லாத மையத்தில் நீருண்டமேகம் காணப்பட்ட
டால் அது விலகும் வரையில் அநத்யயனம்.

பி-பி-தி-த உவாரிதெ || ௧௧ ||

ஸ்வல்ப மூத்ரம் ஏற்பட்டாலும், அதிகமாக ஏற்பட்டு ஸ்ர
வித்தாலும் வேதாத்யயனம் செய்யக்கூடாது.

நிஸாயாஃ ஸநெய்யாடிகெஷு || ௧௨ ||

பாதிராத்ரியிலும், ஸந்த்யாகாலத்திலும், ஜலத்தில் நிற்கும்
போதும் அத்யயநம் செய்யக்கூடாது.

வஷ-புதி உ || ௧௩ ||

மழை பெய்யும் போதும் அத்யயநம் கூடாது. மழை நிற்கும்
வரையில்.

வனகெ வநீகஸனாநு || ௧௪ ||

க்ருஹத்திலுள்ள கூரையில் வாரி ஜலம் கொட்டும் அளவுக்கு
மழை பெய்தால்தான் அநத்யயநமென்று சில தர்மஜ்ஞர்கள் நினைக்
கிறார்கள்.

சூவாய-புவாரிவெஷெண || ௧௫ ||

குரு, கக்ரன் ஆகிய ஆசார்ய க்ரஹங்களைச் சுற்றிப் பரிவேஷ
ணம் (கோட்டை) ஏற்பட்டால் அநத்யயனம். அல்லது, ஆசார்ய

னுக்குச் செஷ்யன். அந்த பக்ஷ்யபோஜ்யாதிகளைப் பரிவேஷணம் செய்யும்போது அத்யயனம் சொல்லக்கூடாது என்றும் அர்த்தம்.

ஜோகீஷொஸு || ௧௬ ||

ப்ரஸித்தமான இரண்டு ஜ்யோதிஸ்ஸுகளான ஸூர்யசந்த் ர்களுடைய பிம்பத்தைச் சுற்றிப் பரிவேஷணம் (கோட்டை கட்டுதல்) ஏற்பட்டாலும் அத்யயனம்.

ஹீதொ யா நஸுஃ ஸயாநஃ பூ ஸஸ்வாடி || ௧௭ ||

பயமடைந்த நிலைமையிலுள்ளவன், அச்வாதி யானங்களில் இருப்பவன், படுத்துக்கொண்டிருப்பவன், கால்மேல் கால்போட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்திருப்பவன் ஆகியவர்கள் அந்த நிலைமையில் வேதோச்சாரணம் செய்யக்கூடாது.

ஸுஸாந மூரோதே ஹோவயாஸுஸவெஷு || ௧௮ ||

ஸ்மஸானம், க்ராமஎஸ்ஸை, பெரியமார்க்கம் இவைகளில் வேதம் சொல்லக்கூடாது அசுத்தி (தீட்டு) உள்ளவனும் சொல்லக்கூடாது.

வஹி திமஸாநஸுவடிவாகீத ஸூரூஷு ஸனிபாநெ || ௧௯ ||

தூர்நாற்றம், க்ராமாதிகளுள் சவம், சண்டாளன் இருப்பது, சூத்ரனின் ஸமீபம் ஆகிய ஸந்தர்ப்பங்களில் வேதத்தைச் சொல்லக் கூடாது.

ஸுஸூகெ யொஷாரெ || ௨௦ ||

சாப்பிட்ட ஆஹாரம் புனித்த ஏப்பத்துடனிருந்தால் அத்யயனம் செய்யக்கூடாது.

ஹீஜுஷு உ ஸாரோஷொ யாவசு || ௨௧ ||

ஸாமவேதசப்தம் இருக்குமிடத்தில் ருக்யஜுஸ் இருவேதங் களையும் சொல்லக்கூடாது. ஸாமசப்தம் இருக்கும் வரை.

சூகாலிகாஃ நிவ-தாதஹிசுவராஹுஷுஸூநொஷாஃ || ௨௨ ||

இடிவிழுதல், பூசும்பம், க்ரஹணம், கொள்ளிவிழுதல் ஆகிய உத்பாதங்கள் ஏற்பட்டால் மறு நாள் அந்தக் காலம் வரும் வரையில் அத்யயனம்.

ஸுநயிதாஃ வஷு-விஷு-தஸு பூஷுஷு தாமிஷு || ௨௩ ||

மேகசப்தம், மழை, மின்னல் இவைகள், ஸாயங்காலம் அக்திகள் ஹோமார்த்தமாக எடுத்துவைக்கப்பட்ட ஸமயத்தில் உண்டா

ஞாலம் மதுநாள் அதுவரையில் அநத்யயநம். இது வர்ஷருதுவல்
லாத காலத்தில்.

சுஹம் பீதள || ௨௪ ||

மேற்கண்டவை ஸ்வகாலமான வர்ஷருதுவில் காலை ஸந்த்யை
யில் ஏற்பட்டால் பகல் மட்டும் அநத்யயநம். வாயம் ஸந்த்யையி
லானால் ராத்ரி மட்டும் அநத்யயனம்.

விஷுதி நகூம் வா஽஽வராரா தூஸ || ௨௫ ||

ராத்ரியில் மின்னல் ஏற்பட்டால் அபராராத்ரிவரையில் (ராத்ரி
மூன்றாவது பாகம் வரையில்) அநத்யயநம். அதன் பிறகு வேதாத்ய
யநம் செய்யலாம்.

த்ரிஸாமாதி ப்ருவதுதள ஸவ஽ || ௨௬ ||

பகலின் மூன்றாவது பாகம் முதல் மின்னல் இருந்தால் அப்
போது ராத்ரி முழுவதும் அநத்யயநம்.

உஜாவிஷுதுததேதெகெஷா || ௨௭ ||

கொள்ளிக்கட்டை விழுந்தால் அது மின்னலுக்கு ஸமமென்று
சிலரின் மதம். மின்னலுக்குப்போல் அநத்யயநம்.

ஸூநயிதுராவராஹ || ௨௮ ||

மேகசப்தமானது அபராஹ்ணத்தில் ஏற்பட்டால் அப்போ
தும் மின்னலுக்குச் சொல்லியபடி விதி.

சுவி ப்ருஷொஷ || ௨௯ ||

ப்ரதோஷகாலத்தில் மேகசப்தம் ஏற்பட்டால் அபராராத்ரி
வரையில் அநத்யயனம் உண்டு.

ஸவ஽ம் நகூபீதள஽ராதூஸ || ௩௦ ||

ராத்ரியின் முதல் பாகத்திலிருந்து அர்த்த ராத்ரி வரையில்
மேகசப்தம் ஏற்பட்டால் இரவு முழுவதும் அநத்யயநமாகும்.

சுஹஸெசு ஸஜெஜாதீ || ௩௧ ||

பகலில் மேகசப்தம் ஏற்பட்டால் ஸூரியன் இருக்கும் வரையி
ல், அதாவது அஸ்தமயம் வரையில் அநத்யயனம்.

விஷயஸூ உநாஜி ப்ருதெ || ௩௨ ||

எந்த ராஜ்யத்தில் மாணவன் வளிக்கிறானோ, அந்தத் தேசத்

கூலிதொ வாஷி-கூலி || ௪௦ ||

உபாகரணத்தில் வார்ஷிகா த்யயனமென்று சொல்லப்பட்டது. அந்த வார்ஷிககர்மாவின் முன்னும் பின்னும் மூன்று நாள் அநத்யயநம். உத்ஸர்ஜனகர்மாவிலும் இப்படியே.

ஸுவெ-கூ வஷி-கூ விஷி-கூ ஸுநயி-தூஸனவிவாதெ || ௪௧ ||

மழை, மின்னல், மேகசுப்தம் ஆகியவை எல்லாம் சேர்ந்த ஸமயத்தில் மூன்று நாள் அநத்யயநம் என்று எல்லா ஆசார்யர்களும் நினைக்கிறார்கள்.

பூஸ்யநிதி || ௪௨ ||

மழையானது பெரிதாக பாவஹித்து ஒடும்படி பெய்தால், அந்த பாவாஹம் அடங்கும் வரையில் அநத்யயனம்.

ஹஸி-கூ ஹஜி-நாடி-கூ ஹவெ || ௪௩ ||

விவாஹ உபநயனாதி உத்ஸவங்களில் போஜனத்திற்குப் பிறகு அந்தப் பகல் அநத்யயனம்.

பூயீதஸ்ய உ திஸாயாம் உதூ-கூ-ஹ-கூ-த-கூ || ௪௪ ||

உபாகர்ம ஆன பிறகு அத்யயனம் செய்ய ஆரம்பித்தவன் ப்ராதிதன், அவன் வேதாரம்பம் செய்த பிறகு இரவில் நான்கு முஹூர்த்தங்கள் அநத்யயனம். இது ஒரு மாதம் வரையில் என்று ஆபஸ்தம்பர். த்ரயோதசீ ப்ரதோஷத்திலும், நாலு முஹூர்த்தம் அநத்யயனம், ராத்ரியில்.

நித்யவெகெ ஈமரெ || ௪௫ ||

நகரத்தில் எப்போதுமே அநத்யயனமென்று சில ஆசார்யர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

ரோநஸபிஷ்யஸூ-ஹி || ௪௬ ||

அசுத்தனாயிருக்கையில் மானஸிகமாகக்கூட வேதத்தை உச்சரிக்கக்கூடாது.

பூராக்ஷிநாரோகாவிக்ஷ || ௪௭ ||

ச்ராத்தம் செய்தவர்களுக்கு, அதாவது கர்த்தாக்களுக்கு மறு நாள் அங்க ச்ராத்தகாலம் வரையில் அநத்யயனம், வேதாத்யயனம் கூடாது. இது பிதா முதலிய வரணத்தில் ஸம்பந்தப்பட்டு ச்ராத்த போஜனம் செய்தவன் விஷயமென்று சிலர் கருத்து. வரணமில்லா

மல் கேவலம் பங்க்தி போஜனம் மட்டும் செய்தவனுக்கு முன்பு சொல்லிய அஜேஹாந்தா விதி என்றும் கூறுகிறார்கள்.

சுகுதாஸுபுராஸிகஸம்பொமெ஽வி || ௪௮ ||

போஜனமில்லாமல் அந் ச்ராதத்தமில்லாமல் செய்யப்படும் மற்ற ச்ராதத் ஸம்பந்தத்திலும் முன் சொல்லியதுபோல் மறுநாள் அந்தக் காலம் வரையில் அநத்யயனமுண்டு.

புதிவிஷ்டம் உ யாநு ஸுரானி || ௪௯ ||

ஒவ்வொரு விதையிலும் (தர்மசாஸ்தரத்திலும்) ஸ்மருதி காரர்கள் எந்த அநத்யயனங்கள் சொல்லியுள்ளார்களோ அவை களையும் அனுஷ்டிக்கவும். இம்மாதிரி வேறு பல உண்டு.

இரண்டாவது ப்ரஸ்னத்தில் ஏழாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ப்ரஸ்னம் எட்டாவது அத்யாயம்.

புஸுஷாநாஃ ஸுகஜிஹஸு விஜாதீநாஃ ப்ராஹ்மணோ ஸுஜீத ||

ஸ்வதர்மானுஷ்டானத்தில் சிறந்தவர்களான த்விஜாதிகளின் க்ருஹத்தில் ப்ராம்ஹணன் (பசியுள்ளவன்) போஜனம் செய்யலாம்.

புதி஽ஹீயாது || ௨ ||

ப்ரதிகாஹமும் (தானாதிகள் வாங்குவதும்) மேற்கண்ட குண முள்ளவர்களுிடமிருந்தே செய்யவும்.

வஸ்யோஹி பகஸ வஸு ஸிஹபாஹு஽ஹித ஸய்யாஸநாவ
ஸய பாத வபொஹி யாநா ஸமரீ ப்ரிபஹுஸுஜாமஹ
ஸாகாநுபுணோஹி ஸவெஹாஸு || ௩ ||

கீழ்க்கண்ட த்ரவ்யங்களை எல்லா ஜாதியாரிடமிருந்தும் பெற்று உபயோகிக்கலாம். விறகு, ஜலம், புல், பழம், தேன், அபயம் (ரக்ஷணம்), தானாக வலுவில் கொடுக்கப்பட்ட வஸ்து, படுக்கை, ஆஸனம், இருப்பிடம், வண்டி முதலிய யாகங்கள், பால், தயிர், பொறி, பத்ஸயம், ப்ரியங்கு, மாலை (புஷ்பங்கள்) மான் மாம்ஸம், அல்லது வழி, காப், கிழங்கு வகை இவை மறுக்கக்கூடியவையல்ல.

வித்யுஷெவ஽ஹு஽ஹிதஹிணெ஽ஹிநி || ௪ ||

பித்ருகார்ய நிர்வாஹம், அதாவது ஸ்ராதத்தாதிகள், தேவ

கார்பர், குரு, வேலைக்காரன் இவர்களைப் பரிபாலிப்பதாகிய கார்பன் கருக்காக வேறு வகையையும் எள்ளோரிடமும் பெறலாம். மறுக்கக் கூடாது.

வ்யூதீஸ்துனாஹரண ஸூத்ரா ॥ ௫ ॥

சூத்ர ப்ரதிக்காஸம்மின் லி ஜீவம் வ்ருத்தி நடத்த முடியாமல் போனால் சூத்ரனிடமும் க்ரஹிக்கலாம்.

வஸுவாஹு க்ஷேத்ரகஷ்டக கௌஸஜத காரயித்யு ரி
வாரகா ஹோஜ்யாஹா ॥ ௬ ॥

தன் கீட்டுப் பசுவை காழிப்பவன், தனது சூத்ரத்தை க்ருஷி செய்கிறவன், பரம்பரையாகக் குலத்தில் (குடும்பத்தில்) ஸம்பந்தப்பட்டவன், நாமிதன், பரிசாரகன் இவர்களுடைய அந்ரத்தைப் புஜிக்கலாம். (இது கலியில் நிஷித்தம்.)

வணிக் வாஸஸ்தீ ॥ ௭ ॥

சில்பங்களால் ஜீவிக்காத வ்யாபாரியின் அந்ரமும் புஜிக்கத் தக்கது.

நித்யஹோஜ்ய ॥ ௮ ॥

பாக்குஹத்தில் சாச்வதமாய் எப்போதும் போஜனம் செய்வது கூடாது. சில ஸமயத்தில் மட்டும் செய்யலாமென்று கருத்து.

கௌசீடாவவஹ ॥ ௯ ॥

கேசர், பூச்சிகள் இவைகளால் துஷ்டமான அந்ரம் புஜிக்கத் தக்கதல்ல.

ரஸுவாகுஷ்டாகுநிவஹோவஹத்ய ॥ ௧௦ ॥

ரஜஸ்வலை, காக்கையின் கால் இவைகளால் தொடப்பட்டு துஷ்டமான அந்ரமும் புஜிக்கத்தக்கதல்ல. காக்கையின் மற்ற அவயவங்களாலும் என்றும் அர்த்தம்.

ஹுநிணவாவெக்ஷித்ய ॥ ௧௧ ॥

ப்ரஹ்மஹத்யா தோஷமுள்ளவன் பார்த்த அந்ரமும் அபோஜ்யம்.

ஹாவஹுஷ்ட ॥ ௧௨ ॥

கெட்ட எண்ணமுள்ளவனால் கொடுக்கப்பட்ட அந்ரமும், போஜனம் செய்கிறவனுடைய மனதிற்குப் பிடிக்காத அந்ரமும் புஜிக்கத்தக்கதல்ல.

மெவ்வாயுதழ் || கங் ||

பகமாடு மோர்ந்து பார்த்த அந்நமும் அபோஜ்யம்.

ஸ்ரீகிருஷ்ண செவயஜியி || கசு ||

புனித்துப்போன வஸ்து மற்றொன்றில் கலப்பில்லாமல் தனியாயிருந்தால் அது அபேஜ்யம். ஆனால் தயிருக்கு இந்த விதியில்லை. அது புனித்தாலும் பேஜ்யம். ஜலம், பால், வேறு வஸ்துக்கள் சேர்க்கையால் புனிப்பை மாற்றி அதைப் புஜிப்பதில் தோஷமில்லையென்று கருத்து. தயிர், மோர் இவைகள் ஜலம் கலக்காவிடினும் புனித்ததானாலும் க்ராஹ்யம்.

பொருள் || ௧௩ ||

புனித்துப்போனதற்காக அந்த வஸ்துவைப் புன:பாகம் செய்து உபயோகிப்பதும் கூடாது. புனிக்காத வஸ்துக்களைத் தாளிப்பு முதலியவைகளுக்காக, புன:பாகம் செய்வதை இந்த விதி தடுக்காது. அந்தப் புன:பாகத்தில் தோஷமில்லை.

பயமுஷிதே ராகவகூடுஷு ஹரீரம்ஸைய குநி || சகா ||

ஒரு பக்லோ, ஒரு ராத்ரியோ தாண்டிய வஸ்து பர்யுஷிதம். அது புஜிக்கத்தக்கதல்ல. பக்வமாகாத காய் கிழங்குகள், அவல் முதலிய பசுநீயங்கள், எண்ணெய், நெய், மாம்ஸம், தேன் ஆகிய வஸ்துக்களுக்குப் பர்யுஷிதத்வதோஷமில்லை. எப்போதும் அவை போஜ்யங்களே.

உத்பிஷ்டவாஸஸ்திவிஸஸூநவபெஸுநி ஐணிக தகத
கபபு வஸயதிக மகிதக பீரபயநிஷாஸாஸி உலிஷ்டஸொஜி
புணவி திரிஷாணாநாஸு || கௌ ||

கீழ்க்கண்டவர்களின் அந்நம் அபேஜ்யம். தாய் தகப்பனால் விலக்கப்பட்டவன், வ்யபிசாரி, அபவாதமுள்ளவன், ஸ்த்ரீயா, புருஷனாவென்று நிர்ந்தேசிக்கமுடியாதவன், தண்டனை நிறைவேற்றும் வேலைக்காரன், சூத்ரனுக்கு வைச்ய ஸ்த்ரீயிடம் பிறந்த தகடா, க்ருபணன், ஜோசில் காவற்காரன், வைத்யன், வலையன் அல்லது வில்லு இல்லாமல் வலை போட்டு ஜீவிப்பவன், எச்சில் சாப்பிடுகிறவன், ஒரு கூட்டத்தின் சத்ரு. (பலர் கூட்டமாகச் சேர்ந்து நடத்தும் அந்நமும் கணாந்நம்.)

சுவரீக்த) ராம ப்ராஜ்வயாசா || கடி ||

பங்க்தியில் சேர்ந்து புஜிக்க அந்நூறர்கள் யார் யார் என்பதைக் கீழே 6-ஆவது அத்யாயம் 18-ஆவது ஸூத்ரத்தில் (குண்டாசி ஸோபனிக்ரயீ) சொல்லப்பட்டது. அந்த ஸூத்ரத்தில் 'தூர்வால்' என்ற தோஷிக்கு முன் வரையிலுள்ள தோஷிகள் அபோஜ்யாந் தர்கள்.

வ்யூபாஸாஸரிநொஸாநவ்யுவேதாநி || ௧௯ ||

தேவ, அதிதிகளுக்காக இல்லாமல், தனக்காக என்று பாகம் செய்யப்பட்டது வ்யூதாந்நம். (வ்யர்த்தமான அந்நம்) அது அபோஜ்யம். போஜன மத்யத்தில் பங்க்தியிலிருந்து எழுந்திருப் பதும், போஜன மத்தியில் ஆசமனம் செய்து போஜனத்தை நிறுத்துவதும் தோஷம். இந்த இரண்டு தோஷம் ஸம்பந்தப்பட்ட அந்நமும் அபோஜ்யம்.

ஸரோஸரோஸ்யூம் விஷரீஸுரே வூதிஜாதஃ || ௨௦ ||

போஜனாதி பங்க்தியில் குல, சீல, ஞானாதிகளால் ஸமமா யிருப்பவனுக்குப் பூஜையில் மர்யாதையில், அதாவது ஸ்தான ஆஸனாதிகளில், குறைவாயும், அஸமனுக்கு அதிகமாயும் செய்யப் பட்டால் அந்தப் பங்க்தி அந்நம் அபோஜ்யம். உயர்ந்தவனைத் தாழ்வாயும், தாழ்ந்தவனை உயர்வாயும் நடத்தி உபசரித்தால் அந்தப் பங்க்தியின் அந்நம் வர்ஜ்யமென்று கருத்து.

சுநநி-தம் உ || ௨௧ ||

பூஜிக்கப்படாமல், உபசரிக்கப்படாமல், அலக்ஷ்யத்துடனும், அவக்ஷையுடனும், நிர்தையுடனும் கொடுக்கப்படும் அந்நம் அபோஜ்யம், வர்ஜ்யம்.

மொஸு க்ஷீரநிதி-ஸாபாஸூதிதகெ || ௨௨ ||

பசுமாடு ப்ரஸவத்தில் பத்துத் தினங்கள் ஆகும் வரையில் மத்தியில் அந்தப் பசுவின் பால் வர்ஜநீயம். அபோஜ்யம்.

சுஜாநிஷிஷ்யோஸூ || ௨௩ ||

அதுபோல் ஆடு, எருமை இவைகளின் பாலும் கன்று போட்ட பத்துத் தினங்களுள் வர்ஜ்யம்.

நித்யூவிகரீவெபரீஸவ்யூரெகஸூஹம் உ || ௨௪ ||

செம்மறி ஆட்டுப்பால், ஒட்டகைப்பால், ஒரு குளம்புள்ள குதிரை போன்றவைகளின் பால் இவை எப்போதுமே வர்ஜ்யம்.

ஸுநிநீயஸைஓஸநிநீநாஹ || ௨௫ ||

எப்போதும் ஸ்தனங்களிலிருந்து பால் ஒழுசிக்குகாண்டிருக்கும் பசு, இரட்டைக் கன்று போட்டது, கர்ப்பமாயிருக்கும் போது கறக்கும் பசு இவைகளின் பால் வர்ஜ்யம்.

விவதாபாஸா || உக ||

கன்று இல்லாத (இறந்த) பசுவின் பாலும் வர்ஜ்யம்.

வண்ணவொழாசயுகு ஸாஸ ஸாவிஜெயா வங்க வவாஃ || ௨௭ ||

ஐந்து நீண்ட நகங்களுள்ள வானராதி ப்ராணிகளின் மாம்ஸம், அபக்தியம் ஆனால் ஒருவித முன்பன்றி, முயல், ச்வானித், செந்நாய், கட்க ப்ருகம், ஆமை இவை நீங்கலாக.

உலயிதாடிதருவொள்குலம் கயவிடி வு வ உக
வாகஹம்ஸாஃ || உஅ ||

இரண்டு பக்கம் பற்களுடன் கூடிய குதிரை முதலியவை, அதிக ரோமமுள்ளவை, ரோமமில்லாத ஸர்ப்பாதிகள், ஒரு குளம்பு உள்ளவை, க்ராமக்குருவி, ப்லவமென்கிற நீர்க்கோழி, சக்ரவாகம், வும்ஸம் இவை அபக்தியங்கள்.

காக கஜ பிபி செநா ஜயஜா ரதவாடிதபுணா
பிரபுகுமகபு ஸுகாராஃ || உக ||

காக்கை, குருவி, கழுகு, பருந்து இவைகளும், ஜலத்தில் உண்டான பசுதிகளும், சிவந்த கால் மூக்குள்ளவை, கோழி, பன்றி இவைகளும் அபகூதயங்கள்.

பெருநகரங்கள் || ௩௦ ||

பால்குறந்துவரும் பசுமாடு, காளைமாடு இவைகளும் அபக்த
யங்கள்.

சுவஸ்தி வஸஸ்தி வ்யாக்ரோஸாதி || ௩௧ ||

பல் விழா, ப்ராணி, வ்யாதி பிடித்தது, வ்ருதா மாம்ஸம்
இவைகளும் வர்ஜயம்.

கிஸயப க்ராகு மஸுந நிய-பாஸாஃ || ௩௨ ||

தலர், கிம்பாகம் என்றது, வெங்காயம், பிஷின்சு இவை
அபோஜ்யம்.

மொஹிதா வஸுநாஃ || ந.ந. ||

மரம் வெட்டிய இடத்தில் சிவப்பு வர்ணமாக வெளிவரும் பிசினும் வர்ஜயம்.

திவாஹாரா வக ஸ்வாகா ஸாக ஶீஹா ஸ்விஹா
நகதவாரா ஸஹக்ஷாரீ || ௩௪ ||

நிகதாரு, (மரங்கொத்தி)கொக்கு, நாரை, கிளி, கீர்க்காக்கை, சிறகுருவி, வெளவால் முதலியவை இவை அபக்ஷயம்.

ஹக்ஷாரீ ப்ருதாஹிஷ்விஹாஹ்வாஹாரீ || ௩௫ ||

மூக்கால் குத்திச் சாப்பிடும் பக்ஷிகள், கால்களால் கிளறித் தின்னும் பக்ஷிகள், வலை போன்ற கால் உள்ளவை இவை பக்ஷயங்கள்.

வித்யாஸாவிசு-காரீ || ௩௬ ||

விகாரமடையாத மதஸ்யங்களும் புஜிக்கத்தக்கவை.

வய்யாஸ யதி-காயெ- || ௩௭ ||

சாப்பிடத் தக்கவைகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட ப்ராணிகளை அதிதி பூஜாதி தர்மார்த்தமாக வதம் செய்யலாம்.

வ்யாஹதா ஷுஷுஷொஷ வாக் ப்ருஸஸா ஶ்விஸுக்ஷு
உவயுஜ்ஜீத உவயுஜ்ஜீத || ௩௮ ||

ஸ்வா முதலியதால் தஷ்டமானது, தோஷம் ப்ரத்யக்ஷமாகத் தெரியாதது, எல்லஅந்நமென்று ப்ரசம்ஸிக்கப்பட்டது இவைகளைத் தீர்த்தத்தால் ப்ரோக்ஷித்து சுத்தி செய்து உபயோகிக்கவும்.

இரண்டவது ப்ரர்வத்தில் எட்டவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ப்ராஸ்னம் ஒன்பதாவது அத்யாயம்.

சுஸுதஞ்ரா யஸே- ஹீ || ௧ ||

ஸ்த்ரீயானவன், ச்ரோளத ஸ்மார்த்த தர்மத்திலும், வ்ரதோப வாஸாதி தர்மத்திலும் ஸ்வதந்த்ரையாகச் செய்வதற்கு அதிகார மற்றவன். பர்த்தாவுடன் சேர்ந்தோ, அவன் அனுமதியைப் பெற்றோ செய்யவேண்டும்.

நாதிவரோஹித-காரா || ௨ ||

பர்த்தாவை அதிக்ரமித்து நடக்கக்கூடாது. பர்த்தாவைத் தவிர வேறு எவரையும் நினைக்கக்கூடாது.

வாகுக்ஷுஃகரீஹஸ்யதா || ௩ ||

வாக்கு (பேசுதல்), கண், கார்யங்கள் இவைகளில் கட்டுப்
பாடுடையவளாயிருக்கவேண்டும்.

சுவதிரவத்யுவிவஹஸ்யதா || ௪ ||

பர்த்தாவை இழந்த ஸ்த்ரீ பிள்ளையற்றவளாயிருந்து
பிள்ளையை அடைய விரும்பினால் தேவரணிடமிருந்து (பர்த்தாவின்
கணிஷ்டப்ராதா) பெறலாம். இது நியோகமெனப்படும்.

மஹாஹஸ்யதா நதஃகரீத்யா || ௫ ||

அம்மாதிரி விருப்பமுள்ளவள், பதி பந்துக்களால் அல்லது
பிதா முதலிய தன் பந்துக்களால் அனுமதிக்கப்படவேண்டும்.
ருதுகாலம் தாண்டி நியோகம் கூடாது.

விஷ்ணொத்ருவிஹஸ்யதா யொநிராத்ரா || ௬ ||

தேவரணில்லாவிட்டால் ஸபிண்டன், ஸகோத்ரன், ஸமான
ருவி ப்ரவான் ஆகிய ஸம்பந்தமுள்ளவர்களிடமும் நியோகம்
செய்யலாம். ஒருவருமில்லாவிட்டால் ஸமான ஜாதியனிடமும்
செய்யலாம்.

நாஃகரீவராதீத்யு || ௭ ||

ஆனால் சிஷ்டர்கள் சிலர் தேவரணல்லாத வேறு எவனிடமும்
நியோகம் கூடாதென்று கூறுகிறார்கள்.

நாஃகரீதீத்யு || ௮ ||

நியோக அனுமதியானது ஒரு பிள்ளைக்கு மட்டுமே. ஒன்றுக்கு
மேல் இரண்டாவது புத்ரனுக்காக நியோகம் கிடையாது.

ஐநயிதஹஸ்யத்யு || ௯ ||

நியோகத்தினால் பிறக்கும் பிள்ளை, உத்பத்தி செய்த பிஜியைச்
சேர்ந்தவனே. கேஷத்ரிக்கு ஸம்பந்தமில்லை.

ஸபிபாஹஸ்யத்யு || ௧௦ ||

நியோக ஸமயத்தில் ஜ்ஞாதிகள் ஏதாவது ஸங்கேதம் செய்
திருந்தால் அதையனுஸரித்து புத்ர பாத்யம் கேஷத்ரிக்கு நிர்ண
யிக்கப்படும்.

ஜீவதஸு க்ஷெத்ரு || ௧௧ ||

கேஷத்ரியானவன் ஜீவித்திருக்கையில் ரோகாதிகாரணங்
களால் அவனே நியோகத்திற்கு அனுமதி செய்திருந்தால் அப்போது
நியோக அபத்யமானது கேஷத்ரியினுடையதே.

வரஸூதஸு || ௧௨ ||

தேவராதிகளின்றி வேறு மனிதனிடமோ, அனுமதி
யின்றியோ கடந்த நியோகத்தில் பிணியினுடையவனே அந்தப்
புத்ரன்.

உயொவ-டா || ௧௩ ||

அல்லது மேற்கண்டவாறு பிறந்த நியோக அபத்யமானது
கேஷத்ரி, பிணியிருவருக்கும் ஸ்வந்தம். இது நியுத்தானிஷயம்.

ரக்ஷணாதூ ஹத-ஹொவ || ௧௪ ||

ஆனால் இவ்விருவர்களுள் கேஷத்ரியானவன் அந்தப் புத்ரனை
ரக்ஷண பாணதிகள் செய்தால் அப்போது அந்த அபத்யம்
பர்த்தாவை (கேஷத்ரியை)ச் சேர்ந்ததே.

புருவிடபோணெ-ஹிமபிஷ்டு || ௧௫ ||

பர்த்தா தேசாந்தரத்தில் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டால்
பத்ரீ அவனிருக்குமிடம் போகவேண்டியதே.

பூவ-ஜிதெ து நிவ்ய-திஃ பூவஹாஸ || ௧௬ ||

பர்த்தா ஸர்யாஸாச்சரமம் புகுந்துவிட்டால் அப்போது
பார்யையும் எல்லாவிதக் கார்யங்களிலிருந்தும் நில்லுத்தியடைய
வேண்டும். நியமத்துடனிருக்கவும். நியோகாதிகள் கூடாது.

காடிஸ வஷ-டாணி ஸூரஹணஸு விடிஜாஸம்வஸெ || ௧௭ ||

கித்யா ஸம்பாதன ஸம்பந்தமாக ப்ராம்ஹணன் தேசாந்தரம்
போயிருந்தால் அப்போது பன்னிரண்டு வர்ஷங்கள் வரையில்
பத்ரீ நியமத்துடனிருக்கவேண்டும். நியோகாபிகமனங்கள் கூடாது.

ஐராதரி ஸெவம் ஜூரயஸி டவீயாநு சுநூ-ஹொவயஸெஷு ||

ஜ்யேஷ்டனான ப்ராதா, கிவாஹயில்லாமலோ, அக்ரிஹோத்ரா
ஆரம்பம் செய்யாமலோ தேசாந்தரம் போயிருந்தால் கரிஷ்டனான
ப்ராதா தான் கிவாஹம் அக்ரிஹோத்ரம் முதலானவை செய்யப்
பன்னிரண்டு வர்ஷம் காத்திருக்கவேண்டும்.

ஷயிதெயுகெ || ௧௯ ||

ஆறு வர்ஷம் ப்ரதிக்ஷித்தால் போதுமென்று சில சிஷ்டர்
கள் நினைக்கிறார்கள்.

தீநு குஜாரீ ஃதௌநகீத்ய ஸுபம் யுஜேதா஽நிதி
தெந உதௌஜி விசுராநமஜாராநு || ௨௦ ||

கந்யையை, பிதா முதலியவர்கள் விஹித காலத்தில் வரனுக்குத்
தானம் செய்யாவிட்டால், அப்போது அந்தக் குமாரீ மூன்று ருது
காலம் வரையில் ப்ரதிக்ஷித்துவிட்டு அதன் பிறகு தானாகவே
அபிந்திதனான, அதாவது சாஸ்த்ர விஹிதனான, வரனை அடைய
லாம். ஆனால் பிதா போட்டிருந்த ஆபரணாதி அலங்காரங்களைப்
பிதாவிடம் கொடுத்துவிடவேண்டும். இவளிடம் பிதாவுக்கு ஸ்வாமி
த்வம் போய்விடுவதால்.

புஜாஹம் ப்ராப்யுகொஃ || ௨௧ ||

ஆகையால் ருதுவுக்கு (ரஜஸ்வலையாகுமுன்) முன்பே கந்யா
ப்ரதானம் செய்துவிடவேண்டும்.

சுப்யபஹநு ஷொஷீ || ௨௨ ||

அந்தப்படி ருதுவுக்கு முன் வரனிடம் கந்யையைக் கொடுக்
காதவன் தோஷமுள்ளவனாவான்.

ப்ராஹ்மஸஸஃ ப்ரதிஷுதேயரிதெயுகெ || ௨௩ ||

கந்யைை லஜ்ஜை அறிந்து வஸ்த்ரம் கட்டிக்கொள்ள ஆரம்
பிக்கும் முன்பே கந்யாதானம் செய்துவிடவேண்டுமென்று சிலர்
சொல்லுகிறார்கள்.

புஷ்பாஹம் விவாஹஸிஹ்ய-ஃ யஜேதஞ்ஞஸம்பொஹெ
யு-ஃ-புஷ்பாஹம் || ௨௪ ||

விவாஹம் பூர்த்தியாவதற்கும், யாகாதி தர்ம ப்ரயோகம்
நிறைவேற்றவேண்டியதற்கும் சூத்ரனிடமிருந்தும் அபேக்ஷிதமான
த்ரவ்யங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

சந்யுத்ராவி ஸ-ஃ-புஷ்பாஹம்-ஃ-பொஹீ-ஃ-நகரீ-ஃ || ௨௫ ||

சூத்ரனை விட்டு மற்ற ஜாதீயரிடமிருந்தும் (க்ஷத்ரிய வைச்ய
ரிடமிருந்தும்) மேற்கண்ட கார்யங்களுக்காக த்ரவ்யத்தைப்

பெறலாம். ஆனால் அவர்கள் அகேக பசுக்களுள்ளவர்களாயும், கர்மா துஷ்டாணம் செய்யாதவர்களாய் மிருக்கவேண்டும்.

ஸுதமொ ராநாஹிதாமெஃ || ௨௬ ||

நூறு பசுக்களுள்ளவனாயிருந்தும் (அவ்வளவு தரவ்யமிருந்தும்) அக்ஷிஹோத்ரியாயிராதவனிடமிருந்தும், நிஷித்தகர்மமுடையவனிடமிருந்தும் தரவ்யங்களைப் பெறலாம்.

ஸஹஸ்யமொஸாஸோஸிவாஸி || ௨௭ ||

ஆயிரம் பசுக்களிருந்தும், அல்லது அவ்வளவு தரவ்யமிருந்தும் ஸோமயாகம் செய்யாதவனுடைய தரவ்யத்தையும் யாகாதி தர்ம கார்ய பூர்த்திக்காக நிர்ப்பந்தமாகப் பெறலாம்.

ஸவஃ ஓ ஹஸுக்ஷாநிவயாய || ௨௮ ||

ஆறு வேளை, தரவ்யமில்லாததால் அங்கம் கிடைக்காததால் பட்டினியிருந்து, ஏழாவது வேளையில் யாரிடம் அங்கம் கிடைத்தாலும், தரவ்யம் கிடைத்தாலும் பெறலாம். ஆனால் அதை மறுகாளைக்காகச் சேமித்துவைக்காமலிருக்கவேண்டும்.

சுவ்யஹீநகரீஹ்யஃ || ௨௯ ||

ஏழு வேளையும் பட்டினியிருக்கும் அவஸ்தை ஏற்பட்ட ஸமயத்தில் நிக்ருஷ்ட கர்மத்தைச் செய்யாத எவரிடமும் தரவ்யம் வாங்கிப் பசியை நிவர்த்திக்கலாம்.

சூரகந்த ராஜா வுஷ்டஃ || ௩௦ ||

மேற்கண்ட விவாஹ யாக தர்மகார்ய பூர்த்திக்காகவோ, பசு நிவ்ருத்திக்காகவோ பிறருடைய தரவ்யங்களை நிர்ப்பந்தித்துப் பெறும் விஷயமாக ராஜா இவனை விசாரித்தால் உண்மையை அவனிடம் சொல்லவும்.

தெந ஹி ஹதஃஸ்யஃ ஸுதஸீஸஸுவஹஸ்யௌ || ௩௧ ||

படிப்பு, ஸதாசாரம் உள்ளவனாயிருந்தால் அவன் பட்டினி கிடக்காமலும் ஸ்வதர்மத்தைச் செய்யவும் வகை செய்து ராஜா அவனை ரக்ஷிக்கவும் வேண்டும்.

யஸிஃதஹுஃஸீயாயாந் தஸ்யாகுரணெ ஷோஷொஃகரணெ ஷோஷஃ || ௩௨ ||

யாகாதி தர்மப்ரபோகங்களுக்கு இடையூறு ஏற்பட்டால் ராஜாவே அதைக் கவனித்து ஸமாதானம் செய்யவேண்டியவன். அப்படி ஸமாதானம் செய்யாவிடில் ராஜாவிற்கே தோஷம் ஸம்பவிக்கும். ஆகையால் மேலே ஸூத்ரங்களில் சொன்னபடி த்ரவ்யம் சேகரிப்பது குற்றமாகாது. தண்டனையுமில்லை. இரு முறை அத்யாய முடிவிற்காக.

இரண்டாவது ப்ரச்னத்தில் ஒன்பதாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ப்ரச்னம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது ப்ரச்னம் முதல் அத்யாயம்.

உகெதா வணாயுரேஹாநுரையேஹு || ௧ ||

இதுவரையில் ப்ராம்ஹணாதி வர்ண தர்மமும், ப்ரம்ஹசர்யாதி ஆச்ரம தர்மமும் சொல்லப்பட்டன. இனி ப்ராயச்சித்த விதி சொல்லப்படுகிறதென்று சேஷபூரணம்.

கய வஹும வுரூஷா யாவேந கரேணா விஷு
தெ மயெததபாஜி பாஜேஃ சுஹக்ஷுஹக்ஷணம் சுவஷுவடிஃ
ஸிஷுஸூகி பா ப்ரூதிஷிஷஸெவநிதி || ௨ ||

வர்ணாச்ரமதர்மியான புருஷனும், ஹீந கர்மங்களால் ஸம்பந்தப்படுகிறான். அதெப்படியெனில், யாகாதிகளுக்கு அநீகனை யாகம் செய்து வைக்கிறான். சாப்பிடக் கூடாததைச் சாப்பிடுகிறான். அந்ருதம் பேசுகிறான். ஆக இதுபோல் விஹித க்ரியைகளை ஸந்த்யாதிகளை த்யஜிக்கிறான். நிஷித்தமான ஹிம்ஸாதிகளைச் செய்கிறான்.

தது ப்ராயஸிதம் கூயடாகு ந கூயடாதிதி ஜீராம்ஸனெ || ௩ ||

அந்த விஷயத்தில் ப்ராயஸித்தம் செய்யவேண்டுமா, வேண்டாமா என்று சிஷ்டர்கள் விசாரிக்கிறார்கள்.

ந கூயடாதிதூஹம் || ௪ ||

அதில் சிலர், ப்ராயஸித்தம் செய்யவேண்டியதில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள்.

ந ஹி கரீ-கரீயத ம தி || ௫ ||

ஏனெனில், புண்யமோ, பாபமோ எந்தக் கர்மாவும் அனுபவத்தால் தீரவேண்டியதே தவிர, சுத்யம் அடையாது, என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள்.

காபாதித்யாழி || கா ||

பராய்ஸித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டியதுதான் என்று
மற்றொரு ஸித்தாந்தம். பராய்ஸித்தத்தால் பாபகர்மம் நீதி
கத்தி ஏற்படுகிறதாக ச்ருதி வாக்யங்கள் ப்ரமாணமிதற்கு.

புநஞ்சாநெஞ்சா புநஸுநகோயாநீதி விஞ்ஞாபதெ ||௭||

அதற்குப் ப்ரமானமான ச்ருதி வாக்யங்கள் காட்டப்படுகின்றன:— அயாஜ்யயாஜநம், அந்ருதவதனம் ஆகிய தோஷங்களுக்கு “புஷஸ்தோமம்” என்ற யாகத்தைச் செய்தால் அந்தத் தோஷம் நீங்கிப் புருஷன் மறுபடி கர்மார்ஜனாகிறான், என்று ச்ருதியால் அறியப்படுகிறது.

புத்தகங்களை எழுதினவன் || அ ||

வ்ராத்யஸ்தோதாமம் என்கிற யாகங்களால் வ்ராத்யர்கள் (யதா விதி உபநயநாதிகள் ஆகாதவர்கள்) சுத்தர்களாகி மஹபடியும் கர்மார்ஹர்களாக ஆகிறார்களென்றும் ச்ருதியிலிருந்து அறியப் படுகிறது.

தரதி ஸவ-ம் வாஹாநம் தரதி ஸ்வஹதூம் பொ
 ஸரெயெந யஜதெ || கூ. 4

மேலும், அச்வமேதயாகம்செய்தால் அதனால் அவன் எல்லாப் பாபத்தையும், ப்ரஹ்மஹத்யா தோஷத்தையும் தாண்டுகிறான் என்றும் ச்ருதி சொல்லுகிறது.

சுழிஷ்டுதா஽லிஸஸு)போநம் யாஜெயெழிதி உ || க: ||

தோஷத்தால் நிந்திக்கப்பட்டவனுக்கு “அக்னிஷ்டுத்” என்ற யாகம் செய்துவைத்தால் அவன் சுத்தனாகிறான், என்றும் ச்ருதி சொல்லுகிறது.

இவ்வாறு தோஷங்களுக்குப் பராயஸ்சித்தத்தையும் விதித்து, அதனால் தோஷ சத்தனுகிரன் என்றும் ச்ருதிகளால் ஏற்படுவதால் பராயஸ்சித்தம் அநுஷ்டிக்கவேண்டியதுதான் என்று

(வூரடிவூபா சிவவூபா) முதலிய அநுவாகங்கள் ஸாவிரீ (காயத்ரீ) இவைகள் சுத்திகரங்கள்.

வபொவூததா ஸாகஸகூதா வஹகூதா வூவூதயா
வகொ விராணூபூஸநம் வூதபூஸநம் ஸொரீவாந
திதி ரெஜூநி || ௧௩ ||

ப்ராயஸ்சித்த ஜபாதிகளில் ஆஹார நியமம் சொல்லப் படுகிறது. பால மாத்நீரம் வ்ரதமாகக் கொள்ளுதல், காய், கிழங்குகளையோ, பழங்களையோ மாத்நீரம் புஜிப்பது, ஒரு கை அளவு யவதான்யத்தை பக்வம் பண்ணிப் புஜித்தல், ரெய் முதலியவைகளில் ஹிரண்யத்தை உரைத்துச் சாப்பிடுவது, ரெய்யை ப்ராசனம் செய்வது, ஸோமபாகம் செய்வது இவைகள் வ்ரதநிஷ்டனுக்கு விஹிதமான ஆஹாரங்கள்.

ஸவெ-ஹிஸிஸொஹ்யாஃ ஸவ-ஹிஸிஸொஹ்யாஃ ஸூவஹ்யஃ ஸூவஹ்யாஃ
ஹூஹாஃ கீய-ஹிஸிஸொஹ்யாஃ மொஷ்வரீஸூநா உதி
ரெஜூநி || ௧௪ ||

எல்லாப் பர்வதங்கள், எல்லா நதிகள், புண்யமான மடுக்கள், தீர்த்தங்கள், ருவிகள் வணிக்கும் ஸ்தானங்கள், பசுமாடு கட்டுமிடங்கள், தேவாலயங்கள், நைமிஷாரண்யம் முதலியவை இவைகள் வ்ரதம் அநுஷ்டிப்பவனுக்கு ஏற்ற தேசங்கள்.

வூவூய-ஹிஸிஸொஹ்யாஃ ஸவ-ஹிஸிஸொஹ்யாஃ ஸூவஹ்யாஃ ஸூவஹ்யாஃ
ஹூஹாஃ கீய-ஹிஸிஸொஹ்யாஃ மொஷ்வரீஸூநா உதி
ரெஜூநி || ௧௫ ||

ஸ்த்ரீஸம்ஸர்க்கமில்லாமே, ஸத்யம் பேசுதல், மூன்று காலங்களில் ஸநானம் செய்தல், ஈரவஸ்த்ரம் தரிப்பது, பூமியில் படுப்பது, போஜனமின்றி உபவாஸமிருப்பது ஆகியவை வ்ரத நிஷ்டனுக்கு நியமங்கள்.

விராணூ மஸவ-ஹிஸிஸொஹ்யாஃ ஸவ-ஹிஸிஸொஹ்யாஃ ஸூவஹ்யாஃ ஸூவஹ்யாஃ
ஹூஹாஃ கீய-ஹிஸிஸொஹ்யாஃ மொஷ்வரீஸூநா உதி
ரெஜூநி || ௧௬ ||

ஹிரண்யம், பசுமாடு, வஸ்த்ரம், குதிரை, பூமி, என்னு, ரெய், அன்னம் ஆகிய வஸ்துக்கள், வ்ரத நிஷ்டன் தானம் செய்யத்தக்க பொதுவான பதார்த்தங்கள்.

ஸவ-ஹிஸிஸொஹ்யாஃ ஸவ-ஹிஸிஸொஹ்யாஃ ஸூவஹ்யாஃ ஸூவஹ்யாஃ
ஹூஹாஃ கீய-ஹிஸிஸொஹ்யாஃ மொஷ்வரீஸூநா உதி
ரெஜூநி || ௧௭ ||

பொதுவாக் ப்ராய்ச்சித்த வ்ரத ஜபாதிகளுக்குக் காலம் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு வர்ஷம், ஆறு மாதம், நான்கு, மூன்று, இரண்டு, ஒன்று மாதங்கள், இருபத்துநான்கு நாட்கள், பன்னிரண்டு, ஆறு, மூன்று நாட்கள் அல்லது ஒரு நாள் இவைகளில் யதாசத்தி காலத்தை அவலம்பிக்கவும்.

வனதாநெயு வ சுநாநெயுலிகவெந கீர்பெரநு || ௧௮ ||

கீழே விதிக்கப்பட்ட ப்ராய்ச்சித்தாதிகள், விசேஷவிதியில்லாதவிடங்களில் விகல்பமாக அநுஷ்டிக்கத்தக்கவை.

வனதவஸு மூரூஷு மூரூணி வயுஷு வயூதி || ௧௯ ||

ஆனால் பாபங்களின் தன்மைக்கேற்றபடி விகல்பிக்கும். பாபம் பெரியதாயிருந்தால் பெரிய ப்ராய்ச்சித்தம். லகுவாயிருந்தால் லகு ப்ராய்ச்சித்தம்.

கூறு ராகூறு ள வாநூயண ரிதி ஸவபூயஸிதம்
ஸவபூயஸிதம் || ௨௦ ||

க்ருச்சரம், அதிக்ருச்சரம், சார்த்ராயணம் என்ற ப்ராய்ச்சித்தங்கள் பொதுவாக எல்லா ப்ராய்ச்சித்தங்களுக்கும் உபயோகப்படுகிறவை. விசேஷ விதியுள்ளவிடத்திலும் இவைகளை ப்ரயோகிக்கலாம்.

முன்னுத புரீனத்தில் முதல் அத்யாயம் முற்றிற்று.

முன்னுத புரீனம் இரண்டாவது அத்யாயம்.

கூஜைக விதாரம் ராஜிவாதகம் ஸூபுயாஜிகம் ஸூபுயாஜிகம் வெடிவிவாவகம் ஸூபுணஹநம் யஸூரூராவஸாயிவிஸஹஸாவஸை டிஜூவஸாயிநூரம் வா || ௧ ||

ராஜாவைக் கொன்றவன், சூத்ரனுக்கு யாகம் செய்துவைத்தவன், சூத்ரனிடம் கிடைத்த த்ரவ்யத்தால் யாகம் செய்தவன், வேதத்தை வ்யாகுலமாய்ச் செய்கிறவன், அத்யயனம் செய்த ப்ராம்ஹணனைக் கொன்றவன், சண்டாளாதிகளுடன் ஸஹவாஸம் செய்கிறவன், சண்டாளாதி ஸ்த்ரீகளுடன் ஸம்ஸர்க்கம் செய்கிறவன் ஆகியவர்கள் தகப்பனாயிருந்தாலும் த்யஜிக்கப்படவேண்டியவர்களே. ப்ராய்ச்சித்தம் கிடையாது.

தஸ்ய விஜ்ஞாநாநுபூத்ய யொநிஸம்வநாஸ்ய ஸஹிவா
த்ய ஸஹயாணாநுபூதீதி ஸ்வேதகாபடாணி கும்பகம் || ௨ ||

மேற்படி பதிதனுடைய ஆசார்யாதிகளையும், ரக்த ஸம்பந்த
முள்ள பந்துக்களையும் ஓரிடத்தில் கூட்டி, அவர்களின் முன்னிலை
யில் அந்தப் பதிதனுக்கு உதகதானம் முதலிய ப்ரோதகார்பங்
களைச் செய்யவும். அவனை தயாகம் செய்யவேண்டியதற்கான விதி
சொல்லப்படுகிறது.

வாக்ரம் யாவஸ்ய விவயதஸ்யயம் || ௩ ||

அந்தப் பதிதனுக்காக குடம் போன்ற ஒரு பாத்திரத்தை ஏற்
படுத்தி, அதிலுள்ள ஜலத்துடன் அதைக் கவிழ்க்கவேண்டும்,
குடத்தில் ஜலம் தங்காமல்.

தாஸம் கரிக்ரொ வா஽வகராபுரெப்யவாக்ரோநீய தாவஸீ
வாஸி வரெயிக்ரா டிக்ஷிணாஸுஹி வதா விவயதஸ்யயஸி
கரிக்ரெநுஹி கரொநீதி நாரிமுஹி || ௪ ||

தாஸன், அல்லது வேலைக்காரன், அசத்தமான இடத்தி
லிருந்து அசத்தமான பாத்திரத்தை எடுத்து, அதில் வேலைக்காரிக்
காக உள்ள குடத்திலிருந்து ஜலத்தைப் பூரித்துத் தெற்கு முக
மாக நின்று, இடது காலால் அந்தப் பாத்திரத்தைக் கவிழ்க்கவேண்டும்.
குடத்திலுள்ள ஜலம் நிச்சேஷமாகக் கீழே விழவேண்டும்.
குடத்தைக் கவிழ்க்கும்போது பதிதனுடைய கோத்திரத்தையும்,
பெயரையும் சொல்லி “அநுதகம்கரோமி” என்ற மந்திரத்தைச்
சொல்லவும்.

தம் ஸவெத஽வாஸஸ்யவாக்ரோநீயநாஸீ க்ரொ ஸுஹிவா || ௫ ||

அந்தப் பாத்திரத்தைக் கவிழ்க்கும்போது ஞாதிகள் ப்ராசீனா
விதிகளாகவும், கேசத்தை விரித்துக்கொண்டும், அதைத் தொட்டுக்
கொண்டுமிருக்கவேண்டும்.

விஜ்ஞாநாநுபூத்ய யொநிஸம்வநாஸ்ய ஸஹிவா || ௬ ||

ஞாதிகள் மட்டுமே அந்வரம்பணம் செய்யவும். மற்ற, ரக்த
ஸம்பந்தமுள்ள பந்துக்களும், ஆசார்யாதி வித்யாகுருக்களும்
பார்த்தால் போதும்.

சுவ உவஸ்யஸ்ய முரீம் ப்ரவிஸணி || ௭ ||

பிறகு யாவரும் ஸ்நானம் செய்துவிட்டு, க்ராமத்திற்குத் திரும்பவும். இதனால் இந்த கடஸ்போடகர்மத்தை க்ராமத்திற்கு வெளியில் செய்யவேண்டுமென்று ஏற்படுகிறது.

சுத உதரம் தெந ஸம்ஸாஷ்ய திஷ்டெகராத்ரம் ஜிவநு
ஸர்வத்ரீஜோரவஹபு ॥ அ ॥

மேற்கண்டவாறு கடஸ்போடம் செய்து, பதிதனை த்யாகம் செய்தபிறகு, அவனுடன் பேசக்கூடாது. அக்ஞானத்தால் அவனுடன் பேசினால் அதற்கு ப்ராயஸ்சித்தமாக ஒரு அஹோராத்தரம் நின்றுகொண்டு காயத்ரியை ஜபிக்கவும்.

ஜோரவஹபு ஷெசு திராத்ரம் ॥ சு ॥

புத்திபூர்வமாக அவனுடன் ஸம்பாஷித்தால் மேற்கண்ட ப்ராயஸ்சித்தத்தை மூன்று தினம் செய்யவும்.

யஜுஸ் ப்ராயஸிதெந ஸுஸெஷு தவ்விநு ஸுஸெஷு ஸாத
கூஹிமம் வாத்ரம் வுணுதரோசு ஹுஜாசு வஹிரயிக்ஷா
ஸுவஜீஷ்யோ வா தத வநதரீவ உவஸுஸுபெயம் ॥ ௧௦ ॥

மேற்கண்ட பதிதன் சாஸ்த்ரிய ப்ராயஸ்சித்தம் செய்து கொண்டு சுத்தனாகிவிட்டால், ஜ்ஞாதிகள் தங்கமயமான குடத்தில் புண்யமான மடுவிலிருந்தோ, நதிகளிலிருந்தோ தீர்த்தம் கொண்டு வந்து அதனால் இவனை அபிஷேகம் (ஸ்நானம்) செய்துவைக்க வேண்டும்.

சயாஸெஷு தசு வாத்ரம் டிஷ்டெதசு ஸம்ஸுதிஸுஹு
ஜிவெசு ஸ்ரானா ஜுள ஸ்ரானா வ்யயிவீ ஸானம் ஸிவஜி
நிக்ஷம் டொ ரொமநஸுஜீமம் ஸுஹாதி” ஐதி ॥ ௧௧ ॥

ஸ்நானம் செய்துவைத்த பிறகு அந்தப் பாத்ரத்தை ஜ்ஞாதிகள் அவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். ஸுமித்ரத்தில் சொல்லிய மந்த்ரத்தை ஜபித்து அவன் அதை காஹித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

வநதெதயுஜேஹிபு வாவரோநீஹி தரஸுதநீஹி கஹிஸா
ஸெஸாஜிம் ஜஹ்ஹாடாசு ஹிரணும் ப்ராஹ்ணாய
டிஷ்டெதசு ॥ ௧௨ ॥

பிறகு ஸுமித்ரத்தில் சொல்லிய மந்த்ரங்களால் ஆஜ்யஹோமம் செய்யவும். ப்ராயஸ்ஹணனுக்கு ஹிரண்யத்தைத் தானம் செய்யவும்.

மாஃ வா || கங ||

ஹிரண்யமில்லாவிடில் பசுவைக் கொடுக்கவும்.

சூராய-பூய த || கச ||

சூசார்யனுக்கும் மேற்கண்ட தானங்களைச் செய்யவும்.

யஸ்ய த ஃ பூரணானிகம் பூரயஸிதம் ஸ ஶ்யதஸூபெஷ || ௪௫ ||

எவனுக்கு மாணந்திகமான ப்ராயஸ்சித்தம் விதிக்கப்பட்டுள்ளதோ, அவன் இறந்த பிறகு கத்தனாவான்.

ஸவ-பூரணெவ தஸ்யினு-டிகாஜீமி வெதகஜே-பூணி கௌ-பூ ||

மாணந்திகப்ராயஸ்சித்த வ்ரதம் அநுஷ்டித்து இறந்த பின் கத்தனாவனுக்கு ஞாநிகள் எல்லாவித உதகதானாதி ப்ரேத கர்மங்களை யும் யதாவத்தாகச் செய்யவும்.

வஸதஜேஷ: ஸாஸூ-டிகம் ஸவெ-பூஷ-புவவாதகெஷ-
ஸவெ-பூஷ-புவவாதகெஷ- || ௪௭ ||

மேலே சொல்லிய சாந்திதீர்த்த கர்மாவை எல்லாவித உபபாதங்களிலும் அநுஷ்டிக்கவேண்டும். (பதினேறாவது ஸூத்ரப்படி).

முன்னுது ப்ரன்னத்தில் இரண்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று

முன்னுது ப்ரஸ்னம் முன்னுது அத்யாயம்.

வ்யஹ ஸூராவமுரூதஸூரோத்யவித்யுபொநிஸா
வஸாம ஸ்வேந நாவிக நிநிதகஜே-பூஸூராலி வதிதா
த்யூஸுவதிதத்யூமிநஃ வதிதாஃ || ௪ ||

கீழ்க்கண்ட பாபம் செய்தவர்கள் பதிதர்களாவார்கள். ப்ரஹ்ம ஹத்தி செய்தவன், ஸூரபானம் செய்தவன் குருதல்ப கமணம் செய்தவன், மாத்ருவம்சம் பித்ருவம்சம் இவைகளில் தடுக்கப்பட்ட நிவாஹாதிஸம்பந்தம் செய்தவன், தீருடன், பரலோக நம்பிக்கையில்லாதவன், சாஸ்த்ரத்தில் நிந்திக்கப்பட்ட கார்யத்தை அடிக்கடி செப்கிறவன், பதிதனை த்யாகம் செய்யாமல் அவனுடன் கலப்பவன், பதிதனல்லாதவனைப் பஹிஷ்கரித்தவன் ஆகியவர்கள் பதிதர்கள்.

வாதகஸஸ்பொஜகாஸூ || ௨ ||

பதிதனாகக்கடிய பாதக கர்மாக்களில் ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி துண்டிவிடுகிறவர்களும் பதிதர்கள்.

தெஸூஸம் ஸூரூபு || ௩ ||

பதிதர்களுடன் ஸஹவாஸ ஸஹபோஜனாதி கலப்புக்களை ஒரு வர்ஷம் வரையில் செய்தவனும் அவனைப்போலப் பதிதனாவான்.

அஜாதிசுரேஷ்டா ஹாஸிஃ வதநு || ௪ ||

ச்சௌத ஸ்மார்த்தாதிதளான ஸகலவித ப்ராஹ்மண கர்மங் களையும் செய்ய அதிகாரமில்லாமல் அநர்ஹனாகிவிடுவதே பாதித்யம் எனப்படும். பதிதன் எல்லாக் கர்மாக்களுக்கும் அநர்ஹன்.

தயா வரகு ஹாலிஃ || ௫ ||

மேலும் ஏற்கனவே இவன் செய்த நல்ல கார்யங்களால் உண் டான பரலோக ஸுக்ருதங்களும் ப்ரயோஜனமற்றவையாகிவிடும்.

தனேகே நரக || ௬ ||

கர்மாநர்ஹதை, பந்துத்யாகம், ஸ்வக்ருத புண்யநாசம் ஆகிய இவைகளையே நரகமென்று சில சிஷ்டர்கள் கூறுகிறார்கள்.

தீர்ணி ப்ரயோந்யநிஷ்டாநிநு || ௭ ||

கீழ்ச்சொல்லிய ப்ராஹ்மஹத்யாதி பாபங்களில் முதல் மூன்று பாபங்களுக்கு ப்ராயஸ்சித்தவிதியே நிர்த்தேசிக்கப்படவில்லை யென்று சிஷ்டர்கள் கருத்து. புத்தி பூர்வக ப்ரம்ஹஹத்யா, ஸூரா பான குருதல்பகமநங்களில் ப்ராயஸ்சித்தமே கிடையாது என்று கருத்து.

ந ஸூரூபு || ௮ ||

ஸ்த்ரீகமந விஷயத்தில், குருதல்பகமநம் ஒன்று நீங்கலாக மற்றவை பாதித்யகமல்லவென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். பாபம் உண்டு. ஆனால் பதிதனாகிவிட்டால் என்று.

புருஷஹி ஹீநவணஸேவாபா || ௯ ||

கப்பஹத்தி, கீழ்ஜாதி புருஷ ஸம்ஸர்க்கம் இவைகளால் ஸ்த்ரீ பதிதையாவான். ப்ரம்ஹஹத்யா ஸூராபானாதிகளாலும்.

சுளபஸாக்ஷம் ராஜமாஸி வெஸூநம் மூரோநநுதா ஸ்ரீ || ௧௦ ||

பொய் ஸாக்ஷ்யம் கூறுவது, அரசன் ஸம்பந்தமாகும்படி

கோள் சொல்வது, ஆசார்யாதி பெரியோர்களைப் பொய் அபவாதமாகப் பேசுவது, இவை மஹாபாதக தோஷத்திற்கு ஸமமானவை, ஸம பாதகங்கள்.

ஈவஜ்ஜாநாஃ ப்ராஜீவ-பூவாஸு மொஹஜ்ஜு ப்ரஹ்ம
தந்நகூடிவசீணி-பு வதிதவ்ஸவித்ரீகெஷு-உவபாதகஸு ||

பங்கதிக்கு அநர்ஹர்களாகக் கீழே ஒரு ஸ-வித்ரத்தில் பொறுக்கப்பட்டவர்களுள் “துர்வாலர்” என்பவர் வரையிலுள்ளவர்களும், கோஹத்தி செய்தவன், வேதத்தை மறந்த ப்ராஹ்மக்கன், இவ்விருவர்களுக்கும் மந்தம் சொல்லிவைப்பவன், ஸ்த்ரீகமனம் செய்த ப்ராஹ்மசாரீ, காயத்ரீ உபதேசமாகாதவன் (விஹித காலத்தில் 16 வயதுக்குள்) இவர்களுக்கு “உபபாதகம்” என்ற தோஷம் ஏற்படும்.

ஈஜ்ஜாநாடி-பூவஜ்ஜாநாடி-ஸ்வீரா-உய-பு-வ தநீப-ஸெவா
யா-ஃ-உ-ஹ-ய-ஸ || ௧௨ ||

மந்தம் தந்த்ராதிகளில் ஞானமில்லாமல் யாகம்செய்து வைக்கும் நுத்திக்கும், அவனுக்குச் சொல்லிக்கொடுக்காத ஆசார்யனும் பரித்யஜிக்கத்தக்கவர்கள். வேறு பதநீயகார்பங்கள் செய்தாலும் ஹேயர்கள்.

கந்யூ-பூ-ஹாநாஸு வததி || ௧௩ ||

மேற்கண்ட அக்ஞானம், அநத்யாபனம் என்ற தோஷமில்லாத வரையில் நுத்திகாசார்யர்களுக்கு த்யாகம் இல்லை, த்யாகம் செய்தால் பதிதனாவான்.

தவ்யு-ஃ-பூ-தி-மூ-வீ-தெ-தெ-பூ-கெ || ௧௪ ||

நுத்திகாசார்யர்களை அகாரணமாக த்யாகம் செய்தவனைப் பரிசுஷிப்பவனும் பதிதனென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள்.

ஃ-க-ஹி-பூ-ஸி-ஸ-பா-தா-வி-தூ-ர-வ-பூ-தி- || ௧௫ ||

மாதா பிதாக்கள் பதிதர்களாயிருந்தாலும் வேறு எந்த நிலைமையிலிருந்தாலும் சுச்சுஷாதிகளை நிறுத்தக்கூடாது. செய்தேதீர வேண்டும்.

பூ-ய-ஃ-த-ஃ-ந-ஹ-ஜ்ஜ-பூ || ௧௬ ||

அவர்களுடைய, அதாவது பதித மாதா பிதாக்களுடைய, ஸ்வத்துக்களைப் புத்ராதிகள் அடையக்கூடாது.

ஐராவணஸ்தொடரென ஷோஷஸாவாது || ௧௭ ||

எவன் ப்ராம்ஹணனின் தோஷத்தை முதல் முதலாக ப்ரகடனம் செய்கிறானோ அவனுக்கு அந்த ப்ராம்ஹணனுக்குள்ள தோஷம் அவ்வளவும் உண்டாகும்.

அரநெநவரி || ௧௮ ||

தோஷமே இல்லாத ப்ராம்ஹணனை வினாகத் தோஷியாய் ப்ரகடனம் செய்தால் அவனுக்கு இரண்டு பங்கு அந்தத் தோஷம் ஏற்படும்.

ஐராவணஸ்தொடரென ஷோஷஸாவாது || ௧௯ ||

தூர்ப்பலனை ஒருவன் ஹிம்ஸிக்கும்போது அவனை அந்த ஹிம்ஸையிலிருந்துவிடுவிக்கச்சக்தியுள்ளவனாயிருந்தும் விடுவித்துக் காப்பாற்றாத பகஷத்தில் ஹிம்ஸிப்பனுக்கு ஏற்படும் பாபத்திற்கு மைமான பாபம் இவனுக்கும் ஏற்படும்.

ஐராவணஸ்தொடரென ஷோஷஸாவாது || ௨௦ ||

கோபித்துக்கொண்டு ப்ராம்ஹணனை அடிப்பது முதலிய கார்யம் செய்ய முயற்சிப்பது நூறு வர்ஷம் பரலோக ச்ரேயஸ்ஸைத் தடுக்கும்.

அவிரதெ ஸஹஸ்ய || ௨௧ ||

அடிக்க முயற்சிசெய்து அடித்துவிட்டால் ஆயிரம் வர்ஷம் பரலோக ச்ரேயஸ் நசித்துவிடும்.

ஐராவணஸ்தொடரென ஷோஷஸாவாது || ௨௨ ||

ப்ராம்ஹணனை அடித்து அதனால் அவனுடைய சரீரத்தில் ரக்தம் பெருக நேரிட்டால், அந்த ரக்த தாரையானது பூமியில் சிந்தி எவ்வளவு பாம்புக்களை (மண்ணை) க்ரஹிக்குமோ அந்த பாம்பு அளவுள்ள வர்ஷங்களுக்கு அடித்தவன் பரலோக ச்ரேயஸ்ஸை இழப்பான்.

முன்குவது ப்ரச்னத்தில் முன்குவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது ப்ரம்மம் நான்காவது அத்யாயம்.

புராயஸிதழ் || ௧ ||

இதுவரையில் பாபங்கள் கூறப்பட்டன. இனி ப்ராயஸித்தம் சொல்லப்படுகிறது. க்ருச்ச சார்த்ராயணிகளான வ்ரதங்களுக்கு தபஸ் என்று பெயர். நிச்சயித்துத் தபஸ்ஸை அனுஷ்டிப்பதே ப்ராயஸித்தம்.

சுமூள ஸதிக் ப்ரஹ்மஃ சிராவஸாதஸ்ய || ௨ ||

ப்ரம்ஹஹத்யா பாபம் செய்தவன் தனது சரீரத்தை அந்நாதி கனில்லாமல் ஒடுக்கி (அவச்சாதனம்), பிறகு அக்ரியில் மூன்று நடவை எழுந்து எழுந்து விழவேண்டும். இறந்தால் சுத்தி. ஜீவித் தால் தோஷம் நீங்கி, சுத்தி.

உக்ஷுஃ வா ஸ்யாக் ஜிக்ஷு ஸ்ரஸ்துதாழ் || ௩ ||

அல்லது ப்ரம்ஹஹத்யாபாபம் செய்தவன் யுத்தத்தில் சஸ்த்ரம் தரித்தவர்கள் முன் நின்று பாணத்திற்கு லக்ஷ்யமாக வேண்டும். அதனால் இறந்தாலும் தப்பிப் பிழைத்தாலும் சுத்தி.

வடாஹிகவாஹாணிகவா ஆஹா ஸம்வதாராநு ப்ரஹ்
வாஸ் ஹெக்ஷாய மூரீம் ப்ரவிஸெக் கரீடா஽஽ஹக்ஷாணம் ||

அல்லது ப்ரம்ஹக்கன், தன்னால் கொல்லப்பட்ட ப்ரம் ஹணனின் சிசு கபாலத்தை கட்வாங்கத்துடன் கையில் ஏந்திப் பன்னிரண்டு வர்ஷகாலம் ப்ரம்ஹசர்யத்துடனிருந்து பிகைக்காக மட்டும் க்ராமத்திற்குப் போகவும், தனது தோஷத்தைச் சொல்லி பிகை பெற்று ஜீவிக்கவும்.

வயொ஽வக்ரூரெக ஸந்ஸ-டாஹாப-ஸ்ய || ௪ ||

ஆர்யர்களின் பார்வையிலிருந்து விலகி மார்க்கத்திலிருந்தும் ஒதுங்கிப் போகவும். ஆர்யர்கள் த்ரைவர்ணிகள்.

ஸாநாஸதாஹ்யாம் விஹாநு ஸவநெஷ-ஓஹகொவஸஸீ-
ஸுஹெத || ௫ ||

பகலில் நிற்பது, ராத்ரியில் உட்கார்ந்திருப்பது ஆகிய இரண்டு வ்ரதத்தை மாற்றி மாற்றிச் செய்துகொண்டு, மூன்று வேளை

ஸ்நானமும் செய்துகொண்டு மேற்கண்ட ஸூத்ரப்படி பன்னிரண்டு வர்ஷம் வரதம் செய்தால் ப்ரம்ஹக்னன் சுத்தனாவான்.

பூரணவாயெ வா தணிந்தெ ஸ்ராவணஸூ || ௭ ||

ப்ரம்ஹக்னன் நிமித்தமாக ஒரு ப்ரம்ஹணனுக்கு ப்ராண வாயம் ஏற்பட்டால் அதனால் அவனுக்கு ப்ரம்ஹஹத்யா தோஷம் நீங்கும். சோர வ்யாக்ராதிகளால் கொல்லப்படும் ஒரு ப்ரம் ஹணன் அந்த ஆபத்திலிருந்து இவன் தப்புவித்து ப்ராணலாபம் செய்தால், ப்ரம்ஹஹத்யா பாபம் நீங்கும். ஒரு உயிரைக் காப் பாற்றினால், ஒரு உயிரைக் கொன்ற பாபம் நீங்கும்.

ஐவ்யாவயெ சூரவாஃ ப்ரதிராஃ || ௮ ||

ஒரு ப்ரம்ஹணனுடைய த்ரவ்யத்தைத் திருடன் அபஹரித் துக்கொண்டு போய்க்விட்டால் அந்த த்ரவ்யத்தைத் திருப்பிப் பெறு வதற்காக ப்ரம்ஹக்னன் திருடனுடன் சண்டையிட்டு மூன்று தடவை திருடனால் திருப்பியடிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அந்தத் தர்ம கார்ய ப்ரவ்ருத்தி காரணமாக இவனுக்கு ப்ரம்ஹஹத்யா தோஷம் நீங்கி, சுத்தியேற்படும். திருட்டுப்போன த்ரவ்யத்தைத் திருப்பி மீட்காவிட்டாலும் சுத்தியுண்டு. முதல் சண்டையிலேயே த்ரவ் யத்தை மீட்டுவிட்டாலும் சுத்தி. ப்ரம்ஹண ப்ராணாக்ஷணம் போல், அவன் த்ரவ்யாக்ஷணமும் சுத்திலேயே என்று கருத்து.

சுஸுஸ்யாவயெ வா || ௯ ||

ராஜா செய்யும் அச்வமேதமாக அவப்ருதத்தில் ஸ்நானம் செய்தாலும் ப்ரம்ஹக்னன் சுத்தனாவான்.

சுந்யபஜெவி சுநிஷ்டுஷ்டெஸூ || ௧௦ ||

அச்வமேதமல்லாத வேறு யக்ஞ அவப்ருதத்தில் ஸ்நானம் செய்தாலும் சுத்தியுண்டு. ஆனால் அந்த யஜ்ஞமானது 'அக்நிஷ்டுக்' என்ற ஸாமத்தை முடிவாகக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.

ஸூஷ்டெஸூ ஸ்ராவணவயெஹக்ஷாவி || ௧௧ ||

ப்ரம்ஹணவதம் செய்ய உத்ஸாஹத்துடன் முயற்சித்தும் ஏதாவது காரண வசத்தால் கொல்லாமல் விட்டுவிட்டாலும் அவ னுக்கும் ப்ரம்ஹஹத்தி தோஷம் உண்டு. சிழ்ச்சொன்ன ப்ராயஸ் சித்தங்களில் லகுவான ஒன்றைச் செய்யவும்.

சுலூததாம் ஸலூஸ்யம் ஹகூா || ௨௦ ||

எலும்புள்ள ப்ராணிகளில் ஆயிரத்தைக் கொன்றாலும் வைச்ய வத ப்ராயஸ்சித்தம்.

சுநஸ்யிதா சீநயுஜாரொ உ || ௨௧ ||

எலும்பில்லாத கொசு, புழு முதலியவைகளைக் கொன்றாலும் வைச்யவதம் போல். ஒரு கானைமாடு சுமக்கும் அளவுக்கு அவைகளைக் கொன்றால்.

சுவி வாஸ்யுதாரெகெகஸிது கிண்சிஷ்யாஸு || ௨௨ ||

எலும்புள்ள ப்ராணி வதத்தில் வைச்யவத ப்ராயஸ்சித்தத் திற்குப் பதிலாக (கிஞ்சித்) எட்டு முஷ்டி அளவுள்ள தான்ய தானம் செய்யவும்.

ஷணௌ வராவஹாரஃ ஸீஸரீஷ்யா || ௨௩ ||

நபும்ஸகளைக் கொன்றால் ஒருவன் சுமக்கக்கூடிய வைக்கோல் கட்டுச், மாஷ அளவு ஸீஸலோஹமும் தானம் செய்யவும்.

வராவஹ வ்யுதவ்யுஃ || ௨௪ ||

பன்றிவதம் செய்தால் நெய் நிறைந்த குடம் தானம் செய்க.

ஸவெ-ஃ ஹஹணஃ || ௨௫ ||

ஸர்ப்பவதத்தில் இரும்பு லோஹதண்டம் தானம்.

ஹஹவஸ்யாம் உவநாயாம் நீலம் || ௨௬ ||

ஜாதீமாத்ரமுள்ள ப்ரம்ஹபந்து எனப்படுகிற வ்யபிசாரி ஸ்த்ரீயைக் கொன்றால் கறுப்புக் கானைமாடு தானம் ப்ராயஸ்சித்தம்.

வெஸிகெந கிண்சிஸு || ௨௭ ||

அந்த ப்ராஹ்மண ஸ்த்ரீயே வேச்யைத் தொழிலால் ஜீவிப்ப வளாயிருந்தால் அவளைக் கொன்றால் கிஞ்சித் தானம். (எட்டு முஷ்டி தான்யம்.)

தீர்ணி ஸ்ரோத்ரியஸ்ய || ௩௦ ||

வேதாந்யாயி ப்ராம்ஹண பாதாரத்தினிடம் கமகம் செய்
தால் மூன்று வர்ஷம் வ்ரதம் ப்ராயஸ்சித்தம்.

புஷ்யாஸாஹ வோதௌ || ௩௧ ||

மேற்கண்ட பரஸ்தீர் கமகத்தால் த்ரவ்ய லாபமிருந்தால்
அந்த த்ரவ்யத்தை த்யாகம் செய்துவிடவும்.

யயாஸாநம் வா மஃபெசு || ௩௨ ||

அந்த த்ரவ்யம் எங்கிருந்து கிடைத்ததோ அந்த வ்யக்தி
ரிடமேயாவது அதைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடவும்.

புதிஷிஜிஹ்ருபொஹ ஸஹஸ்யவாகஸௌ || ௩௩ ||

நிஷித்தர்களான பதிதாதிகளுடன் வேதஸம்பந்தம் வைத்துக்
கொண்டால் அந்தத் தோஷத்திற்காக ஒரு வர்ஷம் ப்ரஹ்மசர்யத்
துடன் நியமமிருக்கவும். ஆயிரம் வேத பதங்கள் அத்யயனத்தையாப
னதிகளால் ஸம்பந்தம் ஏற்பட்டிருந்தால்.

சுத்யுதாநிநிராக்யத்ய உவாதகெஷு ஹெவ || ௩௪ ||

புத்திபூர்வகமாகச் சொளதாநியை த்யஜித்தவன், சக்தி
யிருந்தும் அத்யயனம் செய்யாதவன், உபபாதகி இவர்கள் விஷயத்
திலும் ஒரு வர்ஷம் ப்ரம்ஹசர்யாதி வ்ரதம் ப்ராயஸ்சித்தமாகும்.

வீர யாந தியாநிணீ மஃவா விணு து மஹத || ௩௫ ||

எந்த ஸ்தீர் வ்யபிசாரிணியாக இருக்கிறானோ அவனும் மேற்
கண்ட ஒரு வர்ஷம் ப்ரம்ஹசர்ய நியம ப்ராயஸ்சித்தம் செய்யவும்.
ப்ராயஸ்சித்தம் முடியும் வரையில் பர்த்தாஸிடமிருந்து பிண்ட
மாத்ரம் (அங்கம்) பெறலாம். பாதுகாக்கப்படவேண்டும். புத்தி
பூர்வம் ஸக்ருத்கம விஷயமிது.

கரோதஃஷீஷு மொவஜிஹ் வீரக்யதெ கௌஸாஸௌ
வ்யதஹோஜி || ௩௬ ||

மனித ஜாதியல்லாத எருமை முதலிய ப்ராணிகளிடம் ஸ்தீர்
கார்யம் (ஸம்ஸர்க்கம்) செய்தால் கூச்மாண்ட மந்த்ரங்களால் க்ருத
தோமம் செய்யவும். பசுமாடு நீங்கலாக. அதில் அதிக ப்ராயஸ்சி
த்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

மூன்றுவது ப்ரர்னத்தீல் நான்காவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது பரீட்சைம் ஐந்தாவது அத்யாயம்.

ஸாராவஸு, ஸ்ராவணஸு உஷரோவின்னுப-ஸாரா
 ரோஸு, சீதஸ்-பெசு || க ||

ஸுராபானம் புத்தியூர்வகமாகச் செய்த ப்ராம்ஹணனுடைய முகத்தில், வாயில் தப்தமான (கொதிக்கிற) ஸுரையை விட வேண்டும். அதனால் அவன் இறந்தால் சுத்தனாகிறான்.

சுரீதூர் வாடு வயொ வுத ஸுடிகு வாயு பூதி
சூலு தவாநி ஸகூலு ததொஸு ஸஸூரம் || ௨ ||

வேறு தரவ்யம் என்ற ப்ரமத்தால் புத்தியூர்வமில்லாமல் ஸுரையைப் பாணம் செய்துவிட்டால், பால், நெய், ஜலம் இவைகளைக் கொதிக்கச்செய்து, ஒவ்வொரு மூன்று நாளும் குடித்து வ்ரதமிருக்கவும். பால் மூன்று தினம், க்ருதம் மூன்று நாள், ஜலம் மூன்று நாள் இது தப்த க்ருச்சம். இதன் பிறகு, அவனுக்கு புனருபநயஸம்ஸ்காரமும் செய்யவும்.

சிவபிரகாசம் உபாசகம்" ௩

மூதூரம், புரீஷம், ரேதஸ் இவைகளைப் புத்தியூர்வமாகச் சாப்பிட்டால் புனருபநயத்துடன் முன் சொன்ன தப்த க்ருச்சரம் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ஸ்ரீவக்ஷோஷ வராணாம் ஜாஹ்நய ॥ ச ॥

புலி முதலிய துஷ்ட வன ஜந்துக்கள், ஒட்டகை, கழுதை இவைகளின் சரீர மாம்ஸத்தைச் சரீப்பிட்டா லும் முன் சொன்ன பராயஸித்தம் புனருபநயநம், தப்த க்ருச்சம்.

மு. 12) சுசுசுஸுகரபொது || ௫ ||

க்ராமக் கோழி, பன்றி இவைகளின் மாம்ஸ பசுணத்திலும் முன் சொன்ன நிஷக்ருதி. மேற் சொல்லியவெல்லாம் புத்தியூர்வமாக அடிக்கடி. செய்த விஷயம். ஒரு தடவை மட்டும் புத்தியூர்வமானாலும், அபுத்தியூர்வமாக அடிக்கடிச் செய்தாலும் தப்தக்ருசரம் மட்டும். அபுத்தியூர்வமாக ஒரே தடவை செய்தால் புனருபயமும் மட்டும் என்று வ்யவஸ்தை.

செய்தால் குருதல்பகமநத்திற்கு ஸமம். மாத்ருகமநம் செய்த
தோஷம் ஸம்பவிக்கும். ஸம பாதகங்களில் ப்ராயஸ்சித்தம் பாதி.

கவகர ஐதெயுகெ || ௧௩ ||

கீழ்ச்சொன்ன ஸகி முதலியவர்களிடம் ஸம்ஸர்க்கிப்பது குரு
தல்ப ஸமமல்லவென்றும், அவகர என்ற அவகீர்ணி தோஷத்தில்
சேர்ந்ததென்றும் சிலர் நினைக்கிறார்கள். அவகீர்ணி ப்ராயஸ்சித்தம்
போதும்.

ஸ்ரீராமபெடியாஜா நிஹீநவணபுமகிநெ ஹ்யம் ப்ரகாஸ்டிகசு ||

கீழ்த்தர ஜாதியானுடன் கமனம் செய்த ஸ்த்ரீயை ராஜா ப்ர
காசமாக நாய்களைக்கொண்டு கடிக்கச் செய்யவேண்டும்.

ஃபுரோஸம் வாதயெசு || ௧௪ ||

மேற்கண்ட விஷயத்தில் ஸம்பந்தப்பட்ட ஹீந வர்ண
புருஷனை ராஜா வதம் செய்து தண்டிக்கவேண்டும்.

யயொசது வா || ௧௫ ||

அல்லது கீழே குருதல்ப கமந ப்ராயஸ்சித்தத்தில் சொல்லிய
படி செய்யவும்.

மடிபுஹைநாவகீணீபு நிர்ஃதிம் உதுஷ்பெ யஜெசு || ௧௬ ||

ப்ரஹ்மசாரீ ஸ்த்ரீஸம்ஸர்க்கம் செய்தவன் அவகீர்ணீ.
அவன் நாற்சந்தியிடத்தில் நிர்ருதி தேவதையைக் குறித்து யாகம்
செய்யவும். கர்த்தபம் (கழுதை) அதற்கு யாகபசு.

தஸ்யாஜிநபிஹுஷ்டவாஃ வரியாய ஹோஹிதவாக்ரஃ

ஸவமுஹாநு ஹெக்ஷம் உரெசு கபீடாஹக்ஷாணம் || ௧௭ ||

மேற்கண்டபடி கர்த்தபப் பசுவினால் யாகம் செய்து, அதன்
தோலை வால் மேல்பாகம் தெரியும்படி அரையில் உடுத்திக்கொண்டு,
சிவந்த மண்பாத்தாத்தைக் கையில் ஏந்தித் தனது தோஷத்தைச்
சொல்லிக்கொண்டு, ஏழு வீடுகளில் புகுந்து பிணை செய்து
பிழைக்கவும்.

ஸம்வதுரெண ஸுஹெசு || ௧௮ ||

இம்மாதிரி ஒரு வர்ஷம் வ்ரதமிருந்தால் பிறகு சுத்தனாகிறான்.

ரெதஸநநெ ஹபெ ரொமெ ஸஹெ சுதீநாநஹெக்ஷயா

ணாநி ஸவ்யராத்திரௌக்ஷகாரஹஸ்திபொ வா
ரெதஸ்யாஸுராழ || ௨௦ ||

ப்ரஹ்மசாரீ பயத்தாலும், கோகத்தாலும், ஸ்வப்னத்திலும்
 ரோதஸ் வெளிப்பட்டால் ரோதஸ்யாமந்தாங்கனால் (வாஹீ-
 நெஷ்வீத்ரியம்) ஆஜ்யஹோமம் செய்யவும். அக்ஷி பரிசர்யை பிசுநா
 சாணம் ஆகிய வ்ரதங்களையும் ஏழு நாள் செய்துவிட்டுப் பிறகு
 ஆஜ்யஹோமம்.

இங்கு ஸவூரா சூரிகூடா என்ற பாடமும் இருக்கிறது. அப்படியானால் பரஹ்மசாரீ, ஸமிதாதானம், பிக்ஷாசாணம் இவைகளை ஏழு நாள் செய்யாமலிருந்தாலும் மேற்கண்ட ப்ராயஸ்சித்தமென்று அர்த்தம்.

ஸூரிபுராணம் உத்தர பாகம்
நம: கருணாநிதிதயா நாதாய நம: || ௨௧ ||

ஸுமீர்யன் உதயமாகும் போது தூங்குகிற ப்ரம்ஹமசாரீ
ஸுமீர்யாப்யுதிதன். அத்தகைய தோஷத்திற்காக அவன் பகல்
முழுவதும் போஜனம் செய்யாமல் நின்றுகொண்டிருக்கவேண்டும்.
அதுபோல் ஸுமீர்யாஸ்தமய காலத்தில் தூங்குகிறவனும், சாத்ரி
முழுவதும் காயத்ரியை ஜபித்துக்கொண்டு நிற்கவேண்டும்.

[illegible]

சண்டாளாதி அசுத்தர்களைப் பார்த்துவிட்டால் ப்ராயஸ்
சித்தமாகப் ப்ராணையாமம் செய்து ஸூரிய தாசனம் செய்யவும்.

കമ്മോജി കമ്മോജിതെ zരേ 2) പ്രാശതെ യാ തിമ്മുനീഷീലാവം :

ஜாதி, காலம், கேசாதி ஸம்ஸர்க்கம் இவைகளால் அபோஜ்யமாகக் கூறப்பட்டவைகளையும், அபரிசுத்தமாகக் கூறப்பட்டவைகளையும் சாப்பிட்டால், வயிற்றில் புரிஷம் இல்லாமல் செய்துகொண்டு அதைச் சுத்திப்படுத்துவது ப்ராயஸ்சித்தம்.

திரா. தாவா. ஹொஜிநு. 1. 2. 3.

மூன்று தினங்களுக்குக் குறையாமல் உபவாஸம் இருக்கவும்.
அப்போது வாயிற நிஷ்புரீஷமாகும்.

ஸபராக்ரம் வா ஸபம் ஸீணாந்யுபஹுஜாநம் மஹா
நயநதிக்ரஹீத || ௨௫ ||

அல்லது ஏழுநாள் வரையில், தானாக உதிர்ந்த பழங்களைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கவும். கிடைத்த பழத்தைத் தள்ளாமல் எது கிடைத்தாலும் அதை நாற்றிக்கவும்.

பூக் வணுநவெலு ஸுடிநம் வுதபூஸுநம் உ || உக ||

கீழே பல ஸூத்ரங்களில் பஞ்சகங்களான ப்ராணிகள் வரையில் அபோஜ்யங்கள் சொல்லப்பட்டன. அவைகளைப் புஜித் தால் வமனமும், க்ருத ப்ராசனமும் ப்ராயஸ்சித்தம். சுத்திகரம்.

சூக்ரஸாநுதஹிஸாஸு த்ரூரூத்ரம் வரஹி தவஃ || உஎ ||

பிற நிந்தை, அந்ருதம், ஹிம்ஸை ஆகிய தோஷங்களில் முன்று நாள் உபவாஸமிருப்பது தபஸ். முன்பு கீழே சொல்லிய விஷயம் வேறு. இது வேறு விஷயம்.

ஸதுவாக்யே வாருணீராவீலிஹோக்ரஃ || உஅ ||

ஆக்ரோசமென்கிற பிற நிந்தையில் ஸத்யவாக்யமிருந்தாலும், அதாவது உண்மையாயுள்ள நிந்தையைச் செய்தபோதிலும், வாருணீ மந்த்ரங்களாலும், மாகவீ மந்த்ரங்களாலும் ஹோமம் செய்யவும்.

விவாஹ ஸெயுந நஃகாதஸுஸாஸுஸுஸுஸு
ஸெகெநுதஸ் || உக ||

விவாஹ நிமித்தமாயும், தம்பதிகள் மைதுன நிமித்தமாயும், பரிஹாஸத்திலும், துக்கப்பட்டவனை ஆறுதல் செய்யும் விஷயத் திலும் அந்ருதம் பேசுவது தோஷமற்றதென்று சில சிஷ்டர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ந து வஸு மஸுஸுஸு || ௩௦ ||

மேற்கண்ட விவாஹாதி விஷயங்களில் அந்ருதம் தோஷ மற்றதென்பது ஆசார்யாதி குருக்கள் ஸம்பந்தப்பட்ட கார்யங் களில் கிடையாது. தோஷமுண்டு.

ஸவ வாருஷாநிதஸு வரதஸு ஹனி ரீநஸாஸுவி
மஸுஸுஸுஸு வஸு ஸுஸுஸுஸுஸு || ௩௧ ||

ஏனெனில், ஆசார்யாதி குரு விஷயத்தில் அல்பமான கார்யத் தில் கூட மதையாலும் அந்ருதம் பேசுகிறவன் ஏழு தலைமுறை முன்னும், ஏழு தலைமுறை பின்னும் நாசமாக்குகிறான்.

சனூராவஸாயிநீமஜெநே க்ருவாஸுஃ || ௩௨ ||

அந்த்யாவஸாயிநீ என்று சொல்லப்படுகிற சண்டாளாதி
தாழ்ந்த ஜாதி ஸ்த்ரீ கமநத்தில் ஒரு வர்ஷம் முடிய க்ருச்சராசனம்
வ்ரதம். ப்ராஜாபத்யாதிகள். புத்திபூர்வகவிஷய மிது.

சுரேத்யா உபாஸுராத் || ௩௩ ||

அந்த ஸ்த்ரீகளிடம் அபுத்திபூர்வகமாக ஸம்ஸர்க்கம் கேர்ந்
தால் பன்னிரண்டு நாள் ஸாத்யமான பராகாதி க்ருச்சர்வ்ரதம்.

உக்யாமஜெநே திராசுஜ்ஜிராசுஃ || ௩௪ ||

ரஜஸ்வலா கமநத்தில் முன்று நாள் ப்ரஹ்மசர்ய உபவாஸாதி
களான ப்ராயஸ்சித்தங்கள். புத்திபூர்வக ஸக்ருத் கமந விஷயமிது.

முன்ருவது ப்ரஸ்னத்தீம் ஜந்தாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

முன்ருவது ப்ரஸ்னத்தில் ஆருவது அத்யாயம்.

ரஹஸ்யம் ப்ராயஸித லிவ்யாதொஷஸ்ய || ௧ ||

பிறர்கள் அறியும்படி ப்ரஸித்தியடைபாக தோஷங்களில்
ப்ராயஸ்சித்தம் ரஹஸ்யமாக, பிறர் அறியாமல் செய்யவும்.

உதூர் ஃம தரதஜீநீ துஷு ஜெவசு சுபுதிமுரஹி
புதிஜிவ்யகூஷு புதிமுஷு வா || ௨ ||

ஜாதி, கர்ம முதலியவைகளால் துஷ்டமான ப்ரதிக்ரஹிக்கக்
கூடாததான த்ரவ்யத்தை ப்ரதிக்ரஹிக்க இச்சைப்பட்டாலும்,
ப்ரதிக்ரஹித்தாலும் ஸூத்ரத்தில் சொன்ன மந்த்ரத்தை ஜலத்தில்
சின்று ஜபிக்கவும். இதுவும் ரஹஸ்ய ப்ராயஸ்சித்தம்.

சுஹோஜம் ஸுஹுக்ஷாணம் வ்யுயிலீராவவெசு || ௩ ||

கேச, கீடாதி தோஷத்தால் அபோஜ்யமான அந்ரத்தை வேறு
கதியின்றிச் சாப்பிடவேண்டியிருந்தால், அந்த அந்ரத்தில் சிறிது
பூமியைக்கிள்ளி மண்ணைத்துவிவிட்டு பிறகு சாப்பிடவும். இது
ரஹஸ்யம்.

பீகூஹரா ரஜண உகொவஸுஸுதாசு ஸுஜீரெகெ || ௪ ||

ரஜஸ்வலையுடன் ரஜ:காலமத்தியில் ஸம்ஸர்க்கம் செய்தால், வ்ரானத்தால் கத்தியென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் ரஹஸ்ய விஷயம். பஹிரங்க விஷயத்தில் த்ரிசாத்ரம்.

வீரீஷம் உ || ௫ ||

மேற் சொன்னது தனது ஸ்வந்த ஸ்தரீ விஷயம். மற்றதில் த்ரிசாத்ரம்.

வபொவ்யுதொ வா டிஸாராதும் வுதெநநிதீய லீஷு
தீயம் டிவாடிஷெகலதிகம் ஜெகிஸவாஸா லொபாநி நவாநி
கவம் லோஸம் லொணிதம் ஸாபஸி லீஷாநிதி லொபா
சுதொநா லீஷெ லீதொ ராஸெ ஜெஹாநீதெதஸ
வெஷொம் ஸாபஸிதம் ஸுணஹதூபாம் || ௬ ||

ரஹஸ்ய ப்ரம்ஹஹத்யா தோஷத்திற்கு ரஹஸ்ய ப்ராயஸ் சித்தம் இதில் சொல்லப்படுகிறது.

அந்தப் பாபம் செய்தவன் பத்துத்தினம் பால் மாத்ரம், பத் துத்தினம் க்ருதம் மாத்ரம், பத்துத்தினம் ஜலம் மாத்ரம், புஜிக்கவும். பகல் ஆரம்பத்தில் அதை ஒரு வேளை சாப்பிடவேண்டும். நாத்துட னிருக்கும் வஸ்த்ரமுடுத்தி ஸுபித்ரத்தில் சொல்லிய மந்த்ரங்களா லும் ஹோமமும் செய்யவும். இது ப்ரூணஹத்யாப்ராயச்சித்தம்.

உகெசூா நிபலி || ௭ ||

மற்றொருவித ப்ராயச்சித்தம். அதிலும் கீழே சொன்ன பயோவ்ரதாதி நியமமுண்டு.

கெசூ கம் வாரபெதி லீஷாவூஹுதீலிஜெஷொபாஸ
கூஸூரெணெஸூரஜ்ஜி || ௮ ||

அதற்கு, மேல் ஸுபித்ரத்தில் சொல்லியமந்த்ரங்களா லும், ஆஜ்மஹோமம் செய்யவும். இது ரஹஸ்ய விஷயம்.

தசூத வஸவ வா ஸுஹஹதூ ஸூராவாந ஸெய
மாஸூதெஷொம் ஸூணாபாநெஷொனொவலெஷொணம்
ஜவநு ஸலீஸூலெயாவஸூமெந ஹம் உ ஸூபஸிதம் || ௯ ||

ப்ரஹ்மஹத்யா ஸூராவானுதி மஹாபாதகத்தில் கீழ்ச் சொன்ன வ்ரதமறுஷ்டிப்பதுடன், சரீர ச்ரமமேற்படும் வரையில்

ப்ராணாயாமம் செய்து அகமர்ஷண ஸூக்தத்தை ஜபித்தால் அச்வமேதாவப்ருதத்திற்கு ஸமமாக இதுவும் பெரிய ப்ராயஸ்சித்த மென்று அறியவும்.

ஸாலித்ரீஃ வா ஸஹஸ்யக்யை சுவத-ப்யெஸ் வுநீதெ
ஹெவா தாந்யு || 30. ||

மேற்சொன்ன பயோவ்ரத, ப்ராணாயாமாதிகளுடன் காயத்ரியை ஸஹஸ்ராவ்ருத்திசெய்தாலும் ஆத்மாவைப் பரிசுத்தமாக்கிக் கொள்ளுகிறான். இதுவும் ஓர் பக்ஷம். காயத்ரி எல்லாப் பாபங்களிலும் சுத்திகர ப்ராயஸ்சித்தம்.

சுனஜ-ப்யெ ஶாநவசிஷ-பண-த்ரிநாவத-பநு ஸவ-ப்யா
வெஷ்யா விஃவ்யுதெ விஃவ்யுதெ || 31. ||

மேற்சொன்ன வ்ரதசிஷ்டஸூயிருந்து ஜலமத்தியில் ஜலத்திற்குள் நின்ற அகமர்ஷண ஸூக்தமந்த்ரங்களை மூன்று தடவை ஆவ்ருத்தி செய்தால் ஶஹஸ்ய ப்ரம்ஹஹத்பா திகளான வேறு ஸகல் பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான். சுத்தனாகிறான்.

முன்னுவது ப்ரஸ்னத்திம் ஆருவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

முன்னுவது ப்ரஸ்னம் ஏழாவது அத்யாயம்.

தஜாஹுஃ கதியாநவகீணீ-பு வுவிஸகீதி || 32. ||

இனி உபபாதக ப்ராயஸ்சித்தம் கூறப்படுகிறது. அவகீர்ணீ என்று சொல்லப்படுகிற உபபாதக தோஷீ எவ்வளவு விதத்தில் எந்த எந்த வஸ்துவில் ப்ரவேசிக்கிறான் என்று பெரியோர்கள் சிச்சயித்துச் சொல்லுகிறார்கள்.

ஜேருதஃ ப்ராணெந ஐநூ,0 வபெந ஸ்யஹஸ்திஃ ஸ்ரஹ
வய-ப்யெந சுநீநெவெதரெண ஸவெ-ப்யெநத் || 33. ||

அதாவது அவகீர்ண தோஷியாயிருப்பவன் அந்தத் தோஷம் காரணமாகத் தனது ப்ராணாதிகள் சக்தியிழந்து துர்ப்பலனாயும் அல்பாயுஸ்ஸாயும் ஆகிறான். அவனுடைய ப்ராணன் மருத் என்ற தேவர்களிடம் போய்விடுகிறது. பலம் இந்த்ரானிடமும், ப்ரம்ஹ வர்ச்சஸம் என்ற தேஜஸ் ப்ருஹஸ்பதியிடமும். மற்ற கண், காது இந்த்ரிய சக்திகள் யாவும் அக்ரியினிடமும் சேருகின்றன.

வொரோவாஸ்யாயா நிரூபிதவஸிராயா பூயஸி
தூஜ்யாஹுதீஜிஹொதி || ௩ ||

ஆகையால் அந்தத் தோஷீ, தோஷ ரிவ்ருத்திக்காக அமா
வாஸ்யாயில் அக்ரியைப் பரிஷ்டை செய்து மேலே சொல்லுகிற ப்ரா
யஸித்தருப்மான ஆஜ்யாஹுதிகளைச் செய்யவும்.

காரீரவகீணெபாஸ்ய வகீணெபாஸ்ய காரிகாரிய ஸா
ஹா காரிலிபூபொஸ்யலிபூபொஸ்ய காரிகாரிய
ஸாஹா உதி ஸரியிராயாபாநுவய-ஹுக்ஷ யஜ்ஞவாலா
க்யுக்வாஸாய ஸாரிவினுதா உதெயுதபா திராவதி
ஷெத || ௪ ||

முதல் இரண்டு மந்த்ரங்களால் ஸமித்தை ஹோமம் செய்து,
அக்ரியைப் பரிஷேசனம் செய்து, சந்தோகர்கள் விதிப்படி யக்ஞ
வாஸ்து என்றதைச்செய்து, எழுந்திருந்து “ஸம்மாஸிஞ்சந்து” என்ற
மந்த்ரத்தால் மூன்று தடவை அக்ரியை உபஸ்தானம் செய்யவும்.
மூன்று தடவை மந்த்ரம்.

சூய உரே ஹொகா வஸாஹொகாநாரிவிஜிதூ சுவி
சூரூதா உதி || ௫ ||

மூன்று தடவை உபஸ்தான மென்பதற்கு ப்ரசம்ஸை இதில்
சூறப்படுகிறது. மூன்று உலகங்களுள்ளன. அவைகளை ஜயிக்கவும்,
சாச்வதமாக அதிபதியாயிருக்கவும் அது உதவும் என்று ச்ருதியின்
கருத்து.

வஸதஷெவெசெஷாஹொகாரீராயிக்யூத்யு யொரபூயத உவ
ஸூரக ஸ உசூஹொஹொபாஹிஸூரிநூரினூபெத வரொ
ஹிஷிணெதி பூயஸி தூவிஸெஷாஹொகா || ௬ ||

மேற்கண்ட அவகீர்ணிப்ராயஸித்தவ்ரதத்தையே அவகீர்ணி
யல்லாத வேறு எவனும் தன்னை அர்த்தனைக்கருதினால், சுத்யர்க்த
மாக மேற்கண்டபடி ஹோமம்செய்தும், அநுமந்த்ரணம் செய்தும்,
அநுஷ்டிக்கலாம். பசுமாடு தக்ஷிணை. இது பொதுவான ப்ராயஸ்
சித்தம். விசேஷிக்காதது.

சுதூஜிஹொவெபூபூதீவிவாஹாராநாடி பூயஸெ
ஷொபூபூபூயாமஹொதவிகாரபொநள உஹொஷவதி
ஸக

உகரி-கணுவிவாகுவிவகிவெ-ககணிஜாநிரவஉவவூசெக
வார-ணீநிரநெதுவ-க வவீநெதுஃ || ௭ ||

நேர்மையற்ற நிலைமை, கோள் சொல்வது, நிஷித்தாசாரம், சாப்பிடக்கூடாததைச் சாப்பிடுவது, ஸ-குத்தஸாயிடம் ரேதஸ் ஸேசனம், அயோநியில் ரேதஸ்ஸேசனம், தோஷமுள்ள கார்பத்தில் ஸம்பந்தம் புத்தியூர்வமாக, இத்யாதி தோஷங்களில் “அப்” சப்த அடையாளமுள்ள மந்த்ரங்களால், அல்லது வருண தேவதாக மந்த்ரங்களால், அல்லது வேறு பரிசுத்த மந்த்ரங்களால் தீர்த்த ஸ்நானம் செய்யவும்.

முதிர்வுபெற்றவர்களுக்கு நலவாரியாரோ வழங்குதல்: வன விலகலானா: ii

நிஷித்தவிஷயத்தில் வாக்கும், மனஸ்ஸும் அதிகாரமித்து
மீறி நடந்தால், ஸத்யபத அந்தமான ஐந்து வ்யாஹருதிகளே
ஐபிக்கவும்.

ஸவ-ஸவோ வா? 22-லோக் கலகல ரோ? 22-திது வ-
நாக்வி பூதம் ரா? 22-லோ வா? 22-லோ வ-நாக்வி
ஸவ-ஸவ || 22 ||

எல்லாப் பாபகிரியைகளிலும் ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய மந்த
ரத்தால் தீர்த்தத்தால் ஆசமனம் செய்யவும். அஹஸ்ச என்று
பகலில். ராதிரிஸ்ச என்று மாலையில்.

சுவாமி வாஸுதேவ சூரபாண ஷேவசூதஸ்யேதி ஹு
 நெகைவ ஸவ-ஸூரபாணஸோ ரோதுதெ ரோதுதெ || 30 ||

அல்லது எல்லாவித பாபத்திலும் “தேவக்ருதஸ்ய” என்ற எட்டு மந்த்ரங்களால் எட்டு ஸமித்துக்களை அக்சியில் ஹோமம் செய்யவும். எல்லாப் பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான். இரட்டிப்பு முடிவிற்காக.

முன்னுரை பார்வையில் ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது பரீட்சை எட்டாவது அத்தியாயம்.

சுயாத் க்ருவ ந்த வரவாஸாஜி || க ||

இனி க்ருசாங்களைப் பற்றி விவரமாகக் கூறுவோம்.

ஹவிஷ்யாநு ப்ரா தராஸாநு ஸுகூர் திஸ்ஸொராரதீஃ நாஸீயாக் ||

த்வாதசார்தா க்ருச்ரவ்ரதம் சில ஸுத்ரங்களால் சொல்லப் படுகிறது. முதல் மூன்று காட்களில் காலை ஆஹாரத்தை யக்ஞார்ஹ்மான ஹவிஸ்ஸால் சாப்பிட்டுவிட்டு ராத்ரியில் ஒன்றும் சாப்பிடாமல் இருக்கவேண்டும்.

சுயாவரம் த்ருஹம் நகதம் ஸுஜீத || ௩ ||

பிறகு அடுத்த மூன்று தினங்களில் பகலில் உபவாஸமிருந்து ராத்ரி மட்டும் ஹவிஷ்யத்தைச் சாப்பிடவும்.

சுயாவரம் த்ருஹம் ந கனுந யாவெத || ௪ ||

அதற்கடுத்த மூன்று நாள் (ஆறிலிருந்து ஒன்பது) ஒருவரையும் அந்நம் யாசிக்கக்கூடாது. அதாவது மூன்று நாளும் பிறர் வலுவில் கொடுத்தால் அதை மட்டும் சாப்பிடலாம். ஒரு வேளையில்.

சுயாவரம் த்ருஹம் உபவஸெச || ௫ ||

அதற்கடுத்த மூன்று நாளும் சுத்த உபவாஸம். பிறர் வலுவில் கொடுத்தாலும் சாப்பிடக்கூடாது. இம்மாதிரி பன்னிரண்டு நாள் வ்ரதம்.

திஸ்ஷெஹி ரா த்ராவாவீத கூதிபூகாரீஃ || ௬ ||

சீக்ரமாகவே சுத்தியை விரும்பினால் அவன் பகல் முழுவதும் நிற்கவேண்டும். இரவில் உட்காரலாம். இது அதிகப்படி வ்ரதம்.

ஸத்யம் வஷெச || ௭ ||

த்வாதசா ஹா திக்ருச்ரவ்ரதமனுஷ்டிப்பவன் ஸத்யமேபேசவும்

சுநாபெபுந ஸம்ஜாஷெத || ௮ ||

ஆர்யர்களல்லாத (ஆர்யர் த்விஜர்) வர்களுடன் வ்ரதகாலத்தில் ஸம்பாஷணம் செய்யக்கூடாது.

ரளரவ மளபாஜயே நித்யம் ப்ரயுஜீத || ௯ ||

ரௌரவம், யௌதாஜயம் என்கிற இரண்டு ஸாம மந்த்ரங்களை நித்யம் ப்ரயோகிக்கவும். (ஜபிக்கவும்.)

சுநாஸவத ஸுகொவஸாபுந ஸாவொஹிஷெதி
திஸ்யுநிஃ வவீத்ருவதீநிபுஜாயீத ஹிரண்யவணபூஸா
யபி வாவகா ஸத்யஷாநிஃ || ௧௦ ||

இவ்வாறு சொல்லியபடி த்வாதசராத்ர வ்ரதத்தைச் செய்து, அதன் முடிவில் சருவை அக்னியில் பாகம் செய்து, கீழே சொல்லப்படுகிற தேவதைகளின் பொருட்டு அக்னியில் ஹோமமும் செய்யவும்.

சுத்யெ ஸ்ராவா ஸோராய ஸ்ராவா²தீ²ஷோரோ²யூ²ரி²நூ²
 ஹீ²யூ²ரி²நூ²ய வி²ஸு²ஸு²யா ஷெ²ஸெ²யூ² ஸ்ரு²ஷெ²ணெ² ப்ரா²
 வதபெ²ஹபெ² ஸீ²ஷகூ²த உதி || ௧௯ ||

ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய ஒன்பது தேவதைகளைக் குறித்து ஸ்வாஹாகாரந்தமாக ஹோமம் செய்யவும்.

ததொ ஸ்ராஹணதவ²ண² || ௨௦ ||

பிறகு ப்ராம்ஹண ஸந்தர்ப்பணம் செய்யவும். இதுவரையில் த்வாதசராத்ரவ்ரதம்.

ஊதெ²நெவா²கீ²யூ²யெ²ர² வ்யூ²யூ²த² || ௨௧ ||

கீழ்ச்சொல்லிய த்வாதசராத்ர ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ர விதியா லேயே அதிக்ருச்ரம் என்ற க்ருச்ரத்தின் விதியும் (ப்ரகாரமும்) சொல்லப்பட்டதாகிறது. அதுபோல் செய்யவும்.

யாவதகூ²ஷா²தீ²த தாவ²ஷீ²பா² || ௨௨ ||

ஆனால் அதிக்ருச்ரத்தில் ஒரு மாறுதல். அதாவது ஹவிஷ்ய போஜனத்தில் ஒரே தடவை கையால் எவ்வளவு அநந்ததை எடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு மாத்தாம் சாப்பிடவேண்டும்.

சுஸகூ²ஃ தூ²தீ²ய²ஃ ஸ கூ²யூ²ர²திகூ²யூ² || ௨௩ ||

க்ருச்ராதிக்ருச்ரம் என்றதும் இதேமாதிரிதான். ஆனால் அநந்தத்திற்குப் (ஹவிஷ்யத்திற்கு) பதிலாகத் தீர்த்தத்தையே சாப்பிடவேண்டுமென்பது விசேஷம். இது மூன்றாவது க்ருச்ரம்.

பூ²ய²ஃ ஹிகூ²ர² ஸூ²ய²ஃ வ²கு²த²ஃ சு²ஷெ²ணெ²ர² ஹவதி || ௨௪ ||

முதலில் சொல்லிய த்வாதசராத்ர ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை அதுஷ்டித்தவன் விஹிதானுஷ்டானமில்லாத தோஷத்திலிருந்து விடுபட்டுச் சுசியாகிறான். நிஷித்தானுஷ்டானதோஷம் நீங்கிப் (பூதன்) பரிசுத்தனாகிறான், எல்லாக் கர்மாக்களும் செய்ய அர்ஹதை பெறுகிறான்.

விதீயம் வரிக்ஷா யசு கிஷ்டித்யுசு கிஷ்டாவாதகௌதமோ
வாவம் கூர்ணுதெ தஸூரஸு பூரீயுதெ || ௨௨ ||

இரண்டாவதான அதிக்ருசர்த்தை அநுஷ்டித்தவன் மஹா
பாதகம் நீங்கலாக வேறு எந்தப் பாபம் செய்தாலும் அதிலிருந்து
விடுபடுகிறான்.

தூதீயம் வரிக்ஷா ஸவ-பூரீயுதெ நஸூரீயுதெ || ௨௩ ||

மூன்றாவதான க்ருசராதிக்ருசர்த்தை அநுஷ்டித்தவன்
ஸகல பாபங்களிலிருந்தும் முக்தனாகிறான். மஹாபாதகமும்
நீங்கும்.

சுமெயதாநு தீநு க்யூவாநு வரிக்ஷா ஸவ-பூரீயு
தெ நஸூரீயுதெ ஸூதொ ஸவதி ஸவெ-பூரீயுதெ நஸூரீயுதொ
ஸவதி || ௨௪ ||

இனி எவன் ஒருவன் இந்த மூன்று க்ருசர வரதங்களையும்
தொடர்ந்து அநுஷ்டிக்கிறானோ அவன் ஸர்வ வேதங்களையும்
அத்யயனம் செய்து, வரதஸ்நானம் செய்தவனுக்கு ஸமனாகிறான்.
ஸர்வ தேவதைகளாலும் அறியப்பட்டவனாகிறான். அதாவது ஸர்வ
தேவலோகங்களையும் ஜாபித்தவனாகிறான்.

யமெஸூவம் வெடி || ௨௫ ||

மேற்சொன்ன மூன்று க்ருசரங்களின் ப்ரபோகங்களையும்
மஹிமையையும் பலனையும் எவன் அறிந்து கொண்டிருக்கிறானோ
அவனும் முன் ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய ச்ரேயஸ்ஸை அடைவான்.

முன்னுபது ப்ரஸ்னத்தில் எட்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று

முன்னுபது ப்ரஸ்னம் ஒன்பதாவது அத்யாயம்.

சுயாதஸூரூயணம் || ௧ ||

இனி “சாந்த்ராயணம்” என்கிற க்ருசர வரதத்தின் ப்ர
போகம் சொல்லப்படுகிறது. சந்த்ர ஸாலோக்ய ஹேது என்பதால்
சாந்த்ராயணம்.

தஸூரீயுதொ வியி: க்யூவெ || ௨ ||

ஹ்ரஸுபுரோணரோஸ்யாஹ்ரஸுபுரோண || ௧௦ ||

வாயை விஸ்தரித்துக்கொள்ளாமல் ஸ்னபாவ நிலையிலே உள்ளபடி வாய்கொண்ட அளவு க்ரானங்கள் (கபளங்கள்) இருக்க வேண்டும்.

ஹ்ரஸுபுரோணரோஸ்யாஹ்ரஸுபுரோண || ௧௧ ||

சரு, பிஷாந்ரம், மாவு, தவிடு அல்லது நெய், கஞ்சி, காய்கள், பால், தயிர், நெய், கிழங்கு, பழம், தீர்த்தம் இவைகளில் மேல் மேல் உள்ள த்ரவ்யங்கள் ஹவிஸ்ஸில் உயர்த்தவைகள்.

ஹ்ரஸுபுரோணரோஸ்யாஹ்ரஸுபுரோண || ௧௨ ||

இவ்வாறு சதுர்த்தசியில் உபவாஸமிருந்து பூர்ணிமையில் பதினைந்து கபளங்கள் புஜித்து ப்ரதமை முதல் ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு கபளம் குறைத்துக்கொண்டு அபரபக்ஷம் முடிவச் சாப்பிடவும். சுரோவாஸ்யாபாரீஹ்ரஸுபுரோணரோஸ்யாஹ்ரஸுபுரோண ||

அமாவாஸ்யையில் உபவாஸமிருந்து ப்ரதமை முதல் ஒரு நாளைக்கு ஒரு கபளமாக வ்ருத்தி செய்து, சுக்லபக்ஷம் வரையில் சாப்பிடவும்.

விவரீதகெஷா || ௧௩ ||

சில நுஷிகளுடைய கருத்துப்படி இதை மாற்றியும் செய்யலாம். சுக்லபக்ஷத்தில் குறைத்து, க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் வ்ருத்தி செய்யலாம்.

ஹ்ரஸுபுரோணரோஸ்யாஹ்ரஸுபுரோண || ௧௪ ||

இவ்வாறு ஒரு மாஸ ஸாத்யமான வ்ரதம் சாந்த்ராயணம். அதனால் அது சாந்த்ராயண மாஸமெனப்படும்.

ஹ்ரஸுபுரோணரோஸ்யாஹ்ரஸுபுரோண || ௧௫ ||

இரமாதிரி சாந்த்ராயண வ்ரதத்தைச் செய்து க்ருத்யாக்ஷண பாபம், அக்ருத்யாக்ஷண பாபம் ஆகிய எல்லாவற்றையும் போக்கிக் கொள்ளுவான்.

ஹ்ரஸுபுரோணரோஸ்யாஹ்ரஸுபுரோண || ௧௬ ||

இரண்டாவது தடவையாகச் சாந்த்ராயணம் அநுஷ்டித்தால் முன் பின் பத்துப் பத்துத் தலைமுறைகளையும், இருபத்தொன்றாவது தன்னையும், பங்க்தியையும் பரிசுத்தமாக்குகிறான்.

ஸம்வதாரம் ஶாவா ஶநு, ஶஸஃ ஶஸொகதாரோஷொதி
ஸஸொகதாரோஷொதி || ௪௮ ||

ஒரு வர்ஷம் சாந்த்ராயண வ்ரதம் செய்தால் சந்த்ரனுடைய ஸாலோக்யத்தை அடைகிறான்.

முன்னுவது ப்ரஸ்னத்தில் ஒன்பதாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

முன்னுவது ப்ரஸ்னம் பத்தாவது அத்யாயம்.

ஶாஷ்டர விதஃ ஶாஸ்திரா ரிக் ஶஜைரநு || ௧ ||

பிதாவினுடைய காலத்திற்கு மேல், பிள்ளைகள் பிதாவினுடைய குடும்ப ஸ்வத்தை அடையலாம். பிதாவினுடைய ஸ்வத்துக்குப் பிள்ளைகள் பாத்யஸ்தர்கள் என்று சொல்லப்பட்டது.

நிஶுதே ரஜஸி ராதஃ ஜீவதி ஶெஶுதி || ௨ ||

பிதா ஜீவித்திருக்கும்போதேயும் புத்ரர்கள் பாத்யஸ்தர்கள் ஆகலாம், பிதா இஷ்டப்பட்டால். ஆனால் தாயாருக்கு ரஜஸ் நிவ்ருத்தியாகியிருக்கவேண்டும். ப்ரஸவ சக்தி நீங்கியிருக்க வேண்டும்.

ஸவடௌ ஶாவாஸுஷ்டிஃ ஶஸ்தாராநு ஶிஶுபாசு வித்யுசு || ௩ ||

அல்லது ஜ்யேஷ்ட புத்ரன் எல்லா ஸ்வத்தையும் அடைந்து ப்ராதா முதனிப மற்றவர்களைப் பிதாவைப்போல் பரிக்கலாம்.

விஶாரே தஃ யஜேஶுலிஃ || ௪ ||

ஆனால் ப்ராதாக்கள் தனித்தனியாக ஸ்வத்தைப் பிரித்துக் கொண்டால் ஒவ்வொருவரும். தனித்தனியாகத் தேவபித்ரு கர்மாக் கள் செய்யவேண்டுமாயைதால் தர்மவ்ருத்தி ஏற்படும். ஆகையால் விபாகம் தர்மிகம்.

விஶாஸிஶாதொ ஜ்யேஷ்டஸு ரிஷாஸு ஶஸபதொஶிஷு
தொ ஶொஶுஷஃ || ௫ ||

ஜ்யேஷ்டனுக்கு எல்லா ஸ்வத்துக்களிலிருந்தும் இருபதில்

ஒரு பாகம் உண்டு. பசுமாடு முதலியவைகளில் ஸ்த்ரீபுமான் இரட்டை, குதிரை, கோவேறு கழுதை பூட்டியாதப் (வண்டி), பசுக்காளைமாடு இவைகளும் அதிகம்.

காணவொராகுடவணா சிஷ்யேஷ்யாதெகாஸூக || ௬ ||

பசுக்களில் மட்டமானவை பல இருந்தால், நடுப் பிள்ளைக்கு ஒரு கண் உள்ளது, கிழமானது, கொம்பு இல்லாதது; வால் இல்லாதது இவைகளைப் பிரித்துக் கொடுக்கவும்.

சுவிஷ்டாந்யாயவீ ஸ்ரஹரோயுதம் உதாஷ்டாந் வெ
கெசும் யவீயஸஃ || ௭ ||

ஆடுகள், தாண்டம், இரும்புப் பாத்ரம், வீடு, மாடுடன் கூடிய வண்டி, நாலுகால் பராணிகளில் ஒவ்வொன்று ஆகியவை கடைசி ஸ்வேஹாதாநுக்குப் பாகமாகக் கொடுக்கவும்.

ஸரீயா யெதாஸ வவட்ட || ௮ ||

மேலே சொல்லிய விசேஷ அட்சம் நீங்கலாக மற்றது எல்லாம் எல்லா ஸ்வேஹாதார்களுக்கும் ஸமமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

ஹகெசும் வா ய.நாஸீவம் காஸீம் வவட்டீ வாவெடா
கெத || ௯ ||

சேஷத்ராதிகளான ஒவ்வொரு தன ரூபமான ஸ்வத்திலும் ஸ்வேஹாதாரில் முந்தியவர் தமக்கு இஷ்டமானதைப் பெறலாம்.

ஹசும் வவட்டாட || ௧௦ ||

கோ முதலிய பசுக்களில் ஒவ்வொரு தசகத்தை முந்தியவன் அடையலாம்.

கெசுமவாஸீவடா || ௧௧ ||

ஆனால் ஏகசபொன்கிற குதிரை முதலியவைகளுக்குர், மனிதர்களில் வேலைக்காரி முதலியவைகளுக்கும் முன் சொல்லியது இல்லை.

ஃஷஹாஸிகொ ஜேஷ்டஸ்ய || ௧௨ ||

கரீயஸீபுதானான ஜ்யேஷ்டனுக்கு அதிகப்படியாக ருஷபம் உண்டு.

ஃஷஹஷோயஸா ஜேஷ்டெடஸ்ய || ௧௩ ||

ஜ்யேஷ்டையின் புத்ரனுக்கு ஒரு ருஷபம் அதிகமாக பதினாந்து கோக்கள் அதிகம். பதினாறு மொத்தம்.

ஸுய்யா வா஽ஜெஷ்டி ஸுயெந யவீபஸாஸு || ௧௪ ||

ஜ்யேஷ்டாபுத்ரனல்லாதவனுக்கு மற்றத் தம்பிகளுடன் ஸம்மாகவாவது பிரிக்கவும்.

புத்ரோத்ய வா ஸுஸுவமெ-ஹ் ஹாமவிஸெஷ்டி || ௧௫ ||

ஜ்யேஷ்டனுக்குச் சொல்லிய அதிகப்படி பாகமானது ஒவ்வொரு தாயாருக்கும் தன் தன் வாக்கத்தில் உண்டு. அநேக பார்யைகளிருந்தால் ஒவ்வொருவனுடைய ஜ்யேஷ்ட புத்ரனுக்கும் அதிகப்படி விசேஷம் உண்டு.

விதொத்யஜெஷ்ட வுத்ரி காஜாவதெஜாஸு || ௧௬ ||
வத்ம் மெஷ்டாஸுஷ்ட-ஹ் விவத்யுதி ஸம்வாஷ்டி || ௧௭ ||

புத்ரனில்லாத பிதா தனது பெண்ணை ஒருவனிடம் ஒப்பு வித்து, அதாவது விவாஹம் செய்துவைத்து, அந்த வரனுடன் ஸங்கேதம் செய்துகொள்ளவும். இவனிடம் உனக்குப் பிறக்கும் புத்ரானைவன் எனக்கும் (அதாவது மாதாமஹனுக்கு) புத்ரனாயிருக்கவேண்டும் என்று. அந்தப் புத்ரிகைக்குப் பிறக்கும் பிள்ளை புத்ரிகாபுத்ரன் என்று சொல்லப்படுகிறான். புத்ரிகையைத் தானம் செய்யும்போது அக்ஷி ப்ரஜாபதி தேவதைகளுக்கு ஹோமம் செய்து பிறகு தானம்.

ஹிஸாஸுஜெஷ்ட வுத்ரிசெஷ்டெஷ்டாஸு || ௧௮ ||

கர்யாதான ஸமயத்தில் கீழ் ஸூத்ரத்தில் சொன்னபடி வரனுடன் வாசிகமாக ப்ரதிக்ஷை செய்துகொள்ளாவிட்டாலும் மானஸிகமாக அந்த எண்ணம் இருந்தாலும் போதுமென்று சிலர் கருத்து. மானஸிக எண்ணத்தாலேயே அவள் புத்ரிகையாவாள்.

தக்ஷஸாஸுஜெஷ்டாவபவெஷ்டாஸு || ௧௯ ||

ஆகையால் ப்ராதா இல்லாத ஸ்த்ரீயை விவஹிக்கக்கூடாது. ஏனெனில் கர்யையின் பிதா அவளை புத்ரிகையாகத் தன் மனஸில் ஸங்கல்பித்திருக்கலாமல்லவா?

விணமொத்ருஷ்டிஸம்ஸாஸா ரிகூம் ஹஜெஷ்டாஸு || ௨௦ ||
7-வத்யுஸு || ௨௧ ||

புத்ரனில்லாதவனுடைய ஸ்வத்தை, ஸபிண்டர்கள், அல்லது

ஸகோத்ரர்கள், அல்லது ஸமாநப்ரவா ருஷியுள்ளவர்கள், ஸ்த்ரீ இவர்கள் அடையலாம். முன்னவர்களுக்கு முன் பாத்யம்.

ஸீஜம் வா விவெத || ௨௦ ||

அல்லது ஸ்த்ரீயானவள் கீழ் ஸூத்ரத்தில் சொன்னவர்களிடமிருந்து நியோகவிதிப்படி பீஜத்தை (பிள்ளையை) அடைய விரும்பலாம்.

ஷெவாவதூர சேஜா தலோமஸு || ௨௧ ||

ஆனால் தேவரன் (மைத்துனன்) இருக்கும்போது அந்நபர்களான ஸபிஷ்டாதி அந்நபர்களிடம் நியோகம் செய்து பிள்ளை பெற்றால் அந்தப் பிள்ளைக்குப் பாகம் கிடையாது.

ஸூர்யஃ ஷுஹித்யுணா சேதூநாநிஷுதிஷிதாநாஃ || ௨௨ ||

புருஷ ஸந்ததியில்லாமல் இறந்த ஸ்த்ரீயின் தனமானது விவாஹமாகாத பெண்களுக்குக் கிடைக்கும். விவாஹமாகியிருந்தால் குடும்பப் பாதிஷ்டை (நிர்வாஹ ஸௌகர்யம்) இல்லாத பெண்களுக்குக் கிடைக்கும்.

ஹிநீஸம் ஸௌஹித்யுணா சேதூநாநிஷுதிஷிதாநாஃ || ௨௩ ||

ஸஹோத்ரீவிவாஹகாலத்தில் பிதா வானிடமிருந்து சல்கம் (தனம்) வாங்கியிருந்தால், அந்தத் தனமானது தாயார் காலத்திற்குப் பிறகு தான் ஸஹோதரர்களைச் சேரும்.

அந்த சல்கப் பணமானது பிதாவுக்கும், மாதாவுக்கும். அவர்களுக்குப் பிறகு ஸஹோதரர்களைச் சேரும்.

வருவஃ ஸௌகெ || ௨௪ ||

மாத்திர மானத்திற்கு முன்பாக, அதாவது மாதா ஜீவித்திருக்கும்போதே, பிதா ஸம்பாதித்த சுந்யா சல்கத் தனத்தை ஸஹோதரர்கள் அடையலாமென்று சில ருஷிகள் நினைக்கிறார்கள்.

ஸௌஸ்யஷிவிவாஃ ஷேதூநாநிஷுதிஷிதாநாஃ || ௨௫ ||

விபக்தர்களில் பிள்ளையில்லாமல் இறந்தவர்களுடைய பிரிக்கத்தக்க தனமானது இருந்தால் அது ஜ்யேஷ்டப்ராதாவைச் சேர்ந்தது. மற்றப்ராதாக்களுக்கு அதில் ஸம்பந்தமில்லை.

ஸௌஸ்யஷிவி ஷேதௌ ஸௌஸ்யஷி நிக்ஷாஃ || ௨௬ ||

ப்ராதா முதலியவர்களுடன் விபாகமாகாமல் கஷ்டமுள்ள

நிலைமையில் அபதயனுவன் இறந்தால் அந்தத் தனத்தை மற்றொரு ஸம்ஸ்க்ருஷ்டி அடையத் தக்கவன். எல்லா ஸம்ஸ்க்ருஷ்டி களுக்கும் ஸம்பாகம்.

விவக்ஷஜி: வித்ருவெவ || ௨௭ ||

விபாகம் ஆகிய பிறகு பிறந்தவன், தனது பிதாவின் அம் சத்தை மட்டும் அடையத் தக்கவன். பிதா ஸம்பாதித்ததையும் அடையலாம்.

ஸ்யபிராஜி-தரினெஷெஷ்யோ வெஷ்யோ: காஜி: நடிஷ்யாஜ || ௨௮ ||

வேதாதி வித்யையுள்ளவன் தான் ஸம்பாதித்த த்ரவ்யத்தை வித்யை யில்லாத ப்ராதா முதலிய பாகஸ்தனுக்கு நிச்சயமாகக் கொடுக்கக்கூடாது.

சுவெஷ்யோ: ஸஜி: விவஜெரநு || ௨௯ ||

ஆயினும் எல்லாப் பாகஸ்தர்களும் வித்யையில்லா மல் முட்டாள் களாயிருந்தால் வித்யையுள்ளவனின் தனத்தை ஸம்பாகமாகப் பிரித்து அடையவும்.

புத்ரா ஂளரஸக்ஷெத்ரஜி: தக்ஷுத்ரிமெஷ்யோ தநா: வ
வ்லி: ரிக்ஷாஜி: || ௩௦ ||

ஒளரஸன், கேஷத்ரஜன், தத்தன், க்ருத்ரிமன், ரஹஸ்யமாக உத்பந்நன், த்யாகம் செய்யப்பட்டவன் ஆகியவர்கள் புத்ரர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். இவர்கள் தாயபாகத்திற்குப் பாத்யமுள்ளவர் கள். மாதா பிதாக்களால் விடப்பட்டு நிர்க்கதியாயிருப்பவன் அப வித்தன் அவனைப் புத்ரனாகக் காஹித்தால் அவனுக்கும் தாயமுண்டு.

காநீந ஸஹோஸ வளநஸ்தவ புத்ரி: காபுத்ரு ஸ்யம்
டித் கீ: தா மொத்ருஷாஜி: || ௩௧ ||

கந்யகாவஸ்தையில் பிறந்தவன், கர்ப்பமாயிருக்கும்போது விவாஹம் நடந்து பிறந்தவன் ஸஹோடன், மறு விவாஹம் செய்துகொண்ட விதவா புத்ரன், புத்ரிகாபுத்ரன், தானாகவே வந்து அடைந்தவன், விலைக்கு வாங்கப்பட்டவன் ஆகியவர்கள் ஸமான ஜாதியாயிருந்தால் கோத்ரத்தை மட்டும் பெறலாமே யல்லது தாயபாகத்தில் அதிகாரிகளல்ல.

உதய-தாமஸிந ஂளரஸாஷ்யாவெ || ௩௨ ||

ஆனால் ஒளரஸ புத்ராதிகளான சாஸ்த்ரிய புத்ரர்களில்லா விட்டால் மேற்கண்டவர்கள் கான்கில் ஒரு பங்கு பாகம்பெறலாம்.

ஸுபாஷணஸ்ய ராஜந்யாவுத்ரோஜ்யேஷோமூணஸம்
வஸஸூயுஸாக் || ௩௩ ||

ப்ராம்ஹணனுக்கு ராஜ (கூத்திரிய) புத்ரீயிடம் பிறந்த பிள்ளை
நற்குணம் பொருந்தியவனாகில் ஜ்யேஷ்டனாயிருந்தால் ஓளரஸ
ப்ராம்ஹண புத்ரானுடன் ஸம்பாகமுள்ளவனாகிறான்.

ஜெஷ்டாமூணீநிந்யக் || ௩௪ ||

மற்ற தாய்தை, ஜ்யேஷ்டனுக்கு விசேஷப்படியாகச்
சொன்ன பாத்யத்தை நீக்கி அந்த ராஜ புத்ரனுக்குப் பிரிக்கவும்.

ராஜந்யா வெஸ்யா வுத்ரஸரிவாபெயயா ஸுபாஷ
ணீவுத்ருண || ௩௫ ||

ஒரு ப்ராம்ஹணனுக்கு கூத்திரிய ஸ்த்ரீயிடம் பிறந்த பிள்ளை
யும், வைச்ய ஸ்த்ரீயிடம் பிறந்த பிள்ளையும் சேர்ந்திருந்தால்
ப்ராம்ஹண புத்ரனுக்கும், கூத்திரிய புத்ரனுக்கும் சேர்க்கையில்
சொன்ன ந்யாயப்படி விபாகம்.

கூத்ரியாவெஸ || ௩௬ ||

கூத்திரியனுக்கு கூத்திரிய ஸ்த்ரீயிடமும், வைச்ய ஸ்த்ரீயிடமும்
பிறந்த பிள்ளைகளுக்கும் முன்போல் விபாகம்.

ஸூத்ரியாவுத்ராவ்யநவத்யஸ்ய ஸூத்ரீஷுஸெஸ
வஸேத வ்யதிநிந்யநெவாலிவியிநா || ௩௭ ||

ஸமான ஜாதிப் பிள்ளையற்ற ப்ராம்ஹணனுக்குச் சூத்ர ஸ்த்ரீ
யிடம் பிறந்த பிள்ளையிருந்தால் அவனுக்குத் தாயபாகம் இல்லா
விட்டாலும் வேலைக்காரன், அல்லது தாஸன், என்ற முறையில்
அந்தப் பிதாவிடம் ஜீவனத்திற்கு வகைபெறப்பாத்யமுண்டு. ஆனால்
அவன் பிதாவிடம் சச்சுருஷை செய்ய விருப்பமுள்ளவனாயிருக்க
வேண்டும்.

ஸவணாவுத்ராவ்யந்யாயுவ்யுத்ர நவஸெதெகெஷ்டா ||

ஸவர்க்ணையான ஸ்த்ரீயிடம் பிறந்த பிள்ளையாயிருந்தாலும்
அவன் தூர்மார்க்கங்களில் ருசியுள்ளவனாயிருந்து தனவ்யயம் செய்
கிறவனாயிருந்தால் அவனுக்குக் குடும்பதனத்தில் பாகம் அடைய
அர்ஹதை கிடையாதென்று சில ருஷிகளின் கருத்து.

ஸ்ரூத்ரியா ஸுபாஷணஸ்யாவத்யஸ்ய ரிகூம் ஊஜெரந || ௩௮ ||

பிள்ளையில்லாத ப்ராம்ஹணனுடைய தனத்தை வேதாத்யாயி
களான ப்ராம்ஹணர்கள் அடையவேண்டும். ஸபிண்ட ஸகோத்
ராத பாத்யஸ்தர்களுமே இல்லாது போனால்.

நாஜெதரெஷாடி || ௪௦ ||

பாத்தியவந்தர்களற்ற மற்ற ஜாதியாரின் தனத்தை அரசன் அடைபவும்.

ஜெகீஷெள ஷத-ஷெள || ௪௧ ||

ஸ்வாதீன புத்தியற்றவனும், நபும்ஸகனும் ஆஹா வஸ்தாதி தானங்களால் ஆபுஸ்வஸை பரிக்கத்தக்கவர்கள். பாகம் கொடுக்கக் கூடாது. ஜடனுக்குப் பிள்ளை பிறந்தால் அவன் ஸ்வத்துப் பிள்ளையைச் சேரும்.

சுவதூம் ஜெவஸு ஹாஹாடி || ௪௨ ||

ஜடனுக்குப் பிள்ளை பிறந்தால் அவனுக்குப் பாகமுண்டு. பிதாவின் பாகத்தை அவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

ஸூபுராபுசூவஸு பூதீரொஹாஸு || ௪௩ ||

பாதிலோம ஜாதியில் ஒருவனுக்குப் பிள்ளை பிறந்தால், அவர்களை சூத்ராபுத்ரானுக்குப் போல் ஜீவன மூலம் கற்பித்து காக்கவும்.

உதிகடொமகெஷிகுதாநெஷுலிஹாடி || ௪௪ ||

கிணற்று ஜலம், யோககேஷமமென்ற இஷ்டாபூர்த்த தர்மம், சமையல் செய்த அந்நம் இவைகளைப் (பாகம்) பிரிவினை செய்யக் கூடாது.

ஷூஷு உலம்புகூஹாஸு || ௪௫ ||

காமார்த்தமாகச் சேர்ந்துள்ள ஸ்த்ரீகளையும் ப்ராதாக்கள் விபாகம் செய்துகொள்ளக்கூடாது.

சுநாஜோதெ டிராவரெஃ ஸிஹெஷுஃ ஹஹவிஜிராஸு

ஹெஷுஃ பூஸூஸு காயடி || ௪௬ ||

தாவ்ய விபாக கார்யத்தில் எதிலாவது யதாவத்தாகப் பாத்ய முறை தெரியாமலோ, ஸந்தேஹமாகவோ இருந்தால் பத்துப் பேர்களுக்குக் குறையாமலும், ஹஹாபோஹம் அறிந்தவர்களும், (லோபம்) ஆசையற்றவர்களுமான சிஷ்டர்களைக் கொண்டு அதை நிர்ணயித்து, எது பாசஸ்தமோ அதைச் செய்யவும்.

உகவாஸுதாணடாஃ வாரமா வெஹாநாஃ பூராமுதோ

தூப சூபுரீணஃ வ்யயக்யபேவிஷுடஃ ஹதாநு டிராவ

நான்கு ஆசிரமிகளில் வைகாணஸன் என்ற கடைசி ஆசிரமி நீங்க லாகப் பாக்கியுள்ள ஆசிரமிகள் மூன்று பேர்கள், பொதுவான ஸாதாரண தர்மசாஸ்த்ரமறிந்தவர்கள் மூன்று பேர்கள், ஆக இவர்கள் சேர்ந்த பரிஷத்துத் தான் தசாவச பரிஷத்தென்று தர்மக்ஞர்கள் சொல்லுவார்கள். நான்காவது ஆசிரமம் ஸன்பாஸீ என்ற பக்ஷத்தில் அவன் நீங்கலாக மற்ற மூன்று.

கலஸி வெஸெதெஷாஃ பௌத்ரிபொ வெடிவிஸி ஸிஷெ
விபுதிவதன் யஜாஹ || ௪௮ ||

மேற்கண்ட பத்துச் சிஷ்டர்கள் கிடைக்கவில்லையானால், வேதாத் யாபியாயும், வேதார்த்தமறிந்தவனும், ஸ்வதர்ம நிஷ்டனுமான ப்ராம்ஹணன் ஒருவனுயிருந்தாலும் தர்ம ஸந்தேஹ விஷயத்தில் அவன் எதை நிர்ணயமாகக் கூறுகிறானோ அதன்படி செய்யவும்.

யதொ஽யிபுஹவொ ஹிதாநாஃ ஹிஸாநுமுஹ
யொமெஷு || ௪௯ ||

ஏனென்றால் மேற்கண்ட குணமுள்ள சிஷ்டன் ப்ராணிகளின் ஹிம்ஸை, அதுக்கூறும் இவைகளில் ஸம்பந்தமற்றவனல்லவா? ஒருவனை ஹிம்ஸிக்கவோ, ஒருவனை அதுக்கூறிக்கவோ ஸ்வந்த லாபத்தை முன்னிட்டு ஸம்பந்தமற்றவனாகவோ வாழ்கிறவன் உலக வ்யாபாரங்களில் பற்றுதலற்றவன். ஆதலால் ஒருவனுயிருந்தாலும் தீர்ப்புச் சொல்ல அர்ஹதை யுள்ளவன். சாஸ்த்ர வழியே போகிறவன்.

யதிபுணாஃ விபெஷண ஸமுஃ லொகா யதிபிஷா
வொதி ஜூநாநிநிவெஸாஹ்யா || ௫௦ ||

தர்மிகர்களுள் எவன் விசேஷமாக யதாவத்தாக சாஸ்த்ரப் படி தர்மங்களை அறிகிறானோ அவன் தர்மஜ்ஞானத்தாலும், தர்மானுஷ்டானத்தாலும் ஸ்வர்க்கமென்கிற பரம ஸ்தானத்தை அடைகிறான்.

ஐதி யபெஷா யதிபி || ௫௧ ||

இந்த க்ரந்தாஸம்பம் முதல் இதுவரை தர்மம் சொல்லப் பட்டது. இரட்டித்துக் கூறியது க்ரந்தஸமாப்தி ஸூசகம்.

முன்னுவது ப்ரச்னத்தில் பத்தாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

முன்னுவது ப்ரச்னம் முற்றிற்று.

கௌதம தர்மஸூத்ரம் முற்றிற்று.

௨
மளதகியே-ஸுஞ்சுடி, வரிஸிஷ்டு ॥

கியாகாணம் ॥

கௌதம தர்மஸூத்ரம், பரிசிஷ்டம். ஆஹ்னிக விதிகள்.

முதல் கண்டம்.

சுய சூதாராநு புவக்ஷ்யாஸி ॥ க ॥

இனி, ஆசாரங்களை (ஆஹ்னிகங்களை)ச் சொல்லுகிறேன்.

சூதாராநுஹதெ யஜே, ஜோதாராநுஹதெ யந ஜோதாராநு
ஹதெ ஸுஹ ஜோதாராநுஹ ஜோக்ஷம் ப்ராஹ்மபாக் ॥ உ ॥

ஆசாரமென்கிற நித்ய கர்மாதுஷ்டானத்தினாலேயே, தர்மத்தை அடைகிறான். தனம், ஸுகம், கடைசியாக மோக்ஷம் யாவற்றையும் ஆசாரத்தாலேயே அடைகிறான்; ஆகையால் ஆசாரம் ஆவச்யகம்.

உஷாப வஸிஸே யாஜே ஸானஜோநஸம் சுவநிஜ்ஜம் ஸதி
விரோயெ தம் துக்ஷா நொயெ துத்ர ஸம்ஸிதம் ॥ ந ॥

இரவின் கடைசியாமத்தில் எழுந்திருந்து, சாந்தமான மனதுடனும், நித்தாயைவிட்டும், அந்தப்படுக்கையிலேயே உட்கார்ந்து கொண்டு. படுக்கையில் உட்கார் விரோதமிருந்தால், அதாவது ஸ்திரீஸம்ஸர்காதிகளால் அது அசுத்தமாயிருந்தால், அதைவிட்டு விலகியிருக்கவும்.

ஸஜே ப்ராணாவாஹன் யுக்வா லிவாகுரம் ஸஜேஷாவ்ய
லிவாகுரேண ப்ராஹ்மணீதெ வஜே ஜோநஸம் ஹம்ஸம் ஸஜோ
முபெக ॥ ச ॥

துக்கம் விழித்து உட்கார்ந்து, ப்ராணாபாநங்களை ஸமமாக வைத்துக்கொண்டு, மானஸிகமாக ஸூர்யனை த்யானித்து, எழுப்பி, அவனைக்கொண்டு தனது ஹ்ருதயமாகிற தாமரைப்பூவை மலரச் செய்து அதில் மனஸாகிற ஹம்ஸத்தைச் சேர்க்கவும்.

சுஜாஷோத்ரம் வாசுஷம் வராகடாம் ஜெயாதீரகம்
ஸோகொக்ய ஹிவம் ஹிவெந மகதஷா || ௫ ||

அந்த ஹருதய பத்மத்தில் அங்குஷ்டமாத்ர அளவுள்ளவனும், பராபரனும், ஜ்யோதிஸ் ஸ்வரூபனும், திவ்யனுமான புருஷனைத் திவ்ய சகலூர்வஸால் காணவும்:

பயோமாம ஸ்ரீஷங்கரே ஸ்ரீகா
ஸ்ரீகா || ௧ ||

அவதாசம் கிடைத்தவரையில் அந்த உஷ:காலத்தில் பலவித
மான ஸ்தோத்ரங்களால் அந்தப் பரமபுருஷனை ஸ்தோத்ரம் செய்
யவும்.

ஸோவாந்தோ ஸ்விப-பாபாது ஸது ஜொஸாயம் விராஜு || எ ||

பிறகு, பாதாஷைத் தரித்தவனாக வெளிக்கிளம்பி, ஜனநெருக்க
மில்லாத ஜலாஸ்யத்திற்குப் போகவும். (குளம், குட்டை, உதி
முதலியவைகளுக்கு.)

சுவரிவண் டித் தவஸுக் டாழிகம் நாகுரைநு || அ ||

போகும்போது, ப்ராணி எலும்பு, மல மூதாங்கள், சாம்பல், பூச்சி, புழுக்கள் இவைகளை மிதிக்காமல், அல்லது தாண்டாமல் போகவும்.

அஜ: விராஜநா: || கூ ||

அங்குமிங்கும் சலிக்கிற மனதில்லாமல் ஏகாக்ர மனதுடன் அந்த த்விஜன் இருக்கவேண்டும். நித்யகர்மங்களைச் செய்யுமுன் இருக்கவேண்டிய பொதுவிதி இது.

மூலிவாநெ ஓவ)ஜாதம் நியாய || ௧௦ ||

ஜலாயத்தின் கரையில், பரிசுத்தமான இடத்தில், ஸ்ரீராமர் தலையங்கனையும், வஸ்திராதிசனையும் வைக்கவும்.

வாயுக்காகுபீடி மவ ஸாதிநா விஜயகாணம் ஜிதிகாரோடிய || கக ||

ப்ரசுநாளார்த்தமாகச் சத்தமான மண்ணை எடுத்துவைத்துக் கொள்ளவும். மணல் கலப்பு இல்லாததும், புழு, புல் முதலியவை இல்லாததுமான மண்ணை எடுக்கவும்.

ரஹ்மான் ஐதீஸ்ஸுல் லாஜித்
 ரஹ்மான் மக்சூத் தைவாஹீத்

அந்த ம்ருத்தை ஜலத்திற்கு ஸமீபமான இடத்தில் வழிக்குத் தூரமான இடத்தில் அலம்பிவைத்துவிட்டு, பிறகு, நடப்பு வழிக்குத் தூரமாகச்சென்று மௌனத்துடன், வலதுகாதில் யக்ஞோபவீதத்தைத்தரிக்கவும். (மூத்ர புரீஷ விஸர்ஜனத்திற்காக.)

நிவீதம் வ்யஷ்டம் க்யூகா || ௧௩ ||

அல்லது யக்ஞோபவீதத்தை நிவீதமாகத் தரிக்கலாம். அது பின்பக்கமாக. முதுகில் நிவீதம் செய்யவேண்டும். மார்புப் பக்கத்தில் நிவீதம் கூடாது.

ஸம்வ்யதஜீஷுசுஃ பிபிபு-பாபிஷ்யஸநு || ௧௪ ||

மேலும், விஸர்ஜனஸமயத்தில் சிரஸ்ஸை மூடிக்கொள்ளவும். அந்த ஸமயத்தில் சிரஸ்ஸையும் தொடக்கூடாது.

ரஹஸ்யே விஸ்யஜேநமஸு || ௧௫ ||

ரஹஸ்யமான இடத்தில் ஜநஸஞ்சார மில்லாதவிடத்தில் மல விஸர்க்கம் செய்யவும்.

வஸ்யுஹஸ்யோஹ-பகாயம் || ௧௬ ||

சரீரத்தின் மேல்பாகங்களை அந்த ஸமயத்தில் வஸ்தாத்தால் மூடிக்கொள்ளவும்.

நாஸாஸுந்யஸுநெசு || ௧௭ ||

இரு கண்களையும் அச்சமயத்தில் தனது மூக்கின் நுனியில் செலுத்திக்கொண்டிருக்கவும். அக்கம்பக்கத்தைப் பார்க்கக்கூடாது.

ஹிவாஸாஸ்யாஸு ஸஸஜ்யாஸு || ௧௮ ||

பகளிலும், ஸந்த்யா காலத்திலும் வடக்குமுகமாயிருந்து விஸர்ஜனம் செய்யவும்.

நாசுள வெஹ்நிணாபுஹம் || ௧௯ ||

ராத்திரியாயிருந்தால் தெற்குமுகமாயிருந்து விஸர்ஜனம் செய்யவும்.

பிஹாவாதெ சக்ஷிஸொமெ ஹிஹ் நெ ஹவஸாநெ யயா

ஸுஹபுஹொ ஹுகா || ௨௦ ||

பெரும் காற்று வீசும்போதும், கண் ரோகமிருக்கையிலும், திக்கு ஸரியாகத்தெரியாத ஸமயத்திலும், மூடிய கட்டிடத்துள்ளும்,

ஸௌகர்யமான திக்கு எதற்கும் அபிமுகமாக இருந்து விஸர்ஜனம் செய்யலாம்.

ரீமயொரஹயாதிஷு ॥ ௨௧ ॥

மேலும், துஷ்ட ம்ருகங்கள் பயம், திருடன் பயம் முதலியவை இருந்தால் அப்போதும் விஸர்ஜனத்திற்குத் திக்கு நியமம் இல்லை.

சயஜோஜதூணயுனௌ ஹுதிதயெ ரீமம் விஸுஜெக ॥ ௨௨ ॥

மல விஸர்ஜனம் செய்கையில், பூமியை யக்ஞாஹமல்லாத புல்லால் மூடி அதில் விஸர்ஜனம் பண்ணவும். நேர் பூமியில் செய்யக்கூடாது.

கௌவஸ்யாஹுரா ஹுதிஷீ ஜமலாசீ வஸுந்ரரா ॥

விஸுஹரா கூரீ யஸூக தாரீயாடி ரீமம் துஜெகிதி ॥ ௨௩ ॥

பூமிதேவியானவள், கேசவனுள் பகவானுக்கு ஏற்ற பெருமை பெற்றவள். ஜகத்தைத்தரிப்பவள். வஸுந்தரை. பலவித தனங்களைத் தரிப்பவள். ஆகையால் அந்தத் தேவதைமீது விஸர்ஜனம் செய்யக்கூடாதாகையால், புல் முதலியவையால் பூமியை மூடி, அதன் மீதுதான் விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும்.

ரீமநி ஷெவாஹாராரீ வஜீக ஜய ஹஸு மொரீய ஷுதிவடா

ஸஸ்யு க்ஷேத்ர ஸாரீ வவடதாஸு ஹுதிதெஷு நொ துஜெநயரீதிதெ ॥ ௨௪ ॥

ஐதி பூயரீ வணஃ ॥

கீழ்க்கண்ட ிடங்களில் மல மூத்ரங்களை விஸர்ஜனம் செய்யக் கூடாது. ருஷியினாசரமம், தேவாலயம், கோட்டம், புற்று, ஜலம், சாம்பல், கோமயம், அறுகம்புல், நெற்பயிர், வயல், குளக்கரை, மலை, பூமியிலுள்ள பொந்துகள் இவைகளில் மல மூத்ர விஸர்ஜனம் கூடாது.

முதல் கண்டம் முற்றிற்று.

சய திகீயஃ வணஃ ॥

இரண்டாவது கண்டம்.

நஹா விணுதிசு திகீ வநுதூழாதிசு மொ விபு
ஜீ ஷெவதாவிரீவொ ரீதிசு வுரீஷெ த விஸுஜெக ॥

ஆகாசம், மலம், மூதரம், திக்கு, சந்தான், அக்னி, ஸூரியன், பசுமாடு, பராமஹன், ஸ்த்ரீ, தேவபிம்பம், இவைகளுக்கு எதிர் முகமாக உட்கார்ந்து விஸர்ஜனம் செய்யக்கூடாது. மல்லாந்து படுத்துக்கொண்டு விஸர்ஜனம் செய்வதால் ஆகாச அபிமுகமாகிறது. அது கூடாது. திக்கு என்பது நிஷித்தமான திசையாகும். மலஜலமிருக்குமிடத்தில் அதற்கு எதிர்முகமாகவும் உட்கார்ந்து செய்யக்கூடாது.

வயிகவிபுராஹு வயொமியாபாயா ந விஸுஜேசு || ௨ ||

வழி நடப்பவர்கள் சரமபரிஹாரம் செய்துகொள்ளக்கூடிய நிழல் பாதேசத்திலும் மல மூதர விஸர்ஜனம் செய்யலாகாது.

ஹாம் து மாயாஸெரெஹேசு || ௩ ||

தன்னுடைய நிழலில் அதாவது தான் உட்கார்ந்தால் ஏற்படும் நிழலுக்கு எதிராகச் செய்யலாம்.

ந ஸொவாநசு ரீதிசு வுரீஷே சுபுராசு || ௪ ||

காலில் பாதரசைத் தரித்துக்கொண்டபடி விஸர்ஜனம் செய்யலாகாது.

சுபுஷே வயி சுஹு உ || ௫ ||

உழுது வைக்கப்பட்ட நிலத்திலும், மார்க்கத்திலும், ஜலத்திலும் அசுத்த விஸர்ஜனம் செய்யக்கூடாது.

தயா ஸ்வந ரெபுநபொர் கபே சுஹு வஜேபெசு || ௬ ||

அதுபோல், காறி உமிழ்வது, மைதுனம் இக்கார்யங்களையும் ஜலத்தில் செய்யக்கூடாது.

சுபஜாஹு துரெணெ வாயுரீவரீநுஜி || ௭ ||

பிறகு பாக்ஷாளனம் செய்யுமுன்பாக யக்ஞாஹ மல்லாததான புற்களால் குதத்திலுள்ள (ஆஸனம்) மலத்தைப் போக்கவும், துடைக்கவும்.

சுயொடிஷிஸு || ௮ ||

பாக்ஷாளனத்திற்காக ஜலஸமீபம் போகும்போது பக்கம் பாராமல் கீழ்கோக்கியே பார்த்துக்கொண்டு போகவும்.

வாஸிவாணீரா ஸிஸூம் மூஹீகா || ௯ ||

போகும்போது இடது கையால் லிங்கத்தைத் தூக்கிப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.

கிரிஷ்ணஸ்ரவஃ || ௧௦ ||

ஒரு வஸ்துவையும் அந்த ஸமயத்தில் தொடக்கடாது.

ஸ்ரவஸூத்ரம் ஸுரோமஜி || ௧௧ ||

இவ்வாறு நியமங்களுடன் செளசம் செய்யுமிடம் போய்ச் சேரவும்.

ஸ்ரவம் காரிணயூரெகெ ஷூரெபெ ராவரெகெ வாரிவாணிநா ||

பிறகு கமண்டலுளிலுள்ள ஜலத்தால் செளசம் செய்ய ஆரம் பிக்கவும். இடது கையினால் செளசம் செய்யவும்.

வனகா விஜ்ஜை திஸ்யவ்விஸ்ய ஹஜ்ஜை || ௧௩ ||

ஜலத்வாரத்தில் ஒரு ம்ருத்திகையும், செளசம் செய்த கையில் மூன்று ம்ருத்திகையும் (மண்) போட்டு அலம்பவும். நெல்லிக்காய் அளவு மண் உருண்டை ஒரு ம்ருத்திகையாகும்.

உயொகெ-உ || ௧௪ ||

பிறகு இரண்டு கைகளிலும் இரண்டு ம்ருத்திகைகளைப் போட்டு அலம்பவும்.

வணூவாநெ || ௧௫ ||

அபாந்தத்தில் (மலத்வாரத்தில்) ஐந்து ம்ருத்திகைகளைப் போட்டுச் சோதிக்கவும்.

வாரிஹஜ்ஜை டுஸ் || ௧௬ ||

அதன் பிறகு இடதுகையில் பத்து ம்ருத்திகைகளைப் போட்டுச் சோதிக்கவும்.

உஹபொஸ்யவ || ௧௭ ||

மறுபடியும் இரண்டு கைகளிலும் ஏழு ஏழு ம்ருத்திகைகளால் சுத்தி.

திஸ்யவ்விஸ்ய ஸ்ரணயொஃ || ௧௮ ||

இரண்டு கால்களிலும் தனித்தனியாக மூன்று ம்ருத்திகை களைப் போடவும்.

விஜ்ஜை த்ரிவவ-ஹோநா ஸூக || ௧௯ ||

மூத்ர செளசத்தில் விங்கத்தில் மூன்று பர்வ அளவுள்ள மண்ணை உபயோகிக்கவும். விரல் கோடு பர்வம்.

கநு-கநு க்ரீமகொவரீ || ௨௦ ||

மற்றவிடங்களில் ஆமலக அளவுள்ள மண்ணைப் போடவும்.
ஆமலகம் = ரெல்லிக்காய் அல்லது இலந்தை.

ஆஸூகுடிபாணா மருமெவாழிக்ஷபகரம் காயபூசு || ௨௧ ||

ஸ்த்ரீகள், சூத்ரர்கள் இவர்கள் மல சௌசத்தில் தூர்க்கந்தம்,
லேபம் ஏற்படாதவகையில் அவைபோகும்படி சுத்திசெய்யவேண்
டும்.

புஷ்பாபபூஜீதா மருணாதி மருணாதி || ௨௨ ||

ப்ரம்ஹசாரீ, வானப்ரஸ்தன், ஸன்யாஸீ இவர்களுக்கு மேலே
சொன்னதை இரண்டு பங்கு, மூன்று பங்கு, நான்கு பங்குகளாகக்
கூட்டிச் செய்யவும். மருத்ஸங்கைய ப்ரம்ஹசாரிக்கு இருமடங்கு,
வானப்ரஸ்தனுக்கு மூன்று மடங்கு, ஸன்யாஸிக்கு நான்கு மடங்கு
என்று கருத்து.

சிவா பசிஹிதம் ஸுபா மிரி தடிபபூ || ௨௩ ||

எந்தச் சுத்திவிதிகளிலும் பகலில் விதிக்கப்பட்டதில் பாதியை
இரவில் செய்தால் போதும்.

தடிபபூதாரெ || ௨௪ ||

ஜ்வராதி ரோகங்களால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட ஆதான் விஷயத்
தில் இரவு சௌசத்திலும் பாதி அளவு போதும்.

தடிபபூபி || ௨௫ ||

வழிகடந்து போகிற ப்ரயாணிக்கு அதிலும் பாதி போதும்.
ரோகாதூணைவிடப்பாதி.

வயி டேவாயபாஹாஜி வலீக ரெகுஷிக வஹிஸூஸம்

வயிநீ ரெகுதிகா ந ஸூஹா || ௨௬ ||

வழி கடப்பு, தேவாலயம், தோட்டம், புற்று, எலிவளை, வெளி
ப்ரதேசம் இவைகளிலிருந்து சௌசத்திற்கு மண்ணை க்ரஹிக்கக்
கூடாது.

ஸுபாபாபாவிஹீதஸ்ய ஸபிஷா க்ரீயா நிஷுதா || ௨௭ ||

மேற்கண்டபடி சௌசம் செய்யாத ஆசா ஹீநனுடைய மற்ற
ஸகல க்ரியைகளும் ப்ரயோஜனமற்றவை.

ஸுருகராவிபுஷி தஸூகாகாஸாவயொகடெசு || ௨௮ ||

ஐத் திதீயம் வணம் ||

பன்றி, எலும்பு, ரஜஸ்வலா ஸ்திரீ, நாய், காக்கை இவைகளைப் பார்க்கக்கூடாது. இது செளசப்ரகாண விதியாகும்.

இரண்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

கப த்யூதீயஃ வணஃ ||

முன்றாவது கண்டம்.

வஸூரஹேஸாநுரமதஃ உவலீ தவாநாநாரஹே || ௧ ||

சௌசம் முடிந்த பிறகு, அவ்விடமிருந்து வேறு இடம்போய், உபவீதம் செய்துகொண்டு, ஆசமனம் செய்வதும். உபவீதம் செய்ய முன்பாக கண்டுவிதி (வாய் கொப்புளித்தல்) செய்யும்படி ஸ்ம்ருதி வசனங்கள் விதித்துள்ளன.

சுஹஜாநாநாஸூரமஹ ஷெஸெ உஷுஷுவாவவிஷ்டஃ || ௨ ||

ஆசமனம் செய்யும்போது கைகள் இரண்டு முழங்கால்களுக்கும் நடுவில் இருக்கவேண்டும். வெளியில் இருக்கக்கூடாது. சுத்தமான இடத்தில் வடக்கு முகமாக உட்கார்ந்து ஆசமனம் செய்ய வேண்டும்.

ந ப்ரஹ்மநா ந தீஷ்டநா ந ப்ராஜாஸாஃ || ௩ ||

குனிந்துகொண்டும், சின்றுகொண்டும் ஆசமனம் செய்யக் கூடாது. கீழ்வஸ்திரம் மட்டும் தரித்துக்கொண்டும் செய்யக்கூடாது.

ப்ராஹ்மண தீயெ-ந ஸநெஸூநெஃ பிஷெசு || ௪ ||

ப்ராம்ஹ தீர்த்தமென்கிற கைப்ரதேசத்தால் ஜலத்தை மெள்ள மெள்ளப் பானம் செய்யவும். வலதுகைக் கட்டைவிரலின் அடிப்பாகத்திற்கு ப்ராம்ஹ தீர்த்தமென்று பெயர். உள்ளங்கையில் உள்ள ஜலத்தை அந்த ப்ராம்ஹ தீர்த்தத்தின் வழியாகப் பானம் செய்யவும்.

கூஸவ-ருதம் தொடம் பிஷெசு || ௫ ||

எப்பொழுதும் ஆசமனத்தில், தர்ப்பத்தால் சுத்தி செய்த தீர்த்தத்தையே சாப்பிடவும்.

கூஸவ-ருதஃ-வஸூஸெசு || ௬ ||

எதையும் ஸ்பர்சிக்கும்போதும் தர்ப்பத்தால் சுத்தமாகியதைத் தொடவும். தர்ப்பத்தால் சுத்தியுண்டாகும்படி செய்யவும்.

புன் றுதடவை ஐசமன தீர்த்தம் சாப்பிட்டவுடன், கட்டை

விரல் மூலத்தால் இரண்டு தடவை வாயைத் துடைத்துக்கொண்டு, ஆள்காட்டி விரல் முதலிய மூன்று விரல்களைச் சேர்த்து, அதனால் ஒரு தடவை ஆஸ்யத்தைத் (வாய்) தொடவும்.

சுஹ்ரோ தொயம் மூலவீகா டிக்ஷிணெந ஸ்ரோக்ஷணம்
ஸவ்யஹஸ்தெ வாஹபொஸ்மிரஸி ॥ ௧௮ ॥

பாதி ஜலம் (கையளவில்) எடுத்துக்கொண்டு அதனால் வலது கையினால் இடது கையையும், இது காலைகளையும், சிஸ்ஸையும் ப்ரோக்ஷித்துக்கொள்ளவும்.

தடிநனூரம் வாந்யூஹஸ்யஸெசு ॥ ௧௯ ॥

அதன் பிறகு கீழே சொல்லப்படுகிறபடி இந்தரியங்களை விரல்களால் தொடவும்.

சுஹ்ரோஷ்டதஜீஹீஸ்யாம் நாவிகெ ॥ ௨௦ ॥

கட்டை விரலும், ஆள்காட்டி விரலும் சேர்த்து, இரண்டினாலும் நாவிகையின் இரு பக்கங்களையும் ஸ்பர்சிக்கவும்.

சுஹ்ரோஷ்டஜீஹீஸ்யாம் உக்ஷுஷீ ॥ ௨௧ ॥

கட்டை விரலும், நடு விரலும் சேர்த்து இரண்டினாலும் இரு கண்களைத் தொடவும்.

ஸ்ரோத்ரே சுஹ்ரோஷ்டாநாரிகாஹ்யாழ் ॥ ௨௨ ॥

கட்டை விரலும், பவித்ர விரலும் சேர்த்து இரண்டினாலும் இரு காதுகளை ஸ்பர்சிக்கவும்.

சுஹ்ரோஷ்டகநிஷ்டிகாஹ்யாம் நாவிழ் ॥ ௨௩ ॥

கட்டைவிரலும், சுண்டுவிரலும் சேர்த்து இரண்டினாலும் நாபியைத் தொடவும்.

தயா தஸெந ஹ்யுதயழ் ॥ ௨௪ ॥

உள்ளங்கை ப்ரதேசத்தால் அவ்வாறு ஹ்ருதயத்தைத் தொடவும்.

ஸ்மிரஸிஸ்யாஹ்ரோஷ்டிஸ்யஸெசு ॥ ௨௫ ॥

எல்லா விரல்களையும் சேர்த்து அதனால் சிஸ்ஸை ஸ்பர்சிக்கவும்.

சுஹ்ரோயுஸ்ரோஸ்யஸெசு ॥ ௨௬ ॥

எல்லா விரல் துணிகளையும் சேர்த்து அதனால் இரு தோள் களைத் தொடவும்.

விஜயாவிவாஹாயாக் || ௨௪ ||

மேற்கண்டவாறு ஆசமனாதி விதிகளைச் செய்தால் தவினன் சுத்தியை அடைகிறான்.

காஷாஸ வெண்கு கமாஸு உபி சுஸு நாஸிகெஹெஃ
நாஸாரெஃ || ௨௫ ||

மாக் கட்டையால் செய்த பாத்ரம், தாமரைக் கிழங்கால் செய்தது, மூங்கில், சுரைக்காய், தேல், கல், தேங்காய் இவைகளால் செய்யப்பட்ட பாத்ரங்களால் ஆசமனம் செய்யக்கூடாது.

வாரிஹஸூந உ நாஸாரெஃ || ௨௬ ||

இடது கையினாலும் ஆசமனம் செய்யக்கூடாது.

உஜ்ஜாஸாரெஃ ஸவ-உஜாஸூஹிரௌ ஸுராக் || ௨௭ ||

இடது கையினால் ஆசமனம் செய்தால் எப்போதும் அசுத்தனாகவே இருப்பான். சுத்தி ஏற்படாது.

கபிஷாராவிதொயம் ஸுளதஸூத-ஆநுஷாநம் கரோதி
தக் ஸவ-உ நிஷுதா ஹதி || ௨௮ ||

இடுப்புக்கயிறு ஸம்பந்தப்பட்டு எவன் ச்ரௌத ஸ்மார்த்தங்களை அனுஷ்டிக்கிறானோ அவனுக்கு அவ்வளவும் நிஷ்பலமாகும்.

நரகம் ஹெவ மஹதி || ௨௯ ||

அதோடு இல்லாமல் நரகத்தையும் அடைகிறான்.

உத்யாஹிநவியிஃ || ௩௦ ||

உதி த்யூதீயம் வணஃ ||

இவ்வாறு ஆசமன விதி சொல்லப்பட்டது.

முன்குவது கண்டம் முற்றிற்று.

சுய உத்யாஹிஃ வணஃ ||

நான்காவது கண்டம்.

வஸுரிஸாஸ்யோ நிபு-ஹம் || ௧௬ ||

மேற்கு முகமாகத் தந்ததாவனம் செய்கிறவன் தரித்ராஸுவான்.

உதராஸ்யோ ஹோமீ ஸ்யாஸு || ௧௭ ||

வடக்கு முகமாகச் செய்கிறவன் போகங்களை அடைகிறான்.

மவாம் நாஸ உதெயுகெ || ௧௮ ||

ஆனால் சிலர் பசுநாசம் ஏற்படுமென்று நிந்திக்கிறார்கள்.
வடக்குத்திக்கு விஷயத்தில்.

ஸுயுவ-ஹம் யஸொ வய-ஹம் பூஜிஃ வஸுவஸு-ஹி

ய | ஸுஸு பூஜிஹம் உ ரெயாம் உ க்வனொ டெஹி வநஸு-ஹெ ||

உதீஃ ரெஹம் ஸஹி-ஹாய-ஹம் ஸஹி-ஹரெ ஹகாஷ்ட || ௧௯ ||

உதி உத-ஹம்-ஹம் வணஃ ||

ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய “ஆயுர் பலம்,—” என்ற மந்த்ரத்தைச் சொல்லி தந்தகாஷ்டத்தை எடுக்கவும். அல்லது தந்தங்களில் ஸம்பந்தப்படுத்தவும்.

நான்காவது கண்டம் முற்றிற்று.

சுய வணுஃ வணஃ ||

ஐந்தாவது கண்டம்.

சுஷ்டிஹம் உத-ஹம்-ஹம் ஆஹி-ஹம் த்ரிஜந்மங்கள் இவைகளில்
தெஹம் ஹம்ஸம் வ்யவாயம் ஹகாஷ்டம் உ வஜி-ஹெ || ௨ ||

அஷ்டமீ, சதுர்த்தசீ, த்வாதசீ, த்ரிஜந்மங்கள் இவைகளில்
எண்ணெய் (அப்பயங்கம்), மாம்ஸம், மைதுனம் தந்ததாவனம் இவை
களை வர்ஜிக்கவும்

பூதிவசு வவ-ஹம் ஷஷ்டீ நவமீ ஹி-ஹம் ஆஹி-ஹம் ஹ
காஷ்டம்-ஹெ ஹத்யாஸவஹி-ஹம்-ஹம் || ௩ ||

ப்ரதமை, பர்வங்கள், ஷஷ்டி, நவமீ, தசமீ, த்வாதசீ இவை
களில் தந்தகாஷ்ட (பஸ்குச்சி) சேர்க்கையால் தந்ததாவனம் செய்தால்
ஏழு தலைமுறை வரையில் தவறிக்கும் (கொளுத்தும்).

நிஷிபு-ஹி-ஹெ விபூஃ கௌ-ஹம்-ஹம் ஹி-ஹெ-ஹம்-ஹம்
யாவநு || ௪ ||

தந்தகாஷ்டத்தால் பல் துலக்கக்கூடாதென்று நிஷேதிக்கப் பட்ட தினங்களிலும். மாவிலையால் விப்ரன் தந்ததாவனம் செய்து கொள்ளலாம். அதற்கு நிஷேதமில்லை.

வருநராஜஜோஹரஹம் ஸாரம் ஷெவஷி-வித்யுசவ-
ணம் ஸாரஜ்யாபொஃதிபிகாப-ஹ வ ஷடூஜாணி ஷிநெ
ஷிநெ || ௪ ||

தந்தகாவனத்திற்குப் பிறகு ஆசமனம் செய்யவும். ப்ரதி தினமும் ஸ்நானம், தேவ, ருஷி, பித்ரு தர்ப்பணங்கள், ஸ்வாத்யாய மென்கிற பாம்ஹயக்ளும், வேதாத்யயனம், அதிதிகார்யம் ஆகிய ஆறு கர்மாக்களையும் செய்யவேண்டும்.

ரவாவநுஷிதெ உவவ்யுஷலி லிநுஸஹி காலார
தடாகுஷநீஷு ஸாரம் ஸாரஜாவதெநு துயும் லீஹ
வாதகநாஸந || ௫ ||

ப்ரதிதினம் ஸூர்பன் உதிக்குமுன், உஷ:காலத்தில், ஸமுத்ரம், நதி ஸங்கமம், குட்டை, குளம், நதி, நதம் (மேற்கு முகமாக ஓடும் நதி) இவைகளில் ஸ்நானம் செய்வது ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ர வ்ரதத்திற்கு ஸமமானது. மஹாபாதகங்களையும் நசிக்கச் செய்யக்கூடியது.

ஸகிநெஃ குநெஃ பூதிசுதீம் சுக்ஷா உஜிஷு
ஷுஷிணாலிஷுவொ நிஜஜி || ௬ ||

திலங்களுடன் கூடிய தர்ப்பங்களால் சரீரப்ரதிமை செய்து, யமனை உத்தேசித்து, தக்ஷிண திக்கு முகமாக மந்த்ரமின்றி முழுகவும். (இது சாவ ஆசௌச நிமித்தமான தர்ப்பண ஸ்நானமாயிருக்கலாம்.)

ஷெவாநு வருவ-ஹிஷுவொ ஸூநு தூராலிஷுவஃ
வித்யுநு ஷுஷிணாலிஷுவஃ ஜிஷிஷெ தவ-ஹெசு || ௭ ||

நித்ய ஸ்நானமாகிய பிறகு, ஜல மத்தியில் நின்று, தேவர் களைக் கிழக்கு முகமாகவும், ருஷிகளை வடக்கு முகமாகவும், பித்ருக்களைத் தெற்கு முகமாகவும் தர்ப்பிக்கவும். ஸ்நானாங்கமான தேவ ருஷி பித்ரு தர்ப்பணம் என்று கருத்து.

உதீப-ஹுஸஸவெந யயாவியி வஸூம் நிஷீஹபெசி பெ
செ ஹஸத-ஹெ ஜாதாஃ ஸவ-ஹு மொத்ரிணொ ஜாதாஃ ||

தெ ஸ்ரஹஸு பிபா டிதம் வஸுநிவீயநொடிகு || ஊதி ||

ஊதி வஸுநி வஸுநி ||

தர்ப்பணம் செய்து, பிறகு கரையேறி, ஸ்நான வஸ்தரத்தை (மேல் வஸ்தரம்) இடது பக்கமாக (அபஸவ்யமாக) அப்ரதக்ஷிணமாக மடித்துப் பிழியவும். ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய மந்தரத்தால்.

ஜந்தாவது கண்டம் முற்றிற்று.

சுய ஷஷ்டி வஸுநி ||

ஆருவது கண்டம்.

கௌராவ ஸ்ரஹஸு கௌராவ கௌராவ கௌராவ கௌராவ || க ||

பிறகு தர்ப்பங்களை இடது கையில் வைத்துக்கொண்டு மந்தரங்களால் ஆசமகர்மாவைச் செய்யவும்.

ஜாவதாவஹ வாருண || ௨ ||

ஜலத்தில் அவசாஹம் (மூழ்கி) ஸ்நானம் செய்வது வாருண ஸ்நானம் எனப்படும்.

ஹஸுநாஸுமபு || ௩ ||

அக்ஷிணோத்ராதி பஸ்மத்தினால் சரீரம் முழுவதும் பூசுவது ஆக்னேய ஸ்நானம்.

மொரஜஸா வாயவ்ய || ௪ ||

பசுமாடு நடக்கும்போது உண்டாகும் புழுதியால் சரீரத்தை ஸம்பந்தப்படுத்துவது வாயவ்ய ஸ்நானம்.

குவொஹிஷ்டாதி ஹிஸுமபு || ௫ ||

ஆபோஹிஷ்டாதி ஒன்பது வாக்யங்களால் சரீரத்தை ப்ரோக்ஷித்துக்கொள்வது ப்ராஹ்ம ஸ்நானம்.

நாஸுராய ஸுக்ஷாஹம் ஹஸுநாஸு || ௬ ||

நாபிக்குக் கீழ்ப்பட்ட இடங்களை மட்டும் அஸம்பிக்கொண்டு, நாபிக்கு மேற்பட்ட சரீரங்களை நர வஸ்தரத்தால் துடைத்துக் கொள்வது கார்பில ஸ்நானமாகும்.

சுய்யாநநிவிசுலுராவலிஷுவினநம் ரோநஸு || எ ||

அழிவற்றதும், ஆனந்த ஸ்வரூபமும், சித்ஸ்வரூபமுமான விஷ்ணுமூர்த்தியை மனதால் த்யானிப்பது மானஸிக ஸநானம்.

யசுலா தவவஷ்டம் தசு லிவ்யுலாநது || அ ||

வெய்யில் கலந்து பெய்யும் மழையில் ஸநானம் செய்வது திவ்யமென்று பெயராகும்.

ஸ்ரீரஸ்யாலாபிஷ்டாசு ஷேஸகாலயொவெஷ்டாசு
லாநாநெதாசி துலாநி || கூ ||

சரீர அஸௌக்யமேற்பட்ட காலத்திலும், தேச, கால ஸந்தர்ப்பம் ஒவ்வாத ஸமயத்திலும் மேற்சொல்லிய ஏழுவித ஸநானங்களும் ஸமமாகச் செய்யத்தக்கவை. அந்த ஸமயத்திற்கேற்றபடி ஏதாவது ஒன்றைச் செய்தாலும் துல்யமே.

ஸ்ரேஷ்டம் ரோநஸுஷுதெ || க௦ ||

எல்லாவற்றிலும் மானஸ ஸநானமானது (பகவத்யானம்) ச்ரேஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஹேஷஜாலதெத ஸரூஜெ ராஜியொராஜிஷுஷுஷெ
ரோநஸுநம் சூவொலிஷாஜிவி ரோஷுஷுஷு வியீயதெ |
ஹ்வி ரோஷுஷு தயாஸ்காஸெ ரோஷுஷுஷுஷு தயா ஹ்வி
சூகாஸெ ஹ்வி ரோஷுஷுஷு ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
ஹ்வி || கக || ஹ்வி ஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு ||

ஒளஷதம் சாப்பிடும் ஸமயத்திலும், ரோகமுள்ளவனாயிருக்கையிலும், அசன், திருடன் முதலியவர்களின் உபதரவ நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுள்ள ஸமயத்திலும், ஆபொலிஷ்டாதி ஒன்பது வாக்யங்களால் சரீர ப்ரோக்ஷணம் செய்துகொள்வது மந்தாஸநானம். அந்த ஸமயம் அது செய்யத்தக்கது. ப்ரோக்ஷணம் செய்துகொள்ளும் விதமாவது:—முதல் மூன்று வாக்யங்களால் பாதம், சிரஸ், மார்பு இவைகளைத் தனித்தனியாக வரிசையாக ப்ரோக்ஷித்துக்கொள்ளவும். பிறகு இரண்டாவது மூன்று வாக்யங்களில் ஒவ்வொன்றால் தலை, மார்பு, பாதம் இவைகளை ப்ரோக்ஷிக்கவும். கடைசி மூன்று வாக்யங்களில் ஒவ்வொன்றால் மார்பு, பாதம், சிரஸ் இவைகளை ப்ரோக்ஷித்துக் கொள்ளவும். இது மந்தாஸநான முறை. ஆடுவது கண்டம் முற்றிற்று.

சுய ஸ்வரீ: வண: ||

ஏழாவது கண்டம்.

ஸடபு: சுவண: ஸுத: யள தவஸு: ஆப: ஸாநெ ஞாநெ
ஜெவெ ஹாநெ டெவவ: ஐநெ ஹாநெ உ யாய: || ௧ ||

துணி உள்ளது, அல்லது கரையுள்ளதான வஸ்தரத்தை, ஸ்நானம், தானம், ஜபம், ஹோமம், தேவபூஜை, போஜனம் ஆகிய ஸமயங்களில் தரிக்கவேண்டும். சிழ்மேல் ஆகிய இரு வஸ்தரம் தரிக்கவும். வஸ்தரமானது கிழியாததும், வெளுப்பாயும், துவைக்கப்பட்டதாயுமிருக்கவேண்டும்.

ராகத: ரீ: ஈ: ஈ: ஈ: ஈ: ஈ: ஈ: ஈ: ஈ: ஈ: ஈ: || ௨ ||

சிவப்பு வஸ்தரம், அழுக்கு, கறுப்பு, நீலம், துணிபற்றது இந்த வஸ்தரங்களை வர்ஜிக்கவேண்டும்.

ஜேநாஹாவெ ஸாநா ஹாதி தெஜ: || ௩ ||

ஸ்நான காலத்தில் மௌனமில்லாவிட்டால் அந்த ஸ்நானமானது தேஜஸ்ஸை அபஹரிக்கின்றது.

ஜுஹதொ: தி: தி: தி: தி: தி: தி: தி: தி: தி: தி: || ௪ ||

ஹோம ஸமயத்தில் மௌனமில்லாமல் ஹோமம் செய்தால் அக்னி அவனுடைய ஸ்ரீயை அபஹரிக்கிறது.

ஹாஹாநா ரீ: தி: தி: தி: தி: தி: தி: தி: தி: தி: தி: || ௫ ||

ஆஹாரம் புஜிக்கும்போது மௌனமில்லாவிட்டால் ம்ருத்யுவை அடைவான். ஆகையால் மேற்கண்ட மூன்று கார்யங்களிலும் மௌனம் அநுஷ்டிக்கவும்.

விஸிவொ: ந: வலீ: தி: யது சுரொ: தி: தி: தி: தி: தி: தி: தி: தி: தி: தி: || ௬ ||

சிகையில்லாமலும், உபவீதம் (யக்ஞோபவீதம்) இல்லாமலும் எந்தத் தர்ம கார்யம் செய்த போதிலும் அது நிஷ்பாயோஜனம் ஆகும்.

ஸாநாஹாதி: சு: சு: சு: சு: சு: சு: சு: சு: சு: சு: || ௭ ||

மேற்கண்ட சிகா யக்ஞோபவீதாதிகளில்லாமல் செய்த ஸ்நான தானாதிகளான ஸகல தர்மங்களும் அஸாபரீதிகாமாகவே ஆகும்.

ஹரேகேவி யஜேஞாவலீதெந விநா ஹிதஃ ஸாஹி
கூராவோதி ஜிதஸூகிரதாஃ வுஜேசு || அ ||

ஒரு ஈள்கூட யக்ஞோபவீதமின்றி இருக்கக்கூடாது. அப்படி யிருந்தால் சூத்ரத்வத்தை அடைகிறான். இறந்தபின் பன்றியாக வும் பிறப்பான்.

காமஸுரேவ யாயபூ || கூ ||

எப்போதும் யக்ஞோபவீதம் சரீரத்திலேயே இருக்கும்படி தரிக்கப்படவேண்டும்.

கஜாஹ நொஹரெசு || ௧௦ ||

ஒருபோதும் அதைச் சரீரத்திலிருந்து எடுக்கக்கூடாது.

தஸு ஸக்யஹாரணெந ப்ராயஸிதீ ஹவெசு || ௧௧ ||

யக்ஞோபவீதத்தை ஒரு தடவை சரீரத்திலிருந்து எடுத்தாலும் ப்ராயஸித்தம் செய்துகொள்ள வேண்டியவனாவான்.

வடொரெகஹுவலீதஸு || ௧௨ ||

ப்ரம்ஹசாரிக்கு யக்ஞோபவீதம் ஒன்றுதான்.

புஹஸூரணுவாலீநொஃ வெ || ௧௩ ||

க்ருஹஸ்தன், வநஸ்தன் ஆகிய இருவருக்கும் இரண்டு யக்ஞோபவீதம்.

வஸூஹாவெ துதீயஹுதரீயாயபூ || ௧௪ ||

மேல்வஸ்தரமில்லாவிட்டால் மூன்றாவது யக்ஞோபவீதம் உத்தரீயத்திற்காகத் தரிக்கவும்.

வாகுரேவ யதீநாஃ ஸூரசு || ௧௫ ||

ஐதி ஸவஹிஃ பணஃ ||

யதிகளுக்கு, ஸன்யாஸிகளுக்கு, யக்ஞோபவீதம் ஒன்று மட்டும் உண்டு.

ஏழாவது கண்டம் முற்றிற்று.

சுய கஷ்டஃ வஸுஃ ||

எட்டாவது கண்டம்.

ஸூகக்ஷெத்ராஜ ஸ காவ-பூஸம் ஸபோடிய ஜீவஹத-பூ
கயா ஸ்ராவஹணா வா ஸூத்ரம் காரிதழ || ௧ ||

சுத்தமான கேஷத்ரத்திலுண்டான பருத்தியை எடுத்து,
ஸுவாஸினியான ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயால் செய்யப்பட்ட நூலைக்
கொண்டு;

த்ரிமுணம் த்ரிமுணீக்யத்யு || ௨ ||

முப்புரியுள்ள அந்த நூலை மூன்றாக மடிக்கவும்.

வனகொ ம்ருநிஸுஸ்யெஷ்யதெ || ௩ ||

மூன்றாக மடித்தபிறகு, மூன்றுக்கும் சேர்த்து ஒரு க்ரந்தியை
(முடிச்சை)ச் செய்க.

காயரோநெந தம் க்யூக்ஷா ந வவ-பூ ந வாயதழ || ௪ ||

சரீர அளவுக்கு ஏற்றபடி அதைச் செய்யவும். குட்டையா
யிருக்கக்கூடாது, நீண்டதாயுமிருக்கக்கூடாது.

பூயஜிஸுஸு-ரொஜாரொ லிதீயொழிஸ்யூதீயொ நாம
பெவத்யுஃ உதூயெ-பூ வாயுபெவதாகஃ வஸுஃ வித்யு
பெவதாகஃ ஷஷுஃ பூஜாவத்யுஃ ஸவூரோ விஷு-பெவ
தெயூவஷிஸூ-பூய-பெவத்யுஸூ-பெவதெயூ நவஜி உதி ||

யக்ஞோபவீதத்தின் மூன்று மடிப்பிலும் ஒவ்வொன்றிலும்
மூன்று ஸூத்ரம் வீதம் ஒன்பது ஸூத்ரங்கள் இருக்கின்றன.
முதல் ஸூத்ரம் ப்ரணவதேவத்யம். இரண்டாவது அக்னி
தேவத்யம். மூன்றாவது ஸர்ப்ப தேவத்யம். நான்காவது வாயு
தேவத்யம். ஐந்தாவது பித்ரு தேவத்யம். ஆறாவது ப்ரஜாபதி
தேவத்யம். ஏழாவது விஷ்ணு தேவத்யம். எட்டாவது ஸூர்ய
தேவத்யம். ஒன்பதாவது ஸர்வ தேவத்யம்.

வனதெ நவ தனுவஃ || ௬ ||

இவை ஒன்பது தந்துக்கள் மேற்கண்ட தேவதையுள்ளவை.

ய வனதநூலிஜாநாதி யஜா தஜா ஸ்யூடிஸூவிந-பூ || ௭ ||

பக்ஞோபவிதத்தின் இந்தத் தத்வத்தை எதுவரையில் எவன் அறியவில்லையோ அதுவரையில் அந்த மனிதன் அகசியே.

வாஸாஸிஷு ஸஷு விணாநுஜரௌ || அ ||

பிறருக்குச் சொந்தமான குடும்பமுதலிய ஜலங்களில் ஸ்நானம் செய்ய நேர்ந்தால், அந்தக்குளத்திலிருந்து ஏழு உருண்டை மண்ணை எடுத்து எறிந்துவிட்டு ஸ்நானம் செய்யவும்.

கூடுவாஸு தீநு விணாநுஜுத்யு || கூ ||

பிறருடைய கிணற்றில் ஸ்நானம் செய்தால், மூன்று மண் உருண்டையை முதலில் அதிலிருந்து எடுத்து எறியவும்.

சூழித்யூஹீஹொ ஹூகூ ஸூயாஸு || ௧௦ ||

குளம், கிணறுகளில் ஸ்நானம் செய்தால் ஸூயாஸுக்கு எதிராக இருந்துகொண்டு, அந்தமுதமாக ஸ்நானம் செய்யவும்.

ஹீஹொ நஜூஹூ ஸூயாஸு || ௧௧ ||

நதியில் ஸ்நானம் செய்யும்போது, நதிக்கு அபிமுகமாக, அதாவது ப்ரவாஹத்திற்கு எதிர்முகமாக, ஸ்நானம் செய்யவும்.

சுநூஹீஹொ ந ப்ரஹ்மஸு || ௧௨ ||

ஒரு நதியில் ஸ்நானம் செய்யும்போது மற்றொரு நதியைப் புகழக்கூடாது.

யநுஸஹஸ்யாணுஷு ஸூயாஸு நஜீ || ௧௩ ||

எட்டு ஆசிரம் வில் நீள அளவு ஒடுகிற ஜலமுள்ளது நதி எனப்படும்.

நஜூஹீஹொ நஜூஹூ ஸூயாஸு || ௧௪ ||

ஸமீபத்தில் நதியிருக்கும்போது, அதைவிட்டு வேறு ஜலங்களில் ஸ்நானம் செய்யலாகாது.

ஹா ஹூ காராக்ஷத்ராநீ தீயாநி || ௧௫ ||

கயை, கங்காதீரம், குருசேத்ரம் முதலியவை தீர்த்தங்கள் புண்ய ஸ்தலங்கள்.

ஹதாநி ஸஹ்யுத்யு ஜஹ்யயெ த்ரிபுஜே || ௧௬ ||

ஜலாயுதத்தில் ஸ்நானம் செய்கையில் மேற்கண்ட தீர்த்தங்களை த்யானம் செய்துகொண்டு மூன்று தடவை மூழ்கவும்.

வஜ்ஜாஹம் ந ஜலம் தாபயெசு । ௧௭ ।

பாதங்களால் ஜலத்தை உதைக்கக்கூடாது.

நா7ஸுஹொ ஜலம் ப்ரவீஸெசு । ௧௮ ॥

சௌசாதி சுத்திகளை யதாவிதி செய்துகொள்ளாது அசுத்தன் ஜலத்தில் இறங்கக்கூடாது.

சுஸ்யக் ஸ்க்யுசு உபுசு வீவந ரொதாஹி சுஸு ந விக்ஷிபெசு । ௧௯ ॥

ரத்தம், மலம், மூத்ரம், கோழை, சுக்லம் இவைகளை ஜலத்தில் போடக்கூடாது.

தடிவாவெ முஷெசு கூபடாசு ஸூநம் ப்ரதிபிந்யு ॥ ௨௦ ॥

நதி தடாகாதிகள் ஸமீபத்தில் இல்லாவிட்டால் க்ருஹத்திலேயே ப்ராதி தினமும் ஸ்நானம் செய்யவும்.

சுஷு வஸு நவஹிஃ கூஹெஃ மாபசூராவாஹிநீநேதெஃ ॥

க்ருஹத்தில் கூபத்தில் ஸ்நானம் செய்கையில் எட்டு, ஐந்து, அல்லது ஒன்பது குடம் தீர்த்தத்தால் ஸ்நானம் செய்யவும். அந்த ஜலத்தை காயத்ரீமந்த்ரத்தால் அபிமந்த்ரணம் செய்து ஸ்நானம் செய்யவும்.

வனகவாஸஸாஃ கரீடாணீ ந கூபடாசு ॥ ௨௨ ॥

ஒரு வஸ்த்ரம் தரித்து எந்தக் கர்மாவையும் செய்யக்கூடாது. இரண்டு தரிக்கவும்.

வனகவாஸஸா ஜலம் ந விஸெசு ॥ ௨௩ ॥

ஒரு வஸ்த்ரம் தரித்து ஜலத்தில் இறங்கக்கூடாது, ஸ்நானத்திற்கு.

சூயஜீ தீரஸ்யஃ கூஷபெசு உஹ ஜெஹஜ்யு ॥ ௨௪ ॥

ஆசமனம் செய்து கரையேறித் தன் சரீரத்திலுள்ள அழுக்கை அலம்பிக் கொள்ளவும்.

ஜெவொ ஹொரொ ஷாஹம் யாமஃ ஸூப்யாயஃ வித்யுகரீட வ ஹஜ்யுபுணம் விநா தசு ஸவடும் ஹவீஹவதி ॥ ௨௫ ॥

ஜபம், ஜேறாமம், தானம், யாகம், அத்யயனம், ச்ராத்தாதி பித்ருகார்யம் ஆகியவைகளை ஊர்த்வபுண்ட்ரம் தரிக்காமல் செய்தால் அவையெல்லாம் சாம்பலாகி விடுகின்றன. வீணாகின்றன.

சுநாநாரொஸுஸுவியூ வாவம் ஶநஸாஸஸுந ஹஸு
வாணாஜிதம் ஸுஸிரெவ ஹவெசு || ௨௬ ||

அதுஷ்டானமில்லாதவனாயும், அசுத்தனாயும், மனதால் பாபங்
களைச் செய்து கொண்டிருப்பவனாயுமாகிலும் ஹர்த்வபுண்ட்ரம்
தரித்தவனாயிருந்தால் அவன் சுத்தனாகவே ஆகிறான்.

அராவத்யூஷு வமொவீஸநநெநொஷு-வாணயாஸீ
நித்யம் நித்யம் வாவம் ஹனி || ௨௭ ||

ஹதி சுஷுரீ வணம் ||

த்வாரகாஷேத்ரத்தில் உண்டான கோபீசந்தனத்தால்
ஹர்த்வபுண்ட்ரம் தரிப்பவன் தினம் தினமும் உண்டாகும் பாபங்
களைப் போக்கடித்துக் கொள்ளுகிறான்.

எட்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

சுய நவரீ வணம் ||

ஒன்பதாவது கண்டம்.

ஜவ ஹொரீ ஶாந வெஸுஷெவ ஸரிவாஸுந ஸ்ராஷெஷு
திபுக்ஷுஸுநா த்ரி-வாணயாரணெ ஸவ-புக்ஷபம் ஹதி ||

ஜபம், ஹோமம், தானம், வைஸ்வதேவம், சிவபூஜை, ச்ராத்தம்
இவைகளில் பஸ்மாவினால் திரயக்காக த்ரிபுண்ட்ரம் தரித்தால்
எல்லாத் தர்மங்களும் அக்ஷயமாகும்.

ஜாஹவீரீஸ ஸம்ஹுத திவக வநுநயாரிணம் ஶுஷு
ஸுஷுஷா ஸுஷெசு || ௨ ||

கங்கைக் கரையில் உண்டான திலகார்த்தமான சந்தனத்தைத்
தரிப்பவனைத் தர்சித்தால் ப்ரம்ஹஹத்யா தோஷமுள்ளவனும் சுத்த
னாவன்.

மொவீஸநநயாஸீ ஸ-ஹுப-ஹு-ஹ-வம் ஹி-ஹதி || ௩ ||

கோபீசந்தனம் தரிப்பவன் ஸ-ஹுர்ய ரூபத்தைத் தரிப்பவனா
கிறான்.

செவயுததோநாஸாய || ௪ ||

எவ்வித இருகூடையும் அவன் போக்க வல்லவன்.

ஸாஹஸ்ராவஸிஸாஹஸ்ரம் கௌஸ்துமம் யத்யம் யஸ்ய ஷெஷெ
யாஸ்யபெசு ஸ ஷெஷெஸா ஹவதி || ௬ ||

ஸாஸக்ராவ சிஸையில் ஸம்பந்தப் பட்ட குங்குமம், சந்தனம்
இவைகளைத் தேஹத்தில் தரிப்பவன் மோக்ஷமடைகிறான்.

ஸாந ஷாந ஷெஷெ ஷாஸ்யுதவக்ஷணவக்ஷெஷெ
வலித்ருவாணிஸ்யாசு || ௭ ||

ஸ்நானம், தானம், ஜபம், ஜோமம், ஸந்த்யை, தர்ப்பணம்,
தேவபூஜை ஆகிய கர்மாக்களில் கையில் பவித்ரம் தரிக்க வேண்டும்.

சுத்யுயா வ குஸுஸம் ஹவதி || ௮ ||

பவித்ரம் தரிக்கா விட்டால் அந்தக் கர்மம் அஸூர ப்ரீதி
கரமாகும்.

சுமம் யத்யாஹம் மூநிஸகாஹம் வயம் சூஹம்
யதிதி வலித்ருவ்ய அக்ஷண || ௯ ||

பவித்ரத்தில் துனிபாகம் நான்கு அங்குலம், க்ரந்தி ஒரு அங்
குலம், வகையம் இரண்டு அங்குலமாம். இது பவித்ரலக்ஷணம்.

சுமம் யத்யாஹம் மூநி விஷ்ணுஷெஷத்யு வயம்
ஷெஷஸம் வலித்ருவ்யாபிஷெஷதா || ௧௦ ||

பவித்ரத்தின் துனி ப்ரம்ஹ தேவதாஸ்வரூபம். க்ரந்தி
விஷ்ணு தேவதை. வகையம் ஈசுவர தேவதை. இவ்வாறாகப் பவித்ர
தேவதைகள்.

யயிஜாத விதிஜாத கௌஸாநு ஸௌஸாநவித்யதவக்ஷண
ஸாஹவிணஸம்ஸாநிநம் கௌஸாநு வஜ்ஜெபசு || ௧௧ ||

வழிகடப்பில் முனைத்த தர்ப்பம், சிதைசாம்பலில் முனைத்தது,
ப்ரேத கார்யம், பித்ரு கார்யம், தர்ப்பணம், பரிஸ்தாணம், ஆஸநம்,
பிண்டப்ரதானம் ஆகியவைகளில் ஸம்பந்தப்பட்ட தர்ப்பம் இவை
களையும் வர்ஜிக்கவும்.

கௌஸாநிந கௌஸாநிந கௌஸாநிந கௌஸாநிந கௌஸாநிந
விஷ்ணுஷெஷஸாநிநி || ௧௨ ||

குசத்தின் அடியில் ப்ரம்ஹா, மத்தியில் விஷ்ணு, துனியில்
ப்ரேஹ்மன் ஆகிய தேவதைகள் இருக்கிறார்கள்.

தணுணிதும் லாஸபெசு || ௧௨ ||

ஆகையால் பவித்ரத்தை எப்போதும் தரிக்க வேண்டும். கர்ம காலம் தவிரவும்.

கௌவாணிஸூதா திஷெசு டிஹவஜிதம் || ௧௩ ||

தர்ப்பத்தை எப்போதும் கையில் தரித்து டம்ப வர்ஜிதனா யிருக்கவும்.

நித்யம் வாவாசி ஹனி சுநயஸூருவராஸரிதிவ || ௧௪ ||

அந்த மாதிரி நித்யமாகத் தர்ப்பம் தரிப்பதால், எல்லாப் பாபங்களையும் போக்குகிறது. அக்னி பஞ்சக் குனியலைப்போல்.

கௌவருதம் தொயம் விஸெசு கௌவருதஸேவ ஸுஸெசு கௌமாத்ரிதூம் ஸொரிவாநஸழி || ௧௫ ||

ஐதி நவஸி வணு ||

தர்ப்பம் பரிசுத்த வஸ்துவாகையால், சாப்பிடும் தீர்த்தத்தைத் தர்ப்பத்தால் சுத்தி செய்து சாப்பிடவும். தர்ப்ப சுத்தமான ஜலத் தால் ஸ்நானம் செய்யவும். தர்ப்ப அக்ரம் ஸம்பந்தப்பட்ட தீர்த்த ப்ராசனம் ஸோமபான ஸமமாகும்.

ஒன்பதாவது கண்டம் முற்றிற்று.

சுய டிஸஸி வணு ||

பத்தாவது கண்டம்.

ஸ்வீரகீதாஃ ப்ராஜுஸஸுஸெ வீஸெ உவலிஸு வாலுள ஹஸுள உ ப்ரக்ஷாஸு ஜாதஸுஸுசுரஃ திராஸு ததஸ ஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௧ ||

பிறகு கிழக்கு முகமாக ஸமமான பீடத்தில் உட்கார்ந்து, சஞ்சலமற்ற மனதுடன், கால் கைகளை நன்கு அலம்பிக் கொண்டு, இரண்டு முழங்கால் மத்தியிலுள்ள கையால் இரண்டு தடவை ஆச மனம் செய்து, பிறகு ஸந்த்யோபாஸனம் செய்யவும்.

சுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு ப்ராணாயாமிஸு ஸுஸுஸுஸு | ஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு | திஷுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ப்ராணாயாமிஸு உஸுஸு || ௨ ||

ஸந்த்யாவந்தனம் ஆரம்பிக்குமுன் ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து
ப்ராணாயாமங்களைச் செய்யவும். வ்யாஹ்ருதிகள் ஏழு, ப்ராணவம்,
காயத்ரீசிரஸ், இவைகளுடன் காயத்ரியையும் மூன்று தடவை ஒரு
மூச்சில் ஆவ்ருத்தி செய்வது ஒரு ப்ராணாயாமமாகும்.

ஹஸஸாபொகூவியிநா ஸந்யாவந்நரோஹஸ || ௩ ||

அவரவர்கள் தம் தம் சாகையில் சொல்லியபடி ஸந்த்யா
வந்தனம் செய்யவும்.

ஸந்யாவந்நரோஹஸந்யாவந்நரோஹஸ || ௪ ||

ஸந்த்யாவந்தனமில்லாதவன் நித்யம் அஸ-அத்தனாகவே இருப்
பான்.

ஸவ-கூர-பூநஹ-ஹ || ௫ ||

ஸந்த்யையில்லாதவன் மற்ற எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் அநாஹன்.
ஹஹவ ஹநி ஸ-ஹி-ஹவ ஹவாஹஸாஹ ஹியதெ || ௬ ||

அவன் இந்த ஜன்மாவிலேயே சூத்ராநி ப்ராம்ஹண்யத்தி
லிருந்தும் நமுகி விடுகிறான்.

ஸ-ஹி-கூர-பூநஹ-ஹி-தா யா ஹவாஹாஹ-ஹவாஹஸாஹ || ௭ ||

ஸ-ஹி-யன், நகூத்ரங்கள் இவையில்லாததான அஹோ
ராத்ர (பகல் இரவு) சந்திப்புக் காலமே ஸந்த்யை என்று தத்வ
தர்சிகளான ருஷிகள் சொன்னார்கள்.

ஹவ-கூர-பூநஹ-ஹி-தா || ௮ ||

நகூத்ரம் சிறிது தெரியும் காலம் உத்தமமாகும், காலையில்.

ஹவ-தாரா ஹி-ஹி || ௯ ||

நகூத்ரங்கள் மறைந்து விட்டால் அது நடுத்தரமான காலம்.
உத்தமமன்று.

ஹவ-ஸ-ஹி-தா ஹவ-யா ஹவ-தஸந்யா ஹி-யா || ௧௦ ||

ஸ-ஹி-யன் உதயமாகி விட்டால் அந்தக் காலம் ஸந்த்யா
வந்தனத்திற்கு அதமமான (கீழ்த்தரமான) காலம். இவ்வாறாக
ப்ராதஸ்ஸந்த்யை மூன்று விதம்.

ஹி-ஹி-ஹி-தா ஹவ-தா ஹி-தா ஹி-தா || ௧௧ ||

மாத்யாஹ்நிகம் செய்ய வேண்டிய மத்யாஹ்ந ஸந்தியானது
மூன்று நாழிகை நேரமாகும். அஹர்மானத்தில் பாதி மத்யாஹ்
னம். அதிலிருந்து மூன்று நாழி.

நெருஷா஽க-டாக-ஃணௌ || ௧௨ ||

ஸரியாகப் பாதி அளவுள்ள ஸூர்ய மண்டலம் தெரியும்
காலம் உத்தமம். அதாவது பாதி ஸூர்யன் தெரிந்தும், பாதி
தெரியாமலுமிருக்கும் காலம் ஸாயம்ஸந்த்யைக்கு உத்தம காலம்.

சுஷூரீதஸௌப-டா ஃஷ்யோ || ௧௩ ||

ஸூர்யன் அஸ்தமித்துவிட்ட பிறகு உள்ளகாலம் மத்யமம்.

ஃஷு-நக்ஷத்ரா மாயோ ஸாயம் ஸாயுஷா஽வித்ரியா || ௧௪ ||

ஸூர்யனும் அஸ்தமித்து, நக்ஷத்ரமும் காணப்பட்டால் அது
அதமகாலம். இவ்வாறு ஸாயம்ஸந்த்யையும் மூன்று விதம்.

ஸஸஸது வனசாஹவே சநுவாஸ்யநு வெசு வதி
தொவவதி || ௧௫ ||

சரீரம் ஸ்வாதீனமாயிருக்கையிலும் ஒரு நாளாவது ஸந்த்யை
யை உபாஸிக்காமலிருந்தால் பதிதனாவான்.

மத-ஃபுஸ்யவணாஹிஷு-ஃஸமூணா வஹிஸ்யு || ௧௬ ||

ஸாயங்காலத்தில் க்ராமத்திற்கு வெளியில் சென்று செய்வது
உத்தமம். வெளியில் ஜலத் தேக்கம், அருவி முதலியவைகளில்
செய்வது பத்து மடங்கு அதிக பலனுள்ளது.

பு-விலீதீயே-ஃஷு-ஸதழ || ௧௭ ||

ப்ரஸித்தியுள்ள தீர்த்தங்களில் (புணய தீர்த்தத்தில்) செய்தால்
நூறு பங்கு பலன்.

ஃஷு-வீஜெ-ஸஹஸ்ய || ௧௮ ||

கங்கா தீர்த்தத்தில் செய்தால் ஆயிரம் பங்கு அதிகப் பல
னுள்ளது.

ஃஷு-ஸயுஷா-பு-கூதி || ௧௯ ||

வீட்டிலேயே செய்தால், ஸ்வபாவஸித்தமாக ஏற்பட்ட பலன்
தான்.

தொஷு-ஸதமூண || ௨௦ ||

பசு மாடு கட்டும் கோஷ்டத்தில் செய்தால் நூறு படங்கு
ச்சேஷ்டம்.

நடூர் ஸஹஸ்ரம் || ௨௧ ||

நதியில் செய்தால் ஆயிரம் படங்கு பண்ணுண்டு.

ஸிவஸன்னியாவதஜம் || ௨௨ ||

செவ ஸன்னிதியில் செய்தால் எல்லையற்ற பலன்.

பூரணநாயகி ஸஹஸ்ரம் கராஹுர சிங்க ராஜா
மாயத்ரூர் அபிஷேகம் ஸுபாபாஸிஸிவஸிஷ்டு திராவி
ஜம் ஸஹஸ்ரம் கதிபெசு || ௨௩ ||

பூரணபாமம் செய்து, ப்ரோக்ஷித்துக்கொண்டு, இரு கை
களாலும் தீர்த்தத்தை எடுத்து, காயத்தியால் அபிமந்தாணம் செய்து,
ஸூர்யனுக்கு அபிமுகமாக கின்றுகொண்டபடியே ஸந்த்யை
களில் மூன்று தடவை அந்தத் தீர்த்தத்தை உயர் விசவும்.

பூரதஃ பூரஜ்ஜுவஸிஷ்டு குஸுபாபாபாபாபா ஸாவி
தீம் ஜபெசு || ௨௪ ||

காலையில் கிழக்கு முகமாக கின்று கொண்டு, ஸூர்ய தர்சனம்
ஆகும் வரையில் காயத்தியை ஜபிக்கவும்.

சூதாரகொடியாசு ஸாயம் பூதஜ்ஜுவஸிஷ்டு ஸாவி
தீம் ஜபெசு || ௨௫ ||

ஸாயங்காலத்தில் நகூத்சம் உதயமாகும் வரையில் மேற்கு
முகமாக உட்கார்ந்து காயத்ரீஜபம் செய்யவும்.

ததூவஜிதம் ஸாயம் பூதஜ்ஜுவஸிஷ்டு குஸுபாபாபாபாபா
வாவம் ஸஹஸ்ரம் வஷ்டஜம் கிஷிஷம் மாயத்ரீ ஹனி ||

உதி ஸாயம் வஷ்டம் ||

பத்துத் தடவை (காயத்தியை) ஜபிப்பதால் அப்போது ஏற்
பட்ட பாபத்தையும், நூறு தடவை ஜபிப்பதால் ஒரு நாள் செய்த
பாபத்தையும், ஆயிரம் ஸங்க்யை ஜபிப்பதால் ஒரு வர்ஷத்தில்
செய்த தோஷத்தையும் காயத்ரீ நசிக்கச் செய்கிறது.

பத்தாவது கண்டம் முற்றிற்று.

சுய வஸ்காடிஸ் வணஃ ||

பதினோராவது கண்டம்.

முகெ ஜெயுகெமண்ணு || ௧ ||

க்ருஹத்திலேயே காயத்ரீஜபம் செய்வது ஒரு பங்கு குணமுள்ளது.

நடிர் அமண்ணு || ௨ ||

நதிதீர்த்தில் ஜபம் செய்வது இரண்டு பங்கு பலனுள்ளது.

மொஷ்டு ஸதமண்ணு || ௩ ||

பசமாட்டுக் கொட்டிலில் செய்தால் நூறு பங்கு பலன்.

சுதுராரெ ஸதாயிகு || ௪ ||

அக்நிஹோத்ர சாலையில் ஜபம் செய்வது நூறு பங்குக்கு மேல் பலனுள்ளது.

ஸுமகெதுதீயெஷு ஷெவதாலுனியள - ஷுகொ
நாஃ ஸஹஸு || ௫ ||

புண்யக்ஷேத்ரங்கள், புண்ய தீர்த்தங்கள், தேவதைகள் ஸந்ரிதானம் இவைகளில் ஜபம் செய்தால் பத்து ஆயிரம் கோடி பங்கு பலன்.

சுநனா ஸிவஸுனியள || ௬ ||

சிவஸந்ரிதியில் செய்தால் எல்லையற்ற பலன் ஏற்படும்.

ஶாரிஷு வஸாஸநெ || ௭ ||

மூங்கிலால் செய்யப்பட்ட ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து ஜபித்தால், தாரித்ரயம் உண்டாகும்.

வ்யாயிஸஹவஃ வாக்ஷாணெ || ௮ ||

பாராங்கல்லில் உட்கார்ந்து ஜபித்தால் வ்யாதி ஸம்பவிக்கும்.

யரணுஃ ஷுஃவஸஜீஃ || ௯ ||

வெறும் பூமியில் உட்கார்ந்து ஜபித்தால் துக்கம் அதிகரிக்கும்.

ஶாஸுகாஸநெ ஷஹாஸு || ௧௦ ||

மா ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து ஜபித்தால் தூக்குஷ்டம் வருத்தியாகும்.

தூணாஸதெ யஸொஹாநிஃ || ௧௧ ||

புல் ஆஸனத்தில் யசஸ்ஹானி ஏற்படும்.

விதவிஸுரீஃ வஹுவெ || ௧௨ ||

தனிரில் உட்கார்ந்து ஜபித்தால் சித்த ப்ராமம் ஏற்படும்.

ஜோதவலிலிஃ க்யஹாஜீநெ || ௧௩ ||

க்ருஷ்ணஜிஃ ஆஸனத்தில் ஜபம் செய்தால் ஞான ஸித்தி யேற்படும்.

வ்யாவ்ருஹி-ஹி ரோக்ஷஃ || ௧௪ ||

புலித்தோல் ஆஸனத்தில் ஜபித்தால் மோக்ஷம் ஏற்படும்.

ஸ்ரீவ-ஹூஸதெ || ௧௫ ||

வஸ்தாத்தால் ஆஸனம் போட்டு உட்கார்ந்து ஜபித்தால் லக்ஷ்மீ அனுக்ரஹம் ஏற்படும்.

ரொமநாஸொ வெத்ராஸதெ || ௧௬ ||

பிரம்பிஞல் செய்த ஆஸனத்தில் ஜபித்தால் ரோகநாசம் ஏற்படும்.

களஸொயம் வ-ஹிகாஸு || ௧௭ ||

கௌசேயம் என்கிற பட்டு ஆஸனத்தில் ஜபிப்பது புஷ்டிகரம்.

கஸெஹ டு-ஹிரோஹஸு || ௧௮ ||

கம்பள ஆஸனமானது துக்கத்தைப் போக்கும்.

வளகம-ஹரிஜூ-ஹிஜிபெந || ௧௯ ||

விரலால் எண்ணி ஜபித்தால் ஒரு பங்கு பலன் தான் உண்டு.

ரொவாஸுஷ-ஹுணஸு || ௨௦ ||

விரல் ரோகைகளைக்கொண்டு எண்ணி ஜபித்தால் எட்டுப் பங்கு-குணம்.

ரளவெயு-ஹு-ஹுணஸு || ௨௧ ||

வெள்ளியினாலான வஸ்துக்களால் எண்ணினால் பத்து மடங்குச் சேஷ்டம்.

ஸவெஜுஃ ஸதம-ஹுணஸு || ௨௨ ||

சங்கு ஸம்பந்தமான வஸ்துக்களால் எண்ணினால் நூறு பங்கு பலன்.

வூவாடுகெஃ ஸஹஸ்யு || ௨௩ ||

பவழங்களால் எண்ணினால் ஆயிரம் பங்கு பலன்.

லேகுகெஃ அக்ஷு || ௨௪ ||

முத்துக்களால் எண்ணினால் லக்ஷம் மடங்கு பலன் உண்டு.

வஜாடுகெஃ கொடி || ௨௫ ||

தாமரை மணிகளால் எண்ணினால் கோடி பங்கு பலன்.

ஸுவடுகெஃ தகொடி || ௨௬ ||

தங்க மயமான மணி முதலியவைகளால் எண்ணினால் நூறு கோடி பங்கு பலன்.

சுநகொ ரோநஸு || ௨௭ ||

மானஸிகமாக எண்ணி ஜபித்தால் எல்லையற்ற ச்ரேயஸ்.

ரூபாடுகெஃ ஸவா ந விஜுதெ || ௨௮ ||

ருத்ராக்ஷ மணிகளால் எண்ணி ஜபித்தால் அந்தப் பலனுக்கு ஸங்கமையே கிடையாது.

ததஃ ஸூபு-ஸூவாலீத | ஸஹி ஸூபு-ஸஹ
ஸூபு-ஸூவா தெஜோராஸு ஜமததெ | சுநகுவய ரோ
ஷெவ மூஹாணாய-ஸூபு-ஸூவா தெ || உதெகூ தவ-
ணம் க்ஷுபா || ௨௯ ||

பிறகு ஸூபு-ஸூவா த்யானிக்கவும். உபஸ்தானம் செய்யவும்,
ஸூபு-ஸூவா தெஜோராஸு அநுஷ்டிப் மந்த்ரத்தால். அதனாலேயே
ஒரு தர்ப்பணமும் செய்யவும்.

ஸூபு-ஸூவா தீய-ஸூவா || ௩௦ ||

பிறகு ஆசமனம் செய்து புண்ய தீர்த்தத்தைக் கமண்டலுவில்
எடுத்துக் கொண்டு.

சுததொ ரீதிர் மஹே || ௩௧ ||

தன்னுடைய க்ருஹத்திற்குப் போகவும்.

ஸூபு-ஸூவா தெஜோராஸு தீய-ஸூவா || ௩௨ ||

பிறகு தம் தம் சாகையில் சொல்லிய பாயோக விதிப்படி
நித்ய ஹோமம் செய்யவும்.

ஸூபு-ஸூவா தீய-ஸூவா || ௩௩ ||

பிறகு பரம்ஹயக்கு மென்கிற நித்ய கர்மாவையும் செய்ய வேண்டும்.

தவ-அணரோஹரோஹ || ௩௪ ||

பிறகு கீழ்ச் சொல்லப்படும் விதிப்படி தர்ப்பணத்தைச் செய்யவும்.

ஷெவாஃ ஷனகெககஜேஹி || ௩௫ ||

தேவர்களுக்கு ஒவ்வொரு அஞ்ஜலி தீர்த்தத்தால் தர்ப்பணம்.

ஸதகாடியொ அள அள || ௩௬ ||

ஸகாத்ரி ருஷிகள் இரண்டு இரண்டு அஞ்ஜலி தீர்த்தம் பெறத் தக்கவர்கள்.

விதாரஃ த்ரீநு த்ரீநஹ-அணி || ௩௭ ||

பித்ருக்களுக்கு மூன்று மூன்று அஞ்ஜலி தீர்த்த தர்ப்பணம் பெற அர்ஹதை.

ஸ்திரியஸ்கெககஜேஹி || ௩௮ ||

ஸ்த்ரீகளுக்கு ஒவ்வொரு அஞ்ஜலி தர்ப்பணம்.

வித்யவஸி ரோத்யுணாம் காய-டா || ௩௯ ||

உதி ஷனகாடிஸஃ வணஃ ||

மாதா முதலியவர்களுக்குப் பித்ருக்களைப் போல் மூன்று மூன்று தடவை அஞ்ஜலியால் தர்ப்பணம்.

பதினோவது கண்டம் முற்றிற்று.

கய ஆடிஸஃ வணஃ ||

பன்னிரண்டாவது கண்டம்.

ஷனவம் ரோதாஹிமாநா || ௪௦ ||

மேற் சொன்னபடியே மாதாமஹர்களுக்கும் தர்ப்பணம் செய்யவும்.

விதா ரோதா ஸாவதீஜநதீ ரோதாஹிமா ரோத்யுரோதா
ஸூஹாய-டா ஸுந்தொ ஹாதா வித்யவஸி ததூதா ஸவாரி
முஹா ரோதூகஃ ஸூஸா ஸூஸாரா ஷனவந்தொ ஷுஹி
தா ஹாமிநெயகஃ ஸூஷா வித்யவஸி ரோத்யுஷூஸா ஜாரோ

தா ஸாவுகஃ ஸ்யூகஃ ஸமொசூஜநிதாங் சூரெண வியி
வக தவ-பெக || ௨ ||

தர்ப்பணம் செய்யப்பட வேண்டிய பந்துக்களின் பெயர்
வரிசை ஸூத்ரத்தில் சொல்லப்படுகிறது. அந்த வரிசைப்படி
விதிவத்தாகத் தர்ப்பிக்கவும்.

சூவாஹநெ ஸூநெ தவ-பெக உதாஸநெ திதீயா காய-பா ||

சூவாஹனம், ஸ்கானம், தர்ப்பணம், உத்வாஸனம் இந்த
உபசாரங்களைச் செய்யும் போது அந்தத் தேவதையின் பெயரில்
இரண்டாம் வேற்றுமையை (த்விதீயா விபக்தி) உபயோகிக்கவும்.
பித்ருந் சூவாஹயாமி, பித்ருந் ஸ்நாபயாமி, பித்ருந் தர்ப்பயாமி,
பித்ருந் உத்வாஸயாமி, இத்யாதி உதாஹாணம்.

நபிலாரொ஽நாநெ உதாயீ-பா காய-பா || ௪ ||

நம: என்று சொல்லும்போதும், அந்ததான காலத்திலும்,
நான்காவது வேற்றுமை (சதுர்த்தி விபக்தி) பித்ருப்யோநம:,
பித்ருப்ய: அந்நம் ததாமி—இத்யாதி.

சூஸநெ ஷஷீ || ௫ ||

ஆஸன உபசாரம் செய்யும்போது ஷஷ்டி விபக்தியை உப
யோகிக்கவும். ஆரூவது வேற்றுமை. பித்ருணாம் இதம் ஆஸனம்
இத்யாதி.

ஸம்ஸுஜிஃ ஸெஷெ || ௬ ||

மற்ற உபசாரங்களில் ஸம்புத்தி என்ற விபக்தியைச் சேர்க்க
வும். பிதா: ஸ்வாகதம், விஷ்ணோ ஸ்வாகதம், விச்வேதேவா: ஸ்வா
கதம் - இத்யாதி.

விநா ரஜதரூகாஹ்யா டிஸெ-புஸு விநா தாபூவா

சூண விநா ந விதுணாஃ துஷிஃ || ௭ ||

ஸ்வர்ண பாத்ரம், வெள்ளி, தாம்பரம், தர்ப்பம் இவைகளில்லா
விடில் பித்ருக்களுக்கு த்ருப்தி ஏற்படாது. தானம் செய்யலாம்,
போஜனாதி பாத்ரங்கள் போடலாம், அல்லது தர்சனார்த்தமாக
வாவது வைக்கலாம்.

ஸுமாரவி ஸவதீ சூபொஹீ பூதாஹஷு திஸெ

ஸவ-புணம் ந காய-பா || ௮ ||

வெள்ளி, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும், ஸப்தமீ தாயோதசி

களிலும், ம்ருத தினத்திலும் எள்ளினால் தர்ப்பணம் செய்யக் கூடாது.

தீயெ-1 கியிவிஸெஷெ ஸ்யேதகாயெ-2 உ நிஷிஷெ-3 வி
ஹிநெ காய-4 ஸ || ௯ ||

புண்ய தீர்த்தங்களிலும், சில திதி விசேஷங்களிலும், ப்ரேத கார்பத்திலும், நிஷித்த தினமாவிருந்தாலும் திலதர்ப்பணம் செய்யலாம்.

நரகெஷு ஸஹஸ்யேஷு யாதநாஸு உ யெ ஸ்விதாஃ |
தெஷாரோஷ்யாயநாஸெதசு தீயதெ ஸஹிஷம் ரீயா || யெ
2 ஸாஸவா ஸாஸவா யெ யெ-3 ந்யஜநூநி ஸாஸவாஃ | தெ
த்யுவி-4 ரீவிஸா யாஹு ரீயா த்யு-5 கெந வரம்-6 ஸுநா || ௧0 ||

உதி ஆடிஸம் வணம் ||

இந்த இரண்டு மந்த்ரங்களால் மேற்படி தர்ப்பணம் செய்யவும்.

பன்னிரண்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

சுய-1 சூ-2 யொடிஸம் வணம் ||

பதின்மூன்றாவது கண்டம்.

ததொ ஷெவமுஹம் மக்வா வு-1 குஜாஸம்-2 ஹார்வாநு-3 வலி
ஸூரஸநெ ஸு-4 கெ ஷெவ-5 ரீய-6 யெசு | சூரொ-7 மு-8 ஹாஸுரா
ஹி-9 வெ ஐ-10 ந-11 ரீ-12 வெ ஐ-13 தா-14 ஸ-15 நா-16 ஸு | வெ-17 ஸ-18 ய-19 டீ-20 ஸு-21 ரா-22 ஹி-23 வெ-24 ஸு
ரோ-25 க்ஷ-26 ரீ-27 வெ-28 ஸு ஜ-29 நா-30 டீ-31 நா-32 ஸு உ-33 தி || ௧1 ||

பிறகு தேவபூஜாக்குஹத்திற்குச் சென்று, பூஜாத்ரவ்யங் களை வைத்துக்கொண்டு, சுத்தமான ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து, தேவனைப் பூஜிக்கவும். ஸூர்ய தேவ பூஜையால் ஆரோக்யத்தை அடைகிறான். அகநி பூஜையால் தனம் கிடைக்கும். ஈச்வரனைப் பூஜித்தால் ஐஸ்வர்யம். ஜகார்த்தனைப் பூஜித்தால் மோக்ஷம். அதை விரும்புகிறவன் அந்தந்தத் தேவபூஜையைச் செய்க.

சுவாஹநாஸந வா-1 ஹ்ய-2 வ-3 ஸூ-4 ரா-5 வ-6 ய-7 ஸூ-8 ரா-9 வ-10 த-11 டீ-12 ந வ-13 ஸூ-14 ரா-15 வ-16 லீ-17 த ம-18 ஸ வ-19 ஸூ-20 ய-21 ஸூ-22 ய-23 ஸூ-24 வ-25 டீ-26 வ நெ-27 வெ-28 ஹ்ய-29 வ-30 ரீ-31 ந ம-32 ஸ

தாண்டிய பூக்கிணை ராவலாரெஃ ஷொயுபுலிஃ
ஐஷ்டெவம்-ஸூயபுபெசு || ௨ ||

ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய ஆவாஹநாதி உபசாரங்கள் பதினாறு
களால் இஷ்ட தேவதையைப் பூஜிக்கவும். ஆவாஹநாதி விவரங்கள்
சொல்லப்படுகின்றன.

சூவாஹநெந ஸதகூதுமம் மஹேசு || ௩ ||

ஆவாஹந உபசாரத்தினால் நூறு யாகம் செய்த பலனை
அடைவான்.

சூவாஹந ஸகூகம் மஹதே || ௪ ||

ஆஸன உபசாரத்தினால் இந்தர ஸாம்யத்தை அடைவான்.

வாஷ்டேந வாதகம் ஹந்யாசு || ௫ ||

பாத்யத்தினால் பாதக தோஷங்களைப் போக்குகிறான்.

சுஷெப்தேந வாவாநி || ௬ ||

அர்க்ய உபசாரத்தால் எல்லாப் பாபங்களும் நீங்கும்.

ஸாநெந ஸவபுஸ்ய || ௭ ||

ஸநான உபசாரத்தால் எல்லாப் பயமும் நீங்கும்.

வஸ்துணாயுஷ்யவபுந்ய || ௮ ||

வஸ்தர உபசாரத்தால் ஆயுர் வருத்தி உண்டாகும்.

யஜ்ஞாவலீதேந ஸுஹொகாவாவிஃ || ௯ ||

யக்ஞோபவீதத்தால் ப்ரம்ஹலோகம்.

மஸவபுக்ம் மஸெந || ௧௦ ||

சந்தன உபசாரத்தால் கந்தர்வ ஸாம்யம்.

வாஸிஷ்டே வுணுஜீவாவூயாசு || ௧௧ ||

புஷ்ப உபசாரத்தால் புண்யம் பெறுவான்.

யதுவஃ வாவாநி டிஹதி || ௧௨ ||

தூர் உபசாரம் பாபங்களைத் தவறிக்கும்.

ஜேதூவிநாஸநொ ஜீவஃ || ௧௩ ||

ஜீபமானது ம்ருத்யுவை நாசம் செய்யும்.

மெஷ்வேஜம் விவியம் ஸவபுகாஜேப்ராஷெஜ || ௧௪ ||

பலவித நைவேத்யம் ஸர்வ இஷ்டனித்தி பெற உதவும்

ஸூரிதாம் வுஜேஜாஹரெந || ௧௫ ||

ஆசமனம் ஸமர்ப்பித்தால் சுத்தஞ்செய்தான்.

ஹரெந ஸூரி || ௧௬ ||

பழம் உபசாரம் செய்வதால் ஸ்வர்க்கனித்தி.

தாரவாஹரெந ராஹவ || ௧௭ ||

தாம்பூல ஸமர்ப்பணத்தால் அழகு ஏற்படும்.

புஷ்கரிணெந ஸத்யுரோக || ௧௮ ||

உதி சூயொடிஸஃ வணஃ ||

ப்ரதக்ஷிணம் செய்வதால் ஸத்யலோகமென்கிற ப்ரம்ஹ
லோகத்தை அடைவான்.

பதினான்றாவது கண்டம் முற்றிற்று.

சுய உதாடிஸஃ வணஃ ||

பதினான்காவது கண்டம்.

புருஷ ஸூக்தத்தால், அல்லது காயத்ரியால், பதினாறு உப
சாரங்களையும் அந்தந்த அடையாளமுள்ள மந்த்ரங்களை நம: என்று
கடைசியில் சேர்த்துச்சொல்லிப் பூஜை செய்யவும்.

புண்ணவெநெககாலம் த்ரிகாலம் வா || ௨ ||

கேவல ப்ரணவத்தாலும் பூஜை செய்யலாம். ப்ரதி தினம் ஒரு
காலம், அல்லது மூன்று காலம் பூஜை.

ரெவாஸூஹவெ விஜ்ஜை ஹரெதஸூரி || ௩ ||

நர்மதா நதியில் உண்டாகிய லிங்க சிலையில் பூதேச்வரான
சிவனைப் பூஜிக்கவும்.

ஸூஹரெநிணெந ஸுணிகெ வுதிரோபாம் ஹரெஃ
வா || ௪ ||

விஷ்ணு பூஜையானது, ஸாளக்ராவ சிலையிலோ, சத்தம், யந்த்ரமென்கிற மண்டலம், ஸ்தண்டிலும், ப்ரதிமை இனவகளிலோ செய்யத்தக்கது.

ந து கெவலமருதமெ || ௫ ||

ஸ்தண்டிலத்தில் சக்ராப்ஜ மண்டலமின்றி வெறும் பூமியில் செய்பக்கடாது.

ஹரெஸுஹவீரெனெரவஹம் யம் கும்பாசு வ வம்
ஸாரம் வுநதஹாதி || ௬ ||

ஹரியான பகவானுக்குத் துளஸீ தளங்களால் எவன் அர்ச்சனம் செய்கிறானோ, அவன் மறுபடி ஸம்ஸாரத்திற்கு வர மாட்டான்.

ஹேகிஹாஸீ ஸ்யாசு || ௭ ||

ஸம்ஸாரத்திற்குத் திரும்பாததுடன், முக்தியையும் அடையக் கூடியவனாகிறான்.

ஹேநிவஹ்ஸுதரோயா ஜநாஹம் பெஹஹனி தெ
ஷாம் ஷெவெனெராவி கரஸம்வஹம் கரோதி || ௮ ||

முனி புஷ்பத்தால் (அகஸ்த்ய) செய்த மாலையால் எவர் ஜநார்த்தனான பகவாளைப் பூஜிக்கிறார்களோ, அவர்களுக்குத் தேவேந்த்ரனும் அஞ்ஜலி செய்கிறான்.

கண்டலிஹ்ஸிதாம் ஹேநிவஹ்ஸுரோயாம் ஹேஷு
ஜநஸுஹெத்யாரிஃ ஸ்ரீதொஹவதி || ௯ ||

முனிபுஷ்பம் (அகத்தீ) மாலையைக் காதில் தொங்கும்படி தரித்தால், அதைக்கண்டு அஸுர சத்ருவான விஷ்ணு பகவான் பத்துத் தலைமுறை ப்ரீதியடைகிறான்.

சுமஸ்யகூஸம்ஹேஃ வனெத்ரஃ த்ரிஸுஹஹாணி வன
விதரொ ஹுஷாம் ஹவதி || ௧௦ ||

அகஸ்த்யப்பூ (அகத்திப்பூ) வினாலும் அதன் இலையாலும் பூஜிக்கப்பட்ட பித்ருக்கள் முப்பத்தைந்து வர்ஷம் ஸந்தோஷ மடைந்து நிற்பார்கள்.

ஹவாஹிபுதஹாநெந யசு மஹம் காதிஹே ஹேஹி
ஷேண வனெந தசு மஹம் ஹவதி || ௧௧ ||

சுய வனுடிஸ் வணம் ||

பதினைந்தாவது கண்டம்.

ததொ மஹாவிநு வுபிநு நொதி யாஹாவிவாடிபெசு || க ||

பிறகு, ஆசார்யர்கள், பெரியோர்கள், வேதாத்யாயிகள் இவர்களை அபிவாதனம் செய்யவும்.

சுவிவாடிநவீநஸு வகவாரி ந வபுடுதெ பூஜா சுயம்
யடுஸொ வபுடு || உ ||

பெரியோர்களை அபிவாதனம் செய்யாதவனுக்கு, ஞானம், ஆயுள், யசஸ், பலம் இவை வருத்தியாகா.

பஜோஸாமாபாஹா ஸஹாயாஹா ஷெவதாபதநெ வ பூதெது
கம் ந நபிஸுயபுசு || ந ||

யாகசாலை, ஸபை, தேவாலயம், அல்லது தேவ ஸன்னிதி இவைகளில் தனியாக வேறு ஒருவரை நமஸ்கரிக்கக்கூடாது. பொதுவாகவே அவைகளை நமஸ்கரிக்கவேண்டும்.

கூயபுடுவெசு கிவிஷம் பூபொதி || ச ||

தேவ ஸந்ரிதி முதலியவைகளில் இதரர்களை நமஸ்கரித்தால் பாபம் அடைவான்.

பிஷாஹுபயபுஷம் தாஹவணபுஸநாஹீநொ வெடிபு
யபம் உபெசு || டு ||

பிறகு மத்யான்ஹ காலம் வரையில் பனை ஓலை ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு வேதாத்யயனம் செய்யவும்.

சுயவா ஸிஷெஷுஹி பூயபெசு || கூ ||

அல்லது சிஷ்யர்களுக்கு வேதாத்யயனம் செய்துகொடுக்கவும்.

ஷெவதாபுடுந பஜோநாடிசுபிஸுஹா வெடி வனவ பூ
ஸுணஸு திபெருபஸகாஹம் || எ ||

தேவபூஜை, யக்கும், தானம் இவைகளான கர்மங்களுள் வேதாத்யயனமே ப்ராம்ஹணனுக்கு ச்ரேயஸ்கரமாகும். மேற்கண்ட கர்மாக்கள் அநுஷ்டிப்பதற்கும் வேத ஸம்பந்தமே ச்ரேயஸ்கரம்.

விஜோ வெஷாநநயீது பொநநயூது காராதெ முரே
ஸாநயஃ ஸ ஜீவனௌவஸாநுஷ்வரோஸா மஹதி || ௮ ||

எந்த ப்ராம்ஹணன் வேதாத்யயனம் செய்யாமலே வேற
வித்யைகளில் முயற்சி எடுத்தின்றுனா அவன் குடும்பத்துடன்
ஜீவித்திருக்கையிலேயே குத்ரத்தன்மை அடைகிறான், சிக்கிரமே.

வெஷாநாநிநஸூஸெந அஷநாஷாஸாரஸூ குவஸூஷண
ஷோஷாஸு விபூநாஸு பூதுஜீவ்யாஸஸதி || ௯ ||

உதி உணாஸஃ வணஃ ||

வேதங்களை அப்யாஸம் செய்யாமல் விடுவதாலும், சூசாரங்
களை உல்லங்கனம் செய்வதாலும், சோம்பலாலும், அந்ந தோஷத்
தாலும் ப்ராம்ஹணர்களை ம்ருத்யு கொல்ல முயற்சிக்கிறான்.

பதினேத்தாவது கண்டம் முற்றிற்று.

சுய ஷோயஸஃ வணஃ ||

பதினாருவது கண்டம்.

தகொ ரோஷ்யாஹிகவியிம் க்யகூப ஸுஜீத ||

பிறகு, மாத்யான்ஹிக விதியைச் செய்துகிட்டுப் போஜனம்
செய்யவும்.

பூரஸெ ரோஹததவணுகெ ரோஷ்யாஹிகம் க்யகூப ஸு
ஜோநஸூ ஸமவா வெஷோக்ஷாஃ கியாஃ ந நிவததகெ ||

ஐந்தாவது முஹூர்த்தம் வந்தபின் மாத்யான்ஹிகம்செய்து
போஜனம் செய்கிறவனுக்கு வேதோத்தங்களான எல்லா க்ரியை
களும் ஸபலங்களாகும். போஜனம் செய்தபிறகு செய்யவேண்டிய
வைதிக க்ரியைகளும் நிவ்ருத்தியாகா. செய்யவேண்டியவையே.
போஜனத்திற்குப் பிறகும் விஹித கர்மங்களைச் செய்வதில் தோஷ
மில்லையென்று கருத்து.

பூரோஷாடிக்யதாநி லிவொலிதாநி கரீடாணி ஸவடபடாஃ
பூயகரீயாநி தாநி கரீடாணி, சுயடாஸ || ௧௦ ||

பகலில் செய்யும்படி விதிக்கப்பட்ட கர்மாக்கள் தவறுதலால்
அக்காலத்தில் செய்யப்படாவிடில் ராத்திரியின் முதல் யாமத்தில்
அந்தக் கர்மாக்களைச் செய்யவும்.

கூதகூத்யுஃ வொஷ்யவம-ஃஜநொவெதொ ஹஜீத || ௪ ||

செய்யவேண்டிய கார்யங்களை முடித்தவனாய், தனது போஷ்ய வர்க்க ஜனங்களுடன் கூடிப் போஜனம் செய்யவும்.

போதாவித்யு மாரூ ஹாத்யவாசு ஞாராஸ்யாமதா கிய
ஃவொஷ்யவம-ஃ ஐதி || ௫ ||

தாய், தகப்பன், குரு, ப்ராதா, பிள்ளை, பார்யை, விருந்தாளி, அதிதி இவர்கள் போஷ்ய வர்க்கங்களாகும்.

சுஜீதா தகூமமொசுஃ சுஜீமஃ ஸ்ராணஃ ஸம்ப்ராஸூ
வெஸூஷ்யவொனெ ஸொஃ தியிஃ ஸும-ஃஸொமுஹம் || ௬ ||

வைச்வதேவ முடிவில், அக்ஞாத குலகோத்ரனாயும், வழிப் போக்கனாயும், பசியால் களைப்படைந்தவனாயும் வந்தவன் அதிதி யாவான். அவன் ஸ்வர்க்கம் ஸம்பாதித்துக் கொடுப்பவன். அதிதி பூஜையால்.

ஸவெ-ஃஷொரேவ ஞாநாநா சீநொநம் வொஸு || ௭ ||

எல்லாத் தானங்களுள் அந்நதானமே உத்தமம்.

சுநொநம் சீஹாவூணுமொஷு || ௮ ||

அந்நதானமானது, மஹா புண்ய பலனைக் கொடுக்கும்.

தயா தொயொநம் வ || ௯ ||

ஜலதானமும் அப்படியே.

யஸ்ய ஹிஹாசு ஹொஸொஃ தியிஃ நிவத-ஃதெ ஸ தஸ்ய
ஃவூஷுதம் ஃகூவா வூணுரொடிய ஹிதி || ௧௦ ||

எந்த வீட்டிலிருந்து அதிதி அந்நம் கிடைக்காமல் ஆசை மறைந்து திரும்புகிறானோ, அவன் அந்த வீட்டுக்காரனுக்குப் பாபத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, அவனுடைய புண்யங்களை அப ஹரித்துச் செலுக்கிறான்.

சுயாவூஃ ப்ராஜூவொ ஹங்கெத ஃகூதிணாவொ
யஸ்யூஃ ப்ரூத்யூவஃ ஸ்ரிம் ஹஜீகெத ஃதரூஷூவஃ ||

கிழக்கு முகமாக உட்கார்ந்து சாப்பிடுகிறவன் ஆயுஸ்ஸை அடைகிறான். தெற்குமுகமானால் யசஸ், மேற்குமுகம் லக்ஷ்மீ ஸம்பத், வடக்குமுகம் ஸத்யம். இத்யாதி பலனை அடைவான்.

யாதுயாதாஃ விஸாஹாஃ சூரிராஸெவ ராக்ஷஸா
சுனஸ்ய ரஸா ஹரணி ஶ்ணுமெந விநா || ௧௨ ||

அஸுரர்கள், பிசாசர்கள், க்ருரராக்ஷஸர்கள் ஆகியவர்கள்
மண்டலம் செய்யாமல் போட்ட அங்கத்தின் ரஸத்தை அபஹரிக்
கிறார்கள். ஆகையால் கோமய ஜலத்தால் மண்டலம் செய்து அதன்
மீது புஜிக்கவும்.

விபூணாம் உதாரமு || ௧௩ ||

ப்ராம்ஹணர்களுக்கு மண்டலமானது நான்கு மூலை வடிவ
மாகும்.

த்ரிகொணம் கூத்ரிபாணா || ௧௪ ||

மூன்று கோணமுள்ளது கூத்திரியர்களுக்கு மண்டலம்.

வெஸ்யாநாம் வதகூஷ || ௧௫ ||

வையியர்களுக்கு மண்டலம் சக்கரமாயிருக்கும்.

ஸூக்ஷ்மாணாஸிஷ் டுவநு கரிதி || ௧௬ ||

சூத்ரர்களுக்கு அர்த்தசந்த்ராகாரம் மண்டலம். பாதி
சந்த்ரன்.

மொஸ்யெந ஶ்ணும க்ருகா ஹாக்ஷவ்ய || ௧௭ ||

அந்த மண்டலமானது கோமயத்தால் செய்யப்படவேண்டும்.
அதில் புஜிக்கவும்.

வஸாஸ வஹ் கௌஜி ஶ்யாகு கடிஜேஷெஹெஃ வுஷி

கரம் ஸ்ரீகரபாயுஷ்டா || ௧௮ ||

பலாசம், தாமரை, குடஜம், இலுப்பை, வாழை இவைகளின்
இலையில் சாப்பிடுவது புஷ்டி, ஸம்பத், ஆயுஸ்கரம்.

காஸஸாஸஜரஹரம் கடிஜேவெத்ரு ஹோஜிந்ய || ௧௯ ||

ஐதி ஷொயஸஃ வணுஃ ||

வாழை இலையில் போஜனம் செய்வது காசஸ்வாஸரோகங்கள்,
ஜ்வரம் இவைகளை நீக்கும்.

பதினாருவது கண்டம் முற்றிற்று.

சுய ஸ்வஹி: வண் ||

பதினேழாவது கண்டம்.

வ்யுதஸூத்ரவ்யுத்தொபெதகிணம் சிஞ்சுதொ டிக்ஷிண
ஹஸ்தோந சூத்ரபாஸாநம் சூக்ஷ்மா ப்ராணாய தஜகநீ சிஞ்சு
ரோஜு-ஹஸ்தோ: ஜுஹுயாஸ || ௧ ||

மந்த்ர பூர்வமாக வலது கையினால் ஆபேசனம் செய்து, நெய்,
பருப்பு, வ்யஞ்ஜனங்களுடன் கூடிய அந்நத்தை, கட்டைவிரல்,
ஆள்காட்டிவிரல், நடுவிரல் ஆகிய மூன்றினால் எடுத்து ப்ராணாய
ஸ்வஹா என்று வாயில் ஹோமம் செய்யவும்.

சுவாநாய சிஞ்சுரோநாஸிகாஜு-ஹஸ்தோ: || ௨ ||

நடுவிரல், பவித்ரவிரல், கட்டைவிரல் மூன்றால் அபாநாய
ஹோமம்.

வ்யாநாய சுநிஷ்டிகாநாஸிகாஜு-ஹஸ்தோ: || ௩ ||

சுண்டுவிரல், பவித்ரவிரல், கட்டைவிரல் இவைகளால் வ்யா
னாயஹோமம்.

உதாநாய சுநிஷ்டிகா விநா ஸஹஸ்தோ: || ௪ ||

சுண்டுவிரல் நீங்கலாக மற்ற எல்லா விரல்களாலும் உதாநாய
ஹோமம்.

ஸரோநாய ஸவ-ஹஸ்தோ: || ௫ ||

எல்லா விரல்களும் சேர்ந்து ஸமாநாயஹோமம்.

ப்ராணை சூத்ரா ஸ்விதா: || ௬ ||

ப்ராணனில் ஆத்மா நிலைத்துள்ளது.

சுவாநெ ஸ்விதா: ஹந்தியொநய: || ௭ ||

அபானத்தில் ப்ராணிகள் இருக்கின்றன.

வாதாஹவாலிநொ நாமா: வ்யாநெ ஸஹஸ்தோ: || ௮ ||

பாதாள தேசவாஸிகளான நாகங்கள் வ்யானத்தில் இருக்
கின்றன.

ஹேவா: உதாநெ ஸஹஸ்தோ: || ௯ ||

தேவர்கள் உதானத்தில் இருக்கிறார்கள்.

ஸரோநெ விதா: ஸ்விதா: || ௧௦ ||

ஸமான வாயுவில் பித்ருக்களிருக்கிறார்கள்.

சுஸ்ப்ரஹ்மணஸௌ ந ஸிஷ்டம் தொயம் ந வியஸௌ || ௧௪ ||

அந்தத்தைப் பரிஷேசனம் செய்த ஜலத்தின் பாக்கியைச் சாப்பிடக்கூடாது. ஆபோசனம் செய்யக்கூடாது.

வியஸௌவஸு வாநு, ராயணம் வரௌ || ௧௨ ||

அந்தச் சேஷ ஜலத்தைச் சாப்பிட்டால் சாந்த்ராயணம் ப்ராயஸ்சித்தம் செய்க.

வாமுதஃ ஹுரிஹ வாஹ ப்ரதீஷ்டாபு ஹோக்தவ்ய || ௧௩ ||

மௌனியாயிருந்து, பூமியில் கால்களை ஊன்றிக்கொண்டு சாப்பிடவும். குக்குடாஸனம்.

கவஸௌ கவஸௌ சுதிராசுமலஸிஸுதௌ || ௧௪ ||

ஒவ்வொரு கபளத்திலும் அதிராத்ரயாகபலனை அடைகிறான்.

பூரணாஹுதிஸரிய வஸவ ஹஸௌ ந வாசுஸு || ௧௫ ||

இடது கையால் போஜன பாத்ரத்தை ஸ்பர்சிப்பது ப்ராணாஹுதி வரையில் தான்.

தடிநிஷ்டம் ந கதவ்ய || ௧௬ ||

ப்ராணாஹுதிக்குப் பிறகு ஸ்பர்சம் வேண்டியதில்லை.

கடிவந வாசு ஸுஷ்டா பொஹுஜ்ஜெஸ யாது
யொமதி || ௧௭ ||

சாப்பிடும்போது எப்போது பாத்ர ஸ்பர்சம் செய்து கொண்டு எவன் சாப்பிடுகிறானோ, அவன் கீழ்த்ர கதியை அடைவான்.

ஸாயம்ப்ராதரௌவ || ௧௮ ||

கீழ்ச்சொல்லிய நியமங்களுடனேயே ஸாயம் ப்ராத: இரு வேளையும் செய்யவும்.

வாஹ வாசு ஸுஷ்டா ந ஹோக்தவ்ய || ௧௯ ||

போஜந பாத்ரத்தில் கால் பட்டுவிட்டால் அந்த அந்தம் புஜிக்கத்,கக்கதில்லை.

நானூரா ஹோஜந || ௨௦ ||

மத்யாஹ்னம், ராத்ரி இரண்டுவேளை ஆஹாரத்திற்கு மத்தியில் போஜனம் கூடாது.

243

வனவம் ஹோஜநாநஞரோவரீநம் சுயபூசு || ௫ ||

போஜநத்திற்குப் பிறகும் முன்போல் ஆசமனம் செய்யவும்.

சூயாஹொ஽வி யாவஸு வாசுரீநஹ்யுதம் ஸ்யா தாவஸு
வயபூஹேஸுஹிஸ்யாசு || ௬ ||

போஜநாகந்தாம் ஆசமனம் செய்தபிறகும், போஜந பாத்ரம் (எச்சில் இலை) எடுத்து எறியப்படும் வனையில் அசத்தி நீடிக்கும். அதுவனையில் அசத்தி.

யாவநஹஸுஹிஸ்யாசு தாவபூஹேஸுஹிஸ்யாசு
ஹ்யுதெ஽வி || ௭ ||

தவிரவும், எச்சில் இலை எடுத்துவிட்டாலும், மண்டல சுத்தி (சாப்பிட்ட இடம்) செய்யாத வனையிலும் அசத்தியுண்டு. சாப்பிட்டவனுக்கு.

ஸுவருமம் ஸுவசூம் ஸுவாஸநஸநிதம் டிக்ஷா
ஸுரொஹிஃ வீபுஹ்ய ஸூம்ஸுருமம் ததொ ஹக்ஷபெசு ||

நல்ல பாக்கு, நல்ல வெற்றிலை, நல்ல வாஸனையுள்ள வஸ்து இதை முன்பு தேவர்களுக்கும், ப்ராம்ஹணர்களுக்கும் கொடுத்து விட்டுத் தானும் பசுவிக்கவும்.

வனகவருமம் ஸுவாரொமூழ் || ௯ ||

ஒரு பாக்குள்ளது ஸுகம், ஆரோக்யம்.

சிவருமம் நிஷுமூ || ௧௦ ||

இரண்டு பாக்குள்ளது நிஷ்பலம்.

சூருவருமம் ப்ரெஷூ || ௧௧ ||

மூன்று பாக்குள்ளது ச்ரேஷ்டம்.

சுயிகம் நெவ டுஷ்யதி || ௧௨ ||

மூன்றுக்குமேல் அதிகம் கொடுப்பது தோஷமற்றது.

வணபூருவெ வ்யாயிஃ || ௧௩ ||

வெற்றிலையின் அடிப்பாகத்தில் (மூலம்) வ்யாதிபுண்டு.

வணபூனெ வாவ்யு || ௧௪ ||

வெற்றிலையின் துனியில் பாபமிருக்கிறது.

லிரா வுலிவிநாஸிநீ || ௧௫ ||

வெற்றிலையின் நடுமரம்பு புத்தியை நாசமாக்கும்.

தலூதாநு வஜிபுயெசு || ௧௬ ||

ஆகையால் மேற்சொன்னவைகளை வர்ஜிக்கவும்.

ஹிவா லூவம் லெயுநம் உ ந கூவீபுத || ௧௭ ||

பகலில் தூக்கமும், மைதுனமும் செய்யக்கூடாது.

யஹி கூவீபுத சூரெண சூயுஃபுணுயொஹுடாநி || ௧௮ ||

செய்தால், க்ராமமாக ஆயுஸ்ஸும், புண்யமும் குறையும்.

சூலாபம் லிஜானாவினாநம் கூயுடாசு || ௧௯ ||

பிறகு ஸாயங்காலம் வரும் வரையில் சாஸ்த்ர ஸித்தாந்த பரிசயங்களைச் செய்யவும்.

ததஃ ஸாயனாநீம் ஸாஸ்யாம் விஜிஜாசு || ௨௦ ||

பிறகு, ஸாயங்கால ஸந்த்யாவந்தன கர்மாவைச் செய்யவும்.

ஹோஜாநனாரம் ஷெவாஹுநம் உரெசு || ௨௧ ||

ஸாயங்கால ஹோமம் செய்தபிறகு, இரவிலும் தேவபூஜை செய்யவும்.

ராசுள ஹோஜநம் கூயுடாசு || ௨௨ ||

ராத்ரியில் போஜனம் அவச்யம் செய்யவும்.

ஹவீபுவிவஜுபுநு || ௨௩ ||

ராத்ரி போஜனமானது பலம், வீர்யம் இவைகளை வ்ருத்தி செய்யும்.

கலகூபரிஹாராயுடம் யசு கினிசு வுஷாநுமெவ
நம் கூயுடாசு || ௨௪ ||

அலக்ஷ்மீபரிஹாரத்திற்காக ஏதாவது ஒரு புஷ்பத்தைத்
தரிக்கவும். சந்தனப்பூச்சும் செய்துகொள்ளவும்.

ஸயீத ஸுஸ்யூபாபம் ஹாபுயா ஸஹ நிஷிஜிஹிவஸெ
ஷு வஜிபுகூ || ௨௫ ||

ஹஸுரமௗயஹெ ப்ராஃஸிராஃ ஹவ்யாஸி || ௨௬ ||

தன் க்ருஹத்தில் தூங்கினால் கிழக்கில் சிரஸ்ஸை வைத்துப் படுக்கவும்.

ஹஸுரமௗயஹெ டிக்ஷிணாஸிராஃ || ௨௭ ||

மாமனார் க்ருஹமாயிருந்தால் தெற்குப்பக்கம் சிரஸ்ஸை வைத்துப் படுக்கவும்.

புவாவஸெ ப்ரத்யுஃஸிராஃ || ௨௮ ||

வெளியூர் ப்ரயாணங்களில் மேற்கு சிரஸ்ஸாக.

கடாவினொடிக்ஃஸிராஃ || ௨௯ ||

ஒருகாலும் வடக்குப்பக்கம் சிரஸ்ஸாகப் படுக்கலாகாது.

வனவம் விஜ்ஞாய கத-ஃவ்யா ஹநயய-ஃ || ௩௦ ||

இம்மாதிரி தினசர்யையை நன்கு அறிந்து செய்துவர வேண்டும்.

வூநஃ ப்ராநாஸூய யயொகூஃஸிவம் வரெக || ௩௧ ||

மறுபடி மறுநாள் காலைில் எழுந்து யதோத்தமாக எல்லா தினசர்யைகளையும் செய்யவும்.

வனவம் க்ரியாகாணோவரதொ யஃ-ஃவ்யா-ஃ காரீ ஓரோக்ஷா
ணாம் லிபிஃ-ஃவதி லிபிஃ-ஃவதி || ௩௨ ||

ஐத்யஷ்டாடிஸஃ வணஃ ||

ஐதி க்ரியாகாணஃ ||

இவ்வாறாக ஆன்ஹிக க்ரியா ஸமுஹத்தை யதாவத்தாகச் செய்கிறவனுக்குத் தர்ம, அர்த்த, காம, மோக்ஷமென்கிற நான்கு புருஷார்த்தங்களும் ஸித்திக்கும். கடைசி வாக்கியம் இரட்டித்திருப்பது சாஸ்த்ர ஸமாப்தி த்யோதகம்.

பதினெட்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

கௌதம தர்மஸூத்ரம் (க்ரியாகாண்டம்) பரிசிஷ்டம் முற்றிற்று.